

Mötesbok: För- och grundskolenämnden (2026-01-29)

För- och grundskolenämnden

Datum: 2026-01-29

Plats: Saluten, Länken

Kommentar:

Dagordning

Tid

Beslutsärende

1/26 Fastställande av dagordning och fråga om jävFGNjanuari	3
2/26 För- och grundskolenämndens årshjul 2026	5
3/26 Yttrande om internremiss gällande Umeå kommuns konstpolicy	8
4/26 Motion (KD) 33/2025 - Trygg och tillgänglig skola	34
5/26 Yttrande om internremiss gällande förslag till mobilitetsnorm för Umeå kommun	88
6/26 Yttrande om remiss från kommunstyrelsen -Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga	117
7/26 Delegationsbeslut och anmälningsärenden - FGN januari 2026	298

Informationsärende

8/26 Utbildningsdirektören informerar	301
9/26 Umeå kommuns brottsförebyggande arbete	302

Tjänsteskrivelse

2026-01-21

För- och grundskolenämnden

Diariennr: SK-2026/00012

Fastställande av dagordning och fråga om jäv – För- och grundskolenämnden januari 2026

Förslag till beslut

För- och grundskolenämnden beslutar:

-att fastställa dagordningen

-att till protokollet notera att ingen person är jävig

Ärendebeskrivning

Föredragningslista till för- och grundskolenämnden finns som bilaga och eventuella ändringar noteras. En jävig person får varken delta i handläggningen av ärendet eller vara närvarande vid nämndens behandling av ärendet.

Beslutsunderlag

Bilaga: föredragningslista

Beredningsansvariga

Linda Hellquist, nämndsekreterare

Ann-Christine Gradin
utbildningsdirektör

Maria Runarsdotter
kanslichef

Föredragningslista

För- och grundskolenämnden

Tid: Torsdagen den 29 januari 2026 kl. 09:00

Plats: Saluten, Länken

Beslutsärende

- 1 Fastställande av dagordning och fråga om jäv FGN januari
- 2 För- och grundskolenämndens årshjul 2026
- 3 Yttrande om internremiss gällande Umeå kommuns konstpolicy
- 4 Motion (KD) 33/2025 - Trygg och tillgänglig skola
- 5 Yttrande om internremiss gällande förslag till mobilitetsnorm för Umeå kommun
- 6 Yttrande om remiss från kommunstyrelsen - Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga
- 7 Delegationsbeslut och anmälningsärenden - FGN januari 2026

Informationsärende

- 8 Utbildningsdirektören informerar
- 9 Umeå kommuns brottsförebyggande arbete

Tjänsteskrivelse

2026-01-07

För- och
grundskolenämndens
arbetsutskott

Diariennr: SK-2025/00763

För- och grundskolenämndens årshjul 2026

Förslag till beslut

För- och grundskolenämnden beslutar att godkänna förslag till årshjul enligt bilaga 1.

Ärendebeskrivning

I för- och grundskolenämndens verksamhetsplan för 2026 framgår att ett årshjul ska finnas för att synliggöra när uppföljning av nämndens ansvarsområden ska ske. Uppföljningen utgör en del av huvudmannens systematiska kvalitetsarbete, som regleras i skollagens 4 kapitel.

I nämndens uppföljningsansvar ingår dels det nationellt lagstadgade uppdraget, dels det kommunala uppdraget, vilket bland annat inbegriper budget, kompetensförsörjning, systematiskt arbetsmiljöansvar samt internkontrollplan.

Uppföljning av det nationella uppdraget utgår från de tre långsiktiga strategiområdena *kvalitet*, *likvärdighet* och *trygghet*. För respektive strategiområde återfinns delmål, där delmål 1.1—1.9 ingår i strategiområdet *kvalitet*. Delmål 2.1—2.4 hör till strategiområdet *likvärdighet* och delmål 3.1—3.3 omfattas att strategiområdet *trygghet*.

Uppföljning av strategiområden och delmål återfinns i årshjulets inre del medan uppföljning av det kommunala uppdraget framgår av årshjulets yttre del tillsammans med beslutsärenden.

I förslag till årshjul 2026 framgår att beslut om årshjul tas i samband med att nämnden fattar beslut om verksamhetsplan och internkontrollplan 2027. Att föra samman processen mellan ansvarsområden och uppdrag i verksamhetsplanen med årshjul för uppföljningen, skulle på ett bättre sätt än tidigare begripliggöra systematiken för hur de olika delarna hänger ihop.

Ytterligare ett förslag till förändring är förberedande budgetprocess som enligt förslaget återfinns i årshjulets inre del. Utifrån omvärldsförändringar såsom demografi och reformer som påverkar nämndens ansvar finns det ett behov av tid att förbereda inför höstens budgetprocess.

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00763

Beslutsunderlag

Bilaga 1: Årshjul FGN 2026 – förslag

Beredningsansvariga

Marie Karling, utbildningsstrateg

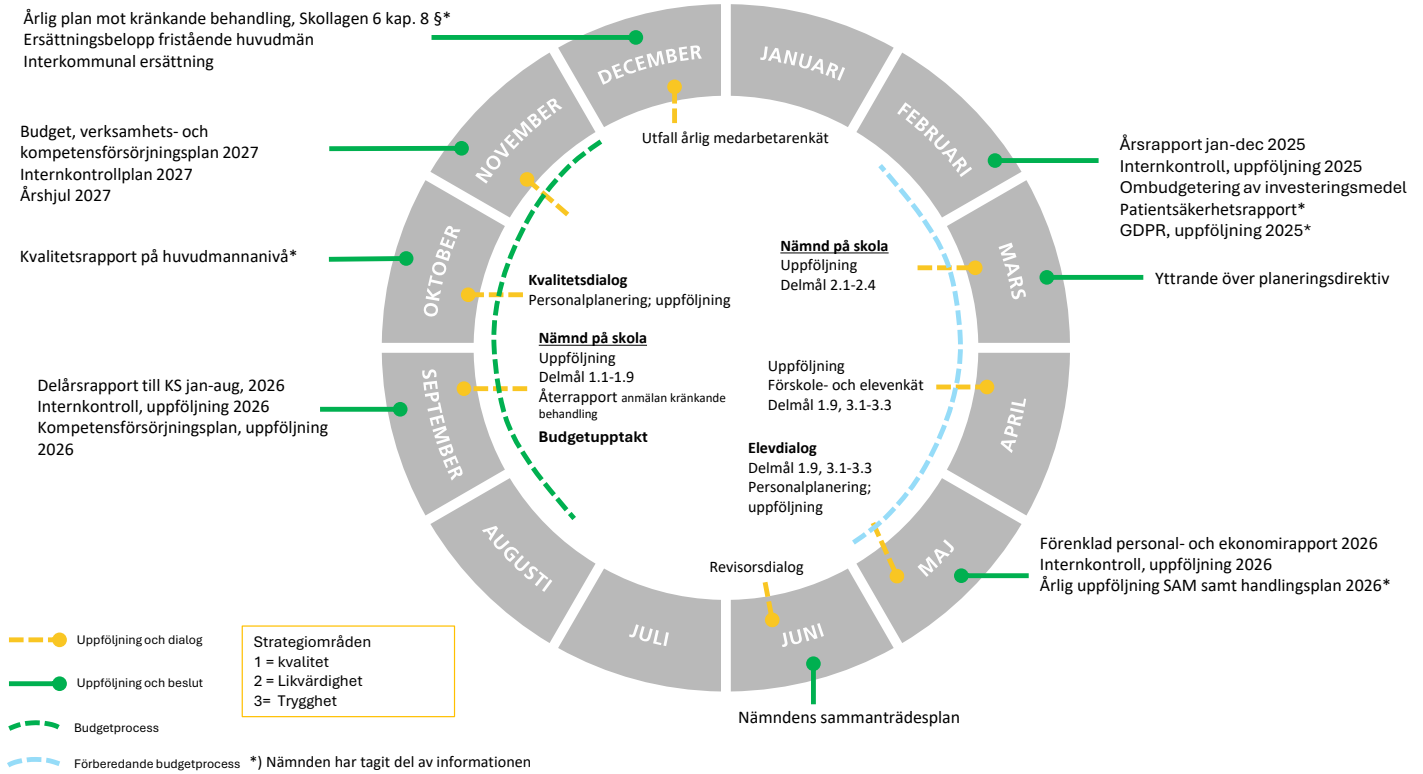
Maria Runarsdotter, kanslichef

Beslutet ska skickas till

Berörda chefer

Ann-Christine Gradin
utbildningsdirektör

För- och grundskolenämndens årshjul 2026_förslag

Tjänsteskrivelse

2025-12-15

För- och
grundskolenämndens
arbetsutskott

Diariennr: SK-2025/00668

Yttrande om internremiss gällande Umeå kommuns konstpolicy

Förslag till beslut

För-och grundskolenämnden beslutar

- att ställa sig bakom förslaget till ny konstpolicy
- att ärendet förklaras omedelbart justerat

Ärendebeskrivning

För-och grundskolenämnden har fått i uppdrag att inkomma med synpunkter på Kulturnämndens förslag till ny konstpolicy.

Kommunens konstpolicy har reviderats för att säkerställa att styrdokumentet är aktuellt och anpassat till dagens krav och förutsättningar. Den tidigare policyn har identifierats som otillräcklig i förhållande till gällande lagstiftning, upphandlingsregler och kommunens strategiska mål. Revideringen syftar till att tydliggöra ansvarsfördelning, skapa transparens i beslutsprocesser samt integrera hållbarhet, inkludering och kulturutveckling i arbetet med konst i offentliga miljöer. Policyn tar även hänsyn till utvecklingen inom konstområdet, inklusive nya uttrycksformer och digitala lösningar. Genom revideringen skapas en modern och långsiktigt hållbar grund för hantering av konst i kommunens offentliga rum.

I konstpolicyn finns sex principer som har särskild koppling till konst i Umeås kulturpolitiska program. Den femte principen "Goda uppväxtvillkor för barn och unga" berör särskilt för- och grundskolenämnden. I den femte principen lyfts barns rätt att delta i det kulturella och konstnärliga livet fram. Det handlar om tillgängliggörandet av konstupplevelser och eget skapande för målgruppen barn och unga genom exempelvis kulturpedagogiska program och projekt som sker bland annat genom

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00668

Skapande skola. För- och grundskoleförvaltningen är positiva till att ett kommungemensamt styrdokument genom en konstpolicy tas fram.

Sammanfattningsvis har för- och grundskolenämnden inga synpunkter på Kulturnämndens förslag till ny konstpolicy.

Beslutsunderlag

Bilaga: Konstpolicy remissversion

Beredningsansvariga

Therese Forsberg, lokalplanerare

Monika Andersson, utvecklingsledare

Beslutet ska skickas till

Umea.kultur@umea.se, märk ärenderaden med för-och grundskolenämndens svar på Konstpolicy, dnr KU-2024/00013, senast 30 januari 2026

Ann-Christine Gradin
utbildningsdirektör

Umeå. Mer konst.

6 principer för konst i Umeå kommun

Umeå kommuns konstpolicy har utarbetats av en arbetsgrupp bestående av Konstverksamheten samt genom remissrundor med representanter för strategisk utveckling, mark- och exploatering, detaljplanering, bygglov, byggnadsantikvarie, gator och parker, fastighet och stadsarkitekt.

Innehåll

Varför en konstpolicy?	4
Umeå. Mer konst.....	5
6 principer för konst i Umeå.....	7
1 Gestaltad livsmiljö	8
2 Kulturell välfärd	11
3 Professionellt kulturliv.....	13
4 Konstnärlig frihet.....	15
5 Goda uppväxtvillkor för barn och ungdomar	16
6 Kulturarv och Kulturmiljö	18
Hur gör vi? - verktyg för goda livsmiljöer	20
Finansiering	20
Konstprogram.....	20
Gemensamt ansvar.....	21
Referenser	24

Inledning

Umeå har en stark identitet. Vi är kulturstaden, universitetsstaden, idrottsstaden, den nordliga storstaden, en del av Sápmi, kommunen utan utsatta områden och en plats för många röster, åsikter och uttryck. Umeås identitet är också landskapet, älven, den stora slätten och skogarna. De många årstiderna och den årliga rytmen av sommarljus och vintermörker skapar förutsättningar som få stora städer har.

Umeå kommun växer och förtätas mot målet 200 000 invånare år 2050. Översiktsplanens strategier syftar till att tillväxten ska ske på ett socialt, kulturell, ekologiskt och ekonomiskt hållbart sätt. Fokus ska vara att säkerställa en god livsmiljö. En attraktiv, trygg och upplevelserik livsmiljö är en förutsättning för att Umeå ska kunna nå sina tillväxtmål och gå från en stor stad till en storstad.

Vi utvecklar tätort och landsbygd, bygger vidare på historien, lägger till nya årsringar och lämnar samtidigt plats för framtida generationer. Umeå blir aldrig färdigt. Den offentliga konsten är en viktig del i denna stora helhet, för Umeå idag och imorgon.

Detalj av konstverket "Listen!", 2019
©Camilla Akraka/Bildupphovsrätt
2025

Fotograf Fredrik Larsson

Varför en konstpolicy?

Konstpolicyen uttrycker ett värdegrundsbaserat förhållningssätt och principer för vägledning i kommunkoncernens arbete med konst i Umeå kommun och utvecklingen av Umeå som konststad. Konst knyter an till flera områden inom samhällsplaneringen som demokrati, hållbar tillväxt, lärande, bildning, stadsplanering, näringslivsutveckling, miljö, klimat och folkhälsa. Rörande utvecklingen av det offentliga rummet reglerar **Översiktsplanen** Umeås samlade ambitioner och strategier. Konstpolicyen är ett av många styrdokument som syftar till att genomföra översiktsplanens visioner. Med sitt fokus på konstnärlig gestaltning i det offentliga rummet kompletterar den övriga styrdokument.

Policyen bidrar även till att realisera **Umeå kommuns kulturpolitiska program**. Det kulturpolitiska programmet tar i sin tur sin utgångspunkt i de nationella målen för kulturpolitik, FN:s deklaration om de mänskliga fri- och rättigheter samt Agenda 2030 med dess globala mål för hållbar utveckling. Programmet syftar till att genom kulturlivets utveckling ge umeborna en hög livskvalitet, stärka invånarnas engagemang och platsen Umeås attraktivitet. Konstpolicyen beskriver hur dessa mål relaterar till konstområdet och tydliggör därmed Umeå kommuns vilja.

Policyen utgör även en grund för **ökad samsyn och bättre samverkan** inom kommunens olika förvaltningar och externa aktörer. Den bidrar till en bättre förståelse för offentlig konst, inspirerar till ett ökat engagemang och därmed bättre dialog.

- Konstpolicyen har tagits fram på uppdrag av kommunstyrelsen.
- Konstpolicyen ersätter Umeås offentliga rum som antogs av Kommunfullmäktige 2007.
- Konstpolicyen för offentlig konst i Umeå kommun gäller för samtliga kommunala förvaltningar och kommunala bolag.

Kompletterande dokument

Konstpolicyen redogör för **vad** som ska göras och behöver genom riktlinjer och rutiner kompletteras med beskrivningar av **hur** detta arbete skall utföras i det löpande arbetet vid förvaltningarna.

Riktlinjer och rutiner skall utgå från policyen och säkerställer att arbetet med offentlig konst sker transparent och konsekvent.

- Konstpolicy bereds av kulturnämnden och beslutas sedan i kommunfullmäktige.
- Riktlinjer bereds i kulturnämnden och antas av kommunstyrelsen.
- Rutiner antas av respektive förvaltningschef i samverkan med andra berörda förvaltningschefer.

Umeå. Mer konst.

Konst är en rättighet

Konst är en demokratisk rättighet, vilket framgår tydligt av de kulturpolitiska mål som antagits nationellt. De framhåller att kulturen ska vara en dynamisk, utmanande och en obunden kraft med yttrandefriheten som grund. Alla ska ha möjlighet att delta i kulturlivet och kreativitet, mångfald samt konstnärlig kvalitet ska präga samhällets utveckling.

Konst skapar identitet

Den offentliga konsten är ett betydelsefullt inslag i vår gemensamma miljö. Offentlig konst skapar upplevelser för oss som bor och verkar i kommunen eller kommer på besök. Konst skapar förutsättningar för trygga allmänna platser, orienterbarhet och platstillhörighet. Konsten kan ge identitet och särprägel till en plats och kan komma att bli landmärken i staden. Den bidrar till att stärka kommunens identitet, attraktionskraft och människors trivsel och välbefinnande.

Konst är en del av gestaltad livsmiljö

Umeås samhällsplanering sätter människan i centrum. Umeås konstpolicy tar sin utgångspunkt i Umeå kommuns övergripande mål och i det nationella målet för gestaltad livsmiljö där konst är en central del i samhällsbyggandet: *"Arkitektur, form och design ska bidra till ett hållbart, jämlikt och mindre segregerat samhälle med omsorgsfullt gestaltade livsmiljöer, där alla ges goda förutsättningar att påverka utvecklingen av den gemensamma miljön". (regeringsbeslut 2019)*

Det nationella målet ska uppnås genom att:

- *hållbarhet och kvalitet inte underställs kortsiktiga ekonomiska överväganden,*
- *kunskap om arkitektur, form, design och konst utvecklas och sprids,*
- *det offentliga agerar förebildligt,*
- *estetiska, konstnärliga och kulturhistoriska värden tas till vara och utvecklas,*
- *miljöer gestaltas för att vara tillgängliga för alla,*
- *samarbete och samverkan utvecklas, inom landet och internationellt.*

Konst skapar dialog

Konst kan beröra och utmana oss på olika sätt. Konst i stadsrummet möter oss i vår vardag oavsett vilka vi är och hur våra liv ser ut. Det som en gång var kritiserat kan idag utgöra ett uppskattat och naturligt inslag i stadsbilden. Konsten har förmåga att skapa perspektiv, reflektion och gemenskaper i samhället. Den fria konsten är en del av det offentliga samtalet och våra demokratiska processer.

Konst bidrar till innovation

Konst kan och ska ta många olika uttryck och därigenom berika både stadsplaneringsprocessen och den specifika platsen där konsten finns. Konsten kan vara målningen på väggen på den lokala förskolan eller skulpturen på torget. Det kan även vara stenläggningen på samma torg, ljusinstallationen eller fasaden på byggnaden bredvid. Det kan vara lekplatsen där en konstnärlig blick och konstens kreativa process skapar nya värden och ingångar i platsutvecklingen och berikar därmed både plats och funktion.

Offentlig konst

Offentlig konst är konstnärliga uttryck som är placerad i offentliga miljöer. Offentlig konst är konstverk som ägs av staten, regionen eller kommunen och har bekostats av skattemedel.

Den offentliga konsten tillhör alla.

Den offentliga konsten är producerad på beställning och integrerad i arkitekturen i en byggnad eller inköpt för placering i en offentlig miljö.

Offentliga byggnader och miljöer är platser dit allmänheten har tillträde. Dit räknas bland annat offentliga byggnader, gator, torg, parker, natur- och friluftsområden.

Detalj av konstverket "Feliz" 2016,

© Mattias Olofsson/Bildupphovsrätt
2025

6 principer för konst i Umeå

Med konstpolicyn tydliggörs hur konst kan bidra till att Umeå växer hållbart och kan möta kommande utmaningar och möjligheter. För att kunna jobba mot målet presenteras här 6 principer för konst i Umeå.

Principerna är hämtade från det kulturpolitiska programmet 2020–2030, vilka formulerar en tydlig vision för Umeå kommuns kulturpolitiska ansatser och är framtaget som ett uppdrag till Kulturnämnden från Umeå kommunfullmäktige. Programmet utgör ett av kommunens långsiktiga styrdokument och syftar till att genom kulturlivets utveckling ge umeborna hög livskvalitet, stärka invånarnas engagemang och platsen Umeås attraktivitet.

Av det kulturpolitiska programmets 12 punkter har sex punkter en särskild tydlig koppling till konst. Principerna är följande:

1. Gestaltad livsmiljö
2. Kulturell välfärd
3. Professionellt kulturliv
4. Konstnärlig frihet
5. Goda uppväxtvillkor för barn och ungdomar
6. Kulturarv och kulturmiljö

Nedan presenteras ett antal förtydliganden som klargör principerna för Umeå kommuns förhållningssätt i relation till konstområdet. Där närliggande eller överlappande innehåll avhandlas under flera punkter har förtydligande text placerats under den mest relevanta punkten.

1 Gestaltad livsmiljö

Det kulturpolitiska programmet understryker Umeå kommuns förhållningssätt till det styrande målet kopplat till gestaltad livsmiljö: *”Detta förhållningssätt bör genomsyra allt kommunalt förändringsarbete i det offentliga rummets inre och yttre miljöer. De kommunala insatserna syftar till att, genom inköp eller beställningar av yrkesutövande konstnärer, berika den offentliga miljön med samtida konst av bestående konstnärligt värde.”*

Därför ska Umeå kommun:

- utveckla Umeås offentliga rum genom att initiera och genomföra konstnärliga gestaltningar för att bidra till stadsutveckling utifrån ett estetiskt perspektiv
- verka för att attraktiva stads- och kulturmiljöer skapas och bevaras
- i tillämpliga delar implementera fastställt Kulturpolitiskt program vid kommunala planeringsprocesser
- fästa stort avseende vid pedagogiska initiativ i syfte att förklara den idébaserade konsten, för att därigenom öka legitimiteten för genomförda kommunala satsningar inom bildkonstområdet

(Kulturpolitiskt program 2020-2030)

Gestaltad livsmiljö omfattar en helhetssyn på utformningen av våra livsmiljöer, inklusive arkitektur, design, konst och kulturarv där dessa perspektiv samspelar och berikar varandra. Det handlar om hur planeringen och utformningen av städer och platser påverkar vårt vardagsliv och välbefinnande. När kommunen planerar, bygger och förvaltar i egen regi ska det ske föredömligt. Med planmonopol och rådighet över allmän plats har kommunen stor möjlighet att påverka livsmiljöernas utformning. Som mark- och fastighetsägare bygger, bygger om och förvaltar kommunen dessutom egna verksamhetslokaler och offentliga miljöer (till exempel skolor, förskolor, parker och torg), och ska där visa gott exempel i konstnärlig gestaltning.

Gestaltad livsmiljö handlar om att använda konst som verktyg för att forma goda livsmiljöer för människan och bygga ett hållbart samhälle. Konst kan vara verkningsfull i sig själv, men när den uppförs för att samverka med det byggda och dess omgivning blir helheten rikare. Konst bör integreras i kommunens sociala hållbarhetsarbete genom att bidra till platsers identitet och utforma allmänna platser med hög kvalitet.

Strategisk planering

För att lyckas med arbetet med gestaltad livsmiljö ska satsningar på konst ska göras strategiskt, långsiktigt och hållbart. Arbetet med offentlig konst ska integreras i stadsutveckling och samhällsbyggnadsprocessen. Detta möjliggörs bland annat genom att konstnärlig gestaltning planeras i tidiga skeden av byggprojekten. På så sätt säkerställs att viktig konstnärlig kompetens tas tillvara vid kritiska planeringsfaser, att nödvändig finansiering avsätts och att korrekt upphandlingsförfarande för konstnärer kan utföras i linje med projektets tidsplan och gällande regelverk.

Samarbete

Samarbete är avgörande för det hållbara samhällsbygget, där kommunens olika delar samverkar för att gestalta vår livsmiljö. Det krävs ett förvaltningsövergripande och transparent samarbete för att säkerställa att arbetet med konst implementeras i utformningen av kommunens gemensamma miljöer. Detta sker genom regelbundna möten mellan kultur- och samhällsbyggnadsförvaltning samt att berörda parter bjuds in för information om kommande och pågående planer för kommunen. En strategisk styrgrupp för Gestaltad livsmiljö (Stadsbyggnadsförvaltningen, Stadsledningskontoret, Teknik- och fastighetsförvaltningen samt Kulturförvaltningen) ses regelbundet för att implementera Umeå kommuns vision för konst i enlighet med översiktsplanen och rådande konstpolicy.

Förankra och tillgängliggöra konsten

Utvecklingen av stadsrummet och förändringar i den offentliga miljön ska mötas genom att använda konsten innovativt, där dialog, informationsinsatser och samverkan med medborgarna är centralt. Även utanför stadsplaneringssammanhang har kommunen uppgiften att förmedla och förankra konstens vikt och bjuda in till delaktighet och kunskapsförmedlande i andra sammanhang.

Detta sker i olika skalor från såväl fysiska skyltar eller digitala lösningar för att ge information om konstverken till skapandet av pedagogiska/publika program samt aktiviteter tillägnade olika målgrupper.

Umeå kommun ska:

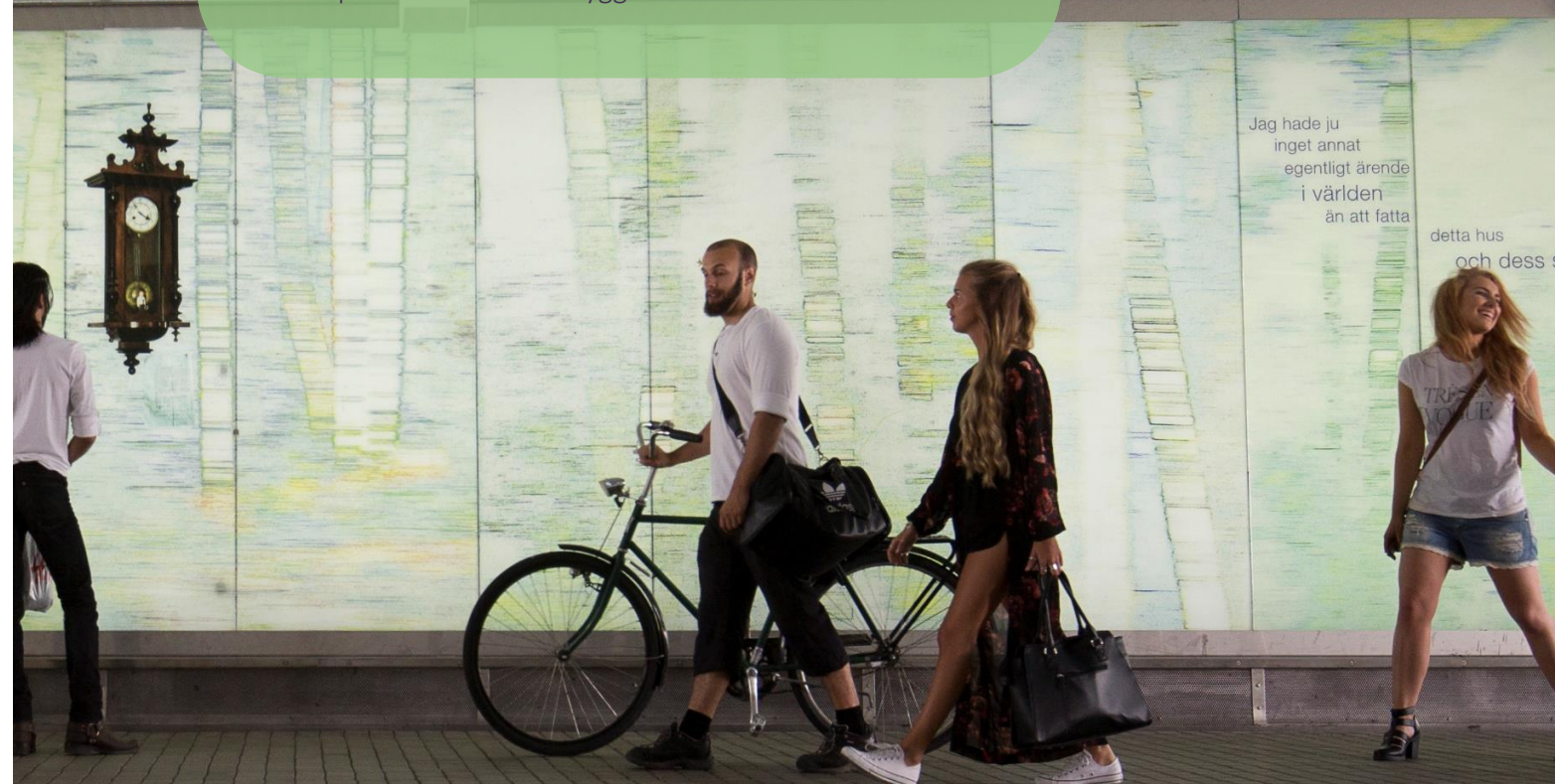
- arbeta i linje med de nationella målen i Gestaltad livsmiljö.
- beakta den offentliga konsten och konstnärliga processerna i ett tidigt skede i samhällsbyggnadsprocessen.
- säkra delaktighet och inflytande i arbetet med konst och konstnärliga processer och att arbetet med offentlig konst kännetecknas av öppenhet och dialog.
- genom pedagogiska initiativ förankra och tillgängliggöra konsten i det offentliga rummet.

Fast konst

Platsbunden konstnärlig miljögestaltning som är beställd och skapad för en offentlig plats eller en särskild byggnad.

Det kan vara:

- Byggnadsintegrerade verk som är direkt monterade i väggar, tak, golv, fönster eller integrerad i byggnaden.
- Platsintegrerade verk som är monterade och placerade utanför byggnaden.

Permanent konst har oftast **skapats specifikt för sin plats** och konstverket är en del av sin byggnad eller fastighet.

Det gäller oavsett om konsten, som i sin enklaste form är en skulptur på ett podium, eller om konstverket är så integrerat i sin miljö att det **omöjligt kan frigöras från sin plats utan att både konsten och platsen förändras**.

Detalj av konstverket "Lev!", 2012

©FA+/Bildupphovsrätt 2025

2 Kulturell välfärd

”Ett omfattande, fritt och aktivt konst- och kulturliv, en bred folkbildning och en rik amatörkultur ökar människors engagemang, kunskap och möjligheter att komma till tals. Kulturens djupa förankring och breda representation i lokalsamhället utgör en stark förnyelsekraft och bidrar till att etablera nya demokratiska arenor och ickekommersiella kulturella mötesplatser”¹

Därför ska Umeå kommun:

- satsa på ett kulturliv som är öppet och tillgängligt för alla över hela kommunen
- utveckla ickekommersiella kulturella mötesplatser
- aktivt söka nå nya målgrupper

(Kulturpolitiskt program 2020-2030)

Konst i våra livsmiljöer är en fråga om demokrati utifrån allas rätt till konstupplevelser. Konst skapar mervärden för samhället och berikar kommunen med varierade och intressanta platser som kan väcka nya tankar och perspektiv. Bredden av konstnärliga uttryck och dess tillgänglighet bidrar till mångfald, inkludering och vår kulturella välfärd.

Tillgänglighet

Den offentliga konsten ska placeras ut så att den tillgängliggörs för den breda allmänheten. Våra livsmiljöer ska gestaltas konstnärligt i både inom- och utomhusmiljöer i stadskärnan, stadsdelar, mindre tätorter och landsbygd. Kommunen ska stötta utvecklandet av ickekommersiella mötesplatser för kulturupplevelser vilket inom konsten bland annat tar sig uttryck genom **Umeå Konsthall** som arena för samtidskonst.

Kvalitet och bredd

För att uppnå de kulturpolitiska målen ska det offentliga bland annat främja kvalitet och konstnärlig förnyelse. Umeå kommun förvaltar en samling med verk från 40-talet till nutid. Nya inköp av offentlig konst, oavsett skala, ska hålla hög kvalitet och representera en bredd av uttryck, tekniker och konstnärskap så att en mångfald uppnås i kommunens konstsamling. Det möjliggör att tillgängliggöra både lös konst och fasta gestaltningar i offentlig miljö som visar konst ur ett brett och komplext perspektiv. Såväl lokala som nationella och om möjligt internationella konstnärskap ska finnas representerade.

Umeå kommun ska:

- möjliggöra för alla invånare att få uppleva och möta konst i sin vardag
- placera/ integrera offentlig konst i kommunens lokaler och i offentliga miljöer i stadskärnan, stadsdelar, mindre tätorter och landsbygd
- främja att konsten medverkar till att skapa nya möten mellan invånare och stimulera till nya intryck och samtal
- främja konstnärlig kvalitet och förnyelse samt en mångfald av konstnärliga uttryck och metoder

Lös konst

Lös konst och fristående verk betyder att verken **går att flytta**. De är inte bundna till en plats eller lokal och utan byggteknisk påverkan. Det kan verk som köps in till stadens konstsamling.

Exempelvis: målningar, textila bilder och mindre skulpturer.

Temporär konst

Viss konst kan och ska ibland existera endast vid en specifik tidpunkt eller begränsad tidsperiod. Tillfälliga och nyskapande konsthändelser får ta plats i stadsrummet och konstnärer provar nya former för att skapa engagemang och oväntade möten.

Detta kan berika det offentliga rummet som därigenom kan vara en arena för olika uttryck och bidra till vitalitet. Till detta räknas bland annat performance och tillfälliga skulpturala installationer.

Ljusfestivalen Höstljus i Umeå centrum, november 2024.
Ljuskonstverket Fyren, skapad av elever i årskurs 4-6 på Mariehemsskolan. Ett initiativ av BRIS och Kulturskolan.

©Umeå kommun

3 Professionellt kulturliv

”Umeå som kulturkommun strävar efter en gränsöverskridande samverkan, både konstnärligt och organisatoriskt mellan de ideella och institutionella kulturarrangörerna och de professionella kulturutövarna. Genom att främja samverkan och uppträda förebildligt skapas goda förutsättningar för utveckling av kulturlivet på så väl amatör- som professionell nivå.”

Därför ska Umeå kommun

- *tillhandahålla goda villkor för kommunens yrkesverksamma kulturarbetare*
- *uppträda förebildligt i sina relationer till kulturlivets aktörer*
- *nyttja professionella konstnärers yrkeskompetens vid konstnärliga gestaltningar i det offentliga rummet*

(Kulturpolitiskt program 2020-2030)

Uppdrag och konstexpertis

Kommunen ska främja konstnärers roll och arbetsvillkor och uppträda föredömligt i samarbete med dem och tillämpa deras specifika kompetens i relevanta sammanhang. Genom respekterandet av konstnärer och konstkompetens säkras både konstnärlig kvalitet och kommunens förtroende för profession och kunskap. Konstnärer kan kontrakteras genom konstinköp, gestaltningsuppdrag, utställningar och pedagogisk verksamhet. Kommunen främjar även det fria kulturlivet och konstnärers praktik genom anslag och stipendier.

Vid behov kan extern konstkonsult upphandlas som process/projektledare vid konstnärliga gestaltningar. Extern expertis används även vid exempelvis urval av skissuppdrag vid konstinköp för riktad komplettering av den kommunala konstsamlingen.

Branschenliga ersättningar och transparenta processer

MU-avtalet kallas ramavtalet för konstnärers ersättning för medverkan vid utställningar, föreläsningar och pedagogisk verksamhet. Avtalets syfte är att skapa bättre förutsättningar för bild- och formkonstnärer att få betalt för utfört arbete, främja konstnärers roll i samhället och tillämpa branschenliga avtal och ersättningar. Upphandlingsärenden ska ske i enlighet med Lagen om offentlig upphandling för transparens och rättvisa konkurrensvillkor.

Umeå kommun ska:

- **nyttja professionella konstnärers yrkeskompetens**
- **förvärva konst från samtida, yrkesverksamma, lokala, regionala och nationella och internationella konstnärer via gallerier, museum och konsthallar eller annan offentlig visning.**
- **förvärva offentlig konst i enlighet LOU (Lagen om offentlig upphandling).**
- **främja konstnärers roll i samhället och tillämpa branschenliga avtal och ersättningar (MU-avtalet och KRO:s (Konstnärernas Riksorganisation) riktlinjer)**

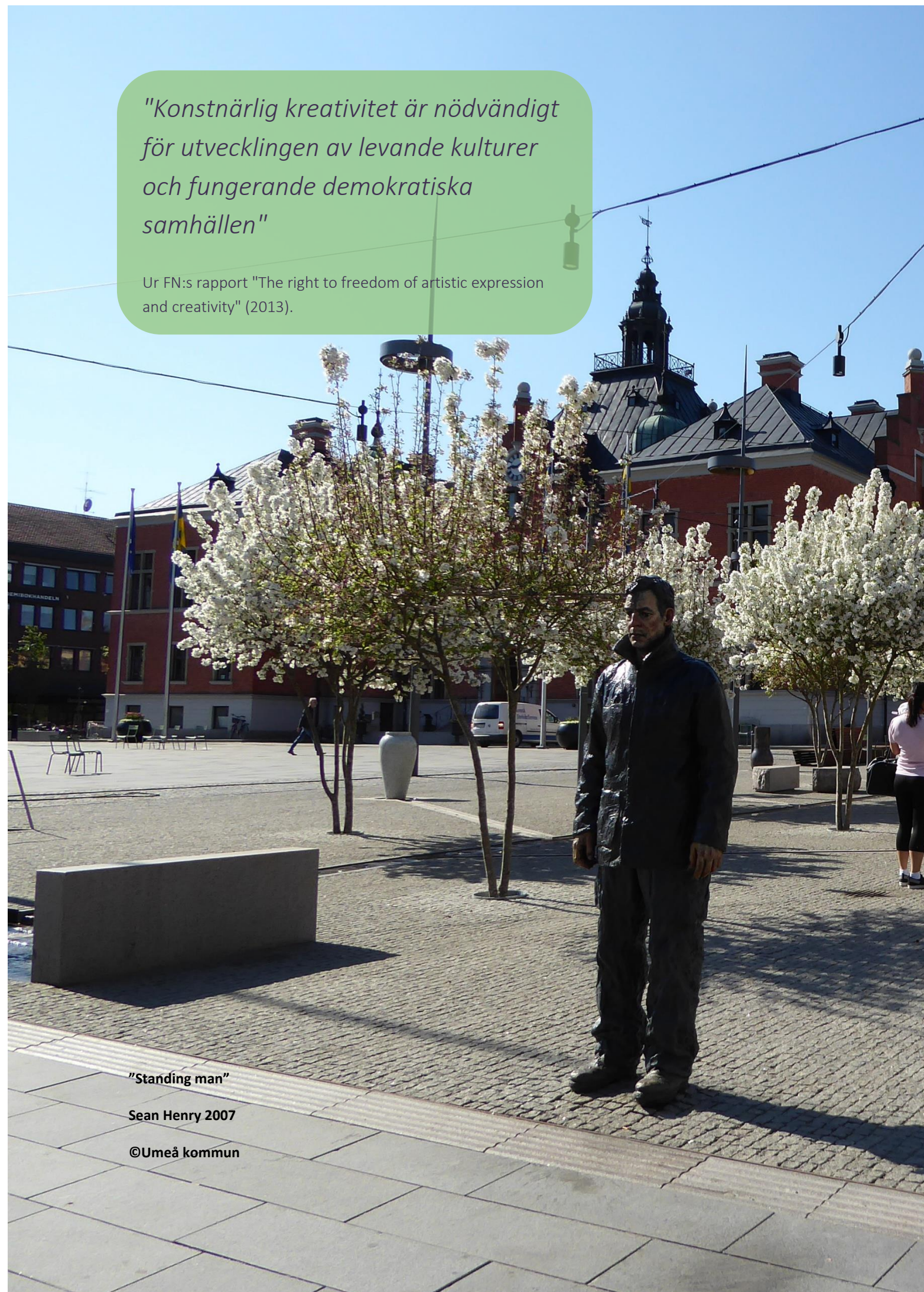
*"Konstnärlig kreativitet är nödvändigt
för utvecklingen av levande kulturer
och fungerande demokratiska
samhällen"*

Ur FN:s rapport "The right to freedom of artistic expression
and creativity" (2013).

"Standing man"

Sean Henry 2007

©Umeå kommun

4 Konstnärlig frihet

”Principen om armlängds avstånd innebär förutom demokrati och yttrandefrihetsaspekterna en stark tilltro till den konstnärliga kompetensen. Det är sakkunniga som ska göra de bedömningar som ligger till grund för politiska beslut om offentligt finansierad kultur”

Därför ska Umeå kommun

- tillämpa principen om armlängds avstånd

(Kulturpolitiskt program 2020-2030)

Yttrandefrihet

I linje med FN:s hållning fastslår Sverige i sitt mål för kulturpolitiken att ”Kulturen ska vara en dynamisk, utmanande och obunden kraft med yttrandefriheten som grund.” Vid inköp av offentlig konst inom Umeå kommun ska alltid den konstnärliga friheten värnas.

Armlängds avstånd

Principen om armlängds avstånd är viktigt för att säkra konstnärlig frihet i kommunen. Det innebär att den politiska organisationen beslutar om mål och ekonomiska ramar men överlåter konstnärliga och kvalitativa bedömningar åt sakkunniga tjänstepersoner med god kännedom inom konstområdet, om konst, nu levande konstnärer och dess praktiker. Politiken ska inte besluta, eller försöka påverka beslut, som rör vilka konstnärer eller vilka enskilda verk som ska köpas in.

Delegation

Delegation för inköp av Umeå kommunens offentliga konst till tjänsteperson med konstkompetens (Konstintendent) till en marknadsrelevant summa är ett av verktygen för att realisera armlängds avstånd och säkrandet av en kvalitativ och effektiv konstansknaffningsprocess.

Upphovsrätt

Ägare och förvaltare av offentlig konst har också att ta hänsyn till upphovsrättslagen, Lag (1960:729). Denna lag ger konstnären ensamrätt att tillåta eller förbjuda vissa åtgärder med avseende på verket samt verkets tillgängliggörande för allmänheten under sin livstid och 70 år efter dödsåret. Upphovsrätten regleras i avtal och förvaltningsavtal med respektive konstnär.

Umeå kommun ska:

- tillämpa principen om armlängds avstånd och främja konstnärlig frihet.
- säkra att inköp konst och konstnärliga tjänster utförs av sakkunniga med konstkompetens
- nedteckna konstnärers upphovsrätt i avtalsskrivning.

5 Goda uppväxtvillkor för barn och ungdomar

”I Sverige är barnkonventionen lag. I artikel 31 stipuleras ”att konventionsstaterna erkänner barnets rätt till vila och fritid, till lek och rekreation anpassad till barnets ålder och rätt att fritt delta i det kulturella och konstnärliga livet. Konventionsstaterna ska även respektera och främja barnets rätt att till fullo delta i det kulturella och konstnärliga livet och ska uppmuntra tillhandahållandet av lämpliga och lika möjligheter till kulturell och konstnärlig verksamhet samt till rekreations- och fritidsverksamhet”

Därför ska Umeå kommun

- verka för att alla barn och ungdomar ska få lika möjligheter att under läsår och skollov möta många olika kulturella upplevelser och konstnärliga verksamheter samt utveckla eget skapande
- utveckla och samordna de kulturpedagogiska resurserna för att stärka för-, grund-, och gymnasieskolans pedagoger genom en bred och varierad kompetensutveckling inom det kulturella fältet
- genom fortsatt dialog mellan skol- och kulturförvaltning och berörda intressenter erbjuda barn och unga möjlighet att aktivt delta och påverka kulturaktiviteter som riktar sig till den egna målgruppen
- aktivt söka nå nya målgrupper.

(Kulturpolitiskt program 2020-2030)

Kunskap och eget skapande

Konstpedagogisk verksamhet riktad till skola är en betydande del av tillgängliggörandet av konstupplevelser och eget skapande för målgruppen barn och unga. Konstpedagogik erbjuds i anslutning till Umeå konsthall och den offentliga konsten i vårt offentliga rum och kulturpedagogiska program och projekt sker genom bland annat Skapande skola, respektive öppen bildverkstad.

Umeå kommun ska:

- vara en katalysator för kreativitet, ny kunskap och stärka barns egna deltagande i kulturlivet som såväl utövare, mottagare och producent inom konstområdet.

Kulturarv

"Kulturarv är alla materiella och immateriella uttryck för mänsklig påverkan, till exempel lämningar, föremål, miljöer, verksamheter eller traditioner. Avser såväl materiella som immateriella uttryck. Kulturarv omfattar traditioner, språk, konstnärliga verk, historiska lämningar, arkiv- och föremålssamlingar samt kulturmiljöer och kulturlandskap som överförs från generation till generation.

Vad som betraktas som kulturarv förändras med tiden och är ett uttryck för samhällets skiftande värderingar"

(Riksantikvarieämbetet U.Å, Statens konstråd 2014, Statens konstråd 2019).

Detalj av konstverket "Grön eld", 1970.

© Vicke Lindstrand/Bildupphovsrätt 2025.

Umeå kommun

6 Kulturarv och Kulturmiljö

” Kulturarv omfattar alla materiella och immateriella uttryck av mänsklig aktivitet genom tiderna. Uttrycken kan vara historiska spår, objekt eller företeelser. Kulturarv kan också beskrivas som förutsättningar för eller resultatet av dynamiska samtal eller förhandlingar om samhällets utveckling”

Därför ska Umeå kommun

- *Främja att kulturarv och kulturmiljöer värnas, vårdas, tillgängliggörs och utvecklas.*
(Kulturpolitiskt program 2020-2030)

Tillväxt och förändring är inte något nytt i Umeå. Kommunen har vuxit under en lång tid och har formats av olika tiders planerings- och visuella ideal. Umeå är i ständig förändring, förutsättningarna förändras och för varje nytt tillägg fylls berättelsen på. Kulturmiljön bär på berättelser om utvecklingen av en plats och konsten är både ett verktyg för att synliggöra och vidareutveckla dessa värden och utgör en framtida årsring i det kulturarv som lämnas vidare. Policyn säkerställer att den konstnärliga utvecklingen sker med en medvetenhet om de dubbla målen att ha respekt för befintliga kulturmiljöer och att ge utrymme för nya konstnärliga uttryck. Detta innebär särskilda överväganden gällande konstområdet.

Hållbarhet

Konsten i vårt offentliga rum skall förvaltas och underhållas så att kommande generationer kan uppleva dem och konsten ska betraktas som en del av vårt kulturarv. Hållbara material och arbetsmetoder är av stor vikt. Verken ska hålla under lång tid och därför är det viktigt att den konstnärliga kvalitén, uttrycket och tekniken är av hög kvalitet.

Registrering och bevarande

Den offentliga konstsamlingen registreras (både fast och lös konst), tillses och underhålls. Vid fasta gestaltningar skall en underhållsplan klargöra framtida underhållsbehov samt ansvarsfördelningen för dess utförande nedtecknas. För att korrekt tillsyn skall kunna ske är inskrivning av konsten i kommunens konstsamling avgörande.

Konst eller kulturhistoriskt bevarandeintresse?

I Umeå kommuns konstpolicy görs följande principiella åtskillnad mellan konstnärliga skulpturer och kulturhistoriska monument.

- **Konstnärlig skulptur:** Ett tredimensionellt konstverk skapat med konstnärlig avsikt, oftast av en namngiven konstnär. Verket är unikt, estetiskt motiverat. Dessa verk bedöms, hanteras och underhålls inom ramen för den offentliga konsten.
- **Kulturhistoriskt monument:** En fysisk struktur eller installation som främst har minnesfunktion eller historisk betydelse, t.ex. minnesstenar, krigsmonument eller platsspecifika minnesmärken. Dessa har ofta upprättats av ideella föreningar, staten eller kommunen för att hedra historiska händelser eller personer, och saknar ofta en namngiven

konstnärlig upphovsman. Fokus ligger på kulturarvets bevarandevärde snarare än det konstnärliga uttrycket.

Det är dock viktigt att förstå att gränsen mellan dessa kategorier inte alltid är skarp. Vissa verk uppfyller kriterier för både konstnärligt uttryck och kulturhistoriskt värde.

- Om monumentet har en tydlig estetisk gestaltning, skapats av en konstnär och uttrycker konstnärliga intentioner, kan det betraktas som ett konstverk.
- Om monumentet främst fyller en ceremoniell eller dokumenterande funktion (t.ex. en enkel sten med inskription, rest av en förening), betraktas det i första hand som ett kulturhistoriskt minnesmärke.

Vid övervägande av inskrivning i kommunens konstsamling behövs bägge perspektiv: konstnärlig sakkunskap vid bevarande, men även kulturmiljökompetens vid värdering och restaurering. Kommunen avgör från fall till fall – men som huvudprincip bör monument utan konstnärlig upphovsman hanteras inom ramen för kulturmiljöansvar, inte konstsamlingen. Kommunen bär likväl ett underhållsansvar för dessa objekt men detta omfattas ej av konstpolicyns ramar.

Nya årsringar

Umeå kommun välkomnar hållbar utveckling och tillväxt. Vid förändringar skall redan befintliga konstnärliga eller kulturhistoriska värden undersökas och tas hänsyn till för att kvalitén och verkens integritet inte skall riskera att försvagas. Konsten kan skapa nya uttryck samtidigt som vi utgår från det befintliga där identitet, karaktär och kulturmiljö är viktiga utgångspunkter. Konst och nya gestaltningar kan skapa spännande kontraster mellan nytt och gammalt.

Umeå kommun ska:

- hantera offentlig konst som ett kulturarv som förvaltas och underhålls som sådant.
- registrera sitt konstinnehav i kommunens databas och upprätta underhållsplaner för fasta gestaltningar som en del av gestaltningsprocessen,
- säkra att fastighetsägaren ska avsätta medel för underhåll och renovering av byggnadsanknuten konst enligt en underhållsplan.
- utföra tillsyn och underhåll av offentlig konst regelbundet.
- använda samtida konst för att tolka, aktivera och komplettera historiska miljöer och berättelser.

Hur gör vi? - verktyg för goda livsmiljöer

Finansiering

Umeå kommun ska ha en hållbar finansiering som möjliggör att kommunen lever upp till visionen för arbetet med offentlig konst i denna policy, både gällande investering och underhåll. Umeå Kommun ska ha ett finansieringssystem för konstinvestering som följer stadens tillväxt, samtidigt som långsiktigt underhåll och hög konstnärlig kvalitet säkras.

Enprocentregeln är en ekonomisk princip för offentlig konst som innebär att cirka en procent av den totala budgeten avsätts för konstnärlig gestaltning vid ny-, om- och tillbyggnad. Umeå kommun har sedan 2008 valt inte att arbeta med en "en-procents-regel" för offentlig konst. I stället finns ett kommungemensamt investeringsanslag för konsten (basanslag) som beslutas av kommunfullmäktige samt kompletteras av avsatta konstinvesteringsmedel inom ramen för större kommunala byggprojekt (projektbudget).

Konstprogram

När konst ska integreras i ett plan- eller byggprojekt ska ett konstprogram tas fram. Det säkerställer konstnärlig kvalitet, tydliggör förutsättningar och fungerar som grund för upphandling av konstnär.

Konstprogrammet tas fram i samverkan mellan kulturförvaltning, projektägare, berörda brukare och sakkunniga. Det beskriver förutsättningar, teman, tekniker, platser, budget, urvalsprocess och tidsplan. Konstprogrammet är ett levande dokument och stöd för alla parter genom hela projektet – från planering till förvaltning – och omfattar även befintlig konst som påverkas.

Programmet är ett verktyg för samordning mellan kommunens förvaltningar och ska finnas med i samhällsbyggnadsförvaltningens checklista för utredning och förstudie. I projekt där konst ingår ska konstprogram tas fram i samband med planläggning, och konstkostnader ska inkluderas i investerings- eller exploateringskalkylen.

Det finns två nivåer:

- **Översiktligt konstprogram** – vid större områden i flera etapper
- **Enskilt konstprogram** – inför produktion av ett specifikt konstverk

Gemensamt ansvar

Umeå kommun har ett övergripande ansvar att långsiktigt säkra hållbara konstnärliga värden i kommunen. Detta ansvar innebär att bevaka och främja stadens gemensamma intressen samt att utveckla Umeå enligt översiktsplanens mål. Kommunen tar fram översiktsplaner, detaljplaner och beslutar om bygglov – alla med stor påverkan på den byggda miljön. Även projektens budgetering och finansiering påverkar hur vår livsmiljö utformas. Det kan vara en utmaning att skapa samsyn, gemensamma mål och gemensamma prioriteringar mellan olika intressenter.

Umeå kommun har ett övergripande ansvar att säkra långsiktigt hållbara konstnärliga värden. Alla aktörer i samhällsbyggnadsprocessen behöver därför ta ett gemensamt ansvar för utvecklingen av våra livsmiljöer.

Arbetet är långsiktigt och förutsätter helhetssyn samt samarbete mellan många parter. Genom en tydlig ansvarsfördelning och tidig samverkan säkerställs att offentlig konst integreras på ett kvalitativt och hållbart sätt i Umeå kommuns stadsutveckling. Detta arbetssätt främjar en gestaltad livsmiljö där arkitektur, form och konst samverkar till gagn för alla kommuninvånare. Tidig samverkan mellan kultur-, byggnads- och teknik/fastighetsförvaltningen är avgörande för att offentlig konst integreras med god kvalitet och hållbarhet.

Kulturförvaltningen har det huvudsakliga ansvaret för kommunens konstverksamhet. I samhällsbyggnadsprojekt bidrar kulturförvaltningen med konstnärlig kompetens och leder arbetet med konstnärlig gestaltning. Konkret ansvarar kulturförvaltningen för att:

- **Bidra med konstkompetens:** Säkerställa att projekt får tillgång till professionell konstnärlig expertis.
- **Utforma konstprogram:** Ta fram ett konstprogram för projektet i samråd med en referensgrupp med relevanta kompetenser.
- **Upphandling och urval:** Förbereda upphandlingsunderlag, anlita extern konstprojektledare eller konsult vid behov, samt leda urvalsprocesser för konstnärliga uppdrag i enlighet med LOU.
- **Dokumentation:** Registrera nyinköpt konst i kommunens konstsamling.
- **Underhållsplanering:** Planera för skötsel och underhåll av ny upphandlad offentlig konst i samverkan med berörda enheter (Teknik- och fastighetsförvaltningen).

Stadsbyggnadsförvaltningen har huvudansvaret för kommunens fysiska planering. I konstsammanhang ansvarar stadsbyggnadsförvaltningen för integrering och praktisk hantering av den offentliga konsten i stadsutvecklingen. Konkret ansvarar stadsbyggnadsförvaltningen för att:

- **Samarbeta från start:** Bjuda in kulturförvaltningens representant till samverkan i tidiga skeden av planering för nya projekt, så att konstperspektivet beaktas från början.
- **Lovprövning:** Beaktar konstperspektivet i översikts- och detaljplanering samt vid lovprövning. Handlägger bygglov och fattar PBL-beslut som kan påverka konstnärliga inslag (t.ex. fasader, ljus, skyltning).

Teknik- och fastighetsförvaltningen ansvarar för kommunens anläggningar. I konstsammanhang är förvaltningen beställare/byggherre i kommunens bygg- och anläggningsprojekt samt ansvarig för drift och skötsel av byggnadsanknuten konst. Konkret ansvarar teknik- och fastighetsförvaltningen för att:

- Avsätter och följer upp **projektmedel** för konst i investeringskalkyler.
- **Beställer vid behov konstprogram/konstutredning** av kulturförvaltningen.
- **Samordnar** bygg- och installationsfrågor så att konst byggs in/placeras korrekt i tidplan.
- Säkerställer **tekniska förutsättningar** i projektering/produktion (fundament, infästningar, el, markarbete).
- **Ansvarar för basdrift/underhåll** (ex. snöröjning, rengöring, vegetation).

Ansvar i olika skeden

För att lyckas med konstnärlig gestaltning krävs att **förvaltningarna samverkar i varje skede** av samhällsbyggnadsprocessen. Ansvarsrollerna kan sammanfattas per projektfas enligt nedan:

Planering (idé- och förstudiefas):

- *Kulturförvaltningen*: Tillför konstnärlig kompetens tidigt. Identifierar tillsammans med projektägare var konst kan bidra och börjar planera för eventuella konstinsatser.
- *Stadsbyggnadsförvaltningen*: Integrerar konstperspektivet i utredningar/planmål, bjuder in kulturförvaltningens representant till samverkan i tidiga skeden av planering av nya projekt, så att konstperspektivet beaktas från början.
- *Teknik- och fastighetsförvaltningen*: Säkerställer budgetutrymme och praktiska/tekniska förutsättningar för konst i projektplaneringen.

Programskede (planering/detaljplan):

- *Kulturförvaltningen*: Utarbetar ett konstprogram i samråd med projektets övriga aktörer. Konstprogrammet samordnas med övrigt gestaltungsprogram och beskriver hur och var konstnärliga inslag ska utformas.
- *Stadsbyggnadsförvaltningen*: Integrerar konstnärliga riktlinjer från konstprogrammet i planeringsdokument och detaljplaner.
- *Teknik- och fastighetsförvaltningen*: Säkerställer att konstprogram tas fram genom att formellt beställa konstprogrammet av kulturförvaltningen.

Projektering och byggskede:

- *Kulturförvaltningen:* Leder konstprojektets genomförande. Genomför upphandling eller urval av konstnär(er) enligt konstprogrammet och följer upp att den konstnärliga gestaltningen genomförs enligt plan.
- *Stadsbyggnadsförvaltningen:* Prövar lov/tekniska frågor enligt PBL, fastställer kontrollplaner och utövar tillsyn under byggprocessen.
- *Teknik- och fastighetsförvaltningen:* Genomför och samordnar tekniska lösningar enligt överenskommelse av konstnärlig gestaltning (tex fundament, markberedning, infästningar, installationer).

Förvaltning (drift- och underhållsskede):

- *Kulturförvaltningen:* Övertar förvaltningsansvaret för det färdiga konstverket som del av kommunens konstsamling. Följer upp verkets skick och ser till att det finns en underhållsplan eller skötselanvisningar för konstverket.
- *Stadsbyggnadsförvaltningen:* Bedriver PBL-tillsyn i relevanta delar (t.ex. byggnaders underhåll) – separat från konstsamlingens vård.
- *Teknik- och fastighetsförvaltningen:* Utför löpande skötsel och yttre underhåll enligt överenskommen underhållsplan (Fastighet för byggnadsanknuten konst; Gator och parker för utomhusverk).

Referenser

Översiktsplan Umeå kommun

Planeringsstrategi 2024. Umeå kommun

<https://www.umea.se/byggaboochmiljo/>

Kulturpolitisk Program

[Kulturpolitiskt program för Umeå kommun 2020–2030](#)

Om gestaltad livsmiljö

<https://www.boverket.se/sv/samhallsplanering/arkitektur-och-gestaltad-livsmiljo/gestaltad-livsmiljo/>

Tjänsteskrivelse

2025-11-12

För- och
grundskolenämndens
arbetsutskott

Diariennr: SK-2025/00539

Motion (KD) 33/2025 - Trygg och tillgänglig skola

Förslag till beslut

-att för- och grundskolenämnden beslutar att ställa sig bakom förvaltningens yttrande och föreslå kommunfullmäktige att motionen (KD) – *Trygg och tillgänglig skola*, i sin helhet ska anses besvarad.

-att ärendet förklaras omedelbart justerat

Ärendebeskrivning

Kristdemokraterna har inkommit med en motion där de framför ett behov av fler resursskolor, bättre struktur och verklig tillgänglighet för barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF), genom ett nytt helhetsgrepp.

Motionen hänvisar till föräldranätverk och organisationer som Riksförbundet Attention som vittnar om ett system i Umeå kommun som saknar struktur, transparens och resurser.

Vidare lyfts Malmö kommun fram som ett positivt exempel på en strategisk satsning där fyra nya resursskolor etablerats varpå en av dessa byggs ut till ett kompetensnav.

Kristdemokraterna yrkar att kommunfullmäktige beslutar:

1. **Att** kommunfullmäktige ger för- och grundskolenämnden i uppdrag att senast under 2026 presentera en plan för tillräcklig tillgänglighet till resursskolor i grundskolan.
2. **Att** det inrättas ett kommunövergripande kompetenscenter för NPF-stöd och handledning med uppdrag att sprida kunskap och kvalitetssäkra arbetet med tillgängliga lärmiljöer.
3. **Att** tydliga kriterier och öppen information om resursskoleplatser, placeringar och pedagogisk inriktning publiceras och hålls uppdaterade.
4. **Att** en årlig uppföljning sker av antalet barn i behov av särskilt stöd, inklusive resursskoleplacering samt hur behovet tillgodoses.

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00539

5. **Att** kommunen tar initiativ till samverkan med andra kommuner och regionen för att ta del av goda exempel och forskning inom området med särskilt fokus på tidiga insatser.

Yttrande

Rättslig bakgrund

Av skollagen (2010:800) framgår att utbildningen inom skolväsendet syftar till att barn och elever ska inhämta och utveckla kunskaper och värden. Den ska främja alla barns och elevers utveckling och lärande samt en livslång lust att lära. I utbildningen ska hänsyn tas till barns och elevers olika behov. Barn och elever ska ges stöd och stimulans så att de utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål. En strävan ska vara att uppväga skillnader i barnens och elevernas förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen. Enligt barnkonventionen, som gäller som svensk lag sedan 1 januari 2020 och är inkorporerad i skollagen, framgår att i all utbildning och annan verksamhet ska barnets bästa vara utgångspunkt. Med barn avses varje människa under 18 år. Barnets inställning ska så långt det är möjligt klarläggas. Enligt artikel 12, en av barnkonventionens fyra grundprinciper, ska barn ha möjlighet att fritt uttrycka sina åsikter i alla frågor som rör honom eller henne. Barnets åsikter ska tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad.

Vidare framgår av 3 kap. skollagen att elever som till följd av en funktionsnedsättning har svårt att uppfylla de olika betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som gäller, ska ges stöd som syftar till att så långt som möjligt motverka funktionsnedsättningens konsekvenser. Behov av särskilt stöd ska enligt skollagens bestämmelser föregås av en utredning som visar på elevens behov av särskilt stöd. I utredning ska skolan inom ramen för utredningen samverka med eleven och dennes vårdnadshavare samt elevhälsan. Om utredningen visar att det finns ett behov av särskilt stöd ska beslut om åtgärdsprogram fattas av rektor. Särskilt stöd är insatser av mer ingripande karaktär. Särskilt stöd ska ges med utgångspunkt i elevens utbildning i dess helhet, om det inte är uppenbart obehövt. Det särskilda stödet ska ges inom den elevgrupp som eleven tillhör om inte annat regleras i skollagen eller annan författning.

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00539

I 10 kap. 31 a § skollagen, anges att en kommun får begränsa utbildningen vid en viss skolenhet till att avse elever som är i behov av särskilt stöd (resursskola). Ansökan till resursskola görs av elevens vårdnadshavare, ansökan får även göras av elevens rektor om eleven är placerad vid en av kommunens skolenheter och elevens vårdnadshavare medger det. En placering vid kommunal resursskola förutsätter alltså ansökan eller medgivande från elevens vårdnadshavare och bygger på frivillighet.

Det är kommunen som huvudman för resursskolan som ansvarar för att bedöma om en elev behöver det särskilda stöd som resursskolan erbjuder och vilket underlag som behövs för denna bedömning. Av portalparagrafen i [1 kap. 10 §](#) skollagen följer att utgångspunkten i all utbildning som rör barn, det vill säga varje människa under 18 år, ska vara barnets bästa och att barnets åsikter i frågor som rör honom eller henne ska tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad. Denna portalparagraf ska beaktas när det gäller placering vid en kommunal resursskola.

Kommunen ansvarar således enligt skollagstiftningen för att bedöma om en elev är i behov av sådant särskilt stöd som resursskolan erbjuder för att eleven ska kunna uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas eller för att eleven ska undvika svårigheter i sin skolsituation.

En elev har enligt 10 kap. 31 b § skollagen rätt att gå kvar vid resursskolan så länge eleven behöver sådant särskilt stöd som resursskolan erbjuder för att hen ska kunna uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas, eller för att hen ska undvika svårigheter i sin skolsituation.

En elevs placering vid en kommunal resursskola inom grundskolan ska enligt 10 kap. 31 b § skollagen regelbundet följas upp och utvärderas, vilket ingår i kommunens ansvar. Om det efter en viss tid bedöms vara till elevens bästa att återgå till en ordinarie grundskola bör frågan tas upp med elevens vårdnadshavare för att undvika inlåsningseffekter.

Om en elevens vårdnadshavare begär att placeringen vid resursskolan ska upphöra, ska kommunen i ett sådant fall bereda eleven plats vid en av sina

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00539

ordinarie skolenheter enligt den vanliga placeringsregeln i [10 kap. 30 §](#) skollagen, det vill säga som huvudregel i enlighet med vårdnadshavares önskemål.

Besvarande av motionens frågeställningar

- 1. Att kommunfullmäktige ger för- och grundskolenämnden i uppdrag att senast under 2026 presentera en plan för tillräcklig tillgänglighet till resursskolor i grundskolan.**

Det saknas officiell nationell statistik som visar hur elever med neuropsykiatrisk funktionsnedsättning (NPF) presterar i skolan jämfört med andra elever i termer av måluppfyllelse. Enligt Specialpedagogiska myndigheten (SPSM) är NPF ett samlingsnamn för flera olika tillstånd såsom Attention-Deficit/Hyperactivity Disorder (adhd), autism, språkstörning, dyslexi, dyskalkyli, motoriska problem samt tics och Tourettes syndrom. Det är enligt SPSM vanligt att elever har en kombination av NPF-diagnoser.

Skolverket är utsedd av regeringen att ansvara för Sveriges officiella statistik om skolväsende och barnomsorg. De har lyft fram att det saknas nationell återkommande statistik om skolgången för elever med funktionsnedsättning. Däremot redovisar Skolverket officiell statistik om hur stor andel elever som tar del av särskilt stöd. För kommunala grundskolor i Umeå kommun läsåret 24/25 rör det sig om 5 procent av eleverna och de vanligaste åtgärderna är särskild undervisningsgrupp och anpassad studiegång.

Skolverket har fått i uppdrag att ta fram ett förslag för att möjliggöra bättre uppföljning av stödåtgärder och kunskapsresultat för elever med funktionsnedsättning i samtliga skolformer i svensk skola. I förslaget visar Skolverket hur uppgifter från Socialstyrelsens patientregister kan grupperas i tio kategorier av funktionsnedsättning och kombineras med Skolverkets individuppgifter om skolgång och skolresultat. Förslaget lämnades till regeringen i september 2025 och ännu har inga beslut fattats.

Alla elever har rätt att få det stöd de behöver oaktat om eleven har en funktionsnedsättning eller inte. För- och grundskoleförvaltningen arbetar i enlighet med politiskt fattat beslut och skollagens krav att det särskilda stödet företrädesvis ska ges inom den elevgrupp som eleven

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00539

tillhör om inte annat regleras i skollagen eller annan författning. Enligt utredning "organisation, systematik och resurshantering avseende tillgängliga lärmiljöer för elever med omfattande behov av särskilt stöd" 2021 som genomfördes inför för- och grundskolenämndens beslut framgår att målsättningen är "undervisning i särskilda skolor, i specialklasser eller avdelningar inom en viss skola på varaktig basis ska vara en undantagslösning". Detta är i linje med skollagens reglering och även Malmö kommuns vägledande principer.

Utredning av elevens behov av särskilt stöd, som skolan är skyldig att göra, är central i arbetet med särskilt stöd. För- och grundskoleförvaltningen har mot bakgrund av skollagens krav därför under flera år arbetat med att utbilda personal och höja kompetensen inom bland annat NPF.

För- och grundskolenämnden har även tagit beslut som möjliggjort en utökad satsning på specialpedagogisk kompetens i arbetet med tillgängliga lärmiljöer på skolorna. Andelen med specialpedagogisk högskoleexamen har ökat från läsåret 21/22 på 8,3 procent till läsåret 24/25 på 9,7 procent. Umeå kommun har bättre måluppfyllelse än det nationella genomsnittet och läsåret 24/25 blev 90% av eleverna behöriga till gymnasiet.

Utifrån riksdagens beslut 1 juni 2022 om resursskolor genomförde för- och grundskoleförvaltningen en omorganisering genom att tillskapa två resursskolor för årskurs 7–9, Bräntbergsskolan AST och Björkensskolan.

Inom ramen för huvudmannens systematiska kvalitetsarbete utvärderas det särskilda stödet inklusive resursskolor. I utvärderingen ingår en översyn av resursskolans organisation och elevernas behov. Antalet ansökningar till resursskolor har varierat över tid. Antalet sökande minskade mellan läsåren 25/26 och 26/27.

Motionen anger att det finns 19 platser på resursskola i Umeå, vilket inte stämmer. Antalet platser på resursskola har succesivt ökat från 28 platser läsåret 23/24 till 38 platser läsåret 25/26. Inför läsåret 26/27 utökas antalet platser ytterligare.

Det finns inte några resursskolor för elever i de yngre åldrarna i Umeå kommun. För elever i låg- och mellanstadiet erbjuds företrädesvis särskilt

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00539

stöd på den skolenhet eleven tillhör. Rektor har möjlighet att besluta om särskilt stöd i enlighet med 3 kap. skollagen vad gäller exempelvis särskild undervisningsgrupp och enskild undervisning, förutsatt att det i utredningen av elevens behov av särskilt stöd framgår att eleven är i behov av just någon av dessa stödåtgärder.

Utöver Umeå kommuns egna resursskolor finns Hällsboskolan, en statlig skola som tar emot elever med grav språkstörning. Som tidigare beskrivits kan samvariation mellan språkstörning och andra NPF-diagnoser förekomma. Antalet elever från Umeå kommun som är inskrivna på Hällsboskolan har ökat över tid från 30 elever läsåret 23/24 till 42 elever läsåret 25/26.

Vid en eventuell utökning av resursskolor måste den kostnadsökning som det kan innebära beaktas tillsammans med konsekvenser för övriga skolor. Utöver ordinarie elevpeng tillkommer en kostnad per elev på ca 320 000kr per läsår.

2. Att det inrättas ett kommunövergripande kompetenscenter för NPF-stöd och handledning med uppdrag att sprida kunskap och kvalitetssäkra arbetet med tillgängliga lärmiljöer.

För- och grundskoleförvaltningen har på ett systematiskt sätt under flera år arbetat med att stärka kompetensen hos personal gällande NPF och tillgängliga lärmiljöer. Samtliga skolenheter i Umeå kommun har tillgång till elevhälsans alla professioner, och tillsammans med en samlad elevhälsa utgör detta ett stöd till skoleneheterna i syfte att stärka tillgängliga lärmiljöer utifrån elevernas behov.

Elevhälsan ska arbeta främjande och förebyggande i syfte att undanröja hinder för elevers lärande. För- och grundskoleförvaltningen bedömer att det mot bakgrund av detta inte finns ett behov av ett särskilt kompetenscenter för NPF-stöd. Utöver elevhälsan finns även ett nätverk som leds av rektor på resursskola för att specifikt utveckla resursskolor, särskilda undervisningsgrupper och anpassade lärmiljöers likvärdighet och kvalitet. Det bör också nämnas att det inom anpassad grundskola även finns en väl uppbyggd kompetens inom multisjukdomar och funktionsvariationer.

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00539

3. Att tydliga kriterier och öppen information om resursskoleplatser, placeringar och pedagogisk inriktning publiceras och hålls uppdaterade.

Umeå kommun tillhandahåller en webbsida med tydlig information till vårdnadshavare. På webbsidan kan vårdnadshavare ta del av information om kommunens två resursskolor, ansökningsförfarande och urvalskriterier. Informationen uppdateras vid förändringar.

Umeå kommun tillhandahåller även information i relation till skolvalet som innebär att vårdnadshavare kan ansöka om skola för sitt barn.

Vårdnadshavare kan däremot inte ansöka om placering i en specifik klass eller plats i en särskild undervisningsgrupp. Skollagen 3 kap anger att särskilt stöd kan ges i annan undervisningsgrupp än den som eleven normalt tillhör. Placering i särskild undervisningsgrupp eller enskild undervisning görs inom ramen för utredning av särskilt stöd och åtgärdsprogram som innefattar samverkan med vårdnadshavare och elev.

4. Att en årlig uppföljning sker av antalet barn i behov av särskilt stöd, inklusive resursskoleplacering samt hur behovet tillgodoses.

Inom ramen för såväl skolenheternas som huvudmannens systematiska kvalitetsarbete följs årligen elevers behov av särskilt stöd upp samt hur behovet tillgodoses, så även elever med placering i resursskola.

Uppföljningen redovisas till nämnd och presenteras i huvudmannens kvalitetsrapport.

5. Att kommunen tar initiativ till samverkan med andra kommuner och regionen för att ta del av goda exempel och forskning inom området med särskilt fokus på tidiga insatser.

För- och grundskoleförvaltningen tar del av såväl utredningar som forskning inom området och samverkan med andra kommuner.

Enligt motionen har Malmö stad genomfört en strategisk satsning där fyra nya resursskolor etableras och där Rönnens resursskola byggs ut till ett kompetensnav. För- och grundskoleförvaltningen har tagit del av Malmö stads utredning och genomfört studiebesök under höstterminen 2025 på Rönnens resursskola. Det framgår att Malmö stad har genomfört en

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00539

omorganisering av det särskilda stödet, där centrala och kommungemensamma särskilda undervisningsgrupper ersatts med platser på några resursskolor. Malmö stad har inte tillskapat fler platser för elever med NPF, utan på totalen minskat antalet platser i anpassade lärmiljöer. Malmö stad har valt att ta bort alla diagnoskrav för antagning till resursskola och baserar istället urvalet på målgruppskriterier utifrån elevernas behov.

Utifrån den samlande beskrivningen av för- och grundskoleförvaltningens arbete med särskilt stöd, där resursskola ingår som en del, anser för- och grundskolenämnden att motionen i sin helhet ska vara besvarad.

Beslutsunderlag

Bilaga 1: Malmö stad – delrapport 2

Bilaga 2: Malmö stad barnkonsekvensanalys

Beredningsansvariga

Lina Gullbrand, skolstrateg

Marie Karling, utbildningsstrateg

Beslutet ska skickas till

ksdiarium@umea.se, märk ämnesraden med diarienummer: KS-2025/00801

Ann-Christine Gradin
utbildningsdirektör

Christopher Granberg
biträdande
utbildningsdirektör

Delrapport 2 – Organisering av särskilda undervisningsgrupper, resursskolor, akutskolor och andra specialiserade lärmiljöer

Delprojekt 1: Organisering av resursskola

Upprättandedatum:

2024-05-24

Projektledare:

Malin Kempengren, avdelning samordning och stöd

Förvaltning:

Grundskoleförvaltningen

Innehållsförteckning

Sammanfattning	3
Bakgrund och beställare	4
<i>Bakgrund till projektet.....</i>	4
<i>Beställare</i>	6
Syfte, mål och leverans.....	6
<i>Projektets syfte.....</i>	6
<i>Förväntat resultat/mål.....</i>	6
Förutsättningar.....	7
<i>Projektets tidsplan.....</i>	7
<i>Styrgrupp.....</i>	7
<i>Personella resurser</i>	7
<i>Projektgrupp delprojekt 1 - Organisering av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor.....</i>	7
<i>Förvaltningsrådet</i>	7
Genomförande	8
<i>Projektets genomförande.....</i>	8
Slutsatser	9
<i>Föreslagen organisering.....</i>	9
<i>Målgrupp och ansökningsprocess</i>	18
<i>Information till vårdnadshavare.....</i>	22
<i>Elevuppföljning och utvärdering av placering i resursskola</i>	22
<i>Inkludering och återgång till ordinarie skolkontext.....</i>	22
<i>Statliga utredningar, forskning och beprövad erfarenhet.....</i>	23
Projektets rekommendationer	25
<i>Rekommendation</i>	25
<i>Om projektet föreslås avslutas, avvakta eller fortsätta som projekt.....</i>	27
<i>Om projektet föreslås överföras till drift</i>	27
Bilagor	30
Bilaga: Slutsatser från genomförda fokusgruppsintervjuer	31

Sammanfattning

Förvaltningsledningen beslutade i november 2023 om att tillsätta projektet *Organisering av särskilda undervisningsgrupper, resursskolor, akuteskolor och andra specialiserade lärmiljöer*. Projektet genomförs i tre delprojekt varav delprojekt 1 fokuserar på organisering av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor. En delrapport från samtliga delprojekt lämnades till förvaltningsledningen den 6 mars 2024. Den 8 april 2024 fattade förvaltningsledningen ett inriktningsbeslut för den fortsatta utredningen i delprojekt 1. Utifrån inriktningsbeslutet lämnar delprojekt 1 ett fördjupat förslag på organisering av resursskolor i denna delrapport.

Projektet rekommenderar att sex resursskolor inrättas. Projektet rekommenderar att förvaltningen organiserar fyra resursskolor samlokaliserat med en befintlig F-9-grundskola och två enskilda resursskolor som organiseras under gemensam rektor. De två enskilda resursskolorna föreslås även utgöra ett kompetensnav för grundskoleförvaltningen. Slutligen lämnar projektet rekommendationer för kvalitetsstandard för resursskolor samt rekommendationer för målgruppsdefinition och antagningsprocess.

Bakgrund och beställare

Bakgrund till projektet

Grundskoleförvaltningen har undersökt processen särskilt stöd i två faser. I den första fasen genomfördes en kartläggning av de olika insatserna som förvaltningen och huvudmannen erbjuder. Den andra fasen genomförde ett utvecklande projekt i syfte att säkerställa att särskilda undervisningsgrupper är organiserade på central och lokal nivå på ett effektivt vis med en verksamhet av hög kvalitet, med utgångspunkt i elevernas, skolornas och huvudmannens behov såväl som skollagens krav samt att ansvarsfördelningen är tydlig för såväl verksamheten som för den enskilda eleven. Vidare undersöktes om det finns tydliga strukturer för planering och uppföljning av utbildningen, elevernas progression och möjlighet till återgång från placeringen i särskild undervisningsgrupp till ordinarie lärmiljö. Mot denna bakgrund beslutade förvaltningsledningen att tillsätta projektet *Organisering av särskilda undervisningsgrupper, resursskolor, akutskolor och andra specialiserade lärmiljöer*. Projektet genomförs i tre delprojekt varav delprojekt 1 fokuserar på organisering av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor.

En delrapport lämnades till förvaltningsledningen den 6 mars 2024. I delrapporten lämnade delprojekt 1 nedan rekommendationer. Den konsekvensbeskrivning av resursskola som genomfördes inför delrapport 1 återfinns på nästa sida.

Delprojekt 1 – Organisering av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor

Utifrån genomförd konsekvensbeskrivning av möjliga organiseringsformer, där möjlighet att leva upp till skollagens krav samt möjligheten att möta elever i behov av mycket specialiserat särskilt stöd inom ramen för särskild undervisningsgrupp vägt tyngst, rekommenderar projektet följande riktning i det fortsatta arbetet:

- Arbetet med att öka likvärdighet och förutsättningar för alla skolor att lokalt ge elever särskilt stöd i form av undervisning i mindre sammanhang hela eller delar av dagen fortsätter i ett eget delprojekt.
- Vidare undersöka möjligheterna att inrätta en större resursskola med plats för de elever som har de allra mest omfattande behov av särskilt stöd. För att bli kompetensmässigt och ekonomiskt bärkraftig bör den dimensioneras med cirka 250 platser. Resursskolan ska kunna möta behovet av ett litet sammanhang för eleverna men med den större skolans samordningsvinster. Resursskolan bör byggas utifrån befintlig organisation och kompetens, förslagsvis utifrån Rönnens resursskola och/eller Kommunikationsskolan.
- Vidare undersöka möjligheterna att inrätta två till fyra mindre resursskolor på befintliga skolor för de elever som har behov av omfattande särskilt stöd.
- Resursskolorna föreslås ersätta de centrala särskilda undervisningsgrupperna (CSU och CKSU).
- Det bör undersökas om några av de skolor som idag har centrala särskilda undervisningsgrupper kan vara aktuella som placering av de mindre resursskolorna i syfte att bygga på befintlig organisation och kompetens.

Den 8 april 2024 fattade förvaltningsledningen beslut om inriktning för den fortsatta utredningen i delprojekt 1. Förvaltningsledningen beslutade:

- Att delprojektets fortsatta arbete utgår från den föreslagna riktningen
- Att arbete med att öka likvärdighet och förutsättningar för alla skolor att lokalt ge elever särskilt stöd i form av undervisning i mindre sammanhang hela eller delar av dagen fortsätter i ett eget delprojekt. Styrgruppen uppdras att ta fram ett projektdirektiv.

I denna delrapport lämnar delprojekt 1 ett fördjupat förslag på organisering av resursskolor.

TABELL 1 KONSEKVENSANALYS RESURSSKOLOR FRÅN DELRAPPORT 1

Positiva konsekvenser	Negativa konsekvenser	Risker	Förutsättningar som krävs
Möjlighet att efterleva skollagen	Nuvarande ansökningsprocess med en sökperiod under ett läsår är begränsande	Begränsat antal platser, urvalsgrupp riskerar att bli större än antalet platser	Att alla skolor har förutsättning att prova ett mindre lärsammanhang
Möjlighet att garantera full timplan och behöriga lärare	Skolbyte behövs om elevens behov minskar/förändras	Kostnad i förhållande till dimensionering. Små enheter dyrare än större	Tydlig antagningsprocess med definierade urvalskriterier som tydliggör målgrupp utifrån olika behov
Tydlig ansvarsfördelning med närhet till rektor		Om vårdnadshavare inte vill ansöka till resursskola men elev har det behovet kan det vara svårt för den lokala skolan att tillgodose behovet	Möjlighet att ha fritids och/eller korttidstillsyn enligt LSS
Tillgång till elevhälsa samt andra stödresurser med specialiserad kompetens utifrån målgruppen		Uppstart av nya verksamheter tenderar att kosta mer än att utveckla befintliga verksamheter	Trattformad organisation (fler platser för äldre elever för att möjliggöra placering även i högre årskurser)
Möjlighet till placering med mer omfattande stödinsatser		Risk för stigmatisering av skolan vilket påverkar söktrycket	Högindex vid lönesättning för att ge förutsättning att rekrytera adekvat personal
Vårdnadshavare gör en aktiv ansökan till skolan (tillvalseffekt)		Om resursskola samlokaliseras med befintlig grundskola kan det påverka möjlighet till inkludering. Genom att resursskola och grundskolan organiseras som egna enheter påverkas antal elever i klass på tillhörande grundskola då resursskolan är en egen skolenhet och eleverna inte skrivs in i en klass på den ordinarie skolan (jmf med dagens CSU-grupper)	Synnerliga skäl-processen bör ändras för att möjliggöra en smidigare övergång till ordinarie skolkontext för de elever som är redo att lämna specialistverksamheterna
Möjlighet för vårdnadshavare att överklaga avslagsbeslut. Gynnande beslut kan ej överklagas		En mindre resursskola behöver ha delade tjänster för att uppnå behörighet i samtliga ämnen	Fördjupad analys och definition av elevbehov/inriktning för resursskola
Skollagen medger urvalskriterier vid ansökningsprocess på skolan – tydligt antagningsförfarande		Exkluderingsgraden ökar	Tillgänglighet från olika områden i staden
Eleven får skoltillhörighet i en relativt normaliserad skolkontext		Resursskola möter inte behovet hos samtliga elever i behov av ett mindre sammanhang	Möjlighet att skapa mindre sammanhang i den stora enheten både fysiskt och socialt
Möjlighet att anpassa hela skolmiljön utifrån elevernas behov		Kompetensförsörjning	
Elevens upplevelse av normalitet			
Samlad kompetens möjliggör specialisering. Kunskap som kan delas med övriga skolor och bli ett kunskapsnav			
Möjlighet till inkludering i undervisning och social kontext om resursskolan samlokaliseras med befintlig skola			
Behov kan mötas på ett mer samordnat sätt			
En större resursskola ger bättre möjligheter att skapa en differentiering i den anpassade lärmiljön utifrån elevers olika behov			
Förutsättningar för specialiserat SKA med särskilt fokus på elevgruppens behov och utmaningar			

Beställare

Förvaltningsledningen.

Syfte, mål och leverans

Projektets syfte

Projektet ska, utifrån rapporten *Särskilt stöd i form av stödåtgärden 'särskilda undervisningsgrupper'*, ta fram förslag som konkretiserar hur en rättssäker organisering och processhantering kan implementeras utifrån bred förankring.

Projektets syfte är att bereda och implementera föregående projektrapports rekommendationer utifrån elevernas, skolornas och förvaltningens behov samt ta fram en mer fördjupad konsekvensbeskrivning. Projektet ska även skapa en operativ arbetsgrupp med rektorer och stödfunktioner som tar fram ett konkret förslag på implementering.

Rekommendationer från rapporten ska delas upp och hanteras inom ramen för tre delprojekt. Denna delrapport ges för delprojekt 1.

Delprojekt 1: Organisering av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor

Berörda verksamheter: Samtliga särskilda undervisningsgrupper och resursskolor

Syfte: Bereda en framtida organisation samt styrning- och ledningssystem avseende särskilda undervisningsgrupper och resursskolor samt utarbeta en handlingsplan för implementering.

Förväntat resultat/mål

Delprojekt 1 - Organisering av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor:

- Utifrån rapporten *Särskilt stöd i form av stödåtgärden 'särskilda undervisningsgrupper'* och dess rekommendationer ska delprojektet presentera en framtida organisation samt styrning- och ledningssystem avseende särskilda undervisningsgrupper och resursskolor. Denna ska kompletteras med en organisatorisk och ekonomisk risk- och konsekvensanalys.
- Den framtagna organiseringen och styrnings- och ledningssystemet ska inkludera en upprättad standard av vad det innebär att erbjuda eleven särskilt stöd i form av SU-grupp samt Resursskola. Faktorer såsom; bemanning, kompetens, undervisning, beskrivning av en adekvat lärmiljö, uppföljning av elev, tillgång till elevhälsa och rektor m.fl. behöver definieras och beskrivas.
- Delprojektet ska utarbeta och påbörja implementering av en handlingsplan för hur huvudmannen ska organisera särskilt stöd i form av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor.

Delrapport 1 som godkändes av förvaltningsledningen den 8 april 2024 avhandlade punkt 1 ovan. Delrapport 2 som nu avlämnas hanterar resterande punkter.

Förutsättningar

Projektets tidsplan

Startdatum: 2023-11-30

Slutdatum: 2024-08-15

Styrgrupp

Kompetens/roll	Namn	Utbildningsområde/ avdelning/skola
Ordförande:	Mats Johnsson	Avd. Samordning och stöd
	Fahrudin Zejnic	Utbildningschef område C

Personella resurser

Kompetens/roll	Namn	Avdelning
Projektleddare	Malin Kempengren	Avd. Samordning och stöd

Projektgrupp delprojekt 1 - Organisering av särskilda undervisningsgrupper/resursskolor

Kompetens/roll	Namn	Avdelning
Delprojektleddare	Nina Svensson	Utbildningsområde C
Rektorsrepresentant	Jörgen Håkansson	Utbildningsområde A
	Pär Jonsson	Utbildningsområde B
	Karin Alvehus	Utbildningsområde C
	Malin Pantzar	Utbildningsområde D
	Tomas Strand	Utbildningsområde E
Sakkunnig	Kristina Nolén	Avd. Samordning och stöd
	Madeleine Lagertz	Avd. Samordning och stöd

Utöver permanenta medlemmar i projektgruppen ska även sakkunskap involveras i relevanta delar. Detta inkluderar sektionschefer för centrala kommundemensamma särskilda undervisningsgrupper (CKSU), sakkunskap förstelärare/specialpedagog CKSU, Sakkunskap elevassistent (CKSU), Sakkunskap Skolkurator, Sakkunskap Skolpsykolog

Adjungeras in vid behov: jurist, ekonomi, HR, samt representant från enheten för lokalplanering (ELP).

Förvaltningsrådet

Har projektet inbegripit samverkan med förvaltningsrådet?

- ☒ Ja, för att ge information till förvaltningsrådet
- ☒ Ja, för dialog med förvaltningsrådet
- ☐ Nej

Om projektet inbegripit medverkan i förvaltningsrådet

Styrgruppens ordförande och huvudprojektledare medverkar vid förvaltningsrådet en gång i månaden under perioden februari-juni 2024 i syfte att löpande informera och inhämta synpunkter. Förvaltningsrådet har även sammankallats till ett extrainsatt möte i mars för dialog kring förslagen i delrapport 1 och kommer att sammankallas till ett extrainsatt möte i juni med anledning av denna delrapport.

Utöver detta är en referensgrupp med representanter utsedda av förvaltningsrådet och sammankallas av projektledaren till dialog löpande under projektperioden. Fyra referensgruppsmöten har genomförts under projekttiden. Ett femte referensgruppsmöte är sammankallat i slutet av maj med anledning av denna delrapport.

Genomförande

Projektets genomförande

Projektgruppen har fördjupat analysen efter förvaltningsledningens inriktningsbeslut genom dialog och analys tillsammans med sakkunniga inom ekonomi, lokalfrågor, särskilt stöd, juridik, med mera. Projektgruppen har även genomfört fokusgruppsintervjuer och dialog med nedanstående aktörer:

- Elever i CKSU (Elevrådet Eriksfält)
- Elever i central särskild undervisningsgrupp (CSU) på Stenkulaskolan, Sofielundsskolan och Dammfriskolan
- Elever på Rönnens resursskola
- Elever på Kommunikationsskolan
- Vårdnadshavare CKSU
- Samtliga personalgrupper CKSU
- Medarbetare på Rönnens resursskola
- Skolledning på Rönnens resursskola
- Elevhälsoteamet på Kommunikationsskolan
- Centrala specialistteamet
- Linköping kommun
- Stockholm stad
- Specialpedagogiska skolmyndigheten
- Linnéuniversitetet

Intervjuer med elever, vårdnadshavare och personal inom grundskoleförvaltningen har skett genom semistrukturerade intervjuguider och med utgångspunkt i följande frågeområden:

- Målgrupp
- Lärmiljö (inne- och utemiljö, geografisk placering i staden)
- Antagningsprocess/urval
- Återgång till ordinarie skolkontext/övergång till gymnasiet
- Bemanning och kompetens – skolledning och elevhälsopersonal
- Delaktighet vid beslut
- Inkludering och social kontext

Samtliga frågeområden har inte behandlats i alla intervjuer. En sammanställning av intervjuerna och vilka frågeområden som berörts finns i bilagan *Slutsatser från genomförda fokusgrupper*.

Slutsatser

Delprojektet har arbetat utifrån följande vägledande principer:

- För de allra flesta elever är stöd på den ordinarie skolan det bästa (första) steget.
- Finns det utmaningar för eleven i att nå kunskapsmålen ska eleven i första hand få särskilt stöd på skolan
- Utöver detta så finns det troligen en liten grupp elever som har för stora behov av specialiserat särskilt stöd för att varje skola ska kunna möta det. Dessa elever bör få sin utbildning tillgodosedd i en annan kontext än den ordinarie skolan.

Efter att delrapport 1 lämnats till förvaltningsledningen har projektgruppens fortsatta arbete handlat om elevgruppen i den nedre punkten, d.v.s. elever i behov av så omfattande särskilt stöd att det inte kan tillgodoses i ordinarie skolkontext. Nedan rapport avser alltså att föreslå en organisering som kan möta behovet hos denna elevgrupp. Projektet står fortsatt kvar vid samtliga vägledande principer och understryker att det är fortsatt viktigt att utveckla tillgängliga lärmiljöer så att merparten av alla elever ges möjlighet att tillgodose sig undervisningen i ordinarie skolkontext samt att strävan i det särskilda stöd som erbjuds, oavsett om det är i eller utanför ordinarie skolkontext, alltid ska vara att eleven ska återgå till ordinarie undervisning.

Projektrapport *Tillgänglig lärmiljö* (GRF-2023-16538) belyser begreppet inkludering, vilket enligt UNESCO:s definition inom skolsammanhang är en process som handlar om att förhålla sig till och möta elevers olika behov samt en strävan om att minska exkludering såväl inom som från skolsystemet. Begreppet inkludering används inte i skolans styrdokument, men det förekommer värderingar i dem som är förenliga med det som kännetecknar en inkluderande skola. Det som kännetecknar inkluderande skolor har mer med helheten i skolan att göra än med de enskilda elevernas situation. Det handlar om ett sammanhållet skolsystem för alla elever oavsett förutsättningar. Skolverket betonar att det enligt skollagen är skolans ansvar att anpassa lärmiljöerna för att kunna möta elevernas olika förutsättningar och behov. Huvudmannen och rektorn har ett långtgående ansvar att vidta åtgärder för att tillgodose en elevs stödbehov inom ramen för en ordinarie placering. Men trots detta kan det för vissa elever vara positivt att få gå i en resursskola, där det finns särskild kompetens för just de behov av särskilt stöd som eleven har. Det är, som sagt, behoven hos denna elevgrupp som föreslagen organisering avser att möta.

Föreslagen organisering

För att främja en sammanhållen skolgång för en sårbar elevgrupp behöver resursskolorna organiseras så att de kan behålla alla elever som tas emot under deras kvarvarande grundskoletid, om detta visar sig vara det behov eleven har. Det innebär att en elev som tas in på lågstadiet ska tas in på en skola som är organiserad för årskurs 1–9, en elev som tas in på mellanstadiet ska tas in på en skola med årskurs 4–9 och en elev som tas in på högstadiet ska tas in på en skola med minst årskurs 7–9. Elevgrupperna ska också vara tillräckligt stora för

att inte nödvändiggöra åldersblandad undervisning, då det skulle innebära en kvalitetssänkning för en utsatt elevgrupp. Både intervjuade elever och personal menar att åldersblandade grupper försämrar undervisningen. Eleverna lyfter särskilt fram att det skapar oro när klasskompisar kontinuerligt byts ut och att det gör det svårare att anpassa undervisningen till elevernas kunskapsnivå.

FIGUR 1 FÖRESLAGEN ORGANISERING AV RESURSSKOLOR I FÖRHÅLLANDE TILL ORDINARIE SKOLA

Projektet föreslår att resursskolorna organiseras som en trattorganisation med fler platser i äldre årskurser än de yngre. Behovet av resursskola bedöms vara något lägre i de yngre årskurserna, något föreslagen modell tar höjd för. Om antalet platser fördelats lika mellan årskurserna finns det en risk för att de elever vars behov av resursskola framkommer senare under skolgången inte har en likvärdig möjlighet att få sitt behov tillgodosett. Nedan figur ska ses som en preliminär modell som visualiserar en föreslagen klassfördelning utifrån trattmodellen och inte som ett färdigt förslag.

Åk 9	11	8	8	6	6	6	6	6	4
Åk 8	11	8	8	6	6	6	6	6	
Åk 7	11	8	8	6	6	6	6		
Åk 6	9	5	5	5	5	5			
Åk 5	9	5	5	5	5	5			
Åk 4	9	5	5	5	5				
Åk 3	5	4	4	4					
Åk 2	5	4	4						
Åk 1	5	4							

FIGUR 2 EXEMPEL PÅ KLASSFÖRDELNING UTIFRÅN TRATTMODELLEN

Fyra resursskolor samlokaliserade med befintlig grundskola

Projektet rekommenderar att fyra resursskolor samlokaliseras med befintlig grundskola. Resursskolorna ska registreras som egna skolenheter, separata från varandra samt den samlokaliserade skolan, men ledas av rektor på samlokaliserad skola. Genom att placeras på befintliga skolor skapas möjlighet till inkludering i ordinarie skolkontext. Genom att organiseras under samma rektor som den samlokaliserade grundskolan främjas ett samarbete mellan enheterna och tillgång till bland annat ämneslärare, skolledning, specialsalar och en komplett elevhälsa säkerställs genom möjlighet att dela tjänster. Dessa resursskolor ska erbjuda anpassade lärmiljöer med närhet till ordinarie skolkontext.

Projektets rekommendation är att dessa resursskolor organiseras på grundskolor som har årskurs F-9, är geografiskt spridda i staden samt har lokalmässiga förutsättningar för att driva en resursskola för ca 30 elever. I intervjuer med befintliga verksamheter har det visat sig vara svårt att organisera för fritids och/eller korttidstillsyn enligt LSS på högstadieskolor, varpå projektet rekommenderar att resursskolor ska förläggas på F-9-skolor även om resursskolan inte innefattar samtliga årskurser. Vidare kvarstår projektet från rekommendationen i föregående delrapport att det bör undersökas om några av de skolor som idag har centrala särskilda undervisningsgrupper kan vara aktuella som placering av de mindre resursskolorna i syfte att bygga på befintlig organisation och kompetens.

Resursskola 1

Årskurs 4–9

Ca 30 elever

Resursskola 2

Årskurs 4–9

Ca 30 elever

Resursskola 3

Årskurs 7–9

Ca 30 elever

Resursskola 4

Årskurs 7–9

Ca 30 elever

Två enskilda resursskolor som leds av samma rektor

Projektet ser fördelar i att ha en resursskola som är tillräckligt stor för att själv bära allt det en komplett skola ska kunna erbjuda elever – allt från skolbibliotek till närvarande skolledning. I en sådan resursskola är hela skolmiljön anpassad. I jämförelse med de samlokaliserade resursskolorna innebär det alltså en högre grad av anpassad lärmiljö. Eleverna i behov av en sådan resursskola ges större fördelar av att hela skolmiljön är anpassad än av tillgång till inkluderingsmöjligheter med ordinarie grundskola. Samtidigt finns det utmaningar i att samla en elevgrupp med stor sårbarhet i en skola. Projektets förslag är därför att förvaltningen inrättar två resursskolor men som leds av samma rektor.

Den ena resursskolan riktar sig till elever i årskurs 1–3 och bör ha kapacitet för ca 40 elever. Här erbjuds ett mindre sammanhang för de yngsta eleverna genom en separat skolbyggnad och egen skolgård. Skolgården kan med fördel ha närhet till lekområden eller annan lågstadieskola, men bör ledas av samma rektor som resursskola 6. Att resursskola för

lågstadieelever enbart erbjuds som en enskild skolenhet beror på ett antal faktorer. Främst är det färre antal elever som har behov av en resursskola i lågstadiet, i nuvarande organisation finns ungefär femtio elever i lågstadieålder. För att undvika åldersblandade grupper och därmed lägre kvalitet i undervisningen är det att föredra att lågstadieeleverna samlas i en resursskola snarare än att de sprids mellan de sex olika resursskolorna. För de lågstadieelever som har behov av en resursskola tenderar också behovet att vara så pass omfattande att det bäst möts i en skolmiljö som är anpassad i sin helhet.

Den andra resursskolan riktar sig till elever i årskurs 4-9 och bör ha kapacitet för ca 150 elever. För att skapa upplevelsen av ett mindre sammanhang för eleverna behöver det finnas tillgång till separata byggnader, möjlighet att avgränsa våningsplan från varandra samt flertalet entréer.

Genom att resursskolorna leds av samma rektor finns det möjlighet att etablera ett nära samarbete mellan de två resursskolorna och minska sårbarheten som en liten skolenhet innebär. Som tidigare nämnts är en sammanhållen skolgång oerhört viktig för elevgruppen. Därför föreslår projektet att resursskolan med lågstadiet blir en matarskola till den andra resursskolan. Elever som tas emot i lågstadiet ges på så vis en trygghet att veta vilken resursskola de ska gå i under hela sin skoltid, givet att behovet kvarstår. Det skapar också förutsättningar för att göra övergången mellan låg- och mellanstadiet på ett ordnat sätt genom till exempel tidiga studiebesök eller andra former av samarbete. För att samarbetet mellan de två resursskolorna ska fungera på ett så bra sätt som möjligt är det viktigt att det geografiska avståndet mellan enheterna är kort och att personalen, vid behov, enkelt kan ta sig mellan de olika verksamheterna. Gångavstånd inom 5-10minuter är att föredra.

Resursskola 5

Årskurs 1–3

Ca 40 elever

Matarskola till resursskola 6

Resursskola 6

Årskurs 4–9

Ca 150 elever

Samarbete mellan resursskolorna

För att säkerställa likvärdigheten mellan resursskolorna bör ett organiserat samarbete ske mellan resursskolornas skolledning. Detta är särskilt viktigt i skedet då verksamheterna etableras. Även vid ansökningsförfarandet kan rektorerna med fördel ha en tätare dialog och särskilt intensivt samarbete, något som beskrivs närmre i avsnittet om antagningsprocess. Det är också fördelaktigt om resursskolorna upprättar ett samarbete kring fortbildning och systematiskt kvalitetsarbete.

Antal platser

Vad gäller dimensioneringen av resursskolorna är det svårt att konstatera det exakta behovet av antal platser. Behovet hos eleverna kan förändras över tid. Det finns också svårigheter i att jämföra antalet platser i nuvarande organisering med behovet i en framtida organisation, även om det kan ge en viss indikation. Projektet har valt att utgå från nuvarande organisering med 344 platser (se tabell 2) som ett riktvärde för framtida organisering, men vill understryka att detta behöver utvärderas och omprövas i takt med att behovet förändras. Nuvarande

organisering med 344 platser motsvarar ca 1% av grundskoleeleverna i Malmö stad, vilket bedöms ligga i linje med Skolverkets nationella statistik.¹

TABELL 2 ELEVTAL I BEFINTLIGA VERKSAMHETER

Verksamhet	Elevtal läsåret 2023/24
Rönnens resursskola	35
Centrala SU-grupper (CSU)	121
Centrala kommungemensamma SU-grupper (CKSU)	91
Kommunikationsskolan	97
Totalt antal:	344

I föreslagen organisering uppgår antalet platser i resursskolorna till 310. Att antalet är något lägre än nuvarande organisering beror på tre faktorer. För de allra flesta elever är stöd på den ordinarie skolan det allra bästa. Grundskoleförvaltningen har konstaterat att det finns en bristande likvärdighet i skolornas förutsättningar att, vid behov, inrätta loka SU-grupper. Detta är något som behöver stärkas och förvaltningsledningen har gett projektet i uppdrag att inrätta ett fjärde delprojekt med just detta syfte, vilket förväntas leda till ett minskat behov av centralt organiserade platser. Det möjliggör också att del av de kostnader som tidigare budgeterats för centrala kostnader kan användas för att stärka rektors inre organisation i enlighet med förslagen i projektet *Särskilt stöd – I form av stödåtgärden 'särskilda undervisningsgrupper'*. Vidare prognostiserar Malmö stad ett sjunkande elevtal i grundskoleålder de kommande 10 åren, vilket antas påverka antalet elever i behov av resursskola. Slutligen ser projektet en fördel i att organisering av resursskolor implementeras successivt och det kan därmed finnas anledning att öka antalet platser framöver.

TABELL 3 ELEVTAL I FRAMTIDA ORGANISATION

Verksamhet	Föreslaget antal platser
Resursskola 1	30
Resursskola 2	30
Resursskola 3	30
Resursskola 4	30
Resursskola 5	40
Resursskola 6	150
Totalt antal:	310

Placering i staden

Resursskolan för 150 elever bör placeras relativt centralt i staden med god tillgång till kollektivtrafik. Tillgång till kollektivtrafik har såväl elever, personal och vårdnadshavare lyft som viktigt samt att det behöver finnas goda förutsättningar för hämtning och lämning med taxi. Resursskolan för elever i årskurs 1-3 bör placeras i geografisk närhet till resursskola 6 då elever som har fortsatt behov av resursskola erbjuds plats där i årskurs 4.

Resterande resursskolor för elever i årskurs 4–9 eller 7-9 kan med fördel vara geografiskt spridda i staden. Vidare rekommenderas att dessa enheter samlokaliseras med en F-9-skola utifrån möjligheterna att erbjuda fritids och korttidstillsyn enligt LSS. Projektet ser även

¹ Enligt Skolverkets nationella statistik (Skolverket, 2023. *Särskilt stöd i grundskolan – Läsåret 2022/23*) har andelen elever som får stöd genom SU-grupp varierat mellan 1,1-1,3% de senaste sju läsåren. Utifrån grundskoleförvaltningens elevtal för läsåret 2023/24 skulle detta motsvara ca 385-455 elever. Då bör noteras att även elever i lokalt organiserade SU-grupper ingår i den nationella statistiken. Malmö har alltså en relativt hög andel centralt organiserade SU-gruppsplatser.

positivt på om resursskolorna etableras i så kallade SSPF-områden i syfte att främja samverkan med andra aktörer som kommer i kontakt med elevgruppen.

Resursskolornas namn

Tidigare utredning *Särskilt stöd – I form av stödåtgärden 'särskilda undervisningsgrupper'* påpekade att det finns en farhåga för att en elevs skolgång på en resursskola ska uppfattas som stigmatiserande i framtida arbetsliv. Det är inte reglerat i lagstiftningen att en resursskola måste benämnas som resursskola. Tidigare utredningens fastställde således att det vore en fördel om resursskolorna tilldelades namn som inte innehåller benämningen ”resursskola”. Nuvarande projekt kvarstår vid denna rekommendation.

Fysisk lärmiljö

De fysiska aspekterna av tillgänglig lärmiljö avser bland annat lokaler och utomhusmiljö.

- Lokalerna kräver att möjligheten att tillgodose elevernas behov av ett litet sammanhang möts. Det kan innebära flera hus/flera våningar/flera flyglar eller liknande
- Viktigt med flera ingångar
- Ett stort antal mindre rum kommer att behövas
- Tillgång till samtliga specialsalar
- Tillgång till skolbibliotek
- Tillgång till utrymmen för blöjbyten och annat omfattande hygienstöd krävs, framför allt i resursskolor 5 och 6
- Utomhusmiljön behöver ha inhägnade delar
- God tillgång till lekmaterial på skolgården
- Motorikstimulerande aktiviteter för alla åldersgrupper
- God tillgång på arbetsrum utifrån antal medarbetare
- Sinnesrum är önskvärt, främst på resursskola 5 och 6
- Tillgång till tillagningskök är önskvärt, främst på resursskola 5 och 6

Bemanning

För att främja de pedagogiska aspekterna av en tillgänglig lärmiljö är det viktigt att nedan kompetenser finns:

- Skolledning med hög kompetens kring målgruppen gärna med erfarenhet av att leda specialiserad verksamhet
- Elevhälsopersonal med särskild kunskap kring målgruppen
- Specialpedagog och logoped som erbjuder stöd i tillgängliggörandet
- Stor andel av undervisande lärare som är speciallärare
- Lärare
- Grundlärare fritidshem
- Elevassistent

Även skoladministratör, bibliotekarie och vaktmästare är kompetenser som kommer att behövas. För resursskola 1-4 kan flertalet nämnda kompetenser delas med den samlokaliserade grundskolan.

Skolledning

Resursskolorna bör ledas av en skolledning med god erfarenhet av aktuell elevgrupp och elevhälsoarbete. För resursskola 5 och 6 är det särskilt viktigt att rektor har erfarenhet av att leda liknande verksamheter tidigare och visat förmåga att etablera en organisationskultur som främjar elevernas utveckling mot målen. Utifrån antalet medarbetare och mängden komplexa elevärenden torde det behövas 1 rektor, 1 administrativ chef och 5 biträdande rektorer för resursskola 5 och 6 tillsammans. För de mindre resursskolorna ser bemanningen av skolledningen annorlunda ut då rektor och administrativ chef kan delas med den samlokaliserade skolenheten. Ett riktmärke för antalet biträdande rektorer på de små resursskolorna kan vara 1 per ca 30 elever.

Elevhälsopersonal

Elevhälsopersonal på resursskolorna behöver bemannas för att möta elevernas behov. Samtliga elever som går på resursskolorna är elever i behov av särskilt stöd, vilket medför att samtliga elever har åtgärdsprogram som behöver följas upp och utvärderas kontinuerligt. Detta kommer bli särskilt påtagligt för elevhälsopersonal i resursskola 6 med 150 elever. I intervju med vårdnadshavare framkom att studie- och yrkesvägledare har en särskilt viktig roll i att vägleda vårdnadshavare och elever ur ett perspektiv av livslångt lärande och utveckling. SYV med kompetens kring målgruppen bör således inkluderas i elevhälsoteamet. I bemanning av elevhälsan bör även samverkan med externa aktörer beaktas. Det är vanligt förekommande att elevgruppen har kontakt med andra myndigheter så som socialtjänsten, barn- och ungdomspsykiatri, habiliteringen eller polisen. Detta medför att personal från skolan, vanligtvis elevhälsopersonal, behöver delta vid SIP-möten och dylikt.

Vidare behöver samtliga resursskolor säkerställa elevhälsopersonalens delaktighet i hela resursskolans verksamhet. Elevhälsoperspektivet bör genomsyra alla skolans nivåer och aktiviteter. Skolledningens förmåga att leda detta arbete är avgörande för att resursskolorna ska lyckas i sitt uppdrag.

Generellt riktvärde för bemanning

Ett generellt riktvärde för bemanning av skolpersonal är att skolans samlade personal bör utgöra ca 50 tjänster per 100 elever. Då inkluderas allt från lärare, specialpedagoger, administratörer, skolledning och vaktmästeri. Även personal för fritidshem och korttidstillsyn inom LSS ryms inom förslaget. För att fastställa riktvärdet har projektet undersökt hur en tjänstefördelning kan tänkas se ut samt tagit del av exempel från befintliga verksamheter. Projektet kommer däremot inte lägga ett förslag på en mer detaljerad bemanning utifrån att det bedöms ligga inom ramen för rektors uppdrag att göra en tjänstefördelning inom respektive resursskola.

Fritidshem, korttidstillsyn enligt LSS och lovskola

Samtliga resursskolor ska kunna erbjuda fritidshem och korttidstillsyn enligt LSS i den omfattningen eleverna behöver och i en lärmiljö som är anpassad efter elevernas behov. Om det är lämpligt utifrån elevernas behov kan samarbeten under loven mellan resursskolorna vara möjligt.

Resursskolorna ska erbjuda lovskola i samma omfattning som övriga grundskolor i Malmö stad. Om det är lämpligt utifrån elevernas behov kan samarbeten mellan resursskolorna vara möjligt.

Samverkan med vårdnadshavare

Samverkan med vårdnadshavare blir mycket viktigt på resursskolorna för att etablera förtroende och stabilitet, särskilt i initialprocessen. Exakt hur den kan utformas bör dock överlåtas till kommande skolledning.

Verksamhetsuppföljning

Resursskolorna bör följas upp av huvudmannen på samma sätt som övriga grundskolor i Malmö Stad. Tidigare har specialverksamheterna endast haft en begränsad delaktighet i stadens SKA-arbete vilket naturligtvis inte är positivt. Genom att resursskolorna blir egna skolenheter och eleverna skrivs in i verksamheten de undervisas i stärks möjligheterna till systematiskt uppföljningsarbete avsevärt - både på elev- och huvudmannanivå.

En organisationskultur som främja utveckling och lärande

I intervju med personal på Rönnens resursskola och Kommunikationsskolan lyfts organisationskulturen fram som en viktig framgångsfaktor. För att en resursskola ska lyckas i sitt uppdrag behöver den genomsyras av en kultur med tro på varje elevs förmåga att utvecklas och att det är skolans uppdrag att skapa förutsättningar för eleverna att ta till sig undervisningen och utvecklas mot målen. I dialog med andra myndigheter och fackliga representanter har farhågor lyfts fram att en resursskola, särskilt om den är organiserad som en separat skola, riskerar att bli en institutionaliserad miljö som hämmar elevernas utveckling ur ett livslångt perspektiv. Här är organisationskulturen en starkt bidragande faktor för om resursskolan lyckas i sitt uppdrag eller ej. Skolledningen som tillsätts för samtliga resursskolor kommer att få ett viktigt uppdrag i att bygga en kultur som främjar elevernas utveckling och lärande samt har en tydlig förankring i skollagen.

Kompetenscenter för särskilt stöd

Generellt är det av vikt att fokusera på att skapa en organisation där resursskolorna har ett gott rykte. Elever och vårdnadshavare i den aktuella gruppen är ofta bärare av en negativ skolhistorik. Att skapa en specialiserad kontext med möjlighet till igenkänning, tillhörighet och behov av omfattande anpassningar i lärmiljön kan bryta den negativa skolupplevelsen och ge elever en möjlighet att få en fungerande skolgång som leder vidare till fortsatta studier och minskar risken för utanförskap. Ur ett medarbetarperspektiv kan en resursskola som fungerar som ett kompetensnav i förvaltningen skapa möjlighet till både kompetens- och karriärsutveckling. På resursskolorna som är samlokalisera med skolor (Resursskola 1–4) finns möjlighet att verka som ett kompetensnav på den lokala skolan. Medarbetare som arbetar i grundskoleförvaltningens resursskoleverksamheter idag, lyfter fram detta som en positiv konsekvens som främjar kompetensförsörjningen både genom ett behålla- och utveckla-perspektiv.

De högspecialiserade resursskolorna (resursskola 5–6) har genom sin dimensionering möjlighet att verka som ett kompetensnav i grundskoleförvaltningen. Genom att de två resursskolorna leds av samma rektor och har en personalstyrka dimensionerad utifrån en samlad volym skapas ett utrymme att frigöra del av tjänst till kompetensspridning. Dimensioneringen medför alltså att en samlad personalstyrka kan dra nytta av varandras kompetenser samt ger verksamheten förutsättningar att avsätta delar av tjänster för kompetensspridning i staden. Detta skulle säkerställa att kunskapen som en specialistorganisation genererar sprids i förvaltningen samt skapa attraktiva tjänster inom resursskolan som underlättar rekryteringen av högt kompetenta medarbetare. Idag organiserar förvaltningen kompetensspridning och utbildningsinsatser delvis via centrala

specialistteamet. I en framtida organisering finns det möjlighet att organisera delar av dessa uppdrag inom resursskola 5 och 6.

Budget

I dagsläget har CSU, CKSU, Rönnens resursskola och Kommunikationsskolan olika tilläggsbelopp (se tabell 4 nedan). Visserligen finns det viss skillnad i verksamheternas målgrupp som kan förklara variationen, men det kan också konstateras att mindre verksamheter är dyrare än större. Till exempel har tidigare projekt belyst att tilläggsbeloppet för Rönnens resursskola är något högt i förhållande till övriga verksamheter.

TABELL 4 TILLÄGGSBELOPP FÖR BEFINTLIGA VERKSAMHETER

Verksamhet	Tilläggsbelopp grundskola HT-24 (kr/elev)	Tilläggsbelopp fritidshem HT-24 (kr/elev)
CSU/CKSU	342 388	146 738
Rönnens resursskola	583 335	660 291
Kommunikationsskolan	230 000	60 000

TABELL 5 EKONOMISK RAM FÖR BEFINTLIGA VERKSAMHETER

Verksamhet	Budget 2024
Centrala kommungemensamma särskilda undervisningsgrupper (CKSU)	32 662 000
Centrala särskilda undervisningsgrupper (CSU)	58 712 000
Rönnens resursskola	26 860 000
Kommunikationsskolan	37 325 000
Lokalkostnad för CKSU-verksamheter med egna lokaler (Eken, Thymus, Eriksfält, KC), d.v.s. lokaler ej i anslutning till en skola	5 207 000
Summa	155 559 000

Utifrån det angivna riktvärde för bemanning (se sida 16) är projektets bedömning att det tilläggsbelopp som idag tilldelas de centrala och kommungemensamma SU-grupperna kan användas som ett ungefärligt riktvärde för tilläggsbelopp i resursskola. Samtidigt kan det konstateras att samlokaliserade resursskolor (dels med grundskolor, dels med varandra) skapar andra förutsättningar vad gäller till exempel overhead- och personalkostnader, vilket bör påverka tilläggsbeloppets omfattning. I tidigare delrapport påtalades en möjlighet att differentiera tilläggsbeloppen utifrån olika elevgruppers behov, likt den interna ersättningsmodellen med behovsgrupper inom anpassad grundskola. Projektet har dock landat i att det skulle bidra till att skapa inlåsningseffekter för eleverna då en elev som utvecklas positivt och närmar sig en ordinarie skolkontext medför en lägre ersättning för skolan. Det kan också vara så att eleven klarar av denna förflyttning just på grund av det omfattande stödet som kan erbjudas. Att resursskolorna blir något större än nuvarande verksamheter ger också andra möjligheter att differentiera mellan olika elevers behov. Projektets bedömning är att förutsättningarna för rektor att, inom givna ramar, organisera och leda sin verksamhet för att möta olika behov stärks av att ha en viss elevvolym och ett enhetligt tilläggsbelopp.

Eftersom projektets förslag ej får vara kostnadsdrivande har en preliminär beräkning gjorts utifrån föreslagen elevvolym och ett ungefärligt tilläggsbelopp för grundskola och fritidshem (se tabell 6 och 7). Projektet lämnar ingen rekommendation på tilläggsbelopp då detta behöver utredas vidare under implementeringsarbetet.

TABELL 6 PRELIMINÄR ERSÄTTNINGSMODELL FÖR RESURSSKOLA

Verksamhet	Grundersättning grundskola (kr/elev)	Tilläggsbelopp grundskola (kr/elev)	Grundersättning fritidshem (kr/elev)	Tilläggsbelopp fritidshem (kr/elev)	Total budget ²
6 resursskolor (310 platser)	Ca 80 000	Ca 300 000	Ca 35 000	Ca 100 000	Ca 135Mkr

TABELL 7 KOSTNADSBERÄKNING FÖR FÖRESLAGEN VERKSAMHET

Verksamhet	Antal elever	Kr/elev	Budget
Resursskola 1	30	Ca 435 000 ³	13 050 000
Resursskola 2	30	Ca 435 000	13 050 000
Resursskola 3	30	Ca 435 000	13 050 000
Resursskola 4	30	Ca 435 000	13 050 000
Resursskola 5	40	Ca 435 000	17 400 000
Resursskola 6	150	Ca 435 000	65 250 000
Totalt:			134 850 000
Kvarstående medel utifrån nuvarande budget			Ca 20 000 000

I jämförelse med befintlig ram medför föreslagen organisering att ungefär 20 miljoner kronor kvarstår. Projektets rekommendation är att dessa medel används för att stärka rektors inre organisation på övriga grundskolor i Malmö stad i syfte att stärka förutsättningarna att möta elevers behov särskilt stöd i form av särskild undervisningsgrupp hela eller delar av dag.

Övergångsperiod mellan nuvarande och framtida organisering kan medföra högre kostnader då två organiseringar drivs delvis parallellt med varandra. Verksamheter tenderar även att vara något dyrare när de startar upp än när de är etablerade. Det finns således anledning att beakta om en högre ersättning ska ges under implementeringsfasen.

Målgrupp och ansökningsprocess

Förslag på målgrupp och ansökningsprocess beskrivs nedan. Detta ska ses som ett första steg i att definiera målgrupp och ansökningsprocess för resursskolorna. Förslagen behöver konkretiseras ytterligare i det kommande implementeringsarbetet.

Målgrupp

Resursskolorna vänder sig till elever som bor i Malmö Stad. Eleven ska behöva sådant särskilt stöd som resursskolan erbjuder för att kunna uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. Eleven ska ha behov av en anpassad lärmiljö, utifrån ett varaktigt och omfattande behov av särskilt stöd. Omfattande stöd och anpassningar behövs i alla delar av lärmiljön under hela skoldagen (inklusive fritidshemmet och/eller LSS vid behov) för att eleven ska kunna fungera, lära och utvecklas i skolan. Nedan finns exempel på ett antal kriterier där eleven ska ha behov av flera för att vara aktuell för placering i resursskola.

- omfattande stöd i den sociala kommunikationen, både verbalt och icke-verbalt, för att eleven ska kunna uttrycka sig och förstå andra,

² Beräknat utifrån antagandet att ca en tredjedel av eleverna går i fritidshem.

³ Ca 435 000kr/elev är genomsnittlig ersättning utifrån 310 elever och en total budget på 135 miljoner kr.

- omfattande stöd för att kunna initiera och svara an på social interaktion och att utveckla, bevara och förstå relationer,
- omfattande stöd och anpassningar för att bygga relationer och delta i gruppaktiviteter,
- omfattande stöd för att växla mellan aktiviteter och hantera även små förändringar och oförutsägbaheter,
- omfattande stöd för att hantera planering och organisation av skoldagen,
- omfattande stöd genom tillgängliggjort undervisningsinnehåll i form av visualisering, strukturstöd och/eller kommunikationsstöd,
- omfattande stöd för att hantera sensorisk information, sensorisk över- eller underkänslighet, eller påfallande intresse för sensoriska faktorer i omgivningen,

För att eleven ska vara aktuell för en resursskoleplacering ska dessutom:

- stödbehovet relaterat till kommunikation, social interaktion, flexibilitet eller sensoriska behov vara så omfattande att lärmiljön i nuvarande skola utgör ett hinder för lärande och utveckling,
- stödbehovet i relation till den pedagogiska, sociala och fysiska lärmiljön vara så omfattande att det inte kan, eller är mycket svårt, att tillgodose det i den ordinarie skolans lärmiljö och
- resursskolan antas bidra till högre måluppfyllelse och en generellt bättre utveckling för eleven än den nuvarande skolan.

Urvalsgrunder

Utifrån inkommen ansökan tilldelas eleven skolplats på resursskola om:

- eleven bedöms tillhöra resursskolans målgrupp
- det finns en tillgänglig plats i rätt årskurs

Om antalet sökande är fler än antalet platser som kan erbjudas i resursskolorna görs ett urval utifrån nedan urvalsgrunder:

- elever som har störst behov av det särskilda stöd som resursskolan erbjuder prioriteras
- om elever bedöms ha likvärdigt behov av placering på resursskola prioriteras den elev som fått stöd och insatser tidigare och trots det har svårt att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas

Ansökan

Ansökan till resursskola görs av vårdnadshavare. Elever som är folkbokförda i kommunen kan beredas plats i kommunal resursskola. Det kan alltså inkomma ansökningar både från elever vars nuvarande skolplacering är hos andra kommunala eller fristående huvudmän. Vårdnadshavare måste aktivt söka en skolplats på en specifik resursskola för att deras barn ska kunna beredas plats där. Om grundskoleförvaltningen inrättar flera resursskolor kräver det alltså att vårdnadshavaren söker till en specifik resursskola för att få plats där. Om vårdnadshavarna däremot söker flera resursskolor kan grundskoleförvaltningen pröva behovet av resursskola mot flera skolenheter och placera eleven på den resursskola som bedöms ha bäst förutsättningar att möta elevens behov.

Även rektor kan ansöka om att elev bereds plats på en resursskola. Lagrådsremissen för införandet av kommunala resursskolor betonar att det inte är ett krav att vårdnadshavaren alltid själv ansöker om placering för sitt barn vid en kommunal resursskola. Om elevens vårdnadshavare medger det kan det mycket väl, om eleven är placerad vid en av kommunens skolenheter, vara hemskolans rektor som sköter ansökningsförfarandet. Rektor ska då inkomma med samma underlag som om vårdnadshavare själv hade ansökt, men behöver också styrka vårdnadshavares samtycke till placering i resursskolan.

För elever som inom kort ska flytta till Malmö finns det idag möjlighet att i förtid ansöka om skolplats i grundskola. Vårdnadshavare kan ansöka om skolplats och bifoga handlingar som styrker flytten, till exempel ett undertecknat kontrakt, där tillträdesdatum och den nya adressen framgår. Här har grundskoleförvaltningen en relativt generös hållning och godkänner adresser om kontraktet visar på en flytt till Malmö under kommande läsår. En liknande hållning skulle kunna appliceras vid ansökan om skolplacering i resursskola. Det vill säga att vårdnadshavare som kan styrka en flytt till Malmö under det läsåret som de ansöker om en skolplats ges samma möjlighet att ansöka som de som redan är boende i kommunen. I övrigt bör ansökningarna hanteras likvärdigt vad gäller till exempel krav på dokumentation som styrker elevens behov.

Följande underlag ska bifogas ansökan:

- utredning av en elevs behov av särskilt stöd framtiden av den samlade elevhälsan innevarande läsår,
- pågående åtgärdsprogram och
- tidigare åtgärdsprogram samt utvärdering (om detta finns sedan tidigare).

Samt eventuellt:

- andra utredningar från nuvarande skola, till exempel frånvaroutredning eller skolsocial utredning och/eller
- annan relevant dokumentation som vårdnadshavare vill åberopa, till exempel läkarutlåtande och/eller logopedbedömning.

Vid behov av fördjupad eller kompletterande information inhämtar mottagningsgruppen denna genom exempelvis:

- strukturerad observation av eleven i nuvarande lärmiljö,
- strukturerad intervju med vårdnadshavare och/eller elev,
- strukturerad intervju med skolpersonal,
- frågeformulär till vårdnadshavare och/eller,
- frågeformulär till skolpersonal.

Om eleven blir antagen till skolan förbereds en överlämning tillsammans med eleven, vårdnadshavare och elevens nuvarande skola.

Beredning av ansökan

Inkomna ansökningar behöver bedömas utifrån målgruppsstillhörighet samt prioriteras utifrån att elever med störst behov ska beredas plats före de med mindre behov. Denna bedömning föreslås hanteras av en placeringsgrupp utifrån de målgruppskriterier och urvalsgrunder som

beskrivs ovan. I intervjuer med Kommunikationsskolan, Rönnens resursskola och centrala specialistteamet framkommer dels ett behov av att verksamheten görs delaktig i urvalsprocessen dels ett behov av att säkerställa likvärdigheten i ansökningsprocessen. Representanter från verksamheten har god kännedom om målgruppen och har en förankring i resursskolans vardagsnära praktik som bedöms stärka kvaliteten i de bedömningar som görs. Samtidigt finns det en risk att verksamheter som på egen hand sköter urvalet i högre grad tenderar att välja de elever som ”passar” verksamheten snarare än de elever som har störst behov. Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) benämner detta som att mottagarperspektivet premieras över behovsperspektivet. Projektet föreslår därför att beredning av inkomna ansökningar görs i samarbete mellan samtliga resursskolor samt att det samordnas av en representant från grundskoleförvaltningens centrala organisation. Den samordnande funktionen från förvaltningen blir en viktig garant för likvärdighet och rättssäkerhet i antagningsprocessen. Representanter från de olika resursskolorna kan med fördel vara specialpedagog eller annan profession från elevhälsoteamet. Placeringsgruppen rekommenderas att innefatta ca 8 personer – en till två centrala representanter, en representant för resursskola 1–5 samt två representanter från resursskola 6. Utöver specialpedagogisk kompetens bör minst en representant vara psykolog.

Ansökningsperiod

Ansökningsperiod till resursskolorna föreslås inträffa vid två tillfällen per läsår.

Det första tillfället avser antagning till läsårets start. Vårdnadshavare skickar in ansökan om skolplacering vid resursskola inför kommande läsår. Utifrån inkomna ansökningar och platstillgång fördelas platserna genom ovanstående urvalskriterier. De elever som bedöms tillhöra målgruppen men ej kan beredas plats på skolan utifrån tillgängliga platser vid ansökningstillfället ställs i en kölista. Elevernas plats i kölistan avgörs enligt urvalsgrunderna ovan. Om en skolplats blir tillgänglig tilldelas den elev utifrån prioritering i kölistan. Kölistan kvarstår tills nästa ansökningsomgång.

Inför vårterminens start finns det möjlighet att inkomma med en ansökan för de som inte ansökte om skolplacering vid det första ansökningstillfället. Vid detta andra ansökningstillfälle kompletteras kölistan med nyinkomna ansökningar. Vårdnadshavare som ansökt om placering vid första ansökningstillfället och står på kölistan har möjlighet att stå kvar i kölistan utifrån tidigare ansökan. De som inte ansökt vid första tillfället har möjlighet att inkomma med en ny ansökan. Utifrån samtliga inkomna ansökningar och platstillgång fördelas platserna genom ovanstående urvalskriterier. De elever som bedöms tillhöra målgruppen men ej kan beredas plats på skolan utifrån tillgängliga platser vid ansökningstillfället ställs i en kölista. Elevernas plats i kölistan avgörs enligt urvalsgrunder ovan.

Inför nytt läsår måste samtliga vårdnadshavare skicka in en ny ansökan om placering på resursskola.

Beslut om placering vid resursskola

Elever som kan beredas plats får bifallsbeslut enligt 10 kap. 30 § första stycket skollagen (2010:800) och elever som inte kan beredas plats får avslagsbeslut med stöd av 10 kap. 30 § andra stycket skollagen (2010:800). Beslut om bifall eller avslag fattas av rektor på den resursskola som ansökan avser. Om vårdnadshavare sökt till olika resursskolor ska ett beslut fattas för respektive skola. Även om det är flera beslut som fattas av olika delegat kan de med

fördel kommuniceras i samlad form till vårdnadshavare. Beslutet kan överklagas genom laglighetsprövning till Förvaltningsrätten i Malmö.

I resursskolan ska varje elev ges särskilt stöd. Det innebär dels att ett åtgärdsprogram ska upprättas för varje elev vid resursskolan, dels att rektorn inte behöver utreda elevens behov av särskilt stöd på nytt utan vid utarbetandet av åtgärdsprogrammet kan utgå från den utredning som gjordes vid placeringen av eleven vid resursskolan.

Information till vårdnadshavare

Eftersom det är vårdnadshavarna som ansöker om skolplacering är det viktigt att det finns en hög grad av transparens och information som stödjer vårdnadshavare att göra informerade val för sina barn. I implementeringsarbetet är det därför viktigt att beakta vilket stöd vårdnadshavare kan behöva få. Rektorer i elevens nuvarande skola är identifierade som nyckelpersoner i motiveringsarbetet och kan hjälpa vårdnadshavarna förstå vilka olika alternativ som finns och vad de innebär. Därför är det också viktigt att rektorerna ges adekvat information om den kommande organiseringen.

Elevuppföljning och utvärdering av placering i resursskola

Syftet med resursskolor är att stödja elevens målutveckling och främja en återgång till ordinarie undervisning. Eleven har rätt att gå kvar i resursskolan så länge behovet finns, men placeringen behöver följs upp och kontinuerligt utvärderas för att säkerställa att behovet kvarstår. Tidigare utredningar som grundskoleförvaltningen har genomfört har visat på ett behov från huvudmannens sida att kunna följa upp och utvärdera de verksamheter som drivs. Mot denna bakgrund är det viktigt att resursskolorna har ett uppföljningssystem av elevernas utveckling mot målen som håller hög kvalitet och som ger huvudmannen möjlighet att säkerställa insatsens effekt. Att resursskolorna drivs som egna skolenheter bedöms främja detta syfte.

Inkludering och återgång till ordinarie skolkontext

Som beskrivs ovan är strävan alltid att eleven ska kunna återgå till ordinarie skolkontext. På så vis är det viktigt att processen för övergång tillbaka till ordinarie undervisning är ordnad på ett sätt som främjar en lyckad övergång. Inom de enskilda resursskolorna finns det möjlighet för eleven att succesivt närma sig ett större sammanhang. Eleven kanske börjar i en undervisningsgrupp med 2–3 elever, efter en tid kan eleven möjligtvis undervisas del av dag i en grupp med 5–6 elever och sedan en grupp med 10–12 elever och så vidare. I samtal med elever, personal och vårdnadshavare har det lyfts fram som önskvärt att även specialiserade lärmiljöer har kapacitet att differentiera mellan olika elevers behov och/eller kunna möta elevers förändrade behov, även om verksamheten inte bedrivs i ordinarie skola. Eleverna lyfter särskilt fram behovet av att ha jämnåriga kompisar med liknande intresse att umgås med. Flera tjejer som intervjuats uppger att de gärna varit i en verksamhet där de finns fler tjejer att umgås med⁴.

Vikten av den sociala kontexten kan inte nog understrykas och dess betydelse för eleverna framkom genomgående i elevintervjuerna. Även om samtliga elevgrupper betonar vikten av att få sin undervisning i en mindre grupp, vill de befinna sig i en större social kontext.

⁴ Detta ska ses mot bakgrund av att det i nuvarande CSU och CKSU-grupper finns en överrepresentation av pojkar jämfört med könsfördelningen i ordinarie grundskola. Det, i kombination med nuvarande verksamheters storlek, gör att det i vissa verksamheter finns en eller ett fåtal tjejer.

Vårdnadshavare lyfte fram vikten av att elever med tidigare skolmisslyckande ska kunna gå till en skola som ”inte ser ut som en skola” i syfte att öka elevens närvaro. Eleverna, däremot, gav uttryck för hur viktigt det var att ens skola uppfattas som en ”riktig skola” av andra utanför skolan. Allt för små byggnader eller enskilda lokaler utanför en skolkontext kan uppfattas som stigmatiserande och skapa skamkänslor hos eleverna. Eleverna påtalade också att ett större socialt sammanhang ger fler möjligheter att hitta likasinnade vänner. De elever som intervjuats och som har de allra mest omfattande behoven av särskilt stöd önskade att få gå på en skola med ”många som jag”.

För de resursskolor som är samlokaliserade med ordinarie skola finns det möjlighet att, genom ett aktivt samarbete skolenheterna mellan, succesivt närma sig ordinarie undervisning på ett sätt som främjar elevens utveckling. För vissa elever kan det handla om inkludering i delade lokaler såsom matsal, bibliotek och skolgård, för andra elever kan det vara inkludering i undervisningen i något eller några ämnen, eller så kan det handla om inkludering stora delar av skoldagen men med det stöd eleven behöver. Ett samarbete mellan de enskilda resursskolorna och de samlokaliserade kan på liknande sätt främja elevens återgång till ordinarie skolsammanhang genom att utgöra ett mellansteg från de enskilda resursskolorna till en resursskola med närhet till ordinarie skolkontext och slutligen återgång till ordinarie undervisning.

När eleven inte längre har behov av stödet som resursskolan erbjuder, oavsett om det är en enskild resursskola eller någon av de samlokaliserade, finns det behov av en ordnad process för skolbyte. Projektets förslag är att vårdnadshavarna till dessa elever får möjlighet att skicka in en ansökan om skolbyte i samband med någon av de löpande runderna för skolplacering. Det vill säga enligt samma process som nyinflyttade elever eller elever som önskar att byta från en fristående skola till en kommunal. Eftersom eleven inte ska vara placerad på en resursskola en längre period än vad eleven har behov av ser projektet inte det som möjligt att invänta en skolbytesperiod för eleven att byta skola. Det är rektor på resursskolan som vid uppföljning av elevens behov av särskilt stöd konstaterar om behovet av placeringen kvarstår eller ej. En dialog med vårdnadshavarna behöver ske om rektor bedömer att behovet av resursskola inte längre finns, men vårdnadshavarna behöver inte ge sitt medgivande till att en utskrivning sker. Skulle vårdnadshavarna önska att byta skola och rektor bedömer att elevens behov av resursskola kvarstår, hänvisas vårdnadshavarna till grundskoleförvaltningens ordinarie skolbytesperioder.

Statliga utredningar, forskning och beprövad erfarenhet

I regeringens delbetänkande *En annan möjlighet till särskilt stöd* (SOU 2020:42) utreds reglering av kommunala resursskolor. Utredningen betonar att huruvida resursskolor ger elever bästa möjligheter nå så långt som möjligt är beroende dels av hur väl undervisningen i ordinarie kontext fungerar, dels av kvalitet i resursskolornas verksamhet. Utredarna hänvisar till att forskning visar på en försiktigt positiv tendens till att elever med olika funktionsnedsättningar uppnår bättre skolresultat i ordinarie skolsammanhang, men att det samtidigt är svårt att dra långtgående slutsatser. Det som forskningen däremot visar tydligt är att lärares förhållningssätt, deras förmåga att anpassa undervisningen och deras samarbete är minst lika viktigt som elevens placering rent organisatoriskt. Utredningens slutsats vad gäller behovet av resursskolor är att huvudmän ibland behöver skapa särskilda organisatoriska lösningar för vissa elever under en period av skoltiden och i en omfattning som kan variera. Utgångspunkten måste alltid vara den enskilda elevens behov, vilket kan förändras över tid.

Även regeringens slutbetänkande *Bättre möjligheter för elever att nå kunskapskraven* (SOU 2021:11) beskriver att det ibland behöver skapas särskilda organisatoriska lösningar för vissa elever under en period av skoltiden och i en omfattning som kan variera. Utgångspunkten måste dock alltid vara den enskilda elevens behov, och att behovet av dessa lösningar hänger samman med vilket stöd eleven kan få i det ordinarie sammanhanget. I utredningen diskuteras även begreppet inkludering. Utredningen beskriver att kritiken mot den ordinarie skolans bristande möjligheter att skapa goda förutsättningar för vissa elevers lärande ibland är en kritik mot det synsätt som avspeglas i den placeringsorienterade definitionen av inkludering, som innebär att andra organisatoriska lösningar för vissa elever inte ska användas. Utredningen menar att i de fall då elever är långvarigt placerade i ett annat sammanhang än det ordinarie kan det visserligen vara svårt att tala om inkludering. Men även om målet är att på olika sätt förbereda eleverna för att ta steget vidare mot fortsatt utbildning och arbete i ett inkluderande samhälle, menar utredarna att vägen dit ibland vara att stödet till eleven ges i en annan miljö, där det finns bättre förutsättningar för eleven att kunna tillgodogöra sig det.

I projektets dialog med Specialpedagogiska skolmyndigheten framhåller myndigheten vikten av att organisera resursskolor så att elevens behov kan tillgodoses även om behoven förändras. De betonar särskilt vikten av att organisera för att främja elevens återgång till ordinarie undervisning. Resursskola som koncept, med skolplacering som grund för beslut, riskerar att skapa inlåsningseffekter. Det kan dels handla om att antagningssystemet kan påverka tiden det tar att få en annan skolplacering, dels kan det handla om elevens relationer och anknytningar på resursskolan kan försvåra övergången till en ny skolkontext. Specialpedagogiska skolmyndigheten ser en särskild risk kring resursskolor som är organiserade som egna enheter. Detta är en risk som även framkom i dialog med forskare på Linnéuniversitet som menar att ju längre bort eleven befinner sig från ordinarie skolsammanhang, desto större är risken att vägen tillbaka blir längre. I detta avseende är det särskilt viktigt att det samarbete som projektet föreslår resursskolorna emellan samt med samlokaliserade skolor etableras och fungerar väl. Likväl är det viktigt att elever som har behov att återgå till ordinarie skolkontext ges möjlighet att löpande ansöka om skolplacering på en kommunal grundskola.

Projektet har varit i kontakt med andra kommuner för att ta del av deras erfarenheter av resursskolor men kan konstatera att det har varit en utmaning. Lagstiftningen kring resursskolor är relativt ny vilket medför att flertalet av kommunerna som projektet varit i kontakt med själva är mitt i utredning om hur resursskolor ska organiseras. För kommuner som har etablerade resursskolor kan det finnas skillnader i kommunens förutsättningar jämfört med Malmö. Det kan dels finnas skillnader vad gäller det totala antalet grundskoleelever i kommunen, dels andelen kommunala/fristående skolor. Linköpings kommun är en kommun som lyfts fram av flera aktörer som erfarna inom området. De har sedan en tid tillbaka en resursskola för elever med normbrytande beteende. De ser flera fördelar med organisering i resursskola och arbetar just nu med att omvandla centrala särskilda undervisningsgrupper till resursskolor. Även Göteborgs stad har fattat beslut om att omvandla centrala särskilda undervisningsgrupper till resursskolor. Projektet har tagit del av Linköpings utredning inför beslut om kommande organisering samt målgruppskriterier för befintliga verksamheter. Projektet har också tagit del av Göteborgs stads tjänsteutlåtande vid inrättande av kommunens första resursskola.

Det exempel på en större resursskola som projektet har identifierat återfinns i grundskoleförvaltningens inre organisation, det vill säga Kommunikationsskolan med ca 100 skolplatser. I andra kommuner och hos fristående aktörer återfinns exempel på resursskolor med upp till ca 70 platser. Andra kommuner har lyft fram elevernas behov av ett mindre sammanhang som bakomliggande orsak till antalet platser, men samtidigt pekat på utmaningar med till exempel behöriga lärare. Projektets bedömning är att erfarenheter från Kommunikationsskolan visar på att det finns förutsättningar att skapa ett mindre sammanhang för eleverna även om personalen är organiserad i en större kontext. Eleverna på Kommunikationsskolan uttrycker en stolthet över sin skola och önskar att få vara en ”egen skola med egen byggnad och skolgård”. Personalen på Kommunikationsskolan uppgav i intervju att en större resursskola ger större möjligheter till flexibilitet och anpassning utifrån elevernas behov. Visserligen är det enklare att få till det lilla sammanhanget i en liten resursskola, menar personalen på Kommunikationsskolan, men verksamheten blir skör och det är svårt att anpassa utifrån elevens individuella och föränderliga behov. I dialog med Rönnens resursskola har det även framkommit fördelar med att organisera större resursskolor utifrån aspekter som grupp sammansättning och kompetensutveckling. Samtidigt är det viktigt att beakta de utmaningar som statliga myndigheter och forskning framhåller gällande resursskolor i det fortsatta arbetet. Förslag på hur dessa risker kan hanteras återfinns under rubriken ”Riskanalys” nedan.

Projektets rekommendationer

Rekommendation

- ☐ Avslutas och läggas till handlingar
- ☐ Avvakta
- ☐ Fortsätta som projekt
- ☒ Överförs till ordinarie drift

Projektets rekommendationer återges löpande i avsnittet slutsatser och sammanfattas här nedan.

Projektet rekommenderar att förvaltningen organiserar fyra resursskolor samlokaliserat med en befintlig F-9-grundskola.

- Resursskola 1–4 ska registreras som egna skolenheter, men ledas av rektor på samlokaliserad skola.
- Resursskola 1–4 ska erbjuda anpassade lärmiljöer med närhet till ordinarie skolkontext.
- Resursskola 1–4 bör organiseras på grundskolor som har årskurs F-9, är geografiskt spridda i staden samt har lokalmässiga förutsättningar för att driva en resursskola för ca 30 elever. Projektet ser även positivt på om resursskolorna etableras i så kallade SSPF-områden.
- Vidare kvarstår projektet från rekommendationen i föregående delrapport att det bör undersökas om några av de skolor som idag har centrala särskilda undervisningsgrupper kan vara aktuella för placering av de mindre resursskolorna i syfte att bygga på befintlig organisation och kompetens.

Projektet rekommenderar att förvaltningen inrättar två enskilda resursskolor som leds av samma rektor

- Två enskilda resursskolor, där hela skolmiljön är anpassad, ska inrättas och ledas av en gemensam rektor.
- Resursskola 5 riktar sig till elever i årskurs 1–3 och bör ha kapacitet för ca 40 elever. Här erbjuds ett mindre sammanhang för de yngsta eleverna genom en separat skolbyggnad och egen skolgård. Skolgården kan med fördel ha närhet till lekområden eller annan lågstadieskola, men bör ledas av samma rektor som resursskola 6.
- Resursskola 6 riktar sig till elever i årskurs 4–9 och bör ha kapacitet för ca 150 elever och tillgång till separata byggnader/möjlighet att avgränsa våningsplan från varandra samt flertalet entréer.
- Resursskola 5 föreslås bli en matarskola till resursskola 6.
- Det är viktigt att det geografiska avståndet mellan resursskola 5 och 6 är kort och att personalen, vid behov, enkelt kan ta sig mellan de olika verksamheterna. Gångavstånd inom 5-10minuter är att föredra.
- Resursskolorna 5 och 6 bör placeras relativt centralt i staden med god tillgång till kollektivtrafik samt med goda förutsättningar för hämtning och lämning med taxi.

Kvalitetsstandard för resursskolor

- Projektets rekommendationer avseende fysisk lärmiljö, bemanning (skolledning, elevhälsopersonal, m.fl. samt generellt riktvärde för bemanning), elev- och verksamhetsuppföljning ska beaktas i det fortsatta implementeringsarbetet.
- Samtliga resursskolor ska kunna erbjuda fritidshem och korttidstillsyn enligt LSS i den omfattningen eleverna behöver och i en lärmiljö som är anpassad efter elevernas behov
- Resursskolorna ska erbjuda lovskola i samma omfattning som övriga grundskolor i Malmö stad.
- För att en resursskola ska lyckas i sitt uppdrag behöver den genomsyras av en kultur med tro på varje elevs förmåga att utvecklas och att det är skolans uppdrag att skapa förutsättningar för eleverna att ta till sig undervisningen och utvecklas mot målen. Skolledningen som tillsätts på samtliga resursskolor har ett viktigt uppdrag i att bygga en kultur som främjar elevernas utveckling och lärande samt har en tydlig förankring i skollagen.
- För att säkerställa likvärdigheten mellan resursskolorna bör ett organiserat samarbete ske mellan samtliga resursskolors skolledning i bland annat ansökningsförfarande, systematiskt kvalitetsarbete och kompetensutveckling.
- Projektet föreslår att resursskolorna organiseras som en trattorganisation med fler platser i äldre årskurser än de lägre.
- Resursskolorna bör tilldelas namn som inte innehåller benämningen ”resursskola”.

Ett kompetensnav inrättas på resursskola 5 och 6

Resursskola 5 och 6 har genom sin dimensionering möjlighet att verka som ett kompetensnav i grundskoleförvaltningen och bör avsätta delar av tjänster för kompetensspridning till övriga skolor i grundskoleförvaltningen.

Ansökningsprocess och stöd till vårdnadshavare

- Utformandet av riktlinjer och rutiner för ansökningsprocess för resursskolorna ska utgå från projektets förslag avseende målgrupp och ansökningsprocess - vilket

innefattar rekommendationer om målgrupp, urvalsgrunder, ansökningsförfarande, beredning av ansökan samt beslut om placering vid resursskola.

- Vårdnadshavare vars barn inte längre har behov av resursskola ges möjlighet att ansöka om skolplacering i de löpande skolplaceringsrunderna enligt grundskolenämndens riktlinjer för skolplacering.
- Det fortsatta implementeringsarbetet ska beakta vilket stöd vårdnadshavare kan behöva få för att kunna göra informerade val om sitt barns skolgång.
- Det är också viktigt att beakta hur adekvat information om resursskolorna kan utformas till stöd för grundskoleförvaltningens samtliga rektorer.

Ovan organisering föreslås ersätta samtliga CSU- och CKSU-verksamheter samt Rönnens resursskola och Kommunikationsskolan. Resurser från dessa verksamheter bör uppgå i den föreslagna organiseringen med sex resursskolor.

Föreslagen organisering och dess påverkan på förvaltningens resursfördelning, särskilt avseende ansökningsförfarande och inrättande av kompetensnav bör beaktas i kommande projektdirektiv efter projektet *effektiv förvaltning*.

Om projektet föreslås avslutas, avvakta eller fortsätta som projekt

Projektets föreslår att delprojekt 1 avslutas och rekommendationerna överförs till driftsorganisation för implementering.

Om projektet föreslås överföras till drift

Tillvägagångssätt – föreslagen plan för implementering

TABELL 8 FÖRESLAGEN PLAN FÖR IMPLEMENTERING

Aktivitet	När?	Vem är ansvarig?
Tillsatt rektor för Resursskola 5–6	Aug-24	Förvaltningsledning
Lokaliseringsbeslut av samtliga resursskolor (vilket medför att rektorer för resursskola 1–4 utses)	Aug-24	Förvaltningsledning
Utse samordnare för det samlade implementeringsarbetet med samtliga resursskolor	Aug-24	Förvaltningsledningen
Ta fram kommunikationsplan för implementeringsperioden	Aug-24	Samordnare för implementeringsarbetet samt rektorer för resursskolorna
Delprojekt 4 kartlägger alla skolors individuella förutsättningar att inom ramen för den egna verksamheten möta behovet av att ge elever särskilt stöd i form av särskild undervisningsgrupp hela eller delar av skoldagen i syfte att främja likvärdigheten	HT-24	Projektets styrgrupp
Ta fram riktlinjer för ansökningsprocessen med urvalskriterier och målgrupp för respektive resursskola samt tillsätta placeringsgruppen	HT-24	Samordnare för implementeringsarbetet samt rektorer för resursskolorna
Fastställa plan för elevöverflytt/sökperiod	HT-24	Samordnare för implementeringsarbetet samt rektorer för resursskolorna

Beslut kring hur placering av medarbetare i befintliga verksamheter ska genomföras	Sep-24	Förvaltningsledningen
Formellt beslut om skolorganisering	Nov-24	Grundskolenämnden
Beslut kring eventuell extern rekrytering	Nov-24	Förvaltningsledningen
Genomföra elevöverflytt/sökperiod med besked om skolplats till HT-25	Jan/mar-25	Rektorer för resursskolorna
Resursskolornas verksamhet startar	LÅ25/26	Rektorer för resursskolorna

Konsekvensbeskrivning

Se bifoga barnkonsekvensanalys.

Risikanalys

TABELL 9 RISKANALYS

Identifierad risk	Åtgärd
Risk för ökad exkluderingsgrad då resursskolor innebär en skolplacering utanför ordinarie skolkontext samt att två resursskolor föreslås organiseras som enskilda enheter	Samtliga resursskolorna ska erbjuda möjlighet till inkludering på olika nivåer. För elever på de resursskolor som samlokaliseras med grundskolor kan det till exempel handla om inkludering i delade lokaler såsom matsal, bibliotek och skolgård, för andra elever kan det vara inkludering i undervisningen i något eller några ämnen, eller så kan det handla om inkludering stora delar av skoldagen men med det stöd eleven behöver. För elever i de enskilt organiserade resursskolorna handlar det om att skapa förutsättningar för att succesivt närma sig allt större kontexter. Att vara i en specialiserad kontext med möjlighet till igenkänning, tillhörighet och behov av omfattande anpassningar i lärmiljön kan bryta den negativa skolupplevelsen och ge eleverna en möjlighet att få en fungerande skolgång som leder vidare till fortsatta studier och minskar risken för utanförskap. Ett etablerat samarbete mellan de olika resursskolorna bedöms också främja elevernas återgång till ordinarie skolkontext. Att ansökningsprocessen för skolplacering i resursskola är mer omfattande och juridiskt reglerad än placering i centrala särskilda undervisningsgrupper bedöms också medföra en högre grad av rättssäkerhet vilket minskar risken för att elever placeras i en mer anpassad lärmiljö än vad de har behov för. Om elevens behov av resursskola skulle försvinna kan vårdnadshavare löpande ansöka om en skolplats i ordinarie skola. Detta bidrar till att säkerställa att elever inte placeras i resursskola under längre period än nödvändigt.
Forskning visar en svag tendens till att segregerade lösningar tenderar att leda till sämre kvalitet i undervisningen.	Att befinna sig i allt för homogena och isolerade sammanhang riskerar att påverka pedagogernas kompetensutveckling negativt. Studier visar på en risk att verksamhetens fokus förskjuts från

	skolundervisning till social färdighetsträning utifrån elevernas funktionsnedsättning. Det kan också finnas en tendens att betygsättning påverkas genom att till exempel skollagens undantagsbestämmelse används i större omfattning än vad som avses i lagstiftningen. Just därför är det så viktigt att skapa organisatoriska sammanhang som främjar kollegialt utbyte och kompetensutveckling. Förutsättningarna för detta är bättre i större organisationer än små. Även om eleverna har behov av ett mindre sammanhang så behöver inte den undervisande personalen främjas av att befinna sig i ett sådant. Utöver ett kollegialt lärande inom de olika resursskolorna behöver det också finnas ett aktivt samarbete i SKA och kompetensutvecklande insatser mellan resursskolorna samt mellan ordinarie skola och resursskola. Att organisera ett kunskapsnav i resursskola 5 och 6 bedöms attrahera specialiserad kompetens vilket bidrar till god kvalitet i undervisningen inom verksamheterna så väl som till resterande kommunala grundskolor i Malmö.
Dimensioneringen av de enskilda resursskolorna riskerar att påverka kvaliteten i undervisningen.	Elevgruppens sårbarhet leder till svårigheter i att etablera relationer och hantera dessa. En större organisation kan medföra fler kontakter. För att eleverna inte ska märka av den större kontext som personalgruppen befinner sig i föreslår projektet att den större resursskolan ska bedrivas i flera lokaler.
Dimensioneringen av de enskilda resursskolorna riskerar att påverka personalens arbetsmiljö.	I dialog med medarbetare i CKSU-verksamheterna, SPSM och fackliga representanter i förvaltningen har det lyfts fram en oro för personalens arbetsmiljö i en större resursskola utifrån att det kan finnas utmaningar med att enbart arbeta med elever med omfattande behov av särskilt stöd. Samtidigt kan projektet konstatera att redan idag finns det personalgrupper som enbart arbetar med denna elevgrupp. För dessa verksamheter har det funnits en utmaning i att få till raster, lunchpauser, tid för reflektion och vikarie vid frånvaro. Genom att personalen organiseras i större verksamheter skapas bättre förutsättningar för kollegialt utbyte, raster och reflektionstid, något som påverkar arbetsmiljön positivt. Även verksamhetens sårbarhet vid frånvaro minskar.
Beprovdad erfarenhet visar på en risk att ett mottagarperspektiv eller verksamhetsperspektiv tenderar att bli dominerande då verksamheter styr urvalet i ansökningsprocessen. I stället för att elever med störst behov erbjuds plats tenderar verksamhetens behov att få företräde i syfte att bidra till en elevsammansättning som främjar en god arbetsmiljö.	Verksamhetens kompetens och erfarenhet är viktig att ta vara på då prövning av elevs behov av resursskola görs. Samtidigt behöver urvalet göras på ett objektivt, sakligt och icke-diskriminerande sätt. I detta syfte föreslår projektet att urvalsprocessen samordnats av grundskoleförvaltningens centrala organisation. Att det finns ett etablerat samarbete mellan den samordnade funktionen samt de olika resursskolorna bedöms bidra till en ökad rättssäkerhet och likvärdighet.
Det behöver finnas en administration för att kunna administrera antagningsprocessen tidsmässigt och rättssäkert.	De juridiska kraven på att placera en elev i en resursskola är högre än vid en placering i central SU-grupp. Detta medför att administrationen kring

	ansökningsprocessen kan komma att öka. Erfarenheter från Linköpings kommun visar på en minskad administrativ börda när centrala SU-grupper omvandlats till resursskolor. Det ansökningsförfarandet som projektet föreslår, med en placeringsgrupp bestående av en samordnandefunktion samt representanter från resursskolorna, kommer troligtvis att medföra en minskad arbetsbelastning i förvaltningens centrala organisation och ett ökat resursbehov i resursskolorna. Vilka konsekvenser detta får för resursfördelningen bör förvaltningen beakta i det kommande projektdirektivet efter projekt <i>effektiv förvaltning</i>.
--	--

Resultatuppföljning

Föreslagen organisering bör följas upp inom ramen för grundskoleförvaltningens systematiska kvalitetsarbete.

Bilagor

- Slutsatser från genomförda fokusgruppsintervjuer
- Barnkonsekvensanalys

Bilaga: Slutsatser från genomförda fokusgruppsintervjuer

Bilaga till delrapport 2 – Organisering av särskilda undervisningsgrupper, resursskolor och andra specialiserade lärmiljöer.

Elever

Nedan återges slutsatser från intervjuer med elever. Eftersom förutsättningarna och svaren skiljer sig något åt mellan de olika grupperna presenteras slutsatserna separat för respektive elevgrupp.

	CKSU	CSU	Rönne resursskola	Kommunikationsskolan
Skolans geografiska placering i staden	Central placering med god tillgång till kollektivtrafik är önskvärt.	Eleverna vill att skolan ska ligga i närheten av deras hem. En del av eleverna nämner att nuvarande CSU-grupp ligger geografiskt rätt utifrån deras önskemål.	Skolans geografiska placering var inte så viktig för eleverna.	
Inkludering	Viktigt med möjlighet till social interaktion, närhet till elevhälsa och att få känslan av en normaliserad skolkontext. Återkommande berättelse var känsla av skam och stigmatisering kopplat till den lilla skolkontexten. Även om det var viktigt med en liten grupp i undervisningen önskade eleverna möjlighet till ett större socialt sammanhang utanför klassrummet. Eleverna betonade även vikten av att andra, ex. släktingar och vänner utanför skolan, ska uppfatta skolan som en "riktig skola". Detta för att främja en	Eleverna tycker att det är mycket positivt att gå i en liten grupp. Flera nämner att de inte vill byta skola och att de trivs bra på sin nuvarande skola. Eleverna ser det som positivt att del av dag undervisas i ordinarie skolkontext samt ta del av olika aktiviteter/utflykter som skolan anordnar. Det är viktigt att möjlighet att ta del av ordinarie undervisning inte krockar med andra schemalagda lektioner då det bidrar till stress hos eleverna. Vissa elever uttrycker en önskan att i större del ingå i		Eleverna upplever det som positivt att få gå på en skola som är utformad för att möta deras behov. Eleverna ger inte uttryck för bristande social kontext eller en stigmatiserande skolmiljö. Elevernas beskrivning av sin skolgång påminner väldigt mycket om en normaliserad skolkontext.

	känsla av normalitet och undvika att elevens skolgång blir stigmatiserad.	ordinarie skolkontext, främst utifrån sociala aspekter och möjlighet att få möta andra elever.		
Undervisning/-utveckling mot betygs-kriterierna	Att undervisas i ett mindre sammanhang upplevs som positivt, men det är inte det mindre sammanhanget i sig som upplevs som positiv utan snarare lärarnas sätt att hantera undervisningen i gruppen.	Flera av eleverna lyfter vikten av att ha nära stöd av ett fåtal lärare som de känner väl och är trygga med. Undervisningen behöver anpassas efter den takt som eleverna arbetar i. Eleverna menar att lärarna känner till deras behov och förutsättningar väl och kan anpassa undervisningen utifrån det.	Eleverna lyfte fram vikten av att kunna göra olika utifrån elevens behov, både vad gäller undervisning och klasstorlek. Åldersblandade klasser upplevs som negativt dels för att det är blandad nivå på undervisningen, dels för att det bidrar till oro när nuvarande klasskamrater går vidare till gymnasiet och nya elever ska komma in.	Eleverna bedömer att skolans personal har god kompetens för att stötta eleverna i deras kunskapsutveckling.
Lokaler	Utemiljön är minst lika viktig som innemiljön för eleverna. Det allra viktigaste, lokalmässigt, är att det uppfattas som en ”riktig” skola med allt vad det innebär i form av specialsalar, skolgård, etc.	Viktigt att det är lugnt, god möjlighet till studiero, tryggt med samma vuxna runt eleverna, skönt med tydlig struktur, förutsägbarhet och minskade sinnesintryck. Fasta platser i alla ämnen bidrar till en strukturerad miljö. I utemiljön vill eleverna kunna röra sig fritt och ha tillgång till aktiv lekmiljö samt lugnare utrymmen för återhämtning.	Det fanns en oro att fler elever kan medföra en stökigare miljö. Samtidigt sågs det som positivt om det fanns fler elever att umgås med och lära känna.	På frågan hur deras skola skulle kunna bli bättre så svarar eleverna att de önskar en egen skolbyggnad som bara är till för dem. De vill inte dela skolgård och matsal med en annan skola.
Återgång kring ordinarie skola/övergång till gymnasiet	Eleverna uttryckte en viss oro för övergången till gymnasiet utifrån den sociala kontexten, annars var de överens om att det viktigaste är att klara av gymnasiet.	Eleverna menar att de inte vill byta skola tillbaka till ordinarie skola. Eleverna uttrycker att de ser fram emot att välja inriktning, träffa nya klasskamrater och		Merparten av eleverna i nuvarande årskurs 9 har sökt till ordinarie gymnasieprogram.

		lärare på gymnasiet men uttrycker viss oro för nya rutiner och bekanta sig med en ny miljö/kontext.		
Delaktighet vid beslut	Ingen av eleverna upplevde sig delaktiga eller visste varför de fått en plats i SU-gruppen.	Flera av eleverna upplever sig delaktiga i beslutet genom att föräldrar och skolpersonal informerade, men de visste inte att de hade möjlighet att tacka nej om platsen inte hade upplevts bra. En del av eleverna uppger att det var lärarna på deras gamla skola som bestämde var de skulle gå. En del av eleverna fick reda på beslutet precis innan de skulle börja i CSU och föräldrarna redan hade tackat ja till platsen. De tycker att det är viktigt är att de får chansen att välja mellan mer än en skola och att få känna in miljön innan man tackar ja till platsen.		

Vårdnadshavare

Nedan återges slutsatser från intervjuer med vårdnadshavare till elever i CKSU-grupperna.

	Vårdnadshavare (CKSU)
Lärmiljö	Vårdnadshavarna lyfter särskilt behovet av en lärmiljö som erbjuder ett litet sammanhang, både i undervisningssituationen och socialt (till och från skolan, raster, matsal, korridorer och andra ”kringmiljöer”). Det lilla sammanhanget behövs under hela skoldagen och det finns en oro för att en större resursskola påverkar förutsättningarna för detta negativt. Personalens kompetens och förmåga att möta individuella behov är oerhört viktig. Detta gäller i den fysiska, pedagogiska och sociala lärmiljön. Det måste finnas utrymme för att anpassa samtliga aspekter av lärmiljön efter elevernas individuella behov.

	En större resursskola hade kunnat bidra till att det finns specialsalar och en samlad elevhälsa som kan bygga relationer med eleven över tid. Detta hade ökat elevernas trygghet.
Geografisk placering	Lär miljön är viktigare än den geografiska placeringen, men det är bra om det finns goda möjligheter för elever att ta sig till skolan med kollektivtrafik eller taxi.
Återgång till ordinarie skola/övergång till gymnasiet	Behovet av vägledning är extra stort för dessa elever. Vårdnadshavarna efterfrågar ett mer fördjupat samarbete med elevhälsan i allmänhet och SYV i synnerhet. Det gäller både för elever och vårdnadshavare.
Delaktighet vid beslut	Det behöver bli tydligare och mer transparent kring vilka olika möjligheter som finns. Det är viktigt för vårdnadshavarna att veta hur deras val påverkar elevens framtida valmöjligheter inför till exempel gymnasiet. Ökad överblickbarhet önskas.
Inkludering	Små verksamheter begränsar möjligheterna till sociala relationer. En större resursskola kan bidra till större möjligheter i den sociala lärmiljön. Om eleven behöver byta grupp kan det göras utan att samtidigt behöva flyttas till en annan del av staden. Det kan också skapa möjligheter att succesivt närma sig större sammanhang vilket ses som positivt för till exempel övergången till gymnasiet.

Personal och skolledning

Nedan återges slutsatser från intervjuer med personal på Kommunikationsskolan och Rönne resursskola samt skolledning på Rönne resursskola.

	EHT Kommunikations- skolan	Personal Rönne resursskola	Skolledning Rönne resursskola	Personal CKSU
Antagnings- process/urval	Intervjuer och observationer lyfts fram som en framgångsfaktor i antagningsprocessen. Att Kommunikationsskolan "äger" sin egen antagningsprocess ses som en framgångsfaktor.	Likvärdighet i antagningsprocessen är viktig. Det kan finnas en risk att likvärdigheten brister om skolorna som har de mindre resursskolorna kan premiera "sina" elever. I ordinarie skola framför andra elever i staden. Det krävs god framförhållning i antagningsprocessen för att utfallet och mottagandet ska bli så bra som möjligt. Fasta ansökningsdatum är positivt för transparens och tillit i processen.	Ansökningsprocessen tar tid och vårdnadshavarna borde få ansöka tidigare för att skolan ska kunna förbereda ett bra mottagande. En platsfördelning som inte tar hänsyn till elevernas årskurs skapar utmaningar i tjänstefördelning mellan läsår och svårigheter i att garantera behöriga lärare. Rönne resursskola har initierat en IF-utredning för ca en tredjedel av de elever som går på skolan. De flesta som får en IF-diagnos väljer att söka sig till anpassad grundskola, vilket medför ytterligare ett skolbyte för eleverna.	Det finns en viss oro för de elever vars vårdnadshavare inte väljer att söka till en resursskola trots att eleven har behov av en sådan placering.

Lokaler/- Lärmiljöer	Lokalerna som resursskolorna ska vara i behöver vara anpassade både i inne- och utemiljön. Här är det en stor fördel om resursskolan har sina "egna" lokaler för att kunna anpassa dem på sitt vis Lokalerna behöver vara flexibla, gärna något "för stora" utifrån antal elever som kan vistas där, i syfte att skapa en flexibilitet i hur olika utrymmen nyttjas. På så vis kan sammanhang för hela skoldagen anpassas utifrån olika gruppers behov – allt ifrån klassrum, grupprum, matsal och fritids/LSS. En större resursskola ger större möjligheter till flexibilitet och anpassning. Att få till en resursskola för 250 elever är en utmaning, det bygger på att det går att få till det lilla sammanhanget samt ett bra ledarskap och förankrad värdegrund. I mindre resursskolor är det enklare att få till det lilla sammanhanget men det är också skört och svårt att anpassa utifrån elevens individuella och föränderliga behov.	I en större resursskola blir det viktigare att få till en bra gruppsammansättning, samtidigt medför fler elever större möjlighet att skapa just detta. Åldersblandade grupper upplevs leda till sämre kvalitet i utbildningen och skapa oro hos eleverna. För att undvika detta behövs fler resursskolor och fler grupper. Rönne's resursskola bedöms som för liten. Resursskolans lokaler behöver vara större med möjlighet att ljud- och ljussanera miljön. Det behöver finnas möjlighet att avgränsa olika delar av en större resursskola. Ur ett kompetens-försörjningsperspektiv upplevs förslagen inriktning som positiv. Förslaget bedöms stärka möjligheterna att behålla och utveckla specialiserad kompetens. Viktigt med tillgång till rektor som leder verksamheten.	Viktigt med mindre lokaler för undervisning, men samtidigt ha tillgång till specialsalar och vid behov kunna erbjuda en större social kontext för eleverna. Bra om resursskola är nära en F-9-skola, eller en skola som motsvarar resursskolans årskurser, i syfte att främja inkludering och sociala kontext mellan skolorna.	Möjligheten att skapa avgränsade lärmiljöer/ett litet sammanhang för elever framhålls som mycket viktigt. Man lyfter att det finns en elevgrupp med stor skolfrånvaro vars återgång till undervisning man upplever gynnas av lärmiljöer som inte upplevs som en traditionell skola. Man lyfter behovet av en omfattande riskbedömning utifrån att det i ett större resursskole-sammanhang kan finnas ett större antal elever med utåtagerande beteenden. Det finns en viss oro för en ökad arbetsbelastning.
Geografisk placering	Önskvärt är en central placering i staden med god	De flesta elever åker från flera delar av staden så den		

	tillgång till kollektivtrafik och med yta för hämtning/lämning med taxi.	geografiska placeringen är inte jätteviktig Samtidigt underlättar ett centralt läge när eleverna ska ta sig till skolan Fördel med att ha en resursskola i anslutning till en ordinarie skola är att det kan bidra till kunskapsutveckling på skolan.		
Återgång till ordinarie skola	Representerar ett neurotypiskt synsätt att alla ska passa in i samma mall. Samtidigt är det viktigt att inte hålla kvar eleven i ett sammanhang. Måste vara baserat utifrån hur eleven är och det måste vara en rimlighet i strävan. Har exempel på att på elever som lämnat för progressionen varit så god. I de fallen syns en tydlig skillnad i elevens självbild. I en stor resursskola behöver det inte va så svart och vitt. På små resursskolor är det enda alternativet att slussa ut mot en stor skola. På en större resursskola kan man jobba med en flerstegsraket från små grupper till lite större men fortfarande mindre och i en anpassad miljö. Större flexibilitet att möta elevens behov.	Behöver finnas möjlighet att närma sig ett större sammanhang och öva på strategier.	Viktigt att ha en kultur av kunskapsfokus och att tro på elevernas möjlighet till utveckling	
EHT/-skolledning Bemannning och kompetens			Samtliga EHT-professioner behövs. I uppstartsfasen viktigt med ett nära ledarskap, gemensamt mål och riktning.	

			Elevassistenter behövs utifrån omvårdnadsbehov.	
--	--	--	---	--

Centrala specialistteamet

Nedan återges slutsatser från intervjuer med representanter för centrala specialistteamet (CST).

	Centrala specialistteamet
Målgrupp	Resursskola behöver kunna möta elever som är sensoriskt känsliga för intryck och har behov av ett mindre sammanhang.
Antagningsprocess/-urval	Antagningsprocessen kan med fördel ske i samarbete mellan resursskola och sakkompetens från förvaltningen. Antagningsprocess till resursskola är mer administrativt krävande än placering i CSU-grupp, samtidigt är processen mer likvärdig och juridiskt korrekt. I nuläget läggs ca 5h/ansökan till CSU, när observationer genomfördes bedömdes resursåtgången vara 12h/ansökan.
Återgång till ordinarie skola	För att möjliggöra återgång till ordinarie skola behöver resursskolan vara lokaliserad så att det skapar förutsättningar för succesiv inkludering i ordinarie undervisning likt de förutsättningar som CSU-verksamheterna har idag. Vid övergång från resursskola till ordinarie skola är stöd från huvudmannen viktigt.

Specialpedagogiska myndigheten

Nedan återges slutsatser från dialog med specialpedagogiska myndigheten.

- Lokala särskilda undervisningsgrupper är att föredra framför resursskolor
- Om huvudmän ser ett behov av resursskola så är det viktigt att de är samlokaliserade med en skolenhet och inte ligger enskilt/isolerat
- Ser exempel från andra kommuner som startat resursskolor men haft svårt att upprätthålla kvalitet i undervisningen. Utmaningen att upprätthålla kvalitet är särskilt stor i särskiljande organiseringar.
- Distinktion av platser kan göras enligt följande matris
 - Högintensiv insatsplats – max 4 elever/grupp, goda möjligheter för enskild undervisning
 - Medelintensiv insatsplats – 6-7 elever/pedagog
 - Lättintensiv insatsplats – 10-12 elever/pedagog
- Viktigt att organisera för en genomströmning av elever så att elevens behov kan tillgodoses även om behoven förändras. Här behöver huvudmannen organisera för att främja återgång till ordinarie undervisning samt undvika inlåsningseffekter.
- Resursskola som koncept riskerar en viss inlåsningseffekt då eleven får en skolplacering och en tillhörighet på resursskolan. När eleven är redo för återgång till ordinarie skolsammanhang kan återgången försvåras om inte relationer/kompisar finns i närheten.
- Målgruppsskriterierna får inte vara för breda. Det är bättre med flera målgrupper som är anpassade efter olika inriktningar

- Kan se en risk med att ”mottagarperspektivet” blir viktigare än behovsperspektivet i ansökningsprocessen. Att huvudmän erbjuder platser till de elever som passar verksamheten snarare än de elever som har störst behov av en resursskola
- Ser schematekniska utmaningar med en resursskola för 250 elever
- Ser utmaningar i relationsbyggandet och målgruppskriterier i en resursskola för 250 elever

Dialog med Linnéuniversitetet

Nedan återges slutsatser från dialog med professor i pedagogik på Linnéuniversitetet.

- Sedan efterkrigstiden har det funnits en samverkan mot integrering och sedan inkludering i skolvärlden. Nu är trenden mer mot segregering och lösningar.
- Ju längre bort vi håller eleven från ordinarie skolsammanhang, desto större blir risken för att vägen tillbaka blir längre.
- Skolan behöver arbeta mer med det kompensatoriska uppdraget för att fler elever ska kunna stanna kvar i ordinarie skolkontext.
- Det går ofta sämre för elever som har gått i segregerade verksamheter jämfört med de elever som inkluderats i ordinarie skolsammanhang. Men det finns ingen forskning om resultatet av segregerade lösningar eller hur det påverkar eleverna på lång sikt.
- Full inkludering är inte rimligt för alla, men för varje individ som undervisas utanför skolans ordinarie kontext måste skolan överväga hur elevens väg ska se ut framåt.
- Allt för homogena grupper i skolan riskerar att spä på fördomar och segregation i samhället i stort.
- En central organisation, ex. resursskola, kräver oerhörd kompetens för att det ska bli bra
- Resursskolans verksamhet måste utvärderas noga
- Relationell kompetens har betydelse. Resursskolor bör organiseras som mindre enheter vid en skolenhet.
- Pedagogernas förmåga att skapa relationer till eleverna är väldigt viktigt.
- Målet med en resursskola är att det ska vara en temporär lösning. Huvudmannen behöver organisera för att steget tillbaka inte ska bli för långt

2024-05-17

Grundskoleförvaltningen

Barnkonsekvensanalys – Organisering av resursskolor

Barnkonsekvensanalysen genomförs av delprojekt 1: Organisering av resursskolor inom projektet *Organisering av särskilda undervisningsgrupper, resursskolor, akutskolor och andra specialiserade lärmiljöer* (GRF-2023-38861). Barnkonsekvensanalysen är en bilaga till projektets andra delrapport och utgör tillsammans med delrapporten underlag för beslut.

Bakgrund

FN:s konvention om barnets rättigheter gäller som svensk lag sedan 1 januari 2020. Av artikel 3 i barnkonventionen framgår att vid alla åtgärder som rör barn ska barnets bästa beaktas.

Grundskoleförvaltningens organisering av resursskolor påverkar barn i grundskoleålder i Malmö stad. Elever i de nuvarande centralt organiserade särskilda undervisningsgrupperna (CSU och CKSU) samt nuvarande resursskola och resursskoleliknande verksamhet (Rönnens resursskola och Kommunikationsskolan) berörs direkt av beslutet. Beslutet kan även ha en generell påverkan på övriga barn i Malmö stads grundskolor.

Projektets vägledande principer har varit:

- För de allra flesta elever är stöd på den ordinarie skolan det bästa (första) steget.
- Finns det utmaningar för eleven i att nå kunskapsmålen ska eleven i första hand få särskilt stöd på skolan
- Utöver detta så finns det troligen en liten grupp elever som har för stora behov av specialiserat särskilt stöd för att varje skola ska kunna möta det. Dessa elever bör få sin utbildning tillgodosedd i en annan kontext än den ordinarie skolan.

Den huvudsakliga målgruppen för denna barnkonsekvensanalys är elevgruppen som anges i den nedre punkten.

Barnombudsmannens stödmaterial för prövning av barnets bästa för beslut som rör barn på ett generellt plan har använts som stöd för genomförd barnkonsekvensanalys.

Berörda artiklar i barnkonventionen samt annan relevant lagstiftning

Berörda artiklar i barnkonventionen

Grundprinciper i barnkonventionen som alltid bör beaktas vid en prövning av barnets bästa:

- Artikel 2: Om alla barns lika värde och rättigheter. Ingen får diskrimineras.
Barnkonventionen gäller för alla barn som befinner sig i ett land som har ratificerat den.
- Artikel 3: I alla åtgärder som rör barn ska i första hand det som bedöms vara barnets bästa beaktas. Begreppet ”barnets bästa” är konventionens grundpelare.
- Artikel 6: Varje barns rätt till liv, överlevnad och utveckling. Det handlar inte bara om barnets fysiska hälsa utan också om den andliga, moraliska, psykiska och sociala utvecklingen.
- Artikel 12: Barnets rätt att bilda och uttrycka sina åsikter och få dem beaktade i alla frågor som berör hen. När åsikterna beaktas ska hänsyn tas till barnets ålder och mognad.

2024-05-17

Grundskoleförvaltningen

Utöver detta har projektet identifierat följande artiklar som relevanta för analysen:

- Artikel 5: Vårdnadshavares juridiska ansvar, rättigheter och skyldigheter för att främja barns fortlöpande utveckling ska respekteras
- Artikel 18: Båda vårdnadshavarna har ett gemensamt ansvar för barnets utveckling. Lämpligt stöd ska ges till vårdnadshavarna för att fullgöra detta.
- Artikel 23: Barn med fysiska eller psykisk funktionsnedsättning bör åtnjuta ett fullvärdigt och anständigt liv under förhållande som säkerställer värdighet, främjar tilltro till den egna förmågan och möjliggör barnets aktiva deltagande i samhället.
- Artikel 24: Barn har rätt till bästa möjliga hälsa.
- Artikel 28: Barnets rätt till utbildning.
- Artikel 29: Barnets utbildning ska syfta till att utveckla barnets fulla möjlighet och förbereda barnet för ett ansvarsfullt liv i ett fritt samhälle.
- Artikel 31: Barnets rätt till vila och fritid.

Annan relevant lagstiftning

Utöver barnkonventionen anses följande lagstiftning vara relevant i sammanhanget

- Skollag (2010:800) i allmänhet och följande avsnitt i synnerhet:
 - 2 kap. Huvudmän och ansvarsfördelning
 - 25-30 § Elevhälsa inklusive studie- och yrkesvägledning
 - 3 kap. Barns och elevers utveckling mot målen
 - 2 § Barnens och elevernas lärande och personlig utveckling
 - 6-12 § Bestämmelser avseende särskilt stöd
 - 10 kap. Grundskola
 - 2 § Utbildningens syfte
 - 4 § Ämnen
 - 5 § Undervisningstid
 - 31 § a-b Resursskola

Prövning

Konventionens artiklar	Innebär förslaget att...	Bedömning
Artikel 2: Om alla barns lika värde och rättigheter.	...någon grupp av barn diskrimineras? Vilka? Blir det bättre eller sämre jämfört med tidigare?	Utredningens samlade bedömning är att förslaget bidrar till att stärka alla barns lika värde och rätt till utbildning. Förslaget säkerställer att elever som har svårigheter att tillgodose sig undervisningen i ordinarie skolkontext ges samma tillgång till en fullvärdig timplan, behöriga lärare, specialsalar och närhet till rektor och elevhälsa. Detta blir en förbättring jämfört med denna elevgrupps nuvarande situation.
Artikel 3: I alla åtgärder som rör barn ska i första hand det som bedöms vara barnets bästa beaktas. Begreppet ”barnets bästa” är konventionens grundpelare.	...barnets bästa beaktas?	Ja. Utredningen har beaktat både barnets perspektiv genom elevintervjuer samt barnperspektivet i de genomförda intervjuerna med vårdnadshavare, skolpersonal och skolläring. En lyckad skolgång är en av de starkaste skyddsfaktorerna som ett barn kan få med sig i livet. På så vis har barnets bästa beaktats genom att möjlighet att leva upp till skollagens krav samt möjlighet att möta behovet hos elever i

2024-05-17

Grundskoleförvaltningen

Konventionens artiklar	Innebär förslaget att...	Bedömning
		behov av omfattande särskilt stöd vägt tyngst i genomfört uppdrag.
Artikel 5: Vårdnadshavares juridiska ansvar, rättigheter och skyldigheter för att främja barns fortlöpande utveckling ska respekteras.	...något intrång i vårdnadshavarnas ansvar för sina barns fostran och utveckling?	Nej. Tvärt emot stärker förslaget vårdnadshavarnas möjlighet att påverka sitt barns skolgång genom att de får en aktiv roll i att önska vilken skola deras barn ska gå i.
Artikel 6: Varje barns rätt till liv, överlevnad och utveckling. Det handlar inte bara om barnets fysiska hälsa utan också om den andliga, moraliska, psykiska och sociala utvecklingen.	...en påverkan på elevernas rätt till liv och utveckling? Vilka gynnas och vilka missgynnas?	Projektets samlade bedömning är att förutsättningarna för hälsa och utveckling stärks genom att säkerställa elevers närhet till rektor och elevhälsa. Föreslagen organisering medför att uppföljningen av elevens behov av att undervisas utanför ordinarie skolkontext genomförs på ett mer samlat och systematiskt sett, vilket minskar risken för att elever ges ett mer ingripande särskilt stöd under längre tid än vad som behövs. Projektet har även gett förslag på en särskild process som ska främja en snabb återgång till ordinarie skolkontext om elevens behov av resursskola skulle upphöra. Det föreslagna samarbetet mellan resursskolorna säkerställer också att differentierade och föränderliga behov kan mötas genom att skapa möjligheter för en succesiv återgång till ordinarie skolsammanhang. Dimensioneringen av resursskoleverksamheterna anses också främja elevernas utveckling genom ökad möjlighet att få till grupper som både är åldersadekvata och motsvarar elevernas behov, något som är begränsat i nuvarande organisering. Forskning visar på att särskiljande lösningar riskerar att påverka både elevgruppen i och utanför den segregerade verksamheten negativt. I regeringens slutbetänkande <i>Bättre möjligheter för elever att nå kunskapskraven</i> beskrivs att det ibland behöver skapas särskilda organisatoriska lösningar för vissa elever under en period av skoltiden och i en omfattning som kan variera. I slutbetänkandet framhålls även att eleven bör få sin ordinarie skolplacering på resursskolan och rektor på resursskolan får det fulla ansvaret för eleven. Den övergripande målsättningen bör vara att en elev som är placerad i resursskola ska kunna återgå till ett ordinarie skolsammanhang, även om det finns elever för vilka en återgång varken är önskvärd eller realistisk och som kommer att fullfölja hela sin grundskoleutbildning i resursskolan. Genom att merparten av resursskolorna samlokaliseras med ordinarie grundskolor skapas förutsättningar för inkludering – både för barn i ordinarie skola och i resursskola. För de elever

2024-05-17

Grundskoleförvaltningen

Konventionens artiklar	Innebär förslaget att...	Bedömning
		som kommer att ha sin skolgång i de enskilda resursskolorna är projektets bedömning att eleverna ges större fördelar av omfattande anpassningar i hela skolmiljön. För denna elevgrupp finns det en svårighet i att möta elevernas behov i en skolmiljö som är samlokaliserad med ordinarie skolkontext.
Artikel 12: Barnets rätt att bilda och uttrycka sina åsikter och få dem beaktade i alla frågor som berör hen. När åsikterna beaktas ska hänsyn tas till barnets ålder och mognad.	...eleverna fått uttrycka sin åsikt om förslagets utformning?	Elevrepresentanter från samtliga berörda verksamheter har intervjuats och fått uttrycka sin åsikt. Generellt uttrycker eleverna att det är viktigt att få sin undervisning i en mindre grupp men samtidigt ha tillgång till en större social kontext. Det finns viss variation inom elevgruppen kring hur den sociala kontexten önskas se ut, vissa vill vara tillsammans med elever i ordinarie skola medan andra vill vara mer med elever som har liknande utmaningar som de själv. Återkommande var dock att det ska finnas möjlighet att ha flera kompisar än vad den mindre undervisningsgruppen medför. Flera elever ger också uttryck för vikten av att skolan uppfattas som en "riktig skola" i andras ögon, annars finns det en risk för att eleverna upplever skamkänslor och stigmatisering kopplar till sin skolgång. Eleverna tycker också att det är viktigt att det finns en tydlig struktur och förutsägbarhet i skolan samt trygga vuxna med förmåga att anpassa undervisningen utifrån elevernas olika behov. Insikter från elevintervjuerna har varit en viktig del i utformandet av föreslagen organisering. Sammanställning av elevintervjuer återfinns i bilagan <i>Slutsatser från genomförda fokusgruppsintervjuer</i>
Artikel 18: Båda vårdnadshavarna har ett gemensamt ansvar för barnets utveckling. Lämpligt stöd ska ges till vårdnadshavarna för att fullgöra detta.	...något intrång i vårdnadshavarnas gemensamma ansvar för sina barns fostran och utveckling? Vilket stöd ges?	Inget intrång bedöms ske, se ovan (art. 5). I implementeringsarbetet är det viktigt att beakta vilket stöd vårdnadshavare kan behöva få för att kunna göra informerade val för sina barns skolgång. Rektorer i elevens nuvarande skola är identifierade som nyckelpersoner i motiveringsarbetet och kan hjälpa vårdnadshavarna förstå vilka olika alternativ som finns och vad de innebär. Därför är det också viktigt att rektorerna ges adekvat information om den kommande organiseringen.
Artikel 23: Barn med fysiska eller psykisk funktionsnedsättning bör åtnjuta ett fullvärdigt och anständigt liv under förhållande som säkerställer värdighet, främjar tilltro till den egna förmågan och möjliggör barnets aktiva deltagande i samhället.	...påverkan på elever med funktionsnedsättnings förutsättningar att åtnjuta ett fullvärdigt och anständigt liv?	Det kan konstateras att merparten av eleverna som kommer att vara aktuella för en skolplacering i resursskola kommer att ha någon form av funktionsnedsättning. I nuvarande centralt organiserade verksamheter är förekomsten av neuropsykiatriska funktionsnedsättningar hög bland elevgruppen. Detta behöver en framtida organisering beakta och det kan säkerställas genom att den samlade personalstyrkan som möter eleverna har god förståelse för målgruppens behov.

2024-05-17

Grundskoleförvaltningen

Konventionens artiklar	Innebär förslaget att...	Bedömning
		Projektets förslag bedöms medföra bättre förutsättningar för elever med funktionsnedsättning att tillgodose sig utbildningen och därmed främja förutsättningarna för ett fullvärdigt liv. Genom att specialiserade verksamheter samlokaliseras, antingen med varandra eller på befintliga grundskolor, skapas också förutsättningar för ett skolsammanhang med allt vad det innebär i form av skoltraditioner, utflykter och klassnamn. I elevintervjuerna framkom en tydlig skillnad mellan elever som idag går i mindre verksamheter och de elever som går i en större skolverksamhet. Eleverna i de mindre verksamheterna gav uttryck för en känsla av skam över sin skolgång i relationer utanför skolan. De upplevde det som stigmatiserande att gå i en så pass liten verksamhet och såg det som begränsande i sociala sammanhang i och utanför skolan. Eleverna i de större skolverksamheterna gav inte uttryck för någon upplevelse av stigmatisering, utan betonade snarare vikten av att vara en egen skola och uppvisade en större tilltro till sin möjlighet att aktivt delta i samhället.
Artikel 24: Barn har rätt till bästa möjliga hälsa.	...barnets rätt till bästa möjliga hälsa påverkas?	Elevernas rätt till hälsa påverkas positivt genom att deras tillgång till elevhälsa stärks.
Artikel 28: Barnets rätt till utbildning.	...barnets rätt till utbildning påverkas?	Förslaget främjar en högre grad av likvärdighet genom att elever som har svårigheter att tillgodose sig undervisningen i ordinarie skolkontext ges samma tillgång till en fullvärdig timplan, behöriga lärare, specialsalar och närhet till rektor och elevhälsa. Elever har också rätt att få det stöd de behöver för att tillgodose sig utbildningen, något som främjas genom att erbjuda undervisning i en kontext som motsvarar elevens behov. Artikel 28 betonar också vikten av att göra utbildnings- och yrkesrelaterad information/-vägledning tillgänglig för alla barn. I intervjuer med vårdnadshavare framkom vikten av närhet till studie- och yrkesvägledare för att elever och vårdnadshavare ska kunna förstå vilka möjligheter som finns och hur deras val påverkar eleven i ett livsperspektiv. Förslagen organisering medför en ökad närhet och därmed tillgång till studie- och yrkesvägledning för en sårbar elevgrupp.
Artikel 29: Barnets utbildning ska syfta till att utveckla barnets fulla möjlighet och förbereda barnet för ett ansvarsfullt liv i ett fritt samhälle.	...att barnet kan utvecklas till sin fulla potential?	En lyckad skolgång är en av de starkas skyddsfaktorerna som ett barn kan få med sig i livet. Studier har visat på risken för att segregerade lösningar tenderar att påverka kvaliteten i undervisningen negativt. Detta kan påverka elevers rätt till utbildning och deras förutsättningar att ta en aktiv del i samhället.

2024-05-17

Grundskoleförvaltningen

Konventionens artiklar	Innebär förslaget att...	Bedömning
		Föreslagen organisering bedöms skapa goda förutsättningar att möta behovet hos elever som har så omfattande behov av särskilt stöd att det inte kan mötas inom ramen för den ordinarie skolkontexten. För den elevgruppen bidrar förslaget till stärkta möjligheter att nå sin fulla potential.
Artikel 31: Barnets rätt till vila och fritid.	...en ökad eller minskad vila, lek och rätt till fritid? Vilka barn påverkas?	I nuvarande organisering har ett antal elevers rätt till vila, lek och fritids påverkats negativt genom att fritidshemmet och/eller korttidstillsyn enligt LSS har organiserats på annan plats än där eleven får sin undervisning. Det kan förvisso finnas vissa fördelar i att elever i ordinarie skola och elever i specialiserade verksamheter möts, kan leka och lära känna varandra. Däremot har konsekvenser blivit att vissa elever avstått från att delta i fritids/LSS eller att en påtaglig del av den tid som eleven kunnat lekt och umgåtts med andra barn spenderats i taxi. Föreslagen organisering har därför särskilt beaktat förutsättningarna för att erbjuda fritids/LSS i anslutning till där eleven får sin undervisning. Detta bedöms medföra att eleven får mer tid till vila och lek tillsammans med andra barn.

MOTION 2025-08-25

Trygg och tillgänglig skola

Kristdemokraterna anser att varje barn har unika behov och ett unikt värde. Skolan ska vara en trygg plats där varje elev får växa, utvecklas och känna sig sedda. För många barn med neuropsykiatriska funktionsnedsättningar (NPF) är verkligheten en annan: en otrygg skolmiljö, bristande anpassningar och uteblivet stöd. Dessa barn riskerar att hamna utanför både i skolan och senare i livet. Det är ett svek från samhällets sida.

I Umeå kommun uppskattas cirka 10 procent av eleverna ha NPF vilket motsvarar ungefär 1 400 elever. 28 procent av dem når inte gymnasiebehörighet att jämföra med 9 procent bland elever utan NPF-diagnos. I juni 2025 beräknas 40 elever i årskurs 9 med NPF lämna grundskolan i Umeå utan behörighet. Denna utsatthet riskerar att leda till psykisk ohälsa, socialt utanförskap och i värsta fall suicidförsök vilket sker fem gånger oftare i denna elevgrupp.

Föräldranätverk och organisationer som Riksförbundet Attention vittnar om hur barn går under i ett system som saknar struktur, resurser och transparens.

Det behövs ett nytt helhetsgrepp.

Kommunfullmäktige beslutade redan 2021 att möjliggöra organisering av resursskolor och särskilda undervisningsgrupper. Trots det finns 2025 endast 19 resursskoleplatser att söka för årskurs 7 och till dessa har 41 elever sökt. För låg- och mellanstadiet saknas resursskolor helt. Det finns heller ingen tydlig information för vårdnadshavare om var platserna finns, vilka kriterier som gäller eller hur urvalet sker. Det är inte värdigt en kommun som säger sig värna en trygg och jämlik skolgång.

Malmö har genomfört en strategisk satsning där fyra nya resursskolor etableras och där Rönnens resursskola byggs ut till ett kompetensnav. Totalt rör det sig om 320 platser från årskurs 1–9. Beslutet föregicks av en barnkonsekvensanalys och en bred dialog med både skolpersonal och föräldrar. Syftet: att ge barn i behov av särskilt stöd en verklig chans att lyckas i skolan.

Vill inte Umeå kommun att alla barn skall lyckas i skolan?

För Kristdemokraterna är barnens bästa alltid utgångspunkten. Barn med NPF har samma rätt till utbildning som alla andra men det kräver särskilda insatser och då inte bara i ord utan i handling. Familjer ska inte behöva kämpa för att få det stöd som lagen redan ger dem rätt till.

Skolans uppdrag är inte bara att förmedla kunskap utan den ska också rusta våra barn för framtiden. När skolan inte klarar det för barn med NPF är det vårt ansvar att agera. Vi kan inte acceptera att år efter år låta barn misslyckas för att vuxenvärlden inte organiserat skolan rätt.

Umeå behöver fler resursskolor, bättre struktur och verklig tillgänglighet. Det är vad våra barn och deras familjer förtjänar.

Med anledning av ovanstående yrkar vi att kommunfullmäktige beslutar:

1. **Att** kommunfullmäktige ger för- och grundskolenämnden i uppdrag att senast under 2026 presentera en plan för tillräcklig tillgänglighet till resursskolor i grundskolan.
2. **Att** det inrättas ett kommunövergripande kompetenscenter för NPF-stöd och handledning med uppdrag att sprida kunskap och kvalitetssäkra arbetet med tillgängliga lärmiljöer.
3. **Att** tydliga kriterier och öppen information om resursskoleplatser, placeringar och pedagogisk inriktning publiceras och hålls uppdaterade.
4. **Att** en årlig uppföljning sker av antalet barn i behov av särskilt stöd, inklusive resursskoleplacering samt hur behovet tillgodoses.
5. **Att** kommunen tar initiativ till samverkan med andra kommuner och regionen för att ta del av goda exempel och forskning inom området med särskilt fokus på tidiga insatser.

Veronica Kerr, Kristdemokraterna

Anders Sellström, Kristdemokraterna

Lucas Nilsson, Kristdemokraterna

Birgitta Nordvall, Kristdemokraterna

Tjänsteskrivelse

2025-11-25

För- och
grundskolenämndens
arbetsutskott

Diariennr: SK-2025/00691

Yttrande om internremiss: Förslag till mobilitetsnorm för Umeå kommun

Förslag till beslut

För- och grundskolenämnden beslutar att godkänna yttrandet över föreslagen Mobilitetsnorm för Umeå kommunen enligt nedan.

Ärendebeskrivning

Bakgrund

För- och grundskolenämnden har getts i uppdrag att inkomma med synpunkter på Mobilitetsnorm för Umeå kommun.

Syftet med mobilitetsnormen är att ange riktlinjer för parkering och cykelparkering genom att fastställa lägsta antal parkerings- och cykelplatser som ska tillföras en fastighet vid ny- och tillbyggnation av bostäder och verksamheter, samt vid ändrad användning. Normen syftar till att behövsanpassa antalet parkeringsplatser och skapa förutsättningar för att hållbara färdstätt kan främjas.

Yttrande

För- och grundskolenämnden konstaterar att Mobilitetsnorm för Umeå kommun inte direkt omfattar nämndens verksamheter, då nämnden inte är fastighetsägare utan i huvudsak hyr sina verksamhetslokaler av tekniska nämnden.

Nämnden noterar vidare att mobilitetsnormen inte anger särskilda parkeringstal för förskolor och grundskolor. Det är oklart om avsikten, på sidan 9, är att ta fram en särskild mobilitets- eller parkeringsnorm för förskola och grundskola inom ramen för mobilitetsnormen, eller om motsvarande bedömningar även fortsättningsvis ska göras i samband med varje enskilt projekt. För- och grundskolenämnden ser därför ett behov av ett tydliggörande i denna fråga.

I dagsläget hanteras frågor om parkering och mobilitet i samband med detaljplanering och bygglov vid ny- och ombyggnation av förskolor och grundskolor, där nyckeltal från Umeå Parkerings AB (UPAB) utgör underlag.

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00691

Denna ordning fungerar i huvudsak väl och medger en viss flexibilitet, exempelvis genom möjligheten till anpassningar i områden med god kollektivtrafik eller utifrån särskilda lokala förutsättningar.

För- och grundskolenämnden vill särskilt understryka vikten av att planering och utformning av mobilitet och logistik vid förskolor och skolor utgår från barnens och elevernas behov av trygghet och säkerhet. Smidiga och trafiksäkra lösningar för gång-, cykel- och biltrafik, inklusive lämning och hämtning, är avgörande för verksamheternas funktion och för en trygg skolmiljö.

Nämnden vill i detta sammanhang uppmärksamma att det vid enskilda enheter helt saknats möjlighet till lämning och hämtning med bil, vilket medfört praktiska svårigheter och behov av åtgärder i efterhand. Det förekommer att barn med placering vid en förskola inte bor i närområdet, vilket innebär att lämning och hämtning i många fall behöver ske med bil.

Nämnden vill även framhålla att säkerhetsaspekter behöver beaktas i planeringen av mobilitet och parkering. Myndigheten för civilt försvar (MCF), tidigare Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), har i sina vägledningar lyft fram vikten av att utforma trafikmiljöer så att risken för att fordon används som vapen minimeras. Detta är särskilt relevant i miljöer där många barn vistas.

Mobilitetsnormen fokuserar huvudsakligen på antal parkeringsplatser i förhållande till bostäder samt verksamheters storlek och omfattning. För- och grundskolenämnden bedömer att det även finns skäl att i högre grad beakta frågor om utformning och säkerhet, särskilt om en samlad inriktning för mobilitet och parkering vid förskolor och grundskolor kommer att tas fram.

Vidare konstaterar för- och grundskolenämnden att den föreslagna normen för cykelparkering överensstämmer med tidigare tillämpning. Den flexibilitet som beskrivs i normen är positiv, och normen bedöms överlag fungera väl.

Sammanfattningsvis konstateras att mobilitetsnormens tillämpning i huvudsak riktar sig till fastighetsägare och att för- och grundskolans verksamheter därmed berörs indirekt som hyresgäst hos Fastighet, tekniska nämnden. I detta sammanhang anser för- och grundskolenämnden att en särskild parkeringsutredning ska genomföras som syftar till att funktionella, trafiksäkra och tillgängliga parkerings-, lämnings- och hämtningszoner tillskapas vid förskolor och skolor.

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00691

Beslutsunderlag

Bilaga 1: Mobilitetsnorm Umeå kommun, remissversion 2025-11-04

Bilaga 2: Beskrivning av mobilitetsåtgärder

Beredningsansvariga

Håkan Tranbeck

Lina Gullbrand

Carola Nilsson

Beslutet ska skickas till

Elin.lindqvist@umea.se och märkas med KS-2024/00548, senast 31 januari

Ann-Christine Gradin
utbildningsdirektör

Mobilitetsnorm för Umeå kommun

Remissversion 2025-10-24

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Innehåll

Bakgrund	3
Mål och syfte	3
Ansvarsfördelning	3
Status	3
Från bilparkering till hållbar mobilitet	5
Parkeringsstal för bil	5
Utgångspunkter för bilparkering	5
Bilparkering för bostäder	6
Bilparkering för verksamheter	8
Friköp	9
Samnyttjande av parkering	9
Acceptabla gångavstånd	10
Angöringsplats och parkering för personer med nedsatt rörelseförmåga	10
Parkeringsstal för cykel	11
Cykelparkering för bostäder	11
Cykelparkering för verksamheter	11
Mobilitetsåtgärder	12
Mobilitetsavtal	12
Mobilitetsåtgärder för bostäder	13
Steg 1: Baståtgärder	14
Steg 2: Poängåtgärder	14
Mobilitetsåtgärder för verksamheter	14
Uppföljning och revidering	15

Medverkande:
Strategisk utveckling
Detaljplan
Bygglov
Gator och parker
UPAB

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Bakgrund

Umeå kommun arbetar för en stadsutveckling med människan i centrum där korta resvägar, levande stadsmiljöer och närhet till vardagliga funktioner är centrala element. Översiktsplanens strategier sätter ramarna för denna utveckling där komplettering av befintlig bebyggelse och en ökad täthet är bärande principer. Parkering är en central fråga i samhällsbyggnadsprocessen och ett styrmedel där kommunen har rådighet. Genom att arbeta för att behovsanpassa antalet parkeringsplatser samtidigt som hållbara färd sätt premieras kan Umeåbornas behov av att äga egen bil minska. På så vis ges förutsättningar för en hög tillväxttakt samtidigt som gröna transportslag främjas.

Mål och syfte

Genom riktlinjer för parkering anger kommunen det lägsta antal parkeringsplatser som ska tillföras en fastighet vid ny- och tillbyggnad av bostäder, verksamheter samt vid ändrad användning.

Mobilitetsnormen ska vara flexibel för revideringar samt:

- Arbeta för Umeås hållbara tillväxt
- Främja omställning till hållbara transportslag
- Stödja handläggning av detaljplaner och bygglov
- Säkerställa att parkering ordnas i skälig utsträckning med hänsyn till lagstiftning och kommunala målsättningar
- Vara transparent och enkel att kommunicera

Ansvarsfördelning

Enligt plan- och bygglagen bär fastighetsägaren ansvar för att anordna parkering för sin fastighet. Kommunen har ingen skyldighet att tillhandahålla parkering. Däremot har kommunen ett övergripande ansvar för parkeringsplaneringen och ska därmed ange vilket parkeringsbehov fastighetsägaren/byggherren ska tillgodose. Som stöd för bedömning av parkeringsbehovet tar kommunen fram riktlinjer för vilka krav som ska ställas på byggaktörer för att uppnå en rimlig mängd parkering för respektive fastighet.

Status

- Parkeringsnormen ska tillämpas som riktlinjer vid detaljplaneläggning samt som krav vid bygglovsprövning.
- Parkeringsnormen antas av kommunstyrelsens planeringsutskott. Byggnadsnämnden är beslutande instans vid prövning mot parkeringsnormen.
- Likställighetsprincipen ska tillämpas för att säkerställa att byggaktörer behandlas lika.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

8 kap i plan och bygglagen (2010:900), PBL, anger följande om parkering:

- ”9 § En obebyggd tomt som ska bebyggas ska ordnas på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till stads- och landskapsbilden och till natur- och kulturvärdena på platsen. Tomten ska ordnas så att...”
 - ”... 4. det på tomten eller i närheten av den i skälig utsträckning finns lämpligt utrymme för parkering, lastning och lossning av fordon...”
 - ”...Om det inte finns tillräckliga utrymmen för att ordna både friyta och parkering enligt första stycket 4, ska man i första hand ordna friyta.”
 - ”10 § Det som gäller i fråga om utrymme och parkering, lastning och lossning och om friyta i 9 § första stycket 4 och andra stycket ska i skälig utsträckning också tillämpas om tomten är bebyggd.”

Från bilparkering till hållbar mobilitet

Utgångspunkten i detta dokument är att se till den samlade tillgängligheten till en plats i stället för att fokusera på parkering som en separat del av trafiksystemet. Genom detta skifte synliggörs de hållbara färdmedlen och kommunens ambition om en långsiktigt hållbar stadsutveckling med människan i centrum. Det sammanlagda behovet av mobilitet kan illustreras enligt figuren nedan.

Figur 1.

Parkeringsstal för bil

Utgångspunkter för bilparkering

Eftersom tillgänglighet till en fastighet är beroende av flera samverkande aspekter behöver parkeringstalet vara avhängigt den samlade bilden av möjligheten att röra sig till och från olika delar av staden. Genom att sätta antal parkeringsplatser i relation till fastighetens läge och tillgängliga mobilitetstjänster bedöms vad som kan betraktas som skälig miniminivå av parkeringsplatser som ska tillföras en fastighet. Parkeringstalet beräknas utifrån bebyggelsens totala area (BTA) för flerbostadshus och verksamheter samt utifrån antal enheter för småhus.

Lägesbedömning

Mobilitetsnormen bygger utifrån ovanstående resonemang på en sammanvägning av tillgängligheten i Umeås stadsdelar som utgår från följande:

- Tillgång till kollektivtrafik
- Närhet till arbetsplatser
- Närhet till service (dagligvaruhandel)
- Närhet till centrum

Parkeringstalet blir lägre i de områden där dessa faktorer samlat visar på god tillgänglighet till vardagliga funktioner (se figur 1).

Mobilitetsåtgärder och mobilitetsavtal

Utöver den lägesbestämda variationen kan det sammanlagda behovet av parkeringsplatser minska i de fall fastighetsägaren åtar sig att tillhandahålla mobilitetstjänster till boende och verksamma (se avsnitt om mobilitetsåtgärder). Detta regleras i mobilitetsavtal som tecknas mellan Umeå kommun och byggaktör.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Bilparkering för bostäder

Vid beräkning av parkeringstal för bostäder ska säkerställas:

- Att fastighetens behov av parkeringsplatser inryms inom egna fastigheten, i samlad- eller gemensam anläggning alternativt på närliggande fastighet genom servitut (se tabell 5 för acceptabelt gångavstånd till parkering)
- Att yta avsätts för besöksparkering
- Att yta avsätts för parkeringsplatser för personer med nedsatt rörelseförmåga

Flerbostadshus

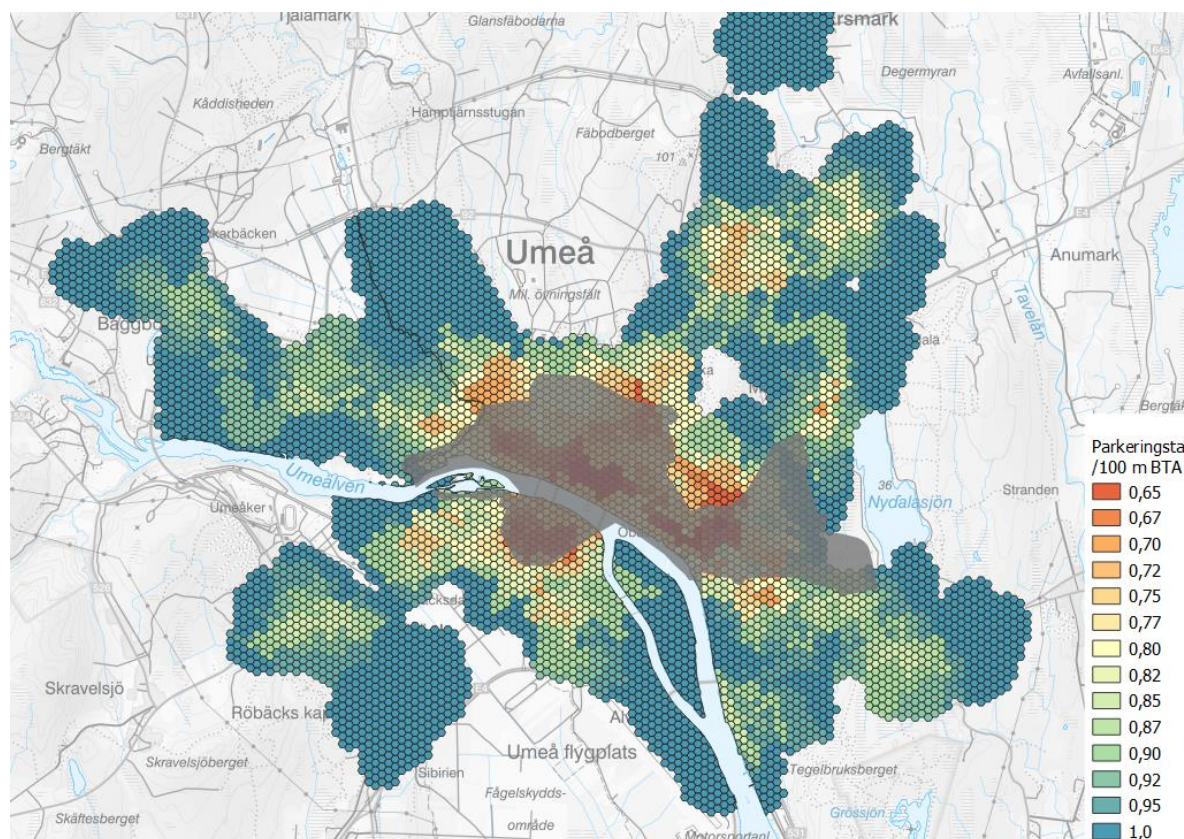
Utgångspunkten är att 1 parkeringsplats per 100 m² BTA bostadsbebyggelse ska tillhandahållas vid ny-, till- eller ombyggnation. Från detta görs avdrag utifrån den sammanlagda tillgängligheten för respektive fastighet enligt nedanstående tabell.

Tabell 1. Beräkningsgrund för lägesbaserade parkeringstal. Se bilaga 1 för karta över hållplatskategorier

Övriga områden inom Umeå tätort, grundtal 1 parkeringsplats/100 m ² BTA		
Aspekt	Avstånd [m]	Reduktion
Närhet till centrum	2500	0,05
Närhet till arbetsställen (antal 1000 inom 1500 m)	1500	0,1
Närhet till livsmedelsbutik	1000	0,05
	750	0,075
	500	0,1
Närhet till hållplats med god trafikering		
Närhet till hållplats med ≥ 44 000 avgångar/år	300	0,1
Närhet till hållplats med 31000 - 43999 avgångar/år	300	0,075
Närhet till hållplats med 17000 - 30999 avgångar/år	300	0,05

Nedanstående karta illustrerar parkeringstal i Umeå tätort utifrån en sammanvägning av faktorerna i tabellen ovan. Kartan visas i remisskede men planeras sedan ligga till grund för webblösning som byggaktörer och handläggare kan använda sig av för att studera förutsättningarna för respektive fastighet.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Figur 2. Parkeringstal i Umeå tätort för bostäder i flerbostadshus, baserat på en sammanvägning av parametrar från tabell 1.

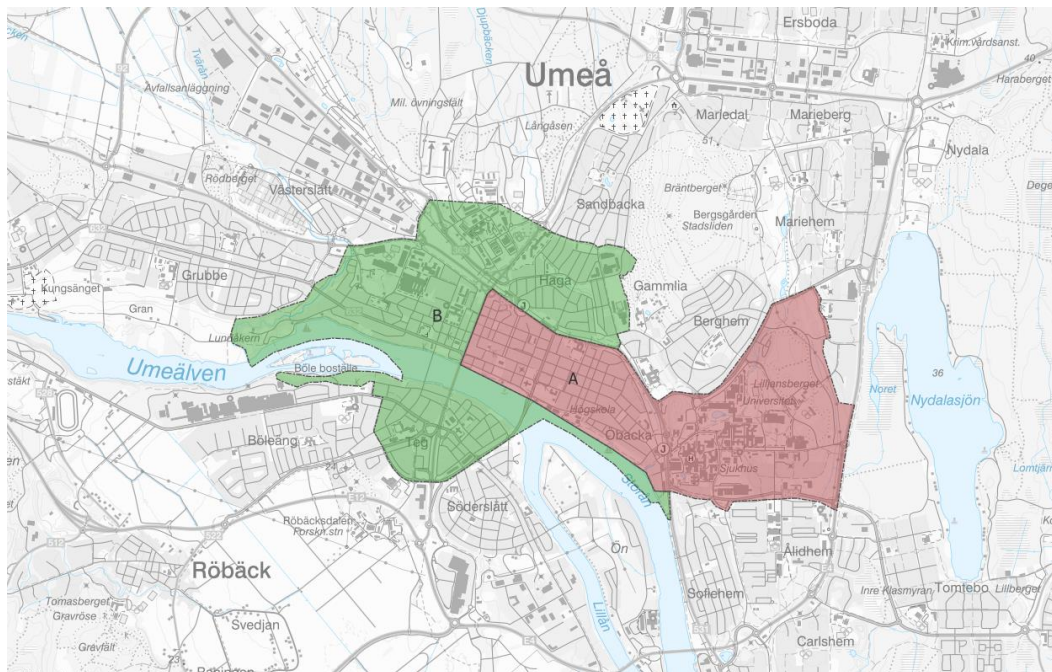
Kartan visas i remisskede men planeras sedan ligga till grund för webblösning som byggaktörer och handläggare kan använda sig av för att studera förutsättningarna för respektive fastighet.

För centrumfyrkanten, centrala staden, universitetsstaden samt kommundelar utanför Umeå tätort gäller fasta parkeringstal enligt tabell 2. Möjlighet till reduktion genom mobilitetsavtal finns för alla områden inom Umeå tätort.

Tabell 2. Zoner där fasta parkeringstal är gällande

Zon	Parkeringsplatser/100 m ² BTA
A	0,6
B	0,7
Utanför Umeå tätort	1

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Figur 3 Karta över zoner där fasta parkeringstal är gällande.

Småhus

För småhus gäller att varje enhet ska tillhandahålla minst 1 parkeringsplats. Utöver detta ska besöksparkering säkerställas med 0.2 platser per enhet. Detta gäller både inom Umeå tätort och i övriga kommundelar.

Tabell 3. Parkeringstal för småhus

Område	Antal parkeringsplatser/enhet	Antal besöksparkeringar/enhet
Umeå tätort	1	0,2
Övriga tätorter och kommundelar	1	0,2

Besöksparkering

För besöksparkering gäller att 0.15 parkeringsplatser per 100 m² BTA ska tillföras respektive fastighet. Möjlighet till reduktion på besöksparkering finns i de fall platserna ingår i samlad anläggning med möjlighet till samnyttjande, se avsnitt om samnyttjande av parkering.

Bilparkering för verksamheter

Beräkning av parkeringsbehovet för verksamheter baseras på samma lägesparametrar som för bostäder. Det vill säga det samvarierar med var i Umeå tätort det finns goda förutsättningar för hållbara resmönster. Utöver detta så baseras parkeringstalet för respektive fastighet på en kategorisering av olika verksamhetstyper (Se tabell 4).

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Vid beräkning av parkeringstal för verksamheter gäller följande:

- Bilparkering ordnas inom egna fastigheten, i samlad- eller gemensam anläggning alternativt på närliggande fastighet genom exempelvis servitut (se tabell 5 för acceptabelt gångavstånd till parkering)
- En särskild parkeringsutredning ska tas fram i projekt där för verksamheter som inte specificeras i tabell 4.
- Verksamheter upp till 200 kvm regleras inte i mobilitetsnormen.
- Nödvändigt underlag för bedömning av parkeringsbehov tas fram av exploatör i samråd med Umeå kommun.

Tabell 4. Parkeringstal för verksamheter, fördelat efter kategori

Funktion	Planbestämmelse	Parkeringstal/100 m ² BTA
Centrum, handel, restaurang*	C, H	2,0
Kontor	K	1.5
Industri	J	0.5
Verksamhet	Z	1.0
Tillfällig vistelse (ex. hotell)	O	Särskild utredning
Vård	D	Särskild utredning
Skola/förskola	S	Särskild utredning
Övrigt		Särskild utredning

*Exklusive externhandel/större anläggningar i bilorienterade lägen, här krävs särskild utredning

För verksamhetsparkering finns möjlighet till avsteg från normen i de fall byggaktören kan påvisa att behovet av parkering avviker från vad kommunen bedömt vara gällande. För detta krävs särskild parkeringsutredning och samsyn mellan aktör och kommun.

Friköp

Parkeringsköp (friköp av parkering) innebär en möjlighet för byggaktör att köpa sig fri från ansvaret att anlägga parkering inom den egna fastigheten. Umeå kommun erbjuder möjlighet till friköp där förutsättningar finns. Parkeringsköp för verksamheter är ett krav inom centrumfyrkanten, området mellan Västra Esplanaden, Östra Kyrkogatan, Järnvägsallén och Västra Strandgatan.

Samnyttjande av parkering

Samnyttjande innebär att bilplatserna används för flera ändamål under olika tider på dygnet. Samnyttjande av bilparkeringsplatser bör i första hand tillämpas på parkeringar vid arbetsplatser som kan nyttjas i kombination med bostäder, handel eller serviceändamål utanför kontorstid. En beläggningsstudie avgör lämpligheten i att använda samnyttjande som verktyg vid parkeringsköp.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

För boendeparkering i samlad anläggning kan reduktion på besöksparkering beviljas. Detta förutsätter att boende ej har fasta platser¹ samt att antalet parkeringar i den samlade anläggningen uppgår till minst 50. Uppfylls detta medges reduktion på 0.05 platser/100 m² BTA.

Acceptabla gångavstånd

Umeå kommuns rekommenderade acceptabla gångavstånd redovisas i tabell 5.

Tabell 5. Acceptabla gångavstånd mellan parkeringsanläggning och målpunkt

Parkeringskategori	Acceptabla gångavstånd
Bostäder (besökande och boende)	400 m
Bostäder centrumfyrkanten (besökande och boende)	600 m
Verksamheter	400 m
Verksamheter centrumfyrkanten	600 m
Angöring	75 m
Parkering för rörelsehindrade	25 m

Angöringsplats och parkering för personer med nedsatt rörelseförmåga

Tillgång till angöringsplats och parkeringsplatser anpassade för personer med nedsatt rörelseförmåga säkerställs och redovisas under planläggning/bygglov.

På eller i nära anslutning till en tomt som ska vara tillgänglig och användbar, ska det finnas minst en angöringsplats för fordon inom 25 meters gångavstånd från en tillgänglig och användbar entré. Angöringsplatsen ska utformas och placeras så att det är möjligt för personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga att använda angöringsplatsen (BFS 2024:13 - 2 kap. 5 §).

På eller i nära anslutning till en tomt som ska vara tillgänglig och användbar, ska det kunna ordnas minst en tillgänglig och användbar parkeringsplats för fordon. Parkeringsplatsen ska utformas och placeras så att det är möjligt för personer med nedsatt rörelse- eller orienteringsförmåga att självständigt använda parkeringsplatsen (BFS 2024:13 - 2 kap. 6 §).

Gångvägar mellan entré till byggnad och parkerings- och angöringsplatser ska utformas och dimensioneras för den avsedda användningen så att det går att använda dem på ett säkert sätt (BFS 2024:13 - 4 kap. 1 §).

Kraven gäller vid nybyggnad av en byggnad på en obebyggd tomt. Om det är en bebyggd tomt, så gäller kraven bara under vissa förutsättningar. I de fallen ska tomtkraven bara tillämpas i den utsträckning som är skälig med hänsyn till kostnaderna för arbetet och tomtens särskilda egenskaper.

¹ Innebär att boende inte har tillgång till en egen fast parkering utan i stället hänvisas till var det för parkeringstillfället finns ledigt utrymme i anläggningen.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Tabell 6. Parkering för rörelsehindrade

Antal parkeringsplatser	Reserverade platser för rörelsehindrade
> 10	1
> 50	2
> 100	3
> 200	4

Vid fler än 200 platser ska 6+1 plats anordnas för varje tillkommande 100 platser.

Parkeringstal för cykel

Cykelparkeringar ska placeras och utformas så att de blir lätt tillgängliga och upplevs trygga och säkra.

Cykelparkering för bostäder

För bostäder är cykelparkeringstalen samma oavsett var i kommunen fastigheten är lokaliserad. Besöksparkering ingår i parkeringstalet. I flerbostadshus ska minst fem procent av platserna rymma mer platskrävande cyklar, till exempel lådcyklar.

För särskilda boendeformer (gruppboende, äldreboende med flera) kan behovet variera stort. Antal cykelplatser behöver därför utredas från fall till fall utifrån typ av boendeform, antal boende och förväntad personaltäthet.

Tabell 7. Cykelparkeringstal flerfamiljshus

Typ	Cykelplatser/100 m ² BTA
Flerbostadshus	3*
Studentrum	4
Särskilda boendeformer	Särskild utredning

*Varav 5 % för mer platskrävande cyklar.

För småhus anges parkeringstalen per enhet i stället för per BTA.

Tabell 8. Cykelparkeringstal småhus

Typ	Cykelplatser/enhet
Småhus	4

Cykelparkering för verksamheter

För verksamheter kan parkeringsbehovet variera beroende på var i kommunen de är lokaliserade vilket innebär att även parkeringstalet varierar.

För vissa typer av verksamheter är det svårt att sätta generella parkeringstal utan där får det utredas från fall till fall.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Tabell 9. Cykelparkeringstal verksamheter

Verksamhet	Cykelplatser/elev eller cykelplatser/100 m2 BTA		
	Zon A-B	Övriga Umeå tätort	Övriga kommunen
Förskola	0,3 cpl + plats för 0,1 cykelvagn/elev	0,3 cpl + plats för 0,1 cykelvagn/elev	0,2 cpl + plats för 0,1 cykelvagn/elev
Grundskola	0,6 (0,3-0,7) cpl/elev*	0,6 (0,3-0,7) cpl/elev*	0,6 (0,3-0,7) cpl/elev*
Gymnasium	0,6 cpl/elev	0,6 cpl/elev	Särskild utredning
Högskola	Särskild utredning		
Centrum, handel, restaurang	1,5 cpl/100 m2 BTA	1,5 cpl/100 m2 BTA	1 cpl/100 m2 BTA
Kontor	2,2 cpl/100 m2 BTA	1,8 cpl/100 m2 BTA	1 cpl/100 m2 BTA
Industri	-	0,6 cpl/100 m2 BTA	0,3 cpl/100 m2 BTA
Verksamhet	Särskild utredning		
Vård	Särskild utredning		

*Endast lågstadium lägre intervallet, endast högstadium högre intervallet.

Mobilitetsåtgärder

En andel av fastighetens mobilitetsbehov kan i många fall ordnas genom andra åtgärder än parkeringsplatser för bil, så kallade mobilitetsåtgärder. Där förutsättningarna för detta finns är det upp till varje fastighetsägare att själv välja om fastigheten ska ha färre bilparkeringar i kombination med ett antal mobilitetsåtgärder eller om antalet bilparkeringar ska vara enligt avsnitt Parkeringstal för bil. Upp till 40 % av bilparkeringsplatserna för boende och verksamma kan ersättas med mobilitetsåtgärder. Antalet besöksparkeringar och parkeringsplatser för personer med nedsatt rörelseförmåga påverkas inte av eventuella mobilitetsåtgärder.

Mobilitetsavtal

Fastighetsägare som väljer att göra mobilitetsåtgärder ska teckna ett mobilitetsavtal med kommunen. I avtalet ska det framgå vilka mobilitetsåtgärder som fastighetsägaren förbinder sig att tillhandahålla under avtalstiden. Avtalet gäller i tio år från inflytt i fastigheten. Avtalet gäller mellan fastigheten och kommunen, dvs om fastigheten säljs under avtalsperioden är den nya fastighetsägaren skyldig att uppfylla mobilitetsavtalet under de kvarvarande åren.

Mobilitetsavtal kan tecknas för fastigheter med bostäder likväl som fastigheter med verksamheter. Vilka mobilitetsåtgärder som kan väljas skiljer sig däremot åt beroende på om de riktar sig till boende eller verksamheter.

Till avtalet ska en genomförandebeskrivning bifogas där fastighetsägaren beskriver mer i detalj hur åtgärderna ska ordnas. Det kan till exempel vara var bilpool lokaliseras samt vilken bilpoolsleverantör som fastighetsägaren har tecknat avtal med. Genomförandebeskrivningen skrivs i en mall som kommunen tillhandahåller och ska godkännas av kommunen innan avtal kan tecknas.

Det går att teckna mobilitetsavtal även för äldre fastigheter, till exempel om fastighetsägaren vill använda en yta som idag används till parkering till något annat och i stället genomföra

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

mobilitetsåtgärder. Parkeringsbehovet behöver då först räknas om utifrån avsnitt Parkeringstal för bil och sedan väljer fastighetsägaren mobilitetsåtgärder och tecknar avtal med kommunen på samma sätt som för nya fastigheter.

Geografiska förutsättningar

Mobilitetsavtal för bostäder kan tecknas för fastigheter som ligger inom Umeå tätort.

För verksamheter gäller utöver ovanstående även kravet att fastigheten får ha högst 500 m gångväg (faktisk gångväg, ej fågelvägen) till busshållplats med minst en avgång var 15:e minut under dagtid.

Besöksparkeringar bil (påverkas ej)

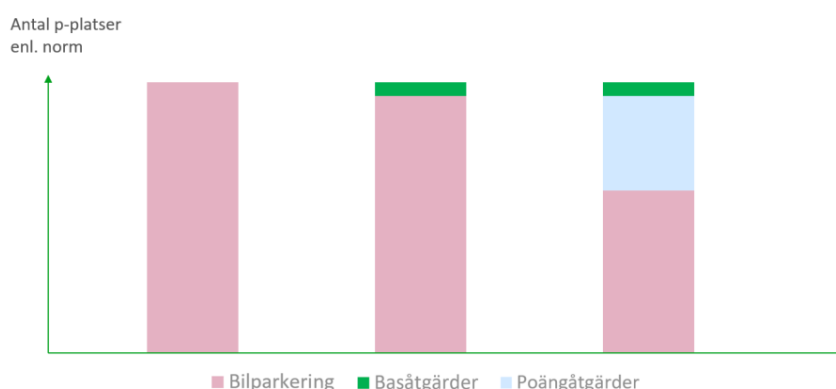
Eftersom mobilitetsåtgärderna främst är inriktade på de boende/verksamma i fastigheten så påverkas inte antalet besöksparkeringar av åtgärderna. Detta innebär att fastighetsägare som tecknar mobilitetsavtal förbinder sig att tillhandahålla samma antal besöksparkeringar som om de inte skulle ha mobilitetsavtal. Dessa platser får inte hyras ut eller på annat sätt upplåtas till boende eller verksamma i fastigheten utan ska vara tillgängliga för fastighetens besökare.

Parkering för personer med nedsatt rörelseförmåga (påverkas ej)

Antal parkeringsplatser för personer med nedsatt rörelseförmåga påverkas inte av eventuella mobilitetsåtgärder. Detta innebär att fastighetsägare som tecknar mobilitetsavtal förbinder sig att tillhandahålla samma antal parkeringar för personer med nedsatt rörelseförmåga som om fastigheten inte skulle ha mobilitetsavtal. Dessa platser ska alltid lokaliseras på den egna fastigheten oavsett var övriga bilparkeringsplatser lokaliseras.

Mobilitetsåtgärder för bostäder

För bostäder kan mobilitetsåtgärder göras i två steg; basåtgärder och poängåtgärder. Reduktion för poängåtgärder kan endast fås på fastigheter där även basåtgärderna genomförs. Åtgärderna har som syfte att minska de boendes behov av att äga en egen bil utan att deras mobilitet försämras. För att uppnå detta krävs en kombination av flera åtgärder.

Figur 3. Byggaktörens alternativ för fördelning mellan antal bilparkeringsplatser för boende och antal mobilitetsåtgärder.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Steg 1: Baståtgärder

I det första steget ingår två basåtgärder som tillsammans ger 5 % reduktion på antalet bilparkeringsplatser för boende. De två åtgärderna, som båda måste genomföras för att kunna erhålla reduktionen är:

- Avgift bilparkering
- Attraktiv cykelparkering (väderskydd och ramlåsmöjlighet på minst 75 % av cykelparkeringsplatserna)

Åtgärderna beskrivs mer utförligt i bilaga 2 Beskrivning av mobilitetsåtgärder.

Steg 2: Poängåtgärder

Fastighetsägare som väljer att genomföra basåtgärderna kan även välja att gå vidare till andra steget för att erhålla totalt 40 % reduktion på antal bilparkeringsplatser för boende (inklusive de 5 % som basåtgärderna ger). Fastighetsägaren kan då välja bland de mobilitetsåtgärder som listas i tabell 10, så att totalt minst tio mobilitetspoäng uppnås. Utöver de valda åtgärderna ska fastigheten också ha en mobilitetssamordnare som ansvarar för att informera boende om åtgärderna samt vara kontaktperson för Umeå kommun. En mer utförlig beskrivning mobilitetssamordnarens roll samt av de olika mobilitetsåtgärderna finns i bilaga 2 Beskrivning av mobilitetsåtgärder.

Observera att poängåtgärder ger reduktion enbart om även basåtgärderna genomförs.

Tabell 10. Poängåtgärder

Mobilitetsåtgärd	Mobilitetspoäng
Bilpool inklusive prova på-erbjudande	6
Cykelpool inklusive prova på-erbjudande	4
Bilparkeringsplatser lokaliseras i samlad anläggning	4
Cykelrum inomhus	3
Erbjudande om årlig cykelservice	3
Erbjudande periodkort kollektivtrafik 120 dagar till alla nyinflyttade	3
Erbjudande periodkort kollektivtrafik 60 dagar till alla nyinflyttade	2
Cykelservicestation	2
Leveransskåp livsmedel/kylda varor inklusive prova på-erbjudande	1
Servicelösning för grovsopor	1
Fastighetsägarens egna förslag	1-6

Mobilitetsåtgärder för verksamheter

För verksamheter finns ett färdigt paket med mobilitetsåtgärder där samtliga åtgärder måste genomföras om fastighetsägaren väljer att teckna mobilitetsavtal. Åtgärderna för verksamheter är

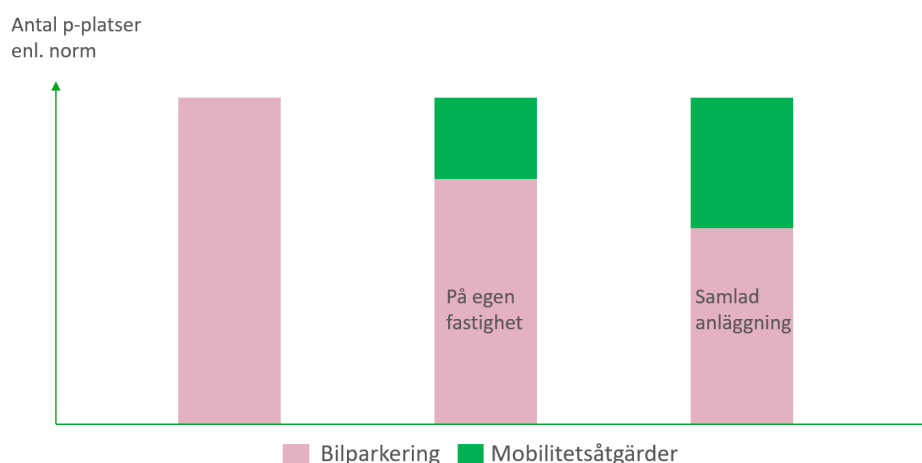
Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

inriktade på att minska personalens behov att ta bilen till arbetet och skiljer sig därför åt från mobilitetsåtgärderna för bostäder:

- Attraktiv cykelparkering
- Avgiftsbelagd bilparkering (marknadsmässig hyra)
- Ej personliga parkeringsplatser för bil
- Erbjudande om kollektivtrafikkort 30 dagar eller presentkort på ett däckbyte cykel

En mer utförlig beskrivning av åtgärderna finns i bilaga 2 Beskrivning av mobilitetsåtgärder. Utöver åtgärderna ska fastigheten också ha en mobilitetssamordnare som ansvarar för att informera boende om åtgärderna samt vara kontaktperson för Umeå kommun, även mobilitetssamordnarens roll finns beskriven i samma bilaga.

Hur stor reduktionen på antal bilparkeringsplatser blir beror på var dessa är lokaliserade. Mobilitetsåtgärderna ger 25 % reduktion om bilparkering lokaliseras på egen fastighet och 40 % reduktion om bilparkering lokaliseras i en samlad anläggning, till exempel via friköp.

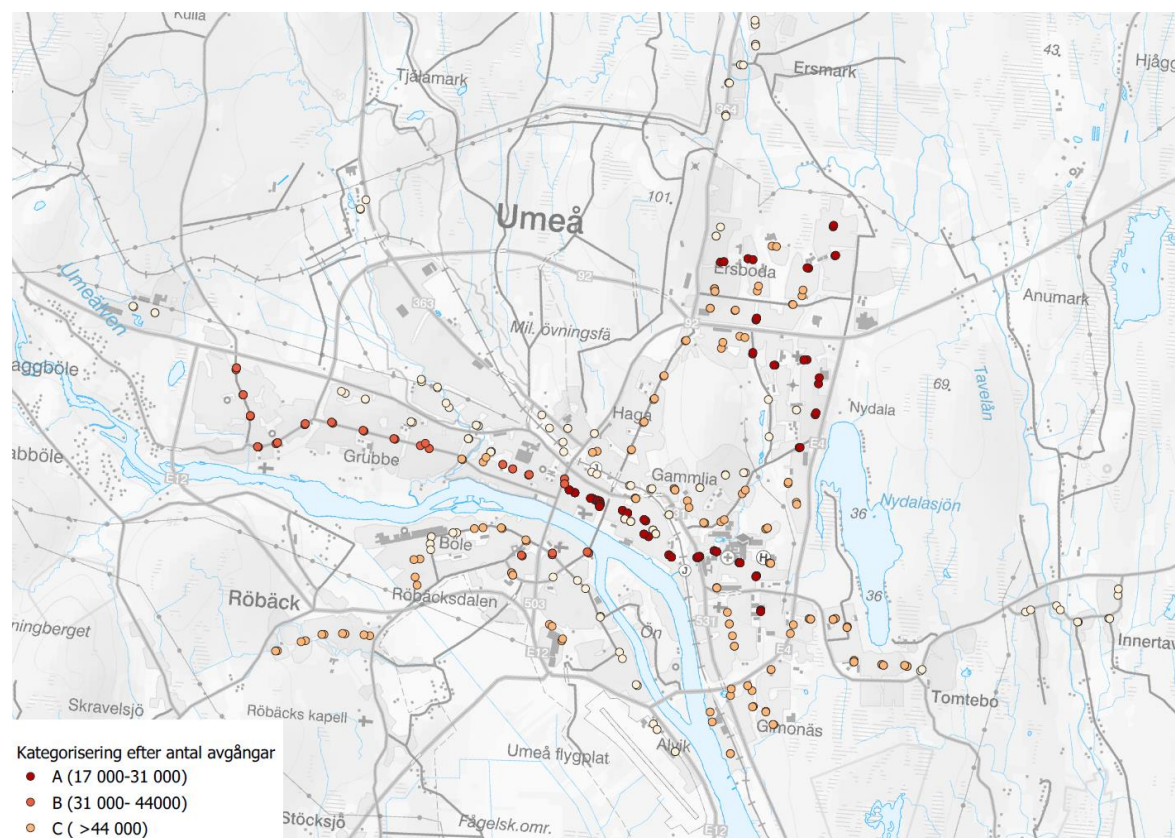
Figur 4. Byggaktörens alternativ för fördelning mellan antal bilparkeringsplatser för verksamma och antal mobilitetsåtgärder.

Uppföljning och revidering

Mobilitetsnormen ska kontinuerligt utvärderas för att följa upp effekt så väl som efterlevnad av mobilitetsåtgärder.

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Bilaga 1

Karta över hållplatslägen, klassificerat efter antal avgångar

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Mobilitetsnorm för Umeå kommun, remissversion 2025-10-24

Bilaga 1

Beskrivning av mobilitetsåtgärder

Bilaga 1

Innehåll

Beskrivning av mobilitetsåtgärder för bostäder.....	3
Avgift bilparkering.....	3
Attraktiv cykelparkering.....	3
Mobilitetssamordnare	3
Erbjudande om periodkort kollektivtrafik 60 dagar till alla nyinflyttade.....	3
Erbjudande om periodkort kollektivtrafik 120 dagar till alla nyinflyttade.....	4
Erbjudande om årlig cykelservice	4
Cykelrum inomhus	4
Cykelservicestation	4
Cykelpool inklusive prova på-erbjudande	5
Bilpool inklusive prova på-erbjudande	5
Bilparkeringsplatser lokaliseras i samlad anläggning.....	6
Leveransskåp livsmedel/kylda varor inklusive prova på-erbjudande.....	6
Servicelösning för grovsopor	7
Fastighetsägarens egna förslag	7
Beskrivning av mobilitetsåtgärder för verksamheter	7
Mobilitetssamordnare	7
Attraktiv cykelparkering.....	7
Avgiftsbelagd bilparkering (marknadsmässig hyra).....	7
Ej personliga parkeringsplatser bil	7
Erbjudande om kollektivtrafikkort (30 dagar) eller presentkort på ett däckbyte cykel .	7

Beskrivning av mobilitetsåtgärder för bostäder

Avgift bilparkering

Bilparkering ska inte ingå i hyra eller månadsavgift. Boende som vill ha tillgång till bilparkering ska hyra detta separat.

Attraktiv cykelparkering

Samtliga cykelparkeringsplatser som normen kräver ska antingen möjliggöra fastlåsning av cykeln i dess ram i cykelställ som är fast förankrade, eller lokaliseras i låst utrymme som enbart boende kommer åt.

Minst 75 % av platserna ska vara väderskyddade. Med väderskydd avses antingen skärmtak eller att platserna lokaliseras inomhus i marknivå. Cykelparkering inomhus ska vara enkel att nå, med automatisk dörröppnare eller dörrar som går att ställa upp.

Ett antal platser för besökare måste alltid lokaliseras utomhus.

Mobilitetssamordnare

En av fastighetsägaren utsedd person som ansvarar för att informera de boende om fastighetens mobilitetserbudanden. Det kan till exempel vara information om var cykelservicestation finns eller hur man använder bil- och cykelpool.

Mobilitetssamordnaren ansvarar också för att informera om och distribuera de prova-på erbjudanden som ska finnas enligt de valda åtgärderna*.

Informationen ska kontinuerligt delges till samtliga nyinflyttade, samt löpande minst en gång per år. Den löpande informationen kan delges via exempelvis välkomstmöten, informationsskärmar, hemsidor, nyhetsbrev, årsmöten, eller utskick till brevlådor – eller andra kanaler som fastighetsägaren brukar informera via.

Mobilitetssamordnaren ska även vara kontaktperson åt Umeå kommun.

**Gäller åtgärderna Erbjudande om kollektivtrafikkort (60 respektive 120 dagar), Cykelpool, Bilpool, Cykelservice, Servicelösning grovsopor och Leveransskåp livsmedel/kylda varor.*

Erbjudande om periodkort kollektivtrafik 60 dagar till alla nyinflyttade

Kostnadsfri 60-dagarskort med Ultra erbjuds till samtliga hushåll som flyttar in i fastigheten under avtalsperioden. Erbjudandet gäller för vuxna i hushållet (över 18 år), och upp till två vuxna i samma hushåll, som då ska erbjudas varsitt 60-dagarskort. Bor en vuxen i hushållet, är det ett 60-dagarskort som erbjuds. Det ska vara möjligt att påbörja sitt periodkort under 12 månader från det enskilda hushållets inflytt. Varje gång en lägenhet byter ägare eller hyresgäst under avtalsperioden ska de nya ägarna eller hyresgästerna få ta del av erbjudandet. Fastighetsägare kan via Länstrafikens Företagsportal ansluta sig och erbjuda biljetter till de boende elektroniskt, alternativt dela ut fysiska kort.

Bilaga 1

Denna åtgärd kan väljas för fastigheter som har högst 500 m gångväg (faktiskt gångväg, ej fågelvägen) till busshållplats med minst en avgång var 15:e minut under dagtid.

Kan ej kombineras med åtgärden Erbjudande om kollektivtrafikkort 120 dagar.

Erbjudande om periodkort kollektivtrafik 120 dagar till alla nyinflyttade

Erbjudandet om 60-dagarsbiljett utökas till 120-dagarsbiljett. I övrigt gäller samma villkor som för 60-dagarsbiljett.

Kan ej kombineras med åtgärden Erbjudande om kollektivtrafikkort 60 dagar.

Erbjudande om årlig cykelservice

Erbjudande om årligen återkommande kostnadsfri cykelservice för de boende (en cykel per person i hushållet). Erbjudandet ska inkludera en standardservice inklusive kostnaden för arbete och mindre materialkostnader. Cykelservicen kan äga rum vid fastigheten och servicen ska vara tillgänglig under tillräckligt lång tid så att samtliga intresserade kan ta del av denna. Alternativt kan boende få lämna in sin cykel kostnadsfritt hos utvald cykelhandlare. Administration och kostnad löses av fastigheten.

Cykelrum inomhus

Minst 60 % av cykelparkeringsplatserna lokaliseras i cykelrum inomhus. Följande krav ställs på cykelrummen:

- Lokaliseras i entréplan i nära anslutning till entré, med direkt tillgång både utifrån och från samtliga trapphus.
- Dörr utifrån som leder direkt utifrån in till cykelrummet förses med automatisk dörröppnare och har en bredd på minst en meter.
- Samtliga platser ska ha cykelställ med ramlåsmöjlighet och minst 0,6 meter i sidled mellan varje cykel.
- Skåp för laddning av cykelbatterier där varje enskilt fack har ladduttag och låsmöjlighet. Antal fack ska minst motsvara minst 20 % av antal cykelplatser i cykelrummet.

Cykelservicestation

Cykelservicestationen ska finnas inomhus inom den egna fastigheten eller i närliggande gemensam anläggning. Utrymmet ska vara tillräckligt stort för att kunna serva en lådcykel. Stationen ska innehålla följande:

- Ställning där en vanlig cykel kan hängas upp i arbetshöjd
- Kompressordriven luftpump med ventiladapter
- Grundläggande verktyg för reparationer såsom mejslar, skiftnyckel, däckverktyg och insexnyckelsats.
- Yta för cykeltvätt med tillgång till vatten och slang.

Bilaga 1

Utrustningen ska underhållas på ett sådant sätt att den förblir funktionell. Utrustningen ska vara förankrad för att hindra stöld.

Cykelpool inklusive prova på-erbjudande

Cykelpoolen ska innehålla både ellådcyklar och vanliga elcyklar (undantagen de minsta fastigheterna där enbart lådcykel räcker). Antalet cyklar ska vara minst enligt nedanstående tabell.

Bostädernas BTA	Minsta antal cyklar
0 – 2000 BTA	1 ellådcykel
2001 – 4000 BTA	1 ellådcykel + 1 elcykel
4001 – 6000 BTA	2 ellådcyklar + 1 elcykel
>6001 BTA	2 ellådcyklar + 2 elcyklar

Cykelpoolen ska vara lokaliserad inom eller i nära anslutning till den egna fastigheten och ska ordnas på ytor utöver ordinarie cykelparkeringar.

Cykelpoolen ska lokaliseras i ett låst och väderskyddat rum som håller minst 10 grader (för batteriernas livslängd och funktion). Det ska vara enkelt att nå, med automatisk dörröppnare eller dörrar som går att ställa upp. Batterier ska förvaras och kunna laddas i samma rum.

Cyklarna vara utrustade med vinterdäck under vintersäsongen och sommardäck under barmarkspanperioden. Kontinuerlig service och reparation av cyklarna ska ske under hela mobilitetsavtalets löptid. Det ska tydligt framgå för användarna hur felanmälan ska ske. Till cykelpoolen ska det även finnas ett tillgängligt och lättanvänt bokningssystem.

Samtliga hushåll som flyttar in i fastigheten under avtalsperioden ska erbjudas att kostnadsfritt testa cykelpoolen minst fyra timmar. Erbjudandet ska kunna nyttjas utan krav på att teckna medlemskap i cykelpoolen. Erbjudandet ska gälla i minst sex månader från det enskilda hushållets inflytt. Varje gång en lägenhet byter ägare eller hyresgäst under avtalsperioden ska de nya ägarna eller hyresgästerna få ta del av erbjudandet.

Bilpool inklusive prova på-erbjudande

Fastighetsägaren ordnar antingen en egen bilpool eller avtalar med en bilpoolsleverantör om att bilpool ska finnas under hela avtalsperioden. Antal tillgängliga bilpoolsbilar ska vara enligt nedanstående tabell.

Bilaga 1

Bostädernas BTA	Minsta antal poolbilar
0 – 4000 m ²	1
>4001 m ²	2

Parkeringsplatser för bilpoolsbilarna ska ordnas på ytor utöver de antal bilparkeringsplatser som den reducerade normen kräver.

Samtliga hushåll som flyttar in i fastigheten under avtalsperioden ska erbjudas att kostnadsfritt testa bilpoolen fyra timmar. Erbjudandet ska kunna nyttjas utan krav på att teckna medlemskap i bilpoolen. Erbjudandet gäller en gång per lägenhet och ska gälla i sex månader från inflytt. Varje gång en lägenhet byter ägare eller hyresgäst under avtalsperioden ska de nya ägarna eller hyresgästerna få ta del av erbjudandet.

Bilpoolen ska lokaliseras inom 400 meter från den fastighet som reduktionen gäller. I centrala staden accepteras avstånd upp till 500 meter. Avståndet ska mätas som faktiskt gångavstånd, dvs inte fågelvägen.

Bilparkeringsplatser lokaliseras i samlad anläggning

Fastighetens bilparkeringar lokaliseras i en samlad parkeringsanläggning utanför den fastighet som reduktionen gäller. Den samlade anläggningen delas med andra fastigheter. Det är ett krav att även besökare till fastigheten ska kunna ta sig in i och tillåtas parkera i anläggningen.

Parkeringsanläggningen ska lokaliseras inom 400 meter från bostäderna. I centrala staden accepteras avstånd upp till 500 meter. Avståndet ska mätas som faktiskt gångavstånd, dvs inte fågelvägen.

Parkering för rörelsehindrade ska lokaliseras på den egna fastigheten, dvs inte i den samlade anläggningen.

Leveransskåp livsmedel/kylda varor inklusive prova på-erbjudande

Leveransskåp som möjliggör ett säkert mottagande av större/kylda varor även när den boende inte är hemma. Skåpen ska vara lokaliserade inom den egna fastigheten och ska kunna nyttjas kostnadsfritt av de boende.

Samtliga hushåll som flyttar in i fastigheten under avtalsperioden ska erbjudas ett presentkort på en gratis hemleverans från en lokal livsmedelsbutik. Erbjudandet gäller en gång per lägenhet och ska gälla i sex månader från inflytt. Varje gång en lägenhet byter ägare eller hyresgäst under avtalsperioden ska de nya ägarna eller hyresgästerna få ta del av erbjudandet.

Bilaga 1

Servicelösning för grovsopor

Fastighetsägaren ska utan kostnad för de boende ordna bortforsling av de boendes grovavfall. Det kan antingen ordnas med ett rum/yta där grovavfall får lämnas eller att fastighetsägaren minst två gånger per år ställer upp en container där de boende får slänga sitt grovavfall.

Fastighetsägarens egna förslag

Fastighetsägaren har även möjlighet att föreslå en eller flera egna åtgärder. Förslagen kan också vara befintliga åtgärder som fastighetsägaren önskar justera något i, men poängsättningen kan då komma att ändras. Åtgärdernas lämplighet samt eventuell poängsättning bedöms av kommunen.

Beskrivning av mobilitetsåtgärder för verksamheter

Mobilitetssamordnare

En person hos fastighetsägaren eller hyresgästen som ansvarar för:

- Informera om de olika åtgärderna som finns, till varje nyanställd som börjar.
- Att åtgärderna genomförs såsom att boka cykelreparatör eller dela ut presentkort på däckbyte samt att busskort finns att tillgå elektroniskt eller fysiskt på arbetsplatsen.
- Vara kontaktperson åt Umeå kommun samt distribuera eventuella uppföljningsenkäter från kommunen.

Attraktiv cykelparkering

Samtliga cykelparkeringar som är till för anställda ska utrustas med ramlåsmöjlighet samt väderskydd.

Med väderskydd avses att parkeringen är försedd med skärmtak eller att platserna lokaliseras inomhus i markplan.

Avgiftsbelagd bilparkering (marknadsmässig hyra)

Bilparkering får inte vara gratis för anställda, utan de anställda ska betala marknadsmässigt pris.

Ej personliga parkeringsplatser bil

Anställda ska ej kunna hyra en egen parkeringsplats utan samtliga bilparkeringsplatser ska organiseras i ett öppet parkeringssystem (ej personliga parkeringsplatser).

Erbjudande om kollektivtrafikkort (30 dagar) eller presentkort på ett däckbyte cykel

Samtliga nyanställda under avtalsperioden ska få erbjudande om ett kollektivtrafikkort (30 dagar) eller ett däckbyte för sin cykel. Det är viktigt att varje anställd själv får välja

Bilaga 1

om man vill ha kollektivtrafikkort eller däckbyte, dvs inte att fastighetsägaren väljer samma till alla. Detta eftersom ett t.ex. busskort inte är relevant för alla beroende på var man bor.

Det är viktigt att det är ett erbjudande, dvs att anställda kan välja att tacka nej eftersom det kan räknas som inkomst och leda till att en person som t.ex. har bostadsbidrag blir av med det för att den tjänat för mycket.

Kollektivtrafikkort

De anställda som väljer erbjudandet om ”kollektivtrafikkort” ska få en kostnadsfri 30-dagarsbiljett med Ultra, Länstrafiken* eller Norrtåg*. Det ska vara möjligt att påbörja sin 30-dagarsperiod under 12 månader från att man blev anställd. Fastighetsägare kan via Länstrafikens Företagsportal ansluta sig och erbjuda biljetter till de boende elektroniskt (gäller ej Norrtåg), alternativt dela ut fysiska kort.

*Med Länstrafiken och Norrtåg behöver man ange vilken sträcka man kommer åka, för att få rätt kort som gäller på just den sträckan. För att få ett kort behöver den anställda bo inom Umeåregionen.

Däckbyte till vinter- eller sommardäck på cykel

De anställda som väljer erbjudandet om ”däckbyte” ska få ett kostnadsfritt däckbyte på sin cykel vid ett tillfälle. Erbjudandet gäller 12 månader från att man blivit anställd, för att säkerställa att erbjudandet hinner nyttjas under önskad säsong.

Mobilitetssamordnaren kan ordna att en cykelreparatör kommer till arbetsplatsen, minst en gång varje vår och varje höst. Alternativt kan anställda få lämna in sin cykel kostnadsfritt hos en utvald cykelhandlare.

Tjänsteskrivelse

2026-01-19

För- och grundskolenämnden

Diariennr: SK-2025/00817

Yttrande om remiss från utbildningsdepartementet gällande Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga

Förslag till beslut

- att för- och grundskolenämnden beslutar att ställa sig bakom förvaltningens förslag på remissvar till utbildningsdepartementet
- att ärendet direktjusteras

Ärendebeskrivning

För- och grundskolenämnden, gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden samt individ och familjenämnden har fått remissen för besvarande av kommunstyrelsen. Remissvaren ska ha kommit in till Utbildningsdepartementet senast den 13 februari 2026.

Sammanfattning av utredningen

Utredningen föreslår nödvändiga författningsändringar i befintlig lagstiftning och en ny förordning för att barn och unga som dömts till fängelse ska kunna få sin rätt till utbildning tillgodosedd, enligt barnkonventionen och skollagen.

Detta samtidigt som Kriminalvården får förutsättningar att i egenskap av statlig skolhuvudman bedriva en ändamålsenlig skolverksamhet som är likvärdig, utifrån gällande lagstiftning.

Den föreslagna förordningen innebär att Kriminalvården blir ansvarig för den utbildning och undervisning som bedrivs i sin helhet. Målgruppen för undervisning utökas från att tidigare endast gälla vuxenstuderande över 18 år intagna i kriminalvårdsanstalt, till att även omfatta barn och unga i åldrarna 13–17 år.

En obligatorisk sysselsättningsplikt föreslås som innebär att utbildning ska ges i första hand för barn och unga i fängelse. Utredningen visar dock att

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00817

grundligare utredning behövs avseende utbildning för barn och unga som är häktade.

I utredningen föreslås ett nytt regelverk genom en ny förordning för Kriminalvårdens utbildning för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt.

Den föreslagna förordningen innebär att utbildningen för barn och unga intagna ska motsvara den utbildning som ges till barn och ungdomar inom skolväsendet, med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt, som är en sluten begränsad miljö med höga säkerhetskrav.

Syftet med förslagen är att säkerställa att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses och att de som är frihetsberövade erbjuds en kvalitativ utbildning, som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges till barn och unga inom skolväsendet i övrigt. I utredningen föreslås att utbildningen som ska ges ska utgå från skollagen till bredd och innehåll, men med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.

Den föreslagna förordningen anger att rektor får besluta om avvikelser i fråga om de ämnen som annars gäller för utbildningen enligt skollagen, om undervisningen eller stödåtgärder inte i rimlig grad kan anpassas efter elevens behov och förutsättningar. Dessa avvikelser bör dock inte vara större än vad som anses vara nödvändigt, och bör kunna motiveras av de särskilda förutsättningar som anstaltsmiljön innebär utifrån ett säkerhetsperspektiv, jämfört med den ordinarie skolmiljön.

Utredningen anger vidare att elevhälsa ska finnas, barn och unga ska erbjudas stöd i undervisningen i samråd med elevhälsan. Något åtgärdsprogram ska dock inte upprättas, mot bakgrund av att undervisningen sker med hög lärartäthet, individuellt eller i små grupper med nära kontakt mellan elev och pedagogisk lärare inom anstalten. Detta möjliggör kontinuerliga anpassningar utifrån vad som bedöms vara barnet och den unges bästa.

Det framgår också att utbildningen ska bedrivas i Kriminalvårdens lokaler. Det kommer dock innebära att det kan finnas delar av innehållet i utbildningen som inte kommer att kunna genomföras till exempel vissa moment inom ämnet slöjd, kemi och hem- och konsumentkunskap. Då dessa ämnen kräver material, utrustning och miljöer som inte alltid är

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00817

förenliga med anstaltens säkerhetsrutiner. Andra avvikelser kan behöva göras när det gäller ämnet idrott- och hälsa i delar som kräver att eleven vistas i en viss utemiljö.

När det gäller modersmålsundervisning har Kriminalvården uppgett att det på grund av säkerhetsaspekter inte kommer att vara möjligt för dem att erbjuda eleverna undervisning i modersmål på ett likvärdigt sätt enligt skollagens krav. Utredningen föreslår därmed att Kriminalvården inte ska behöva erbjuda ämnet modersmål, dock med undantag för de nationella minoritetsspråken som enligt språklagen ska erbjudas den som tillhör någon av de nationella minoriteterna. I övrigt framskrivs inget förbud mot att erbjuda elever modersmålsundervisning.

Närundervisning av lärare ska vara huvudregeln, och fjärr- och distansundervisning får användas mer begränsat i undantagsfall. Exempelvis får inte fjärrundervisning användas i engelska, matematik, samhällskunskap, svenska eller svenska som andra språk. Fjärrundervisning får inte heller under ett läsår användas för mer än 25 procent den totala undervisningstiden. Distansundervisning ska endast vara möjlig i enstaka delar. Utredningen lyfter vikten av att om fjärr- och distansundervisning bedrivs måste det ske på ett sätt som inte riskerar att den intagne får tillgång till kommunikationskanaler utåt som kan missbrukas.

Utredningen föreslår vidare att ansvaret för medicinska insatser för barn och unga inom kriminalvårdsanstalt ska få överlåtas till en kommun eller region på entreprenad, om parterna är överens. Därtill föreslås att vissa uppgifter ska kunna överlämnas av Kriminalvården på entreprenad, motsvarande den skolform som utbildningen ska motsvara.

För barn och unga som inte längre är skolpliktiga föreslås ändringar i skollagen som innebär att utbildningen ska motsvara sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. Rätten att delta i sådan utbildning ska även omfatta den som påbörjar sådan utbildning i kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt arton år samt därefter rätt att fullfölja utbildningen. Utredningen innebär även förslag att barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige, och ej har skolplikt men som omfattas av en rätt till utbildning enligt skollagen ska ges det om utbildningen påbörjas före 18 års ålder.

Mindre ändringar föreslås i skollagen och offentlighet- och sekretesslagen utifrån sekretess och elevhälsans arbete med de intagna. Regeringen eller

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00817

den myndighet som regeringen bestämmer, vanligtvis Skolverket ska även få meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Skolinspektionen kommer vara ansvarig tillsynsmyndighet. Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) ska få i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning.

Utredningen med tillhörande förordning ger ett nytt och avsevärt bredare uppdrag till Kriminalvården, som kommer innebära ökade kostnader för staten varpå de ökade kostnaderna främst kommer att belasta Kriminalvården. Kriminalvården i sin tur har ett uppdrag att bedriva skolverksamhet kostnadseffektivt med kvalitet, likvärdighet och rättssäkerhet i undervisningen som ges till barn och unga.

Sammantaget beräknar regeringen att förslaget leder till kostnadsökningar för Kriminalvården med 644 miljoner kronor per år när reformen har fått fullt genomslag, vilket ingår i beräkningarna i budgetpropositionerna för år 2024, 2025 och 2026.

Författningsändringarna och den nya förordningen föreslås träda i kraft den 1 mars 2027, inga särskilda övergångsbestämmelser bedöms enligt utredningen vara nödvändiga.

Förslag på remissvar

Detta remissvar utgår från För- och grundskolenämndens ansvarsområde med utgångspunkt från skolpliktiga barn i kommunal grundskola och anpassad grundskola. Gymnasie- och vuxenutbildningsnämnden i Umeå kommun inkommer med separat remissvar.

Utredningens förslag om ny förordning med tillhörande ändringar i skollagen är mycket positivt ur ett barn- och elevperspektiv, så att rätten till utbildning kan tillgodoses. Vidare är det positivt att utbildningen som ska ges av Kriminalvården överlag utgår från befintlig lagstiftning, men särskiljs genom mer detaljerad förordning för Kriminalvården som egen skolhuvudman.

Det ger en rättssäkerhet och är viktigt så att barn och unga som dömts till fängelse får tillgång till en utbildning av hög kvalitet, likvärdig med den som erbjuds barn och ungdomar inom skolväsendet i övrigt. Det bidrar till kontinuitet och underlättar en återgång till utbildning inom skolväsendet efter frigivning samt bidrar till att stärka barn och ungas återanpassning till

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00817

samhället och ljusare framtidsutsikter där fullföljd utbildning har en avsevärd påverkan för den unges egen framtid.

Då det av utredningen framgår att förslagen i utredningen inte innebär några nya åtaganden eller skyldigheter för kommuner och att förordningen inte heller ger någon direkt påverkan på kommuner, mer än *indirekt* som hemkommun enligt skollagen gällande överlämning av information efter frigivning och samordning kring elevens fortsatta studier, utgår för- och grundskoleförvaltningen från att nödvändiga förslag på ändringar framförs av ansvariga aktörer, så som Kriminalvården, SPSM, Skolverket och Skolinspektionen med flera.

För- och grundskoleförvaltningen ser i utredningen behov av tydliggörande avseende att mer i detalj tydliggöra vilka delar som *kan* överlämnas på entreprenad, då utbildningen inom Kriminalvården till bredd och innehåll ska motsvara den utbildning som ges inom grundskolan och den anpassade grundskolan enligt skollagen. Men anpassas utifrån att utbildningen Kriminalvården ger inte fullt ut är motsvarig grundskolan som skolform enligt 10 kap. eller anpassade grundskolan enligt 11 kap. utan ingår i 24 kap. skollagen om särskilda utbildningsformer. Detta är särskilt viktigt på grund av säkerhetsmässiga aspekter då det handlar om vad andra aktörer skulle kunna erbjuda Kriminalvården som skolhuvudman och att det därför behöver förtydligas ytterligare i förordningen, för att minimera risken för otydlighet.

För- och grundskoleförvaltningen önskar därtill göra ett medskick utifrån ett språkutvecklande syfte för barn och elever, och förordar att modersmålsundervisning bör erbjudas för de elever som uppfyller rätten till att erbjudas modersmålsundervisning i enlighet med skollagens bestämmelser, på den aktuella anstalt barnet eller den unga är intagen.

Ytterligare ett medskick som bör göras sett ur ett kommunalt perspektiv, är att en fullt utvecklad utbildningsverksamhet i Kriminalvårdens egen regi, utifrån gällande lagstiftning och tillhörande författningar kommer innebära utmaningar med kompetensförsörjning för ansvariga utbildningsnämnder, i de lägeskommuner med omnejd där kriminalvårdsanstalter finns eller i framtiden kommer finnas upprättade.

Detta då mot bakgrund av konkurrensen om utbildade rektorer och behöriga lärare samt elevhälsoprofessioner som uppstår, då Kriminalvården blir en ny ”bredare” arbetsgivare för målgruppen personal som arbetar

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00817

inom skola och utbildningsverksamhet. Således att det kan medföra ytterligare utmaningar på lägeskommunens kompetensförsörjning, likväl som liknande utmaningar kan bli aktuella för Kriminalvården.

I utredningen framgår att finansieringen av Kriminalvårdens nya uppdrag ska finansieras med statliga medel fullt ut, men utredningen bringar ingen konkret klarhet i hemkommunens ansvar för barn och unga elever vad gäller finansieringen av utbildningsplatser. Detta då i jämförelse med att kommuner idag betalar för plats på SIS-hem för elever utifrån folkbokföring, samt för plats på andra statliga specialskolor.

För- och grundskoleförvaltningen utgår därmed från att någon kostnad inte åläggs elevens hemkommun, eftersom barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt och avtjänar ett straff i fängelse, under den tiden verkställandet äger rum, formellt sett är "utskriven" från tidigare skola som varit i kommunal eller fristående regi.

Avslutningsvis är det mycket viktigt att Kriminalvården som ansvarig skolhuvudman ges erforderlig tid och rätt förutsättningar såväl ekonomiskt som praktisk att bedriva utbildning och undervisning för barn och unga i fängelse, eftersom utbildning i sig är brottsförebyggande och en av de mest effektiva skyddsfaktorerna mot kriminalitet, missbruk och social utsatthet i framtiden. Genom detta kan tiden för ikraftträdande till 1 mars 2027 bedömas vara snävt tilltaget, då ansvaret för en skolhuvudman för att bedriva skolverksamhet enligt gällande lagstiftning är omfattande.

Beslutsunderlag

Bilaga: Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga (U2025/02404)

Beredningsansvariga

Emma Steen, jurist

Beslutet ska skickas till

u.remissvar@regeringskansliet.se med kopia till

u.gv.remissvar@regeringskansliet.se märkt med diarienummer

U2025/02404 För- och grundskolenämnden Umeå kommun i ämnesraden

Kopia på nämndens protokollsutdrag inklusive yttrande ska skickas till

ksdiaarium@umea.se märkt med ämnesraden KS-2025/00182

Tjänsteskrivelse

Dnr: SK-2025/00817

Ann-Christine Gradin
utbildningsdirektör

Maud Karlström
tf myndighetschef

Regeringskansliet

Promemoria

2025-12-16
U2025/02404

Utbildningsdepartementet

Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga

Förord

Chefen för Justitiedepartementet, statsrådet Gunnar Strömmer gav den 14 mars 2025 lagmannen Claes Mårtensson i uppdrag att biträda Justitiedepartementet med att utreda Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga som avtjänar fängelsestraff (Ju 2025:B), se bilaga.

Som ämnessakkunnig, med uppgift att vara sekreterare och biträda i uppdraget anställdes från och med den 1 april 2025 juristen Anna Sundborg.

Utredaren och sekreteraren har inom ramen för uppdraget haft löpande kontakter med Justitiedepartementet och Utbildningsdepartementet. Arbetet har bedrivits i nära samråd med Kriminalvården. Värdefulla synpunkter och underlag har också lämnats vid möten och i andra kontakter med företrädare för andra myndigheter, organisationer samt barn och unga. Utredaren och sekreteraren vill rikta ett särskilt tack till dessa. De bedömningar som görs och de förslag som lämnas i denna promemoria är utredarens egna.

Härmed överlämnas denna promemoria och härigenom avslutas uppdraget.

Stockholm den 15 december 2025

Claes Mårtensson

Anna Sundborg

Innehållsförteckning

1	Författningsförslag	12
1.1	Förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800).....	12
1.2	Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)	16
1.3	Förslag till förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt	17
1.4	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning	29
1.5	Förordning om ändring i förordningen (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten	30
2	Uppdraget och dess genomförande	31
2.1	Utredarens uppdrag	31
2.2	Definition av barn.....	32
2.3	Utgångspunkter för arbetet	32
2.4	Angränsande uppdrag och arbeten som har följts och beaktats.....	32
2.5	Uppdragets genomförande.....	33
3	Bakgrund och rättsliga utgångspunkter	34
3.1	Fängelse som frihetsberövande påföljd för barn och unga	34
3.2	Förslag om Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga i lagrådsremissen.....	35
3.3	Nuvarande reglering	36
3.3.1	Barnkonventionen.....	36
3.3.2	FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar	37
3.3.3	Övergripande om regleringen på skolområdet	37
3.3.4	Barns och ungdomars rätt till utbildning	38
3.3.5	Några grundläggande bestämmelser i skollagen.....	39
3.3.6	Särskilda utbildningsformer	39
4	Något om barns och ungas behov och förutsättningar	40
4.1	Generellt om barns behov i fråga om utbildning	41
4.2	Elevers behov av stöd.....	41
4.3	Särskilt om barn och unga som avtjänar sluten ungdomsvård	43
4.4	Barn och ungas erfarenheter och synpunkter.....	44
5	Kriminalvårdens uppdrag.....	45
5.1	Kriminalvårdens uppdrag förändras med en ny målgrupp.....	45
5.2	Regeringsuppdrag att förbereda inrättande av särskilda enheter	47
5.2.1	Särskilda frågor avseende skolverksamheten	48

5.3	Hur bedrivs utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt i dag?.....	49
5.3.1	Hur utbildningen är organiserad	50
5.3.2	Hur utbildningen är utformad	50
5.3.3	Lärcentrum på anstalt	51
5.3.4	Undervisningen	52
5.3.5	Lärmiljöer inom Kriminalvården.....	52
5.3.6	Antagning	53
5.3.7	Utbud av yrkesutbildningar	53
6	De föreslagna bestämmelserna i skollagen är inte tillräckliga	53
6.1	Regelverket är inte tillräckligt tydligt.....	54
6.2	Regelverket är inte tillräckligt anpassat för Kriminalvårdens uppdrag	55
6.3	Behov av att utveckla ett nytt regelverk för Kriminalvårdens skolverksamhet	56
7	Ett tydligt och anpassat regelverk för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga	57
7.1	Kort om förutsättningarna för förslagen och bedömningarna	57
7.2	Utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska med nödvändiga avvikelser motsvara den utbildning som ges inom skolväsendet.....	58
7.3	Bestämmelser om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska föras in i en ny förordning.....	64
7.3.1	Inledande kartläggning och individuell studieplan	65
7.3.2	Trygghet och studiero, studie- och yrkesvägledning, läromedel och skolbibliotek	67
7.3.3	Ledning och lärare.....	69
7.3.4	Fjärrundervisning ska i begränsad utsträckning få användas i utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan.....	73
7.3.5	Fjärr- och distansundervisning ska i begränsad utsträckning få användas i utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan	78
7.3.6	Hur utbildningen för skolpliktiga elever ska utformas	82
7.3.7	Hur utbildning som motsvarar gymnasieskolan ska erbjudas och utformas.....	85
7.3.8	Hur utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan ska erbjudas och utformas.....	94
7.3.9	En elev ska ges möjlighet att fullfölja påbörjad utbildning enligt den individuella studieplanen.....	96

7.3.10	Särskild reglering kring läsår och skolarbetets förläggning	98
7.3.11	Garanterade undervisningstid och fördelning av undervisningstiden	99
7.3.12	Stöd och elevhälsa	103
7.3.13	Betyg och dokumentation efter genomförd utbildning	107
7.4	Utbildning för barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige	111
7.5	Utbildning för intagna i häkte	112
7.6	Entreprenad och överlåtelse av medicinska insatser	116
7.7	Sekretess inom elevhälsa	117
7.8	Uppdrag till Specialpedagogiska skolmyndigheten att ge stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor	120
7.9	Rektorer och lärare inom Kriminalvårdens utbildning för intagna bör omfattas av det nationella professionsprogrammet	121
7.10	Uppföljning och utvärdering	122
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	123
9	Konsekvenser	125
9.1	Krav på konsekvensanalysen	125
9.2	Problembilden	125
9.3	Förslag till lösningar och alternativa lösningar	126
9.3.1	Förslag till lösningar	126
9.3.2	Alternativa lösningar	131
9.4	Konsekvenser som bedöms uppstå om ingen åtgärd vidtas	136
9.5	Vilka berörs av förslagen	137
9.6	Konsekvenser för barn och elever	138
9.6.1	Konsekvenser för barn i relation till FN:s konvention om barnets rättigheter	139
9.6.2	Konsekvenser för vuxna elever	141
9.6.3	Konsekvenser i relation till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning	142
9.6.4	Konsekvenser i relation till principen om icke-diskriminering	143
9.7	Konsekvenser för kommuner och regioner	143
9.8	Konsekvenser för enskilda huvudmän	144
9.9	Konsekvenser för staten	144
9.9.1	Konsekvenser för Kriminalvården	144
9.9.2	Konsekvenser för Specialpedagogiska skolmyndigheten	147
9.9.3	Konsekvenser för Statens skolverk	147
9.9.4	Konsekvenser för Statens skolinspektion	148
9.9.5	Konsekvenser för studiestöd	148
9.9.6	Ekonomiska konsekvenser	149
9.10	Samhällsekonomiska konsekvenser	150
9.11	Konsekvenser för brottsligheten	151

9.12	Konsekvenser för jämställdhet och integration	152
9.13	Konsekvenser för miljö och klimat	152
9.14	Konsekvenser i förhållande till EU-rätten och dataskydd.....	152
9.14.1	EU:s dataskyddsförordning kompletteras av nationella bestämmelser.....	154
9.14.2	Det krävs en rättslig grund för att kunna behandla personuppgifter	154
9.14.3	Finns stöd för behandling av de personuppgifter som föreslås i denna promemoria?.....	157
9.14.4	Behandlingen av personuppgifter uppfyller dataskyddsförordningens krav på proportionalitet	158
9.15	Särskilda beaktanden i fråga om tidpunkten för ikraftträdande	159
9.16	Beskrivning av hur och när konsekvenserna av förslagen kan utvärderas.....	159
10	Författningskommentarer.....	160
10.1	Förslaget till lag om ändring i skollagen (2010:800).....	160
10.2	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	166
Bilaga 1	Bilaga – Uppdraget, beslutat 2025-03-14 (Ju2025/00631).....	167

Sammanfattning

Uppdrag och syfte

I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att barn och unga, i de fall en frihetsberövande påföljd inte kan undvikas, ska dömas till fängelse i stället för sluten ungdomsvård. Utredaren har haft i uppdrag att ta fram förslag på nödvändiga författningsändringar för att barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodoses sin rätt till utbildning samtidigt som Kriminalvården får förutsättningar att bedriva en ändamålsenlig skolverksamhet (Ju 2025:B).

Problembild

I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att Kriminalvården ska erbjuda utbildning till barn som avtjänar fängelsestraff. För det ändamålet föreslås att två nya paragrafer (10 och 10 a §§) ska föras in i 24 kap. skollagen (2010:800) som innebär att Kriminalvården får en skyldighet att anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, för barn som avtjänar fängelsestraff. För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet eller den unge vistas i en kriminalvårdsanstalt. De föreslagna bestämmelserna och dess konstruktion är inte tillräckligt tydliga. Bestämmelserna medger heller inte att generella avvikelser får göras från vad som annars gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet. Samtidigt präglas anstaltsmiljön av höga säkerhetskrav och en begränsad miljö som innebär att förutsättningarna för skolverksamheten skiljer sig från den vanliga skolmiljön inom skolväsendet. Detta ställer krav på alternativa lösningar för utbildningens utformning. Intagna har olika verkställighetstid vilket påverkar den individuella planeringen av utbildningen. Det är också vanligt att intagna flyttas mellan olika verksamhetsställen. Barn och unga som avtjänar fängelsestraff kommer dessutom att delta i utbildning på olika nivåer som motsvarar olika skolformer. Undervisningen kommer därför i allt väsentligt att behöva vara individualiserad och ske individuellt eller om möjligt i mindre grupp. Att inte ha möjlighet till särskilda lösningar med hänsyn till de särskilda förutsättningar som följer av att utbildningen anordnas i en kriminalvårdsanstalt medför emellertid hinder för Kriminalvården att kunna erbjuda en utbildning med kvalitet anpassad till barns och ungas behov och förutsättningar. Ett otydligt regelverk skapar dessutom utrymme för olika bedömningar som i sin tur kan leda till att den utbildning som erbjuds inte är likvärdig. Ett mer precist och anpassat regelverk är därför en förutsättning för att barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt ska kunna få sin rätt till en kvalitativ och likvärdig utbildning tillgodosedd.

Förslagen och bedömningarna i korthet

Utbildning är en av de mest effektiva skyddsfaktorerna mot kriminalitet, missbruk och social utsatthet. För att förebygga återfall i brott och främja en hållbar återanpassning till samhället är det därför viktigt att barn och unga som döms till fängelse får tillgång till en utbildning av hög kvalitet, likvärdig den som erbjuds barn och ungdomar inom skolväsendet. Alla åtgärder som syftar till att förbättra förutsättningarna för barn och unga att lyckas med sin skolgång, och i förlängningen etablering på arbetsmarknaden eller övergång till vidare studier, är därför viktiga i det brottsförebyggande arbetet.

I denna promemoria föreslås ett nytt regelverk för Kriminalvårdens utbildning för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt. Det förslagna regelverket innebär att utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska motsvara den utbildning som ges till barn och ungdomar inom skolväsendet med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Syftet med förslagen är att säkerställa att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses och att barn och unga som är frihetsberövade erbjuds en kvalitativ utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges till barn och unga inom skolväsendet.

I promemorian föreslås ändringar i skollagen som innebär att utbildningen för skolpliktiga barn ska motsvara den i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.

För barn och unga som inte längre är skolpliktiga föreslås ändringar i skollagen som innebär att utbildningen ska motsvara sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Rätten att delta i sådan utbildning ska även omfatta den som påbörjar sådan utbildning i kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt arton år.

Bestämmelserna om att relevanta bestämmelser i skollagen ska gälla för utbildningen föreslås tas bort, i stället ska det i skollagen och i en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt regleras vad som ska gälla för den särskilda utbildningen. Det föreslås även att det som anges i 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 § skollagen, om syftet och utformningen av utbildningen inom skolväsendet samt om elevernas lärande och personliga utveckling, också ska gälla för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Det tydliggör att utbildningen som ges till intagna i kriminalvårdsanstalt ska präglas av samma grundläggande värden, mål och pedagogiska principer som utbildning inom skolväsendet, trots att den bedrivs i en särskild kontext.

Mer precisa föreskrifter om utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt bör regleras på förordningsnivå. Därför föreslås ändringar i skollagen som innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får även innebära att andra bestämmelser än 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 § i skollagen ska tillämpas på utbildningen. Sådana föreskrifter kan således

även innebära avvikelser från vad som annars gäller för motsvarande skolform i skolväsendet. Dessa avvikelser bör dock inte vara större än vad som anses vara nödvändigt och bör kunna motiveras av de särskilda förutsättningar som anstaltsmiljön innebär.

Förslag om en ny förordning

Utöver ändringar i skollagen föreslås att det införs en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Förordningen ska innehålla preciserade bestämmelser om den särskilda utbildningen. Syftet med utbildningen ska vara det samma som för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

Det föreslås bl.a. att det i förordningen ska finnas bestämmelser om att undervisningen för skolpliktiga elever ska omfatta samma ämnen som de har rätt till i grundskolan eller i förekommande fall ämnen och ämnesområden i anpassade grundskolan eller ämnen i specialskolan. Ämnet modersmål ska dock inte behöva erbjudas eleverna med undantag för nationella minoritetsspråk som ska erbjudas elever som tillhör någon av de nationella minoriteterna.

I förordningen ska det även finnas bestämmelser om vilken utbildning som ska erbjudas ungdomar som inte längre är skolpliktiga. Förslaget innebär att Kriminalvården ska erbjuda ungdomar en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram, som han eller hon uppfyller behörighetskraven för. Behörighetskraven ska vara de samma som för gymnasieskolan. För ungdomar som endast uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram ska en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett yrkesprogram erbjudas. För de ungdomar som saknar behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan ska utbildning motsvarande introduktionsprogrammen yrkesintroduktion eller individuellt alternativ i gymnasieskolan erbjudas. I förekommande fall ska även utbildning motsvarande ett nationellt eller individuellt program i anpassade gymnasieskolan erbjudas.

Det föreslås även att Kriminalvården och Skolverket tillsammans ska få i uppdrag att analysera vilka yrkesutbildningar, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom dessa program, som kan erbjudas ungdomar inom utbildningen.

Det föreslås att det i förordningen ska finnas bestämmelser om en garanterad undervisningstid, som ska vara den samma för alla elever inom utbildningen. Enligt förslaget ska undervisningstiden för en elev i utbildningen motsvara den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan. Den garanterade undervisningstiden får minskas tillfälligt om eleven på grund av avskildhet enligt fängelselagen (2010:610) eller av någon annan orsak inte kan delta i den verksamhet som anordnas för att ge den avsedda utbildningen. Eleven ska då i möjligaste mån kompenseras för tid som han eller hon inte kunnat delta. Kriminalvården ska dock inte behöva tillhandahålla mer än 900 undervisningstimmar per läsår och elev.

Det föreslås att utbildning ska få bedrivas kontinuerligt men i form av ett läsår, som består av en hösttermin och en vårtermin. Läsåret ska börja i juli och sluta i juni. Kriminalvården föreslås få fastställa dagarna för höst-

och vårterminens början och slut samt hur undervisningen ska förläggas under läsåret.

Det föreslås att det pedagogiska arbetet ska ledas och samordnas av en rektor och att Kriminalvården för undervisningen ska använda lärare som har en utbildning som är avsedd för den undervisning som läraren ska bedriva i enlighet med vad som gäller enligt 2 kap. 13–19 §§ skollagen och förordningen (2011:326) om behörighet och legitimation för lärare och förskollärare för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

För att möta Kriminalvården behov av flexibilitet föreslås att det utöver skollagens bestämmelser ska det införas ett nytt undantag från bestämmelserna om vilka lärare Kriminalvården får använda i undervisningen. Det nya undantaget innebär att om det inte är möjligt för Kriminalvården att i viss undervisning använda en legitimerad och behörig lärare utan att det innebär organisatoriska svårigheter får undervisningen i stället bedrivas av en annan lärare inom Kriminalvårdens verksamhet. En sådan lärare ska ha legitimation och vara behörig att undervisa i ett annat ämne, i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande, och vara lämplig att bedriva undervisningen. Planeringen av undervisningen och betygsättning ska i dessa fall ske tillsammans med en legitimerad och behörig lärare i det aktuella ämnet. Det nya undantaget ska inte gälla för undervisning i ämnena engelska, matematik, samhällskunskap (samhällsorienterade ämnena i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan), svenska eller svenska som andra språk. För undervisning i dessa ämnen ska det finnas legitimerade och behöriga lärare vid varje barn- och ungdomsavdelning.

Det föreslås att fjärrundervisning ska få användas i begränsad utsträckning för att öka kvaliteten i undervisningen eller för att undervisningen ska komma till stånd. Förslaget innebär att fjärrundervisning ska få användas för viss undervisning om det inte finns någon lämplig lärare som uppfyller skollagens krav på legitimation och behörighet att tillgå eller om närundervisning skulle leda till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och det nya undantaget om att använda en annan (obehörig) lärare för undervisningen inte kan tillämpas. Fjärrundervisning ska inte vid någon tidpunkt under ett läsår få användas för mer än 25 procent av elevens totala antal undervisningstimmar och ska heller inte få användas i ämnena engelska, matematik, samhällskunskap (samhällsorienterade ämnena i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan), svenska eller svenska som andra språk. Vid fjärrundervisning ska det finnas en handledare närvarande där eleverna befinner sig som ska vara en för detta ändamål lämplig person.

För utbildning som motsvarar gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan föreslås även att undervisningen i enstaka delar ska få genomföras som distansundervisning samt att det för yrkesutbildning ska ingå arbetsplatsförlagt lärande eller motsvarande skolförlagd utbildning. För distansundervisning föreslås att det ska finnas en handledare närvarande där eleverna befinner sig som ska vara en för detta ändamål lämplig person.

Det föreslås även särskilda bestämmelser i förordningen om rätten att få fullfölja utbildningen. Dessa bestämmelser innebär att en elev som har påbörjat utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade

gymnasieskolan ska ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den individuella studieplanen under den tid han eller hon är intagen i kriminalvårdsanstalt. Om det inte är möjligt för Kriminalvården att anordna den påbörjade utbildningen eller om det bäst gynnar eleven får han eller hon ges möjlighet att i stället delta i annan utbildning eller fullfölja utbildningen inom Kriminalvårdens utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. Dessa särskilda bestämmelser medför att följdändringar föreslås i förordningen om vuxenutbildning. Dessa ändringar innebär att företräde i vissa fall ska ges till den som önskar fullfölja studier som han eller hon har påbörjat inom Kriminalvårdens utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

Det föreslås särskilda bestämmelser om hur undervisningen får bedrivas för den elev som fyllt 18 år och som fortfarande deltar i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, och som samtidigt är placerad på en avdelning för vuxna. I dessa fall ska undervisningen få bedrivas på det sätt som är förenligt med bestämmelserna i 5 kap. förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning.

Det föreslås att en elev som är i behov av stöd ska erbjudas stöd. Sådant stöd ska ges på det sätt och i den omfattning som behövs för eleven ska ha möjlighet att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. Samråd ska ske med elevhälsan, om det inte är uppenbart obehövligt. Det föreslås även att eleverna ska erbjudas sådana medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser som ingår i elevhälsan i motsvarande skolformer inom skolväsendet enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen. För sådana insatser ska det finnas personer med samma kompetens som krävs inom skolväsendet.

Det föreslås att varje elev ska ha en mentor som ska följa elevens kunskapsutveckling och studiesituation med utgångspunkt i elevens utbildning i dess helhet. Dessutom föreslås det att eleverna ska tillförsäkras en miljö där utbildningen präglas av trygghet och undervisningen av studiero, att eleverna ska ha tillgång till personal med sådan kompetens att deras behov av vägledning inför val av framtida utbildnings- och yrkesverksamhet kan tillgodoses, att eleverna ha tillgång till läroböcker, andra läromedel och andra lärverktyg som behövs för en god kunskapsutveckling i enlighet med utbildningens mål samt att eleverna ska ha tillgång till ett skolbibliotek.

Det föreslås att Kriminalvården ska sätta och utfärda betyg i enlighet med de bestämmelser som gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet. Det föreslås även att eleverna ska ha utvecklingssamtal minst en gång varje termin och att Kriminalvården ska erbjuda barn intagna i kriminalvårdsanstalt en inledande kartläggning av deras kunskaper inför utbildningen och att det för varje elev ska upprättas en individuell studieplan.

Övriga förslag

I promemorian föreslås även ett förtydligande i skollagen om att de barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige men som omfattas av en rätt till utbildning inom skolväsendet enligt 29 kap. 2 och 3 §§ skollagen, ska

ha samma rätt till utbildning som andra barn och unga när de är intagna i kriminalvårdsanstalt. Rätten till utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan gäller under förutsättning att utbildningen påbörjas vid en kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt 18 år.

Det föreslås att det ska införas en ny särskild utbildningsform i skollagen, utbildning för intagna i häkte. För intagna i häkte ska Kriminalvården få anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan, anpassade gymnasieskolan och kommunal vuxenutbildning.

Det föreslås ändringar i 23 kap. skollagen som innebär att för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt och utbildning för intagna i häkte ska samma bestämmelser om entreprenad gälla som för den skolform som utbildningen ska motsvara. Även ansvaret för medicinska insatser enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen inom utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt ska enligt förslag i denna promemoria få överlåtas till en kommun eller region, om parterna är överens.

Det föreslås att Specialpedagogiska skolmyndigheten ska få i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning. Förslaget medför ändringar i förordningen (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten.

Till följd av förslaget om elevhälsa föreslås även att sekretess ska gälla i sådan utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt som motsvarar utbildning i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Förslaget medför ändringar i offentlighet- och sekretesslagen (2009:400).

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Författningsändringarna och den nya förordningen föreslås träda i kraft den 1 mars 2027. Det behövs inte några särskilda övergångsbestämmelser.

Behov av fortsatt utredning

I arbetet har det identifierats några ytterligare områden som har betydelse för intagna barns och ungas utbildning och där det finns anledning att utreda vidare. När det gäller barns och ungas rätt till utbildning i häkte så behöver den stärkas, inte minst om förslagen i utkastet till lagrådsremissen Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott genomförs. Det bör därför tillsättas en utredning som får i uppdrag att se över möjligheten att ge Kriminalvården ett tydligt ansvar för att elever i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan som är intagna i häkte erbjuds särskild undervisning. Sådan särskild undervisning bör även omfatta barn och unga intagna i häkte som fullgör skolplikt eller sin skolgång utanför skolväsendet.

För att kunna tillhandahålla utbildning av god kvalitet är det av stor vikt att Kriminalvården kan anställa lärare med rätt kompetens för det komplexa och utmanande uppdrag som det innebär att vara lärare inom kriminalvården. Särskilda utbildningsformer enligt 24 kap. skollagen omfattas inte av det nationella professionsprogrammet. Rektorer och lärare som arbetar inom Kriminalvårdens skolverksamhet borde dock ges möjlighet att omfattas av det nationella professionsprogrammet. Det bör därför utredas på vilket sätt det nationella professionsprogrammet kan omfatta vissa särskilda utbildningsformer.

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i skollagen (2010:800)

Härigenom föreskrivs i fråga om skollagen (2010:800)

dels att 23 kap. 18 och 26 §§, 24 kap. 1, 10, 10 a och 26 §§, och rubriken närmast före 24 kap. 10 a § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 24 kap. 10 c–f §§, och närmast före 24 kap. 10 c, 10 d, 10 e och 10 f §§ nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 kap.

18 §¹

För utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§ samt utbildning för elever som vårdas på sjukhus eller annan motsvarande institution enligt 24 kap. 17–19 §§ ska samma bestämmelser om entreprenad gälla som för den skolform som utbildningen ska motsvara.

För utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§, *utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10–10 e §§, utbildning för intagna i häkte enligt 24 kap. 10 f §* samt utbildning för elever som vårdas på sjukhus eller annan motsvarande institution enligt 24 kap. 17–19 §§ ska samma bestämmelser om entreprenad gälla som för den skolform som utbildningen ska motsvara.

26 §²

Vad som föreskrivs om överlåtelse av ansvar i 25 § gäller även för staten som huvudman för utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§.

Vad som föreskrivs om överlåtelse av ansvar i 25 § gäller även för staten som huvudman för utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§ *samt för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10–10 e §§.*

¹ Senaste lydelse 2020:605.

² Senaste lydelse 2020:605.

Lydelse enligt lagrådsremissen Föreslagen lydelse
Frihetsberövande påföljder för
barn och unga

24 kap.

1 §³

I detta kapitel finns bestämmelser om

- internationella skolor (2–7 §§),
- utbildning vid särskilda ungdomshem (8 och 9 §§),
- utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt (10–10 b §§),
- utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt (10–10 e §§),
- utbildning för intagna i häkte (10 f §),
- utbildning vid folkhögskola som motsvarar kommunal vuxenutbildning i svenska för invandrare (11–15 §§),
- utbildning för barn och elever som vårdas på sjukhus eller en institution som är knuten till ett sjukhus (16–19 §§),
- utbildning i hemmet eller på annan lämplig plats (20–22 §§),
- annat sätt att fullgöra skolplikten (23–25 §§), och
- bemyndiganden (26 §).

10 §⁴

Skolpliktiga barn som är intagna i kriminalvårdsanstalt och som inte lämpligen kan fullgöra sin skolplikt på annat sätt, ska fullgöra den genom att delta i utbildning vid kriminalvårdsanstalten. För sådan utbildning ansvarar Kriminalvården.

Utbildningen ska motsvara den i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan. *För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i denna lag tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt. Följande bestämmelser behöver dock inte tillämpas:*

- bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§), och
- bestämmelser om lokaler och utrustning (2 kap. 35 §).

Utbildningen ska motsvara den i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan *med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.*

Utbildning för icke skolpliktiga barn

Utbildning för icke skolpliktiga barn och unga

10 a §⁵

Den som inte längre är skolpliktig och är intagen i en

Den som inte längre är skolpliktig och är intagen i en

³ Senaste lydelse 2026:00.

⁴ Senaste lydelse 2026:00.

⁵ Senaste lydelse 2026:00.

kriminalvårdsanstalt och som inte lämpligen kan fullgöra sin skolgång på annat sätt ska *fram till dess att han eller hon fyller arton år* ges möjlighet att delta i utbildning vid kriminalvårdsanstalten. För sådan utbildning ansvarar Kriminalvården.

Utbildningen ska motsvara sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. *För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt. Följande bestämmelser behöver dock inte tillämpas:*

- bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§), och
- bestämmelser om lokaler och utrustning (2 kap. 35 §).

Nuvarande lydelse

kriminalvårdsanstalt och som inte lämpligen kan fullgöra sin skolgång på annat sätt ska ges möjlighet att delta i utbildning vid kriminalvårdsanstalten. *Detta gäller den som påbörjar sådan utbildning innan han eller hon fyllt arton år.* För sådan utbildning ansvarar Kriminalvården.

Utbildningen ska motsvara sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan *med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.*

Föreslagen lydelse

Asylsökande barn m.fl. intagna i kriminalvårdsanstalt

10 c §

Barn och unga som avses i 29 kap. 2 § andra stycket och som är intagna i kriminalvårdsanstalt och som inte lämpligen kan fullgöra sin skolgång på annat sätt ska ges möjlighet att delta i sådan utbildning som anges i 10 och 10 a §§, om de påbörjar utbildningen innan de fyllt arton år.

Övergripande krav på utbildningen

10 d §

Det som anges i 1 kap. 4 och 5 §§ om syftet med och utformningen av utbildningen inom skolväsendet gäller också för utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt. Även det som anges i 3 kap. 2 § om

elevernas lärande och personliga utveckling gäller för utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt.

Bemyndigande

10 e §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får innebära att andra bestämmelser i lagen än de som anges i 10 d § ska tillämpas på utbildningen.

Utbildning för intagna i häkte

10 f §

För intagna i häkte får Kriminalvården anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan, anpassade gymnasieskolan och kommunal vuxenutbildning.

26 §⁶

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om utbildning som avses i 8–25 §§.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om utbildning som avses i 8, 9 och 10 f–25 §§.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2027.

⁶ Senaste lydelse 2015:802.

1.2 Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

Härigenom föreskrivs i fråga om offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) att det ska införas en ny paragraf, 23 kap. 4 a §, och närmast före 23 kap. 4 a § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 kap.

Utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt

4 a §

Sekretess gäller i sådan utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt som enligt 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen (2010:800) motsvarar utbildning i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Denna lag träder i kraft den 1 mars 2027.

1.3 Förslag till förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Denna förordning innehåller bestämmelser om utbildning som motsvarar den som ges i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

Av 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen (2010:800) framgår att Kriminalvården ansvarar för utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

2 § Förordningen är meddelad med stöd av 24 kap. 10 e § skollagen (2010:800).

Definitioner

3 § De begrepp som används i denna förordning har samma betydelse som de definitioner som anges i 1 kap. 3 § skollagen (2010:800), 1 kap. 2 § andra stycket skolförordningen (2011:185) och 1 kap. 3 § gymnasieförordningen (2010:2039), om inte annat anges särskilt.

Med elev i denna förordning avses utöver vad som anges i 1 kap. 3 § skollagen den som är intagen i kriminalvårdsanstalt och som ska erbjudas utbildning enligt 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen. Med elev avses även barn och unga som enligt 24 kap. 10 c § skollagen ska ges möjlighet att delta i sådan utbildning som anges i 10 och 10 a §§ samma lag.

Gemensamma bestämmelser

Trygghet och studiero

4 § Elever i utbildning enligt denna förordning ska tillförsäkras en miljö där utbildningen präglas av trygghet och undervisningen av studiero. Med studiero i denna förordning avses att det finns goda förutsättningar för eleverna att koncentrera sig på undervisningen.

Kriminalvården ska säkerställa att det inom verksamheten bedrivs ett förebyggande arbete som syftar till att skapa trygghet och studiero.

Elevhälsa och stöd

5 § En elev enligt denna förordning som är i behov av stöd ska erbjudas stöd. Sådant stöd ska ges på det sätt och i den omfattning som behövs för att eleven ska ha möjlighet att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. Samråd ska ske med elevhälsan, om det inte är uppenbart obehövligt.

6 § Eleverna i utbildning enligt denna förordning ska erbjudas sådana medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser som ingår i elevhälsan i motsvarande skolformer inom skolväsendet enligt

2 kap. 25–28 §§ skollagen (2010:800). För sådana insatser ska det finnas personer med samma kompetens som krävs inom skolväsendet.

Studie- och yrkesvägledning

7 § Eleverna i utbildning enligt denna förordning ska ha tillgång till personal med sådan kompetens att deras behov av vägledning inför val av framtida utbildnings- och yrkesverksamhet kan tillgodoses.

Läromedel

8 § Eleverna i utbildning enligt denna förordning ska utan kostnad ha tillgång till läroböcker, andra läromedel och andra lärverktyg som behövs för en god kunskapsutveckling i enlighet med utbildningens mål.

Skolbibliotek

9 § Eleverna i utbildning enligt denna förordning ska ha tillgång till ett skolbibliotek. Med skolbibliotek avses i denna förordning en samlad, gemensam och ordnad verksamhet med ett allsidigt och målgruppsanpassat utbud av analoga medier som ställs till lärarnas och elevernas förfogande för att användas som en resurs i undervisningen.

Ledning och personal

10 § Det pedagogiska arbetet med utbildning enligt denna förordning ska ledas och samordnas av en rektor. Rektorerna ska hålla sig förtrogen med det dagliga arbetet i verksamheten. Rektorerna ska särskilt verka för att utbildningen utvecklas.

Rektorerna ska benämnas på detta sätt. Benämningen ska förbehållas den som har en anställning som rektor. Som rektor får bara den anställas som genom utbildning och erfarenhet har pedagogisk insikt.

En ställföreträdare får utses för en rektor.

11 § Rektorerna får uppdra åt en anställd eller en uppdragstagare i verksamheten som har tillräcklig kompetens och erfarenhet att fullgöra enskilda ledningsuppgifter.

12 § Kriminalvården ska se till att rektorerna går en sådan särskild befattningsutbildning som regleras i förordningen (2011:183) om befattningsutbildning och fortbildning för rektorer och annan personal med motsvarande ledningsfunktion i skola, förskola och fritidshem eller en utbildning som kan jämföras med denna. Utbildningen ska påbörjas snarast möjligt efter det att rektorerna har tillträtt sin anställning och vara genomförd inom fyra år efter tillträdesdagen.

Kriminalvårdens skyldighet enligt första stycket gäller inte i fråga om rektorer som

- tidigare har gått befattningsutbildningen eller en äldre statlig rektorsutbildning,
- genom annan utbildning eller yrkeserfarenhet har förvärvat kunskaper som av en högskola som anordnar befattningsutbildning har jämförats med sådan utbildning, eller
- den 15 mars 2010 har varit verksamma som rektorer.

13 § Kriminalvården ska för undervisningen använda lärare som har en utbildning som är avsedd för den undervisning som läraren ska bedriva i enlighet med vad som gäller enligt 2 kap. 13–19 §§ skollagen (2010:800) och förordningen (2011:326) om behörighet och legitimation för lärare och förskollärare för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

Undantag från bestämmelserna i 2 kap. 13 § skollagen får utöver vad som anges i 2 kap. 18 § skollagen göras om det inte är möjligt att i viss undervisning använda en legitimerad och behörig lärare utan att det innebär organisatoriska svårigheter för Kriminalvården. Ett sådant undantag får dock endast ske under de förutsättningar och med de begränsningar som följer av denna förordning. Bestämmelser om undantag enligt detta stycke finns i 25 och 40 §§.

Lärotider

14 § Utbildning enligt denna förordning ska bedrivas under läsår, som består av en hösttermin och en vårtermin. Läsåret ska börja i juli och sluta i juni. Dagarna för höst- och vårterminens början och slut beslutas av Kriminalvården.

Kriminalvården beslutar om hur undervisningen ska förläggas under läsåret. Undervisning får dock inte förläggas till lördagar, söndagar eller andra helgdagar.

Undervisningstid

15 § För en elev i utbildning enligt denna förordning ska undervisningstiden motsvara den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan (garanterad undervisningstid).

Den garanterade undervisningstiden får minskas tillfälligt om eleven på grund av avskildhet enligt fängelselagen (2010:610) eller av någon annan orsak inte kan delta i den verksamhet som anordnas för att ge den avsedda utbildningen. Eleven ska då i möjligaste mån kompenseras för tid som han eller hon inte kunnat delta. Kriminalvården behöver dock inte tillhandahålla mer än 900 undervisningstimmar per läsår och elev.

Schema

16 § För läsåret eller för kortare tid ska det för varje elev finnas ett schema som innehåller uppgifter om samtliga undervisningspass och lärare.

Inledande kartläggning

17 § Kriminalvården ska erbjuda barn intagna i kriminalvårdsanstalt en inledande kartläggning av deras kunskaper inför utbildning enligt denna förordning.

Individuell studieplan

18 § Rektorn ansvarar för att en individuell studieplan upprättas för varje elev som deltar i utbildning enligt denna förordning.

Den individuella studieplanen ska innehålla uppgifter om den enskildes utbildningsmål, utbildningens innehåll, omfattning och i förekommande fall stödåtgärder. Planen ska utarbetas i samverkan med eleven. Vid utarbetande av studieplanen ska hänsyn tas till tidigare påbörjad utbildning samt till elevens behov och förutsättningar. Eleven ska i samband med utarbetandet erbjudas studie- och yrkesvägledning. I vägledningen ska det ingå information om möjligheter till fortsatta studier och om arbetslivets kompetens- och rekryteringsbehov.

Planen ska vid behov revideras.

Särskilda bestämmelser om utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan

Utbildningens syfte

19 § Det som anges i 10 kap. 2 §, 11 kap. 2 § och 12 kap. 2 § skollagen (2010:800) om syftet med utbildningen i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan ska även gälla för motsvarande utbildning enligt denna förordning.

Utbildningens innehåll

20 § Undervisningen inom utbildning som motsvarar grundskolan ska omfatta de ämnen som anges i 10 kap. 4 § skollagen (2010:800). Undervisningen inom utbildning som motsvarar anpassade grundskolan ska omfatta de ämnen eller ämnesområden som anges i 11 kap. 6 § skollagen. Undervisningen inom utbildning som motsvarar specialskolan ska omfatta de ämnen som anges i 12 kap. 4 § skollagen.

Modersmål behöver dock inte erbjudas, med undantag för nationella minoritetsspråk som ska erbjudas en elev som tillhör någon av de nationella minoriteterna. Föreskrifterna i 5 kap. 14 och 15 §§ skolförordningen (2011:185) om grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan ska även tillämpas på motsvarande utbildning enligt denna förordning.

Vid fördelningen av undervisningstid i varje ämne ska Kriminalvården ta hänsyn till bestämmelserna i bilagorna 1–3 till skolförordningen om fördelning av den garanterade undervisningstiden på ämnen respektive ämnen och ämnesområden (timplaner).

21 § Inom utbildning som motsvarar grundskolan och specialskolan ska Kriminalvården som språkval erbjuda minst två av språken franska, spanska och tyska. En elev får i stället för ett språk som erbjudits välja

1. svenska eller svenska som andraspråk under förutsättning att eleven i övrigt får undervisning i svenska eller svenska som andraspråk, eller
2. engelska.

Kriminalvården får därutöver även erbjuda teckenspråk.

22 § För en enskild elev får rektorn besluta om avvikelse i fråga om de ämnen som annars gäller för utbildningen som motsvarar grundskolan och i förekommande fall specialskolan. Ett sådant beslut får endast fattas om undervisningen eller stödåtgärder inte i rimlig grad kan anpassas efter elevens behov och förutsättningar och om eleven och elevens vårdnads-

havare medger det. I sådant fall ska studiegången utformas så att eleven så långt som möjligt får förutsättningar att nå behörighet till gymnasieskolans nationella program.

Beslut enligt första stycket ska dokumenteras.

23 § För utbildningen som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska den läroplan samt de kursplaner och betygskriterier tillämpas som är meddelade av regeringen eller av Statens skolverk för motsvarande skolform inom skolväsendet. Kriminalvården får besluta om nödvändiga avvikelser från läroplanen, kursplanerna och betygskriterierna som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt.

Hur undervisningen får bedrivas

24 § Undervisningen inom utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska bedrivas i Kriminalvårdens lokaler där eleverna och läraren befinner sig i samma rum (närundervisning).

25 § Om det för viss undervisning inte är möjligt för Kriminalvården att i närundervisning använda en lärare som uppfyller kraven i 2 kap. 13 § skollagen (2010:800) utan att det innebär organisatoriska svårigheter för Kriminalvården får undervisningen i stället bedrivas av en annan lärare inom Kriminalvården. En sådan lärare ska

1. ha legitimation och vara behörig att undervisa i ett annat ämne,
2. i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande, och
3. vara lämplig att bedriva undervisningen.

En lärare som bedriver undervisning med stöd av första stycket har ansvar för den undervisning han eller hon bedriver. Planeringen av undervisningen och betygsättning ska dock ske tillsammans med en legitimerad och behörig lärare i det aktuella ämnet. Denna behöriga lärare behöver inte finnas närvarande där eleverna och den undervisande läraren befinner sig.

Det som anges i första och andra stycket gäller inte för undervisning i följande ämnen:

- engelska,
- matematik,
- samhällsorienterande ämnen: geografi, historia, religionskunskap och samhällskunskap, och
- svenska eller svenska som andraspråk.

26 § Närundervisning får kombineras med interaktiv undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där eleverna och läraren är åtskilda i rum men inte i tid (fjärrundervisning). Fjärrundervisning får bara bedrivas om det för viss undervisning inte finns någon lämplig lärare som uppfyller kraven på legitimation och behörighet enligt 2 kap. 13 § skollagen (2010:800) att tillgå eller att närundervisning skulle leda till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och undervisning enligt 25 § inte är möjlig.

Fjärrundervisning får inte vid någon tidpunkt under ett läsår användas för mer än 25 procent av elevens undervisningstimmar och får heller inte användas i de ämnen som anges i 25 § tredje stycket.

Vid fjärrundervisning ska bestämmelserna i 21 kap. 11 och 13 §§ skollagen om fjärrlärare och handledare tillämpas.

Mentor

27 § Varje elev ska ha en mentor som ska följa elevens kunskapsutveckling och studiesituation med utgångspunkt i elevens utbildning i dess helhet. Mentorn ska särskilt uppmärksamma tecken på att eleven kan behöva stöd och i så fall skyndsamt informera berörd skolpersonal.

Utvecklingssamtal

28 § Minst en gång varje termin ska rektorn se till att eleven, och om det är möjligt elevens vårdnadshavare, i ett utvecklingssamtal ges samlad information om elevens kunskapsutveckling och studiesituation.

Utvecklingssamtalet ska genomföras med elevens individuella studieplan som grund.

Betyg

29 § För utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska bestämmelser om betyg m.m. i 3 kap. 13, 14, 15–21 §§, 10 kap. 14–23 §§, 11 kap. 18–23 a §§ och 12 kap. 14–23 §§ skollagen (2010:800) och 6 kap. 2–4, 7 och 9–23 §§ skolförordningen (2011:185) för den skolform som utbildningen motsvarar tillämpas. Detta gäller även sådana föreskrifter som Statens skolverk har meddelat med stöd av 6 kap. 23 § skolförordningen.

Bestämmelserna om nationella prov för grundskolan respektive specialskolan i 9 kap. 20–22 §§ och 11 kap. 10–12 a §§ skolförordningen ska tillämpas för motsvarande utbildning enligt denna förordning. Detta gäller även sådana föreskrifter som Skolverket har meddelat med stöd av 9 kap. 22 a § och 11 kap. 12 a § skolförordningen.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i 3 kap. 20 § skollagen och 6 kap. 17 § skolförordningen om huvudmannen gälla Kriminalvården.

Särskilda bestämmelser om utbildning som motsvarar gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan

Utbildningens syfte

30 § Det som anges i 15 kap. 2 § första och andra styckena och 3 § och 18 kap. 2 § skollagen (2010:800) om syftet med utbildningen i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ska även tillämpas för motsvarande utbildning enligt denna förordning.

Erbjudande av utbildning motsvarande ett högskoleförberedande program i gymnasieskolan

31 § Kriminalvården ska erbjuda den som omfattas av 24 kap. 10 a § skollagen (2010:800) och som uppfyller de behörighetskrav som anges i

16 kap. 31–34 §§ skollagen och 7 kap. 1 § gymnasieförordningen (2010:2039) en utbildning, som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program i gymnasieskolan enligt bilaga 1 till skollagen, som han eller hon är behörig till. För sådan utbildning ska bestämmelserna i 16 kap. 2, 4–10 och 21–24 §§ skollagen tillämpas.

Vid erbjudandet av utbildning enligt denna paragraf ska Kriminalvården ta hänsyn till om eleven tidigare påbörjat en gymnasieutbildning inom skolväsendet och möjligheten för eleven att fullfölja den påbörjande gymnasieutbildningen. Hänsyn ska även tas till elevens behov och förutsättningar.

Erbjudande av utbildning motsvarande ett yrkesprogram i gymnasieskolan

32 § Kriminalvården ska erbjuda den som omfattas av 24 kap. 10 a § skollagen (2010:800) och som uppfyller de behörighetskrav som anges i 16 kap. 30–34 §§ skollagen en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett yrkesprogram i gymnasieskolan enligt bilaga 1 till skollagen. För sådan utbildning ska bestämmelserna i 16 kap. 2, 3, 5–10 och 21–24 §§ skollagen tillämpas. Vid erbjudandet av utbildning enligt denna paragraf ska Kriminalvården ta hänsyn till om eleven tidigare påbörjat en gymnasieutbildning inom skolväsendet och möjligheten för eleven att fullfölja den påbörjande gymnasieutbildningen. Hänsyn ska även tas till

1. elevens behov och förutsättningar,
2. elevens möjlighet till etablering på arbetsmarknaden efter genomförd utbildning, och
3. lämplighet som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt.

Erbjudande av utbildning motsvarande ett introduktionsprogram i gymnasieskolan

33 § För den som omfattas av 24 kap. 10 a § skollagen (2010:800) och som saknar behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan enligt 16 kap. 30 § eller 31 § skollagen ska utbildning motsvarande introduktionsprogrammen yrkesintroduktion eller individuellt alternativ i gymnasieskolan enligt 17 kap. 2 §§ skollagen erbjudas. För sådan utbildning ska föreskrifterna i 17 kap. 3 § skollagen och 6 kap. 5 och 6 §§ gymnasieförordningen (2010:2039) tillämpas.

Vid erbjudandet av utbildning motsvarande introduktionsprogrammet yrkesintroduktion ska Kriminalvården ta hänsyn till

1. elevens behov och förutsättningar,
2. elevens möjlighet till etablering på arbetsmarknaden efter genomförd utbildning, och
3. lämplighet som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt.

Om det finns särskilda skäl får Kriminalvården även ta emot den som uppfyller behörighetskraven för ett nationellt program till utbildning motsvarande yrkesintroduktion eller individuellt alternativ.

Erbjudande av utbildning motsvarande anpassade gymnasieskolan

34 § I förekommande fall ska utbildning som motsvarar utbildning som ges på ett nationellt eller individuellt program i anpassade gymnasieskolan enligt 19 kap. och bilaga 3 till skollagen (2010:800) erbjudas. Sådan utbildning ska erbjudas den vars skolplikt har upphört och som på grund av att han eller hon har en intellektuell funktionsnedsättning inte bedöms ha förutsättningar att uppfylla sådana betygskriterier som gäller för gymnasieskolan och som minst ska uppfyllas. Detsamma gäller den som omfattas av det som anges i 29 kap. 8 § skollagen.

För sådan utbildning ska bestämmelserna i 19 kap. 2, 3, 5–9, 12–15 och 22–25 §§ skollagen tillämpas i relevanta delar.

Utbildningens innehåll

35 § För utbildningen som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska den läroplan, examensmål, program mål, de ämnesplaner och poängplaner tillämpas som är meddelade av regeringen eller av Statens skolverk för motsvarande skolform och motsvarande utbildning inom skolväsendet. Bestämmelserna om utbildningens innehåll och omfattning i 4 kap. 1–2, 4–11 och 23 §§ gymnasieförordningen (2010:2029) för utbildning i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ska tillämpas för motsvarande utbildning. Även bestämmelserna om utökad program i 4 kap. 24 § första stycket ska tillämpas. Bestämmelserna om modersmålsundervisning i 4 kap. 15–21 §§ gymnasieförordningen behöver dock inte tillämpas med undantag för de bestämmelser som avser nationella minoritetsspråk. En elev som tillhör någon av de nationella minoriteterna ska erbjudas modersmålsundervisning i elevens nationella minoritetsspråk.

För utbildning motsvarande nationella program i gymnasieskolan ska poängplanen i bilaga 2 till skollagen (2010:800) och bilaga 1 till gymnasieförordningen tillämpas. För utbildning motsvarande nationella program i anpassade gymnasieskolan ska poängplanen i bilaga 4 till skollagen och bilaga 2 till gymnasieförordningen tillämpas. Kriminalvården får besluta om nödvändiga avvikelser från läroplanen, examensmålen, program målen, ämnesplanerna och poängplanerna som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt. Avvikelser får dock inte göras från poängplanerna i bilagorna 2 och 4 till skollagen.

Omfattningen av studierna ska för utbildning som motsvarar gymnasieskolan anges i gymnasiepoäng. För utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan anges omfattningen av studierna i gymnasiepoäng i anpassade gymnasieskolan.

36 § Rektorn får besluta om att en elevs utbildning får avvika från vad som annars gäller för ett nationellt program i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. I sådana fall ska bestämmelserna i 9 kap. 4 och 4 a §§ gymnasieförordningen (2010:2039) tillämpas på motsvarande utbildning enligt denna förordning.

Föreskrifterna i 9 kap. 1–3 §§ gymnasieförordningen om rätten för en elev att läsa ett ämne på nytt ska tillämpas på motsvarande utbildning enligt denna förordning.

Kompletterande bestämmelser om den individuella studieplanen

37 § För en elev som deltar i utbildning som motsvarar ett nationellt program i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska den individuella studieplanen utöver det som anges i 18 § innehålla följande uppgifter:

1. vilket program, och i förekommande fall inriktning, utbildningen eleven deltar i motsvarar i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, och

2. de ämnen och nivåer i dessa ämnen eller de ämnesområden som eleven har valt eller valt bort.

Om eleven deltar i utbildning som motsvarar ett introduktionsprogram i gymnasieskolan eller i ett individuellt program i anpassade gymnasieskolan ska den individuella studieplanen, när det är aktuellt, innehålla uppgifter om

1. elevens studier i grundskolans respektive anpassade grundskolans ämnen,

2. delar av nivåer i ämnen och andra insatser som är gynnsamma för elevens kunskapsutveckling och som är avsedda att ingå i utbildningen, och

3. det yrkesområde som utbildningen inriktas mot.

Rätten att fullfölja påbörjad utbildning

38 § En elev som har påbörjat utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan enligt denna förordning ska ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den individuella studieplanen under den tid han eller hon är intagen i kriminalvårdsanstalt.

Om det inte är möjligt för Kriminalvården att anordna den påbörjade utbildningen eller om det bäst gynnar eleven får han eller hon ges möjlighet att i stället delta i annan utbildning eller fullfölja utbildningen inom Kriminalvårdens utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. Vid ändringar av den individuella studieplanen ska eleven ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den ändrade planen.

Hur undervisningen får bedrivas

39 § Undervisningen inom utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska i huvudsak bedrivas i Kriminalvårdens lokaler där eleverna och läraren befinner sig i samma rum (närundervisning).

40 § Om det för viss undervisning inte är möjligt för Kriminalvården att i närundervisning använda en lärare som uppfyller kraven i 2 kap. 13 § skollagen (2010:800) utan att det leder till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården får undervisningen i stället bedrivas av en annan lärare inom Kriminalvården. En sådan lärare ska

1. ha legitimation och vara behörig att undervisa i ett annat ämne,

2. i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande, och

3. vara lämplig att bedriva undervisningen.

En lärare som bedriver undervisning med stöd av första stycket har ansvar för den undervisning han eller hon bedriver. Planeringen av

undervisningen och betygsättning ska dock ske tillsammans med en legitimerad och behörig lärare i det aktuella ämnet. Denna behöriga lärare behöver inte finnas närvarande där eleverna och den undervisande läraren befinner sig.

Det som anges i första och andra stycket gäller inte för undervisning i följande ämnen:

- engelska,
- matematik,
- samhällskunskap, och
- svenska eller svenska som andraspråk.

41 § Närundervisning får kombineras med interaktiv undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där eleverna och läraren är åtskilda i rum men inte i tid (fjärrundervisning). Fjärrundervisning får bara bedrivas om det för viss undervisning inte finns någon lämplig lärare som uppfyller kraven på legitimation och behörighet enligt 2 kap. 13 § skollagen (2010:800) att tillgå eller att närundervisning skulle leda till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och undervisning enligt 40 § inte är möjlig.

Fjärrundervisning får inte vid någon tidpunkt under ett läsår användas för mer än 25 procent av elevens undervisningstimmar och får heller inte användas i de ämnen som anges i 40 § tredje stycket. Vid fjärrundervisning ska bestämmelserna i 21 kap. 11 och 13 §§ skollagen om fjärrlärare och handledare tillämpas.

42 § Närundervisning eller fjärrundervisning får i enstaka delar kombineras med undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där eleven och läraren är åtskilda i både rum och tid (distansundervisning). Vid distansundervisning ska bestämmelserna i 22 kap. 10 och 11 §§ skollagen (2010:800) om distanslärare och elevens kontakt med distansläraren tillämpas och det ska det finnas en handledare närvarande där eleverna befinner sig. Handledaren ska vara en för detta ändamål lämplig person.

Arbetsplatsförlagt lärande

43 § För elever som deltar i utbildning som motsvarar ett fullständigt yrkesprogram i gymnasieskolan ska arbetsplatsförlagt lärande förekomma i minst 15 veckor. Om arbetsplatsförlagt lärande inte kan erbjudas på grund av omständigheter som Kriminalvården inte kan råda över eller om utbildningen av säkerhetsskäl inte kan förläggas till en arbetsplats, får arbetsplatsförlagt lärande bytas ut mot motsvarande utbildning förlagd i Kriminalvårdens skolverksamhet.

För elever som deltar i utbildning som motsvarar yrkesintroduktion ska delar av utbildningen genomföras som arbetsplatsförlagt lärande, förutsatt att Kriminalvården i det enskilda fallet kan medge det. Även utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan får förläggas till en arbetsplats.

Rektor beslutar om att hela eller delar av nivåer i ämnen ska förläggas till en arbetsplats.

44 § För en elev som deltar i arbetsplatsförlagt lärande ska det utses en handledare på arbetsplatsen. Som handledare får bara den anlitats som har nödvändiga kunskaper och erfarenheter för uppdraget och som även i övrigt bedöms vara lämplig.

Särskilt om hur undervisningen får bedrivas när eleven fyllt arton år

45 § För en elev som fyllt arton år och som fullföljer utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan enligt denna förordning, får undervisningen trots vad som anges i 39–44 §§ bedrivas på det sätt som är förenligt med bestämmelserna i 5 kap. förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning. Detta gäller endast om eleven samtidigt är placerad på en avdelning för vuxna.

Mentor

46 § Bestämmelserna om mentor i 15 kap. 19 a § och 18 kap. 19 a § skollagen (2010:800) för gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ska tillämpas för motsvarande utbildning enligt denna förordning.

Utvecklingssamtal

47 § Minst en gång varje termin ska rektorn se till att eleven, och om det är möjligt elevens vårdnadshavare, i ett utvecklingssamtal ges samlad information om elevens kunskapsutveckling och studiesituation.

Utvecklingssamtalet ska genomföras med elevens individuella studieplan som grund.

Betyg

48 § För utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska föreskrifterna om betyg m.m. i 3 kap. 13, 14, 15–21 §§, 15 kap. 21–29 §§, 16 kap. 26–28 §§, 18 kap. 21–26 a §§ och 19 kap. 27 § skollagen (2010:800) och 8 kap. 1–18, 20–24 och 26–28 §§ gymnasieförordningen (2010:2039) för den skolform som utbildningen motsvarar tillämpas. Detta gäller även sådana föreskrifter som Statens skolverk har meddelat med stöd av 8 kap. 3 g, 3 i, 26 och 28 §§ gymnasieförordningen. Bestämmelserna i 8 kap. 9 § andra stycket gymnasieförordningen ska dock inte tillämpas. I stället ska läraren lämna skriftlig information till eleven om de nivåer i ämnen som eleven har påbörjat men inte slutfört i olika ämnen.

Betyg i ett ämne på en nivå som helt eller delvis genomförs som arbetsplatsförlagt lärande ska beslutas av läraren i ämnet efter inhämtande av synpunkter från handledaren.

Vid tillämpningen av första stycket ska det som sägs i 3 kap. 20 § skollagen om huvudmannen gälla Kriminalvården.

49 § Betyg som har satts med stöd av 48 § i fråga om gymnasieskolan får tas med i ett examensbevis, studiebevis eller gymnasieintyg från gymnasieskolan. Sådana betyg får även tas med i ett examensbevis från kommunal vuxenutbildning på gymnasial nivå.

Betyg som har satts med stöd av 48 § i fråga om anpassade gymnasieskolan får tas med i ett gymnasiebevis från anpassade gymnasieskolan.

Sådana betyg får även tas med i ett komvuxbevis från kommunal vuxenutbildning som anpassad utbildning på gymnasial nivå.

50 § För den som tidigare har fått en gymnasieexamen får en examen enligt denna förordning med samma innehåll som den tidigare examen inte utfärdas.

Övriga bestämmelser

Bemyndigande

51 § Kriminalvården får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av bestämmelserna i denna förordning.

Överklagande

52 § Beslut enligt denna förordning får inte överklagas.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2027.

1.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning att det ska införas en ny paragraf, 5 kap. 13 §, och närmast före 5 kap. 13 § en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

Fullfölja gymnasieutbildning

13 §¹

I 38 § förordningen (00:00) om utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt finns bestämmelser om att en elev som har påbörjat utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska ges möjlighet att fullfölja utbildningen utifrån elevens individuella studieplan. Om det inte är möjligt för Kriminalvården att anordna den påbörjade utbildningen eller om det bäst gynnar eleven får han eller hon i stället ges möjlighet att fullfölja utbildningen inom Kriminalvårdens utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning.

Om ett urval bland behöriga sökande till utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning på gymnasial nivå eller till utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning som anpassad utbildning på gymnasial nivå behöver göras ska företrädere ges till den som önskar fullfölja studier som han eller hon har påbörjat enligt en upprättad individuell studieplan som anges i förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2027.

¹ Tidigare 13 § upphävd genom 2016:458.

1.5 Förordning om ändring i förordningen (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Myndigheten ska i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning ge råd och stöd till huvudmän med ansvar för

1. utbildning inom skolväsendet,	
2. internationella skolor enligt 24 kap. skollagen (2010:800),	
3. utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. skollagen,	3. utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. skollagen,
och	
4. annan pedagogisk verksamhet enligt 25 kap. skollagen.	4. utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. skollagen, och
	5. annan pedagogisk verksamhet enligt 25 kap. skollagen.

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 2027.

2 Uppdraget och dess genomförande

2.1 Utredarens uppdrag

Regeringspartierna har tillsammans med samarbetspartiet Sverigedemokraterna aviserat i Tidöavtalet att särskilda ungdomsfängelser ska inrättas som Kriminalvården ska vara huvudman för. I betänkandet En översyn av regleringen om frihetsberövande påföljder för unga (SOU 2023:44) föreslås att slutna ungdomsvård ska utmönstras som påföljd och att fängelse i stället ska väljas som frihetsberövande påföljd även för den som inte har fyllt 18 år. Vidare föreslås att Kriminalvården ska ansvara för verkställigheten. Barn- och ungdomsavdelningar i kriminalvårdsanstalt ska ersätta de avdelningar på särskilda ungdomshem som Statens institutionsstyrelse (SiS) i dag ansvarar för och där barn och unga som har dömts till slutna ungdomsvård avtjänar sin påföljd. Förslagen i betänkandet har beretts inom Regeringskansliet och den 6 november 2025 fattade regeringen beslut om lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga. Regeringen har genom beslut den 28 september 2023 uppdragit åt Kriminalvården att förbereda inrättandet av särskilda enheter för barn i åldern 15–17 år. Enheterna ska, med förbehåll för riksdagens ställningstagande, vara redo att tas i drift senast den 1 juli 2026. Utredaren har haft i uppdrag att utreda vissa kvarstående frågor i syfte att ta fram förslag på nödvändiga författningsändringar för att barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodoses sin rätt till utbildning och samtidigt skapa goda förutsättningar för Kriminalvården att bedriva en ändamålsenlig utbildning med kvalitet för barn och unga som avtjänar fängelsestraff.

I uppdraget har ingått att

- ta ställning till hur Kriminalvården ska kunna bedriva utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt genom en modell där närundervisning, vid behov, och när undervisningen kan genomföras på ett säkert sätt, kan kombineras med fjärr- och distansundervisning,
- analysera och ta ställning till hur elevens stödbehov ska tillgodoses i en modell där när-, fjärr- och distansundervisning vid behov kan kombineras,
- ta ställning till om det behövs en särskild reglering av läsår och skolarbetets förläggning för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt,
- analysera behovet av tydligare bestämmelser i fråga om utbildningen för skolpliktiga barn på kriminalvårdsanstalt,
- föreslå hur utbildning motsvarande gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan bör erbjudas och utformas inom Kriminalvården och analysera behovet av tydligare bestämmelser när det gäller utbildningen för de barn och unga som tillhör målgruppen för gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Utredaren har inte varit förhindrad att, i mån av tid, analysera och ta ställning till angränsande frågor.

2.2 Definition av barn

Uppdraget handlar om författningsändringar för att barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodoses sin rätt till utbildning. I promemorian används begreppet ”barn” för att beskriva en person under 18 års ålder. När såväl barn under 18 år som unga över 18 år avses hänvisas till den gruppen som ”barn och unga”. Avsikten är att på så sätt vara tydliga med att barnkonventionens definition av barn tillämpas. Den innebär att med barn avses varje människa under 18 års ålder, om inte barnet blir myndigt tidigare enligt den lag som gäller för barnet (artikel 1 barnkonventionen). Samtidigt behandlar promemorian även en grupp som inte är barn men som kan beskrivas som unga. I vissa fall används även begreppet ”ungdomar” som i skollagen (2010:800) används bl.a. i fråga om gymnasieutbildning och omfattar i huvudsak barn och unga mellan 16 och 21 år.

2.3 Utgångspunkter för arbetet

I uppdragsbeskrivningen betonas vikten av att utredaren ska ha ett barnrättsperspektiv i sitt arbete och att utredaren särskilt ska belysa konsekvenserna för barn och beakta barnets rättigheter bl.a. utifrån FN:s konvention om barnets rättigheter (Barnkonventionen) samt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Samtidigt betonas vikten av Kriminalvården ska ges goda förutsättningar att bedriva en ändamålsenlig utbildning med kvalitet som också är resurs- och kostnadseffektiv. Dessa olika perspektiv har varit utgångspunkter för arbetet med förslagen i denna promemoria. Barn och unga står dock i centrum för uppdraget och hänsyn har tagits till vad vi vet om barns och ungas behov och deras syn på utbildning.

2.4 Angränsande uppdrag och arbeten som har följts och beaktats

I utredarens uppdrag har ingått att hålla sig informerad om det arbete som bedrivs inom Regeringskansliet och utredningsväsendet på de områden som uppdraget avser. För närvarande bereds flera förslag på reformer, utöver de förslag som redovisas i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga, som kan komma att få påverkan på Kriminalvårdens uppdrag och de förslag som redovisas i denna promemoria. Det handlar dels om förslag inom det straffrättsliga området, däribland förslagen i betänkandet Straffbarhetsåldern (SOU 2025:11) och i regeringens utkast till lagrådsremiss Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott som remitterades den 24 september 2025 (Ju2025/01945), dels om förslag inom utbildningsområdet som påverkar utbildning inom

skolväsendet som för närvarande bereds inom Regeringskansliet. Bl.a. förslag som redovisas i betänkandena Kunskap för alla – nya läroplaner med fokus på undervisning och lärande (SOU 2025:19), Ett likvärdigt betygssystem (SOU 2025:18), Förbättrat stöd i skolan (SOU 2025:44) och Fler vägar till arbetslivet (SOU 2024:74). Parallellt pågår även en översyn av den statliga barn- och ungdomsvårdens uppdrag och organisation. En särskild utredare har i uppdrag att göra en översyn av den statliga barn- och ungdomsvårdens uppdrag och organisation i syfte att stärka dess vårdande uppdrag och del i vårdkedjan för att säkerställa att barn och unga ges en trygg och kvalitativ vård, skola och behandling (S 2024:01). Uppdraget ska slutredovisas senast den 11 augusti 2026 (dir. 2024:1, dir. 2025:39 och dir. 2025:95).

I arbetet med promemorian har även Kriminalvårdens delredovisning av uppdraget att förbereda inrättandet av särskilda enheter för barn i åldern 15–17 år (Ju2023/02157, Kriminalvårdens delredovisning av Uppdrag att förbereda inrättandet av särskilda enheter för unga i åldern 15–17 år inom Kriminalvården, KV2023-22428) särskilt beaktats. Kriminalvårdens förberedelseuppdrag har den 23 oktober 2025 kompletterats på så vis att uppdraget även omfattar barn som är 13 eller 14 år. Det kompletterande förberedelseuppdraget beslutades nära inpå det att utredarens uppdrag skulle redovisas och det har därför inte har gått att följa Kriminalvårdens arbete i denna del.

Härvid har Barnombudsmannens årsrapport 2025 ”Ni måste hinna före”

– Barns och ungas berättelser om att vara frihetsberövad, särskilt beaktats.

2.5 Uppdragets genomförande

Arbetet med denna promemoria inleddes i april 2025. I uppdragsbeskrivningen anges att utredaren ska bedriva arbetet i nära samarbete med Kriminalvården, hålla sig informerad om det arbete som bedrivs inom Regeringskansliet och utredningsväsendet på de områden som uppdraget avser samt samråda med andra relevanta myndigheter och organisationer, t.ex. Barnombudsmannen, Statens institutionsstyrelse (SiS) och Statens skolverk. Utöver ovan nämnda aktörer har möten eller andra kontakter hållits med Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM), Rädda barnen, Unicef, BRIS – Barnens Rätt i Samhället och Barnrättsbyrån. Möten har även hållits med Utredningen om en reform av den statliga barn- och ungdomsvården för en trygg och kvalitativ vård (S 2024:01).

Utredaren och utredningssekreteraren har bjudits in att delta i studiebesök vid Österåkersanstalten den 19 maj 2025 och häktet Sollentuna den 20 maj 2025 samt vid ungdomshemmet Råby den 17 september 2025. Vid dessa besök har utredaren och utredningssekreterare haft möjlighet att inhämta erfarenheter och synpunkter från barn och unga. Vid besöken har utredaren och utredningssekreteraren även haft möjlighet att inhämta erfarenheter och synpunkter från lärare och annan personal.

3 Bakgrund och rättsliga utgångspunkter

3.1 Fängelse som frihetsberövande påföljd för barn och unga

Regeringen beslutade den 3 november 2021 att ge en särskild utredare i uppdrag att göra en översyn av regleringen om frihetsberövande påföljder för lagöverträdare under 18 år och föreslå lämpliga förändringar (dir. 2021:99). Utredningen, som tog namnet Utredningen om frihetsberövande påföljder för unga, överlämnade den 14 augusti 2023 betänkandet En översyn av regleringen om frihetsberövande påföljder för unga (SOU 2023:44). I betänkandet föreslås att påföljden slutna ungdomsvård ska utmönstras och att unga lagöverträdare i åldern 15–17 år som döms för grov brottslighet i stället ska dömas till fängelse, samt att fängelse-påföljden ska verkställas på särskilda ungdomsavdelningar hos Kriminalvården. Förslagen i betänkandet har beretts inom Regeringskansliet och den 6 november 2025 fattade regeringen beslut om lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga. I lagrådsremissen föreslår regeringen att barn och unga, i de fall en frihetsberövande påföljd inte kan undvikas, ska dömas till fängelse i stället för slutna ungdomsvård. Förslaget innebär att Kriminalvården blir ansvarig för verkställigheten och att slutna ungdomsvård utmönstras ur påföljdssystemet. Barn som döms till fängelse ska som huvudregel placeras på särskilda barn- och ungdomsavdelningar, som ska vara särskilt anpassade utifrån barns behov och rättigheter. Genom att påföljden blir fängelse kommer barn och unga även att omfattas av systemet med villkorlig frigivning och vid övergången från anstalt till frihet kommer de att ställas under övervakning i syfte att ge dem det stöd och den kontroll som de behöver. I lagrådsremissen föreslås även att verkställighetslagstiftningen i vissa delar ska anpassas utifrån barns särskilda behov och rättigheter. Lagändringarna föreslås, i allt väsentligt, träda i kraft den 1 juli 2026.

Regeringen gav den 28 september 2023 Kriminalvården i uppdrag att förbereda inrättandet av särskilda enheter för barn i åldern 15–17 år (Ju2023/02157). Enheterna ska, med förbehåll för riksdagens ställningstagande, vara redo att tas i drift senast den 1 juli 2026. I september 2025 remitterades utkast till lagrådsremissen Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott, i vilken det föreslås att straffbarhetsåldern ska sänkas till 13 år för brott med minimistraff fängelse i fyra år eller mer samt försök, förberedelse och stämpling till sådana brott. Med anledning av detta kompletterade regeringen den 23 oktober 2025 Kriminalvårdens förberedelseuppdrag på så vis att uppdraget även omfattar barn som är 13 eller 14 år (Ju2025/02195). Den 30 januari 2025 gav regeringen Statens institutionsstyrelse (SiS) i uppdrag att förbereda utmönstringen av påföljden slutna ungdomsvård, med förbehåll för riksdagens ställningstagande (S2025/00164).

Regeringen har även i budgetpropositionen för 2024, 2025 och 2026 uttalat att särskilda ungdomsfängelser ska inrättas som Kriminalvården ska vara huvudman för (prop. 2023/24:1 utg.omr. 4 avsnitt 2.8.3, prop. 2024/2025:1 utg.omr. 4 avsnitt 2.8.3 och prop. 2025/2026:1 utg.omr. 4 avsnitt 3.8.1).

3.2 Förslag om Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga i lagrådsremissen

I dagsläget har Kriminalvården enligt 24 kap. 10 § skollagen (2010:800) möjlighet att för intagna i kriminalvårdsanstalt anordna utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås, i likhet med vad som föreslås i SOU 2023:44, att två nya paragrafer ska föras in i 24 kap. skollagen så att Kriminalvården får en skyldighet att anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, för barn som avtjänar fängelsestraff. För sådan utbildning ska, enligt förslagen i lagrådsremissen, relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt. Bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§ skollagen) samt lokaler och utrustning (2 kap. 35 § skollagen) behöver dock inte tillämpas. De föreslagna bestämmelserna i skollagen överensstämmer i huvudsak med vad som gäller för utbildning vid särskilda ungdomshem (se 24 kap. 8 och 9 §§ skollagen). Till skillnad från bestämmelsen som rör de särskilda ungdomshemmen är tillämpningsområdet för paragrafen om icke skolpliktiga avgränsat till att bara gälla den som är under 18 år. Detta beror på att Kriminalvården, till skillnad från SiS, redan får bedriva utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning (24 kap. 10 § skollagen). Att en intagen är behörig att delta i sådan utbildning från och med det år han eller hon fyller 18 år framgår av 5 kap. förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning. Ändringarna i skollagen föreslås träda i kraft den 1 juli 2026 (s. 137 ff.).

I lagrådsremissen konstaterar regeringen, i likhet med vad som anges i SOU 2023:44, att de närmare förutsättningar för Kriminalvårdens skolverksamhet för den nya målgruppen behöver utredas ytterligare (s. 138). Behoven av att utreda de närmare förutsättningarna är bakgrunden till att den aktuella utredaren har fått i uppdrag att ta fram förslag på nödvändiga författningsändringar för att barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodose sin rätt till utbildning, samtidigt som Kriminalvården får förutsättningar att bedriva en ändamålsenlig skolverksamhet (Ju 2025:B). I lagrådsremissen föreslås att intagna barn ska omfattas av sysselsättningsplikt enligt fängelselagen (2010:610) men att de inte ska få erbjudas sysselsättning i form av arbete. Sysselsättningen för intagna barn ska således vara obligatorisk, och bestå av utbildning, brotts- och missbruksrelaterad programverksamhet eller annan strukturerad verksamhet. I lagrådsremissen betonas särskilt vikten av att barn erbjuds sysselsättning i form av utbildning.

3.3 Nuvarande reglering

3.3.1 Barnkonventionen

FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen), som genom lagen (2018:1197) om Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter gäller som svensk lag, innehåller fyra grundprinciper som ska vara vägledande för hur helheten i barnkonventionen ska tolkas: barnets rätt till icke-diskriminering (artikel 2), barnets bästa (artikel 3), barnets rätt till liv, överlevnad och utveckling (artikel 6) och barnets rätt att uttrycka sina åsikter och få dem beaktade (artikel 12). Med barn avses varje människa under 18 år, om inte barnet blir myndigt tidigare enligt den lag som gäller för barnet (artikel 1). Grundprinciperna har också en självständig betydelse och ska vara utgångspunkt i beslut och åtgärder som kan röra enskilda barn eller grupper av barn. FN:s barnrättskommitté har uttalat vikten av att grundprinciperna återspeglas i den nationella lagstiftningen (CRC/GC/2003/5, p. 22).

För överväganden om frihetsberövande påföljder för barn och unga är artikel 37 och artikel 40 av särskild betydelse. Av artikel 37 i barnkonventionen följer bl.a. inget barn får utsättas för tortyr, annan grym behandling, bestraffning eller dödsstraff och att frihetsberövande av barn endast får användas som en sista utväg och för kortast lämpliga tid. Enligt artikel 37 c ska varje frihetsberövat barn behandlas humant och med respekt för människans inneboende värdighet och på ett sätt som beaktar behoven hos personer i dess ålder. Särskilt ska varje frihetsberövat barn hållas åtskilt från vuxna, om det inte bedöms vara till barnets bästa att inte göra detta. Artikel 40 behandlar ett barns rätt till en värdig och barnanpassad straffrättslig process och kriminalvård. I artikeln framhålls att barnet ska behandlas på ett sätt som främjar dess känsla för värdighet och värde, som stärker dess respekt för andras mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och som tar hänsyn till barnets ålder och det önskvärda i att främja att barnet återanpassas till och tar på sig en konstruktiv roll i samhället. Utöver artiklarna 37 och 40 är även artikel 23 (om rätten till särskild omvårdnad för barn med funktionsnedsättning), artikel 24 (om rätten till hälso- och sjukvård), artikel 28 (om rätten till utbildning) och artikel 31 (om rätten till vila och fritid, lek och rekreation samt rätten att delta i det kulturella och konstnärliga livet) av betydelse för överväganden om hur frihetsberövande påföljder för barn och unga ska utformas.

Enligt artikel 28 i barnkonventionen erkänner konventionsstaterna barnets rätt till utbildning. I syfte att förverkliga denna rätt ska konventionsstaterna bl.a. särskilt göra grundskoleutbildning obligatorisk och kostnadsfritt tillgänglig för alla, uppmuntra utvecklingen av olika former av gymnasial utbildning inklusive såväl högskoleförberedande utbildning som yrkesutbildning och göra dessa tillgängliga och åtkomliga för varje barn, göra utbildnings- och yrkesrelaterad information och vägledning tillgänglig och åtkomlig för alla barn samt vidta åtgärder för att uppmuntra regelbunden närvaro i skolan och minska antalet studieavbrott.

Enligt artikel 29 i barnkonventionen syftar barnets utbildning bl.a. till att utveckla barnets fulla möjligheter i fråga om personlighet, anlag och

fysisk och psykisk förmåga, utveckla respekt för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter samt för principerna i Förenta nationernas stadga samt förbereda barnet för ett ansvarsfullt liv i ett fritt samhälle i en anda av förståelse, fred, tolerans, jämställdhet mellan könen och vänskap mellan alla folk, etniska, nationella och religiösa grupper och personer som tillhör ett urfolk. FN:s barnrättskommitté har i fråga om artikel 29 uttryckt att ett barns förmåga att delta fullt ut och ansvarsfullt i ett fritt samhälle kan försämrats eller undermineras, inte bara genom att direkt nekas tillgång till utbildning, utan också genom att man inte främjar förståelsen för de värden som erkänns i denna artikel (CRC/GC/2001/1, p. 14).

3.3.2 FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättningar

Sverige har ratificerat FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Av artikel 24 anges att konventionsstaterna, för att förverkliga rätten till utbildning för personer med funktionsnedsättning utan diskriminering och på lika villkor, ska säkerställa ett sammanhållet utbildningssystem på alla nivåer och livslångt lärande inriktat på bl.a. full utveckling av den mänskliga potentialen och känslan för värdighet och egenvärde. För att förverkliga sina konventionsåtaganden, ska konventionsstaterna bl.a. säkerställa att personer med funktionsnedsättning inte utestängs från det allmänna utbildningssystemet på grund av funktionsnedsättning, att barn med funktionsnedsättning inte utestängs från kostnadsfri obligatorisk grundutbildning eller från undervisning som följer efter grundutbildning, på grund av funktionsnedsättning och att personer med funktionsnedsättning, på lika villkor som andra, får tillgång till en inkluderande och kostnadsfri grundutbildning av god kvalitet. Personer med funktionsnedsättning ska bl.a. ges skälig anpassning utifrån sina personliga behov och det stöd de behöver inom det allmänna utbildningssystemet. Ändamålsenliga och individanpassade stödåtgärder ska erbjudas i miljöer som, enligt konventionen, ger största möjliga kunskapsmässiga och sociala utveckling som är förenlig med målet om fullständig inkludering i samhället.

3.3.3 Övergripande om regleringen på skolområdet

Det svenska skolväsendet omfattar skolformerna förskola, förskoleklass, grundskola, anpassad grundskola, specialskola, sameskola, gymnasieskola, anpassad gymnasieskola och kommunal vuxenutbildning. I skolväsendet ingår också fritidshemmet (1 kap. 1 § skollagen [2010:800]). Riksdagen har antagit regeringens förslag i propositionen En tioårig grundskola (prop. 2024/25:143, bet. 2024/25:UbU17, rskr. 2024/25:289) som bl.a. innebär att grundskolan utökas och blir tioårig genom att förskoleklassen upphör som skolform. Även den anpassade grundskolan, specialskolan och sameskolan utökas med en ny första årskurs vilket innebär att den anpassade grundskolan blir tioårig, specialskolan elvaårig och sameskolan sjuårig. Ändringarna i skollagen träder i kraft den 1 juli 2026 och tillämpas första gången i fråga om utbildning och annan verksamhet som bedrivs efter den 30 juni 2028.

Skolväsendet styrs huvudsakligen genom skollagen, men också genom förordningar där skolförordningen (2011:185), gymnasieförordningen (2010:2039), förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning och förordningar om läroplaner är de mest centrala. Vidare finns regleringar i föreskrifter beslutade av Statens skolverk. Det finns även annan nationell lagstiftning som är grundläggande för skolväsendet. I regeringsformen anges bl.a. att alla barn som omfattas av den allmänna skolplikten har rätt till kostnadsfri grundläggande utbildning i allmän skola (2 kap. 18 §). Som nämnts ovan gäller barnkonventionen som lag i Sverige. Även den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) gäller vidare som lag i Sverige. Flera andra internationella konventioner som Sverige anslutit sig till är också viktiga inom skolväsendet, däribland FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Skolväsendet berörs också av en mängd andra lagstiftningar inom olika områden, t.ex. arbetsmiljölagen (1977:1160) och diskrimineringslagen (2008:567). I skollagen finns, utöver bestämmelser om skolväsendet, även bestämmelser om vissa särskilda utbildningsformer och annan pedagogisk verksamhet som bedrivs i stället för utbildning inom skolväsendet.

3.3.4 Barns och ungdomars rätt till utbildning

Alla barn och ungdomar bosatta i Sverige har rätt till utbildning. I Sverige råder skolplikt för barn som är bosatta i landet (7 kap. 2 § skollagen [2010:800]). I skollagen (7 kap.) finns bestämmelser om hur skolplikten fullgörs i de olika skolformerna. Skolplikt gäller i huvudsak för barn i åldern 6 till 16 år då skolplikten inträder höstterminen det kalenderår då barnet fyller sex år (7 kap. 10 § skollagen) och upphör som huvudregel vid utgången av vårterminen det tionde året (7 kap. 12 § skollagen). För den elev som inte gått ut högsta årskursen när skolplikten annars skulle ha upphört upphör skolplikten i stället ett år senare, dock senast när eleven fyller 18 år (7 kap. 13 § skollagen). Ungdomar som har avslutat grundskolan eller motsvarande utbildning har rätt till utbildning i gymnasieskolan, som är öppen för ungdomar som påbörjar sin gymnasieutbildning senast vårterminen det år de fyller 20 år, och i vissa fall senast under det första kalenderhalvåret det år de fyller 21 år (15 kap. 5 och 36 §§ skollagen). Anpassade gymnasieskolan är öppen för ungdomar som på grund av att de har en intellektuell funktionsnedsättning eller en förvärvad hjärnskada inte bedöms ha förutsättningar att uppfylla sådana betygskriterier som gäller för gymnasieskolan och som minst ska uppnås. De ungdomar som tillhör målgruppen för anpassade gymnasieskolan har rätt att bli mottagna i anpassad gymnasieskola om utbildningen påbörjas före utgången av det första kalenderhalvåret det år de fyller 20 år (18 kap. 4 och 5 §§ skollagen). Rätt till utbildning i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan gäller ungdomar som är bosatta i landet. I 29 kap. 2–5 §§ skollagen finns ytterligare föreskrifter om bosättning och rätten till utbildning.

3.3.5 Några grundläggande bestämmelser i skollagen

Utbildning inom skolväsendet syftar bl.a. till att barn och elever ska inhämta och utveckla kunskaper och värden. Den ska främja alla barns och elevers utveckling och lärande samt en livslång lust att lära. Utbildningen ska också förmedla och förankra respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande demokratiska värderingar som det svenska samhället vilar på (1 kap. 4 första stycket skollagen [2010:800]). Alla ska, oberoende av geografisk hemvist och sociala och ekonomiska förhållanden, ha lika tillgång till utbildning i skolväsendet om inte annat följer av särskilda bestämmelser (1 kap. 8 § skollagen). Utbildningen inom skolväsendet ska också vara likvärdig inom varje skolform och inom fritidshemmet oavsett var i landet den ordnas (1 kap. 9 § skollagen). En grundprincip i skollagen är att det i utbildningen ska tas hänsyn till barns och elevers olika behov. Barn och elever ska ges stöd och stimulans så att de utvecklas så långt som möjligt. En strävan ska vara att uppväga skillnader i barnens och elevernas förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen (1 kap. 4 § andra stycket skollagen). Utbildningen ska utformas i överensstämmelse med grundläggande demokratiska värderingar och de mänskliga rättigheterna som människolivets okränkbarhet, individens frihet och integritet, alla människors lika värde, jämställdhet samt solidaritet mellan människor. Var och en som verkar inom utbildningen ska främja de mänskliga rättigheterna och aktivt motverka alla former av kränkande behandling (1 kap. 5 § första och andra styckena skollagen).

En annan central bestämmelse i skollagen gäller särskild hänsyn till barnets bästa. Av bestämmelsen framgår bl.a. att i all utbildning och annan verksamhet enligt skollagen som rör barn ska barnets bästa vara utgångspunkt. Med barn avses varje människa under 18 år. Barnets inställning ska så långt det är möjligt klarläggas. Barnet ska ha möjlighet att fritt uttrycka sina åsikter i alla frågor som rör honom eller henne. Barnets åsikter ska tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad (1 kap. 10 §).

3.3.6 Särskilda utbildningsformer

I skollagen (2010:800) finns utöver bestämmelser om skolväsendet även bestämmelser om vissa särskilda utbildningsformer och annan pedagogisk verksamhet som bedrivs i stället för utbildning inom skolväsendet. För sådan verksamhet gäller gemensamma bestämmelser i skollagen endast om det anges särskilt (1 kap. 2 § skollagen). I 24 kap. samlas bestämmelser för verksamheter som i något avseende ersätter eller kompletterar utbildning inom skolväsendet. I kapitlet finns bestämmelser om internationella skolor (2–7 §§), utbildning vid särskilda ungdomshem (8 och 9 §§), utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt (10 §), utbildning vid folkhögskola som motsvarar kommunal vuxenutbildning i svenska för invandrare (11–15 §§), utbildning för barn och elever som vårdas på sjukhus eller en institution som är knuten till ett sjukhus (16–19 §§), utbildning i hemmet eller på annan lämplig plats (20–22 §§), annat sätt att fullgöra skolplikten (23–25 §§), och bemyndiganden (26 §).

Bestämmelser om utbildning vid särskilda ungdomshem

Utbildning vid särskilda ungdomshem är en särskild utbildningsform som regleras i 24 kap. 8 och 9 §§ skollagen. Av bestämmelserna om utbildning för skolpliktiga (8 §) framgår att under vistelse i ett sådant hem som avses i 12 § lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (särskilt ungdomshem) ska skolpliktiga barn, som inte lämpligen kan fullgöra sin skolplikt på annat sätt, fullgöra den genom att delta i utbildning vid hemmet. Utbildningen ska anordnas genom försorg av huvudmannen för hemmet. Den ska motsvara utbildningen i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan. För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i ett sådant hem. Bestämmelserna om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§) och om lokaler och utrustning (2 kap. 35 §) behöver dock inte tillämpas. Av bestämmelserna om utbildning för icke skolpliktiga (9 §) framgår att den som inte längre är skolpliktig och vistas i ett hem som avses i 8 § första stycket och som inte lämpligen kan fullgöra skolgång på annat sätt ska genom huvudmannens försorg ges möjlighet att delta i utbildning som motsvarar sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att den unge vistas i ett sådant hem. Inte heller för sådan utbildning behöver bestämmelserna om registerkontroll och om lokaler och utrustning tillämpas. Ytterligare bestämmelser om utbildning vid särskilda ungdomshem finns i 14 a kap. skolförordningen (2011:185) och 13 a kap. gymnasieförordningen (2010:2039).

4 Något om barns och ungas behov och förutsättningar

Målgruppen för utredarens uppdrag är i huvudsak barn i barnkonventionens mening. Med barn avses i barnkonventionen varje människa under 18 års ålder, om inte barnet blir myndigt tidigare enligt den lag som gäller för barnet (artikel 1). Det är därför viktigt att lyfta fram några av de aspekter som särskilt bör belysas i fråga om barns och ungas behov och förutsättningar.

Av uppdragsbeskrivningen följer att barns och ungas egna erfarenheter och synpunkter ska inhämtas och beaktas. I arbetet med att inhämta barns och ungas erfarenheter och synpunkter har samtal förts med barn och unga i häkte, unga vuxna intagna i kriminalvårdsanstalt och ungdomar som vid tiden för samtalet avtjänade sluten ungdomsvård. Vidare har de svar som barn och unga tidigare lämnat i samband med intervjuer som genomfördes inom ramen för arbetet med SOU 2023:44 samt de erfarenheter och resultat som Barnombudsmannen redovisat i årsrapporten 2025, Ni måste hinna före, – Barns och ungas berättelser om att vara frihetsberövad, beaktats.

4.1 Generellt om barns behov i fråga om utbildning

Barn har särskilda behov av utbildning eftersom deras utveckling kognitivt, socialt, emotionellt och fysiskt är i ett mycket formbart och avgörande skede. De kan också behöva stöd i att utveckla grundläggande färdigheter. Barn behöver dessutom en miljö där de känner sig trygga, sedda och förstådda. Emotionellt stöd från vuxna är viktigt, liksom struktur, tydliga rutiner och förväntningar. De behöver även ges möjlighet att få uttrycka känslor och tankar. Skolan är tänkt att vara en plats där barn genom interaktion med andra lär sig att utveckla empati, samarbetsförmåga och konflikthantering. Detta kommer till uttryck bl.a. genom de inledande delarna av läroplanen (se bl.a. del 1 Skolans värdegrund och uppdrag och del 2.1 Normer och värden i förordningen [SKOLFS 2010:37] om läroplan för grundskolan, förskoleklassen och fritidshemmet och del 1 Skolans värdegrund och uppdrag och del 2.2 Normer och värden i förordningen [SKOLFS 2011:144] om läroplan för gymnasieskolan).

4.2 Elevers behov av stöd

Skolornas arbete med stödsatser är centralt för många elevers lärande, där tidiga och adekvata insatser är en förutsättning för att eleverna ska ges möjlighet att nå utbildningens mål. Elever i samtliga skolformer ska ges den ledning och stimulans som de behöver i sitt lärande och sin personliga utveckling för att de utifrån sina egna förutsättningar ska kunna utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål. Elever som till följd av en funktionsnedsättning har svårt att uppfylla de olika betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som gäller, ska ges stöd som syftar till att så långt som möjligt motverka funktionsnedsättningens konsekvenser (3 kap. 2 § skollagen [2010:800]). Elever som riskerar att inte uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas har rätt till anpassningar (3 kap. 5 § skollagen). Stöd i form av extra anpassningar ges i huvudsak inom ramen för den ordinarie undervisningen och kan t.ex. vara att hjälpa en elev med att planera och strukturera sina studier. Även hjälp med att förstå texter, att förklara ett ämnesområde på annat sätt eller extra färdighetsträning inom ramen för den ordinarie undervisningen, såsom lästräning eller mattestugor, är att anse som stöd i form av extra anpassningar. Till stöd i form av extra anpassningar hör även enstaka specialpedagogiska insatser under en kortare tid. Särskilda läromedel eller utrustning i form av t.ex. tidsstöd, det vill säga hjälpmedel för att förstå och passa tider, samt digital teknik med anpassade programvaror får som huvudregel anses falla inom ramen för stöd i form av extra anpassningar (prop. 2013/14:160 Tid för undervisning - lärares arbete med stöd, särskilt stöd och åtgärdsprogram). Särskilt stöd är insatser av mer ingripande karaktär som vanligtvis inte går att genomföra inom ramen för den ordinarie undervisningen (prop. 2013/14:160 s. 25 ff.). Innan beslut om särskilt stöd fattas behöver skolan genomföra en utredning (3 kap. 7 § skollagen). Särskilt stöd ska dokumenteras i ett åtgärdsprogram (3 kap. 9 § skollagen). Vissa av de former av särskilt stöd som regleras i skollagen, såsom särskild undervisningsgrupp och enskild

undervisning, finns endast i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan (3 kap. 10 och 11 §§ skollagen). För gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan finns andra stödåtgärder som är möjliga, t.ex. rätt att läsa en nivå i ett ämne på nytt och individuellt anpassat program (9 kap. 1, 4 och 4 a §§ gymnasieförordningen [2010:2039]).

En bra skolgång stärker barns och ungas framtidsutsikter och kan vara en viktig skyddsfaktor för att förebygga bl.a. utanförskap och kriminalitet. Alla barn är olika och deras behov varierar. Enligt uppgifter från Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) har ungefär tio procent av alla elever i skolan någon form av neuropsykiatrisk funktionsnedsättning (NPF). Det inkluderar bl.a. tillstånd som adhd, autism och språkstörning. Det är vanligt med kombinationer av NPF-diagnoser där samvariationen ofta medför att svårigheterna i skolan förstärks. En elev med adhd och inlärningssvårigheter kan t.ex. ha svårare att lära sig nya saker, eftersom adhd påverkar uppmärksamhetsförmågan. Det kan även finnas barn med annat modersmål än svenska som behöver språkligt stöd.

Enligt statistik från Skolverket (se publikationen beskrivande statistik, Särskilt stöd i grundskolan läsåret 2023/24) var det nära 10 procent av eleverna i årskurs 9 i grundskolan, läsåret 2023/24, som hade särskilt stöd. Uppgifterna avser elever som omfattas av ett åtgärdsprogram. Av Skolverkets uppgifter framgår att läsåret 2023/24 har drygt 68 600 elever i grundskolan ett åtgärdsprogram, vilket motsvarar ungefär 6,2 procent av eleverna i grundskolan. Detta är en liten ökning med föregående läsår, då 5,9 procent fick särskilt stöd. Andelen elever med åtgärdsprogram har ökat successivt sedan läsåret 2016/17, då 5,0 procent hade ett åtgärdsprogram. Av de insatser som kan användas som särskilt stöd så är anpassad studiegång den vanligaste, totalt 1,4 procent av alla elever i grundskolan läsåret 2023/2024 fick denna stödform vilket motsvarar drygt 15 300 elever. Anpassad studiegång innebär avvikelser från den timplan samt de ämnen och mål som annars gäller för utbildningen. I grundskolan, specialskolan och sameskolan ska den anpassade studiegången utformas så att eleven så långt som möjligt får förutsättningar att nå behörighet till gymnasieskolans nationella program (3 kap. 12 § skollagen). Den näst vanligaste insatsen det läsåret var särskild undervisningsgrupp, totalt 1,3 procent av alla elever i grundskolan fick denna stödform vilket motsvarar knappt 14 900 elever. Med särskild undervisningsgrupp avses att undervisningen sker i en annan undervisningsgrupp än den som eleven normalt hör till (3 kap. 11 § skollagen). Distansundervisning och annan undervisning är de minst vanliga formerna av stöd. Läsåret 2023/24 fick 771 elever i grundskolan särskilt stöd i form av distansundervisning medan knappt 1 100 elever får stöd i form av annan undervisning. Bland elever med åtgärdsprogram är majoriteten pojkar, 63 procent av eleverna med åtgärdsprogram är pojkar och 37 procent flickor. Av alla elever i grundskolan läsåret 2023/2024 har 7,6 procent av alla pojkar ett åtgärdsprogram och 4,8 procent av alla flickor åtgärdsprogram. Barn som på grund av att de har en intellektuell funktionsnedsättning inte bedöms ha förutsättningar att uppfylla sådana betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som gäller för grundskolan och som minst ska uppfyllas, ska tas emot i anpassade grundskolan (7 kap. 5 § skollagen). Barn som på grund av sin funktionsnedsättning eller andra särskilda skäl

inte kan gå i grundskolan eller anpassade grundskolan ska tas emot i specialskolan om de

1. är dövblinda eller annars är synskadade och har ytterligare funktionsnedsättning,
2. i annat fall än som avses i 1 är döva eller hörselskadade, eller
3. har en grav språkstörning (7 kap. 6 § skollagen).

Enligt uppgifter från Skolverket gick drygt 1,5 procent av alla skolpliktiga elever i anpassad grundskola läsåret 2024/2025, vilket motsvarar drygt 17 000 elever. Samma läsår gick totalt 790 elever i specialskolan, vilket är en ökning med 26 elever jämfört med föregående läsår.

4.3 Särskilt om barn och unga som avtjänar sluten ungdomsvård

Enligt uppgifter från Brottsförebyggande rådet (Brå) dömdes under 2024 sluten ungdomsvård ut som påföljd i 169 fall för ungdomar i åldern 15–17. Under året dömdes påföljden också ut i 55 fall avseende ungdomar 18–20 år.

Den genomsnittliga strafftiden vid intagning för barn och unga som avtjänar sluten ungdomsvård var 17,9 månader under 2024, vilket utgör en ökning jämfört med 2023 och 2022 då motsvarande siffra var 17,4 månader respektive 14,4 månader. Under 2024 var antalet intagningar på SiS för dömda barn och unga 194. Detta utgör en ökning jämfört med 2023 och 2022 då motsvarande siffra var 101 respektive 55. Under 2024 var ca 27 procent under 17 år vid tidpunkten för intagning medan ca 69 procent var 17 år och ca 4 procent var 18 år eller mer vid tidpunkten för intagning. Motsvarande siffror för 2023 var ca 22 procent, 70 procent och 7 procent. För 2022 var motsvarande siffror ca 13 procent, 73 procent och 14 procent. Under de senaste åren har det alltså skett en ökning avseende antalet barn som är under 17 år vid intagningen (SiS i korthet 2024, en samling statistiska uppgifter om SiS).

Under perioden 2014–2023 har SiS haft sammanlagt 14 intagningar av flickor för avtjänande av sluten ungdomsvård, med mellan 0–3 intagningar per år. Åren 2021, 2022 och 2023 hade SiS 3, 2 och 2 intagningar av flickor, medan motsvarande siffra för pojkar var 61, 53 och 99. Under 2024 steg antalet intagningar av flickor till 8, medan antalet intagningar av pojkar låg på 186 (uppgifterna är hämtade från lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga s.76).

Även om det skett en ökning av antalet barn och unga som döms till sluten ungdomsvård varje år är det fortfarande förhållandevis få individer som det rör sig om. Majoriteten av de som döms är pojkar eller unga män. Många har minst en psykiatrisk eller neuropsykiatrisk diagnos och samsjuklighet mellan olika diagnoser och tillstånd förekommer ofta. Vanliga diagnoser är adhd eller autismspektrumtillstånd, men även andra diagnoser, såsom intellektuell funktionsnedsättning, posttraumatiskt stressyndrom och svår uppförandestörning förekommer. Dokumentation om psykisk ohälsa och svåra uppväxtförhållanden förekommer också bland de barn och unga som skrivs in vid de särskilda ungdomshemmen.

Av en granskning som Riksrevisionen genomfört framgår att 81 procent av barnen som omfattades av granskningen hade fått sociala insatser innan de begick brottet som ledde till sluten ungdomsvård (Otillräckliga insatser när barn misstänks för grova brott, RiR 2024:9 s. 28). Vidare framgår av granskningen att för 57 procent av barnen pågick sociala insatser vid tiden för brottet. Även i Riksrevisionens granskningsrapport SiS särskilda ungdomshem – brister i statens tvångsvård av barn och unga (RiR 2024:7) framgår att andelen ungdomar med diagnosen adhd var betydligt högre bland de ungdomar som avtjänade sluten ungdomsvård 2018–2022, än bland befolkningen i övrigt (se tabell 3 s. 30).

4.4 Barn och ungas erfarenheter och synpunkter

Barnombudsmannens årsrapport för 2025, Ni måste hinna före – Barn och ungas berättelser om att vara frihetsberövad, bygger på djupintervjuer med 88 frihetsberövade barn och unga samt en enkät med erfarenheter från 543 frihetsberövade barn och unga. Det rör sig om barn och unga som varit frihetsberövade på häkten, särskilda ungdomshem och anstalter. Rapporten visar att frihetsberövade barn och unga ofta har en fragmenterad och bristfällig skolgång. Trots att utbildning är en av de viktigaste skyddsfaktorerna mot återfall i kriminalitet, saknas kontinuitet och kvalitet i den undervisning som erbjuds under frihetsberövandet. Av rapporten framgår att många av barnen inte har fått det stöd de behöver under frihetsberövandet för att lämna kriminaliteten bakom sig. I stället berättar många barn om att de utsatts för övergrepp, maktmissbruk och bristande rehabilitering. I rapporten redovisas att tillgången till utbildning är begränsad för frihetsberövade barn och unga, i takt med att fler barn och unga häktas befinner sig allt fler barn som är i skolpliktig ålder i häkte. Av rapporten framgår även att en majoritet av de barn och unga som Barnombudsmannen samtalat med har en ofullständig skolgång och att problemen i skolan ofta har börjat tidigt. De beskriver att de har haft stora koncentrationssvårigheter och svårt att hänga med i undervisningen, och har därför skolkat. De berättar även att de konsekvent mötts av låga förväntningar i skolan och inte upplevt att någon egentligen brytt sig om att de har gått till skolan eller inte. Skoltiden har ofta präglats av konstanta känslor av misslyckande.

Utredaren och utredningssekreteraren har under arbetet haft möjlighet att samtala med ungdomar som avtjänar sluten ungdomsvård. Samtalen bekräftar den bild som framkommer i Barnombudsmannens rapport, särskilt vad gäller bristfällig eller näst intill obefintlig utbildning under häktningstiden. De ungdomar som utredaren och utredningssekreteraren träffat uppger att de fått mycket begränsad undervisning i häkte, trots att de varit häktade under längre perioder. I samtalet med ungdomar som avtjänar sluten ungdomsvård betonas att personalens förhållningssätt har stor betydelse för ungdomarnas motivation att delta i utbildning. En positiv inställning till skolan från personalens sida upplevs som grundläggande. Ungdomarna lyfter också vikten av att undervisningen är strukturerad, att det finns tydliga rutiner och att alla vuxna i närmiljön har ett gemensamt förhållningssätt till utbildning som innebär att skolan är viktig. Flera av

ungdomarna gav uttryck för att frivillighet kring läxor är viktigt, men att det samtidigt bör finnas möjlighet att få stöd med skoluppgifter även utanför schemalagd undervisning. Ungdomarna betonar även värdet av att kunna stötta och inspirera varandra, och att social samvaro och gemenskap i skolmiljön bidrar till motivation och lärande. Ungdomarna uppskattar särskilt att lärarna på institutionen inte bär uniform, vilket bidrar till en mer skolnära och trygg miljö. De upplever också att lärarna inom SiS har större tålamod och att undervisningen i mindre grupper gör det lättare att få stöd och att lyckas i fler utbildningsmoment. Några av ungdomarna lyfter att de hade önskat större valmöjligheter i fråga om yrkesutbildning och menade att brist på relevant yrkesutbildning bidrar till minskad motivation att delta i den utbildning som bedrivs. Sammantaget visar ungdomarnas berättelser att utbildning under frihetsberövande behöver vara strukturerad, individanpassad och genomföras i en miljö som liknar den reguljära skolan så långt det är möjligt. För att skapa en god skolmiljö krävs enligt ungdomarna ett gemensamt förhållningssätt i verksamheten om att skolan är viktig, engagerade lärare, tillgång till varierat utbud av utbildning och en miljö som främjar tillit, motivation och social samvaro.

5 Kriminalvårdens uppdrag

5.1 Kriminalvårdens uppdrag förändras med en ny målgrupp

Kriminalvården är en statlig myndighet med ansvar för häkten, fängelser och frivård. Deras främsta uppdrag är att verkställa straff och minska återfall i brott. Kriminalvårdens verksamhet styrs till stor del av verkställighetslagstiftningen, vars centrala delar består av häkteslagen (2010:611) och fängelselagen (2010:610). Inom Kriminalvården finns det en bred erfarenhet av att hantera personer som har begått brott. Tidigare har det i huvudsak gällt vuxna personer, men genom påföljden ungdomsövervakning som infördes den 1 januari 2021 har Kriminalvårdens ansvar för verkställighet av påföljder kommit att omfatta även vissa unga lagöverträdare (jfr lagen [2020:616] om verkställighet av ungdomsövervakning). Unga lagöverträdare under 18 år döms normalt antingen till böter eller till någon av de särskilda ungdomspåföljderna i 32 kap. brottsbalken, dvs. ungdomsvård, ungdomstjänst, ungdomsövervakning och slutna ungdomsvård. Ungdomsvård får användas som påföljd för den som har begått brott innan han eller hon fyllt 18 år om det finns ett särskilt behov av vård eller annan åtgärd enligt socialtjänstlagen (2025:400) eller lagen (1990:52) med särskilda bestämmelser om vård av unga (LVU). Ungdomstjänst – som innebär att den dömda ska åläggas att utföra oavlönat arbete och delta i annan särskilt anordnad verksamhet – kan användas som påföljd för den som begått brott innan han eller hon fyllt 18 år men som inte har ett särskilt vårdbehov. Den som har fyllt 18 år när dom meddelas får dömas till ungdomstjänst endast om det finns särskilda skäl för det. Fängelse får enligt gällande bestämmelser väljas som påföljd för

den som begått brott före 18 års ålder endast om det finns synnerliga skäl (30 kap. 5 § brottsbalken). Att rätten då i första hand ska bestämma påföljden till slutet ungdomsvård i stället för fängelse framgår av 32 kap. 5 §. Det innebär att det för närvarande finns två frihetsberövande påföljder som kan användas för barn som begår brott innan fyllda 18 år. Fängelsestraff verkställs av Kriminalvården medan Statens institutionsstyrelse (SiS) ansvarar för att verkställa slutet ungdomsvård.

Under 2024 användes fängelse som huvudpåföljd i 10 fall där gärningsmannen var under 18 år vid tidpunkten för lagföringen. Det kan jämföras med 2022 och 2023 då fängelse inte användes som påföljd i något fall där gärningsmannen var under 18 år. Under 2021, 2020 och 2019 dömdes fängelse ut som påföljd för åldersgruppen 15–17 år i 2, 7 och 4 fall (statistiska uppgifter inhämtade från Brottsförebyggande rådet [Brå]).

Under de senaste åren har Kriminalvården även i allt större utsträckning hanterat häktade barn. Antalet inskrivna barn i häkte har ökat de senaste åren och under 2023 var det i genomsnitt 74 barn inskrivna per dygn, jämfört med 29 under 2022. Även tiden som barnen var frihetsberövade ökade (Kriminalvårdens årsredovisning 2023 s. 27). Under 2024 fortsatte antalet inskrivna barn i häkte att öka till i genomsnitt 103 per dygn. Dessa barn utgjorde cirka tre procent av det totala antalet inskrivna i häkte. (Kriminalvårdens årsredovisning 2024 s. 52).

Vad innebär utmönstringen av slutet ungdomsvård för Kriminalvården?

När påföljden slutet ungdomsvård utmönstras, med förbehåll för riksdagens ställningstagande, och barn och unga i stället döms till fängelse förväntas Kriminalvården få en ny roll. Enligt uppgifter från Brottsförebyggande rådet dömdes under 2024 slutet ungdomsvård ut som påföljd i 169 fall för ungdomar i åldern 15–17. Under året dömdes påföljden också ut i 55 fall avseende ungdomar 18–20 år. Den genomsnittliga strafftiden vid intagning för barn och unga som avtjänar slutet ungdomsvård var 17,9 månader under 2024, vilket utgör en ökning jämfört med 2023 och 2022 då motsvarande siffra var 17,4 månader respektive 14,4 månader.

För Kriminalvården innebär utmönstringen av slutet ungdomsvård att gruppen barn inom deras verksamhet kommer att öka. De generella straffskärpningar som redan genomförts – t.ex. skärpningen den 1 januari 2024 av minimistraffet för grovt vapenbrott från två år till fyra år – kan också förväntas leda till att strafftiderna för unga lagöverträdare blir betydligt längre framöver. Vidare pågår ett omfattande lagstiftningsarbete som på olika sätt syftar till att reformera påföljdssystemet. Utredningen om skärpta regler för unga lagöverträdare (Ju 2023:13) har föreslagit att den s.k. ungdomsreduktionen ska ges minskad betydelse för barn i åldern 15–17 år (SOU 2024:39). Betänkandet har remitterats och förslagen bereds i Regeringskansliet. Straffreformutredningen (Ju 2023:14) har haft i uppdrag att göra en översyn av straffskalorna och reformera påföljdssystemet, i syfte att straffskalorna på ett bättre sätt än i dag ska återspegla brottens allvar och att påföljderna som döms ut ska framstå som rimliga och rättvisa. Utredningen föreslår bl.a. en ny straffskärpningsbestämmelse avseende brott som har samband med kriminella nätverk eller i övrigt utgör led i organiserad brottslighet samt därutöver för vissa brott som avser skjutningar och sprängningar på allmän plats eller liknande. Vidare

föreslås en särskild regel som tar sikte på att hela straffskalan ska komma till användning och en särskild regel för straffvärdebedömningen av flerfaldig brottslighet (se betänkandet En Straffreform, SOU 2025:66). Även detta betänkande har remitterats och bereds i Regeringskansliet. Det finns mot denna bakgrund ingen anledning att tro att strafftiderna för unga lagöverträdare som döms till en frihetsberövande påföljd kommer att bli kortare framöver. I september 2025 remitterades utkast till lagrådsremissen Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott (Ju2025/01945), i vilken det föreslås att straffbarhetsåldern ska sänkas till 13 år för brott med minimistraff fängelse i fyra år eller mer samt försök, förberedelse och stämpling till sådana brott. Om förslagen om sänkt straffbarhetsålder realiserar kan Kriminalvårdens roll förväntas utökas ytterligare när det gäller verkställighet av påföljder för unga lagöverträdare.

5.2 Regeringsuppdrag att förbereda inrättande av särskilda enheter

Som beskrivits i avsnitt 3 har regeringen uppdragit åt Kriminalvården att förbereda inrättandet av särskilda enheter för barn i åldern 15–17 år (Ju2023/02157). Uppdraget har i oktober 2025 kompletterats till att även omfatta barn i åldern 13 och 14 år (Ju2025/02195). Enheterna ska, med förbehåll för riksdagens ställningstagande, vara redo att tas i drift senast den 1 juli 2026. Uppdraget ska slutredovisas senast den 1 april 2026. En delredovisning av uppdraget att förbereda inrättandet av särskilda enheter för unga lämnades av Kriminalvården till regeringen den 28 februari 2025 (Kriminalvårdens delredovisning av Uppdrag att förbereda inrättandet av särskilda enheter för unga i åldern 15–17 år inom Kriminalvården, KV2023-22428). Av delredovisningen, som lämnades innan uppdraget kompletterades med att omfatta barn i åldern 13 och 14 år, framgår att ett inrättande av barn- och ungdomsavdelningar innebär verksamhet för en ny målgrupp på anstalt, vars rättigheter och behov i vissa avseenden skiljer sig från vuxna intagnas. Det medför enligt Kriminalvårdens bedömning förutom i delar ett förändrat verksamhetsinnehåll anpassat för målgruppen, även ändrade förutsättningar för personal- och kompetensförsörjning samt delvis andra lokalbehov jämfört med de som finns för vuxna intagna (se s. 8).

I januari 2025 fattade Kriminalvården beslut (dnr KV2025-1385) om att initiera och förbereda för anpassningsarbete på åtta anstalter, Högsbo, Kumla, Rosersberg, Sagsjön, Skenäs, Täby, Ystad samt Österåker. Sagsjön och Ystad är kvinnoanstalter, övriga anstalter är för män. Efter-som förberedelseuppdraget pågår parallellt kan uppgifterna om vilka anstalter som är aktuella komma att ändras.

I delredovisningen av uppdraget att förbereda inrättandet av särskilda enheter för unga i åldern 15–17 år konstaterar Kriminalvården att målgruppen barn och unga som klienter i Kriminalvården ställer särskilda krav på kompetens inom flera områden. Det gäller exempelvis i hanteringen av barnrättsfrågor, aspekter rörande bemötande samt behovet av utökad extern samverkan med olika aktörer. Enligt Kriminalvårdens planering ska hundra platser vara färdigställda från sommaren 2026, för att sedan

kompletteras upp till 250 platser under 2027. I delredovisningen (s. 5) konstaterar Kriminalvården att de grundläggande förutsättningarna, och myndighetens erfarenhet av att bedriva kriminalvård för vuxna, bedöms utgöra en bra utgångspunkt för att också bedriva kriminalvård för barn och unga i åldern 15–17 år. Kriminalvården anser emellertid att anpassningar behöver göras av verksamheten för att på ett bra sätt möta målgruppens särskilda förutsättningar och behov. För att på bästa sätt göra anpassningar av verksamheten efter barn och ungas behov har Kriminalvården i förberedelsearbetet även tagit stöd och hjälp av andra aktörer som har olika kunskaper och erfarenheter, däribland Statens institutionsstyrelse (SiS), Barnombudsmannen samt ett antal barnrättsorganisationer (delredovisningen s. 5).

5.2.1 Särskilda frågor avseende skolverksamheten

Av Kriminalvårdens delredovisning av uppdraget att förbereda inrättandet av särskilda enheter för unga i åldern 15–17 år framgår att en översyn och revidering av ett stort antal verksamhetsprocesser har påbörjats för att kunna förbereda för den nya målgruppen och att skolverksamheten är särskilt angelägen att utveckla (s. 3). Enligt Kriminalvården är skolverksamhet ett exempel på ett område där de rättsliga förutsättningarna har mycket stor verksamhetspåverkan. I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga konstaterar regeringen, i likhet med vad som anges i SOU 2023:44 och vad flera remissinstanser lyft i sina remissvar över SOU 2023:44 (remissyttrandena finns tillgängliga i Justitiedepartementet, Ju2023/01830), att de närmare förutsättningarna för Kriminalvårdens skolverksamhet för den nya målgruppen behöver utredas ytterligare (s. 138). Av delredovisningen framgår att Kriminalvården anser att den skolverksamhet som behöver planeras för varken kan beskrivas som traditionell närundervisning, fjärrundervisning eller distansundervisning. Enligt Kriminalvårdens bedömning bör det övervägas om lagstöd behövs för att Kriminalvården ska kunna bedriva fjärr- och distansundervisning, med de nödvändiga avvikelser som är motiverade utifrån såväl enskilda elevers som myndighetens särskilda förutsättningar och behov. Kriminalvården menar att det behövs en form av hybridlösning där när-, fjärr- och distansundervisning kombineras (s. 7).

Kriminalvården har även fattat beslut om att inrätta ett särskilt rektorsområde i Kriminalvårdens klientutbildningsverksamhet för att särskilt kunna fokusera på grundskola för barn och unga (se delredovisningen s. 11). I det nya rektorsområdet för barn- och ungdomsavdelningarna behöver hänsyn tas till andra förutsättningar än dagens vuxenutbildning. När det gäller elevhälsa förbereder sig Kriminalvården för att kunna erbjuda sådan enligt skollagens krav, vilket bl.a. innebär att tillgång till kuratorer, speciallärare och specialpedagoger kommer att kunna erbjudas. Kriminalvården bedriver även viss hälso- och sjukvård och kan se fördelar om viss integrering mellan hälso- och sjukvård och elevhälsa kan ske (se delredovisningen s. 12).

Kriminalvården har även lämnat en promemoria om eventuella behov av ändringar i skollagen till Justitiedepartementet, för att ytterligare beskriva behoven av en genomlysning av vissa skolfrågor (Ju2025/00524).

Av skrivelsen framgår bl.a. att utgångspunkten för den utbildningsverksamhet som Kriminalvården ska bedriva behöver vara att den anpassas till myndighetens övergripande uppdrag och förutsättningar. Kriminalvården har svårt att se att utrymme, med den föreslagna regleringen i SOU 2023:44, lämnas för generella avvikelser som motiveras av de speciella förutsättningar som råder för en sluten anstaltsmiljö. Kriminalvården menar att det finns ett behov av en tydligare reglering än den föreslagna av vilka bestämmelser som ska anses som relevanta för den utbildning som Kriminalvården ska bedriva, alternativt ett klargörande genom förarbetsuttalanden (skrivelsen s. 4). Utöver behovet av en form av hybridlösning där när-, fjärr- och distansundervisning kombineras finns det även ett behov av att kunna bedriva utbildning kontinuerligt under året. Detta är något som saknas för utbildningen vid särskilda ungdomshem, men som enligt Kriminalvården är nödvändigt för att framöver kunna skapa kontinuitet i utbildningen i och med att barnen kommer att skrivas in i och ut ur Kriminalvården löpande under året (skrivelsen s. 2).

5.3 Hur bedrivs utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt i dag?

För intagna i kriminalvårdsanstalt får det anordnas utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. För sådan utbildning ansvarar Kriminalvården (24 kap. 10 § skollagen [2010:800]). Utbildningen motsvarar den kommunala vuxenutbildningen som omfattar, utbildning på grundläggande och gymnasial nivå, anpassad utbildning på grundläggande och gymnasial nivå samt utbildning i svenska för invandrare (sfi). Mer detaljerade bestämmelser om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt finns i 5 kap. förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning, där det finns särskilda bestämmelser om ledning och personal (2–5 §§), utbildningen och dess innehåll (6–8 §§), behörighet (9–12 §§), betyg (14 och 15 §§) och bemyndiganden (16 §).

För varje elev upprättas en individuell studieplan som ska innehålla uppgifter om den enskildes utbildningsmål och planerad omfattning av studierna (6 §). En intagen är behörig att söka till utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning på grundläggande- eller gymnasial nivå samt till kommunal vuxenutbildning som anpassade utbildning på grundläggande- eller gymnasial nivå, från det att han eller hon har fyllt 18 år (9, 10, 11 och 12 §§). Åldersgränsen på 18 år skiljer sig från kommunal vuxenutbildning där en sökande som huvudregel är behörig från och med andra kalenderhalvåret det år då han eller hon fyller 20 år (jfr 20 kap. 11, 11 a, 20 och 20 a §§ skollagen). I fråga om sfi är en intagen behörig att söka från och med att han eller hon fyllt 16 år (10 a §). Utbildningen är kurs- eller ämnesutformad, dvs. den utgår från ett utbud med fristående kurser eller ämnen och nivåer i ämnen. På så vis kan studierna anpassas efter elevens behov. Det individuella upplägget dokumenteras i en individuell studieplan som avgör utbildningens längd i det enskilda fallet. I utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning på gymnasial nivå och anpassad utbildning på gymnasial nivå kan ämnen eller nivåer i ämnen som är relevanta för ett yrkesområde kombineras till en sammanhållen

yrkesutbildning, s.k. yrkespaket. Kriminalvården sätter och utfärdar betyg enligt samma bestämmelser som gäller för den kommunala vuxenutbildningen (14 och 15 §§).

5.3.1 Hur utbildningen är organiserad

Inom Kriminalvården finns bl.a. hälso- och sjukvård, behandlingsprogram, arbete, utbildning och fritidssysselsättning, självförvaltning i form av matlagning och tvätt. Utbildningen är en del i att stärka den enskildes förutsättningar att etablera sig på arbetsmarknaden, med egen försörjning, och därmed minskad risk för återfall i brott. Enligt Kriminalvårdens instruktion (2 § förordningen [2023:797] med instruktion för Kriminalvården) ska myndighetens verksamhet bedrivas på ett säkert, humant och effektivt sätt och återfall i brott ska förebyggas. Myndigheten ska särskilt vidta åtgärder som syftar till att

1. brottslighet under verkställigheten förhindras,
2. narkotikamissbruk bekämpas,
3. innehållet i verkställigheten anpassas efter varje individs behov, och
4. frigivningen förbereds.

Kriminalvårdens vuxenutbildning leds av en skolchef med en central placering. Skolchefen är chef för rektorerna (i dagsläget finns det sju rektorer för lika många rektorsområden) och för kansliet med funktioner som experter och utredare, samt administratörer och ett antagningskansli. Ytterst ansvarig för utbildningen är Kriminalvårdens generaldirektör.

Inom Kriminalvården erbjuds studie- och yrkesvägledning. För att vara tillgänglig för intagna över hela landet, oavsett var de är placerade, sker studie- och yrkesvägledning på distans via telefon. Studie- och yrkesvägledarna är som huvudregel placerade inom ett rektorsområde. Studie- och yrkesvägledarens uppdrag består dels i att vägleda intagna på anstalterna över hela landet, via bokade telefonsamtal, dels att arbeta uppsökande i fråga om studie- och yrkesvägledning av unga intagna (upp till 21 år) på häkten, även här via telefon.

Vuxenutbildningen administreras centralt, vid kansliet på huvudkontoret, där administratörer bl.a. hanterar registrering, ansökningar, antagning, betyg och intyg. Då intagna skrivs in och ut från kriminalvården året om sker antagning till utbildning kontinuerligt under året. Den befintliga utbildningsverksamheten bygger i stort på kunskaper om vuxenpedagogik och grundar sig på vissa utgångspunkter om hur vuxna lär. Med vuxenpedagogik för ögonen och med respekt för vuxna deltagare, har Kriminalvården valt att inom sin verksamhet använda begrepp som studerande, lärande, studera, studier och lärcentrum. Kriminalvården erbjuder i dag utbildning i en miljö som präglas av starka restriktioner. Detta påverkar genomförandet i stor utsträckning.

5.3.2 Hur utbildningen är utformad

Jämfört med kommunal vuxenutbildning inom skolväsendet har vuxenutbildningen i kriminalvården än mer specifika förutsättningar beroende på den begränsade miljön, säkerhetsvillkor etc. En stor andel intagna har

låg utbildningsnivå och det är också vanligt med koncentrations-svårigheter och läs- och skrivsvårigheter. Samtidigt ska utbildningen utformas så att intagna på kriminalvårdsanstalter får en utbildning som är likvärdig med den som ges inom den kommunala vuxenutbildningen.

För en intagen ingår sysselsättningsplikt där utbildning kan vara en del av denna plikt. Det finns dock ingen rätt till utbildning på anstalt för vuxna. Kriminalvården bedriver sedan 2008 vuxenutbildning i egen regi och med anställda lärare. Undervisningen sker på plats eller på distans via lärcentrum som finns på varje anstalt. Distansutbildning ger ökat utbud av kurser eller ämnen och nivåer i ämnen eftersom läraren på ett lärcentrum arbetar gentemot studerande på alla anstalter. Det är alltså ett sätt att erbjuda individualiserad utbildning. De intagna flyttar dessutom ofta mellan anstalterna och genom distansnätverket kan de fortsätta ha kontakt med sin lärare. Totalt erbjuds ett 100-tal olika kurser eller nivåer i ämnen (för utbildning på gymnasial nivå gäller från den 1 juli 2025 ämnen och nivåer i ämnen i stället för kurser med anledning av införandet av ämnesbetyg) i hela Sverige och dessa ges utifrån enskilda individers intresse och behov. Alla lärcentra är bemannade med behöriga lärare som har tre olika roller:

- Läraren undervisar lokalt i sitt ämne.
- Läraren undervisar på distans i sitt ämne.
- Läraren fungerar som allmänpedagogiskt stöd på det lärcentra där man är anställd.

5.3.3 Lärcentrum på anstalt

På anstalterna finns Lärcentrum dit studerande kommer för att studera och få undervisning och handledning i sina studier. Lärcentrummodellen för är skapad för att ge största möjliga flexibilitet och samtidigt vara effektiv. Intagna skrivs in i och ut från kriminalvården hela året om. Dessutom är det vanligt att en intagen flyttas mellan olika verksamhetsställen, t.ex. från häkte till anstalt, från en sluten till en mer öppen anstalt eller från en anstalt långt hemifrån till en anstalt närmare hemorten. Därför fungerar det inte med lektioner i grupp. I stället har Kriminalvården utvecklat ett distansarbetssätt, som dels gör utbildningen tillgänglig var i landet den intagne än befinner sig, dels säkrar kontinuiteten med samma lärare vid förflyttning.

Antalet studieplatser varierar mellan olika lärcentra, både i betydelsen fysisk plats och i en tidsaspekt, då en plats kan användas av flera studerande olika lång tid under en vecka. De studerande kan studera olika ämnen och på olika nivåer. Undervisningen är individualiserad och sker enskilt, antingen på distans eller lokalt, men alltid av en ämneslärare. På plats finns dessutom praktisk och pedagogisk handledning för den studerande.

Den fysiska lärmiljön är olika utformad beroende på lokala förutsättningar. Strävan är att kunna anpassa inredning och möblering utifrån individens förutsättningar och behov. På Lärcentrum har studerande tillgång till datorer med ett specialbyggt intranät för utbildningen (en s.k. InIT-dator), telefon för inkommande samtal från studie- och yrkesvägledare och lärare. Här finns också studiematerial och i viss utsträckning

olika hjälpmedel. Specialpedagogiskt stöd finns att tillgå vid behov. Var och en studerar kurser eller nivåer i ämnen utifrån sin individuella studieplan och sina förutsättningar och behov.

För studier mellan passen på Lärcentrum skiftar förutsättningarna för den studerande, beroende på tillgång till lämplig plats. Bostadsrummet kan vara en bra plats men lärmiljön kan påverkas av om den studerande delar rum med en medklient eller inte. Tillgång till InIT-dator finns enbart på Lärcentrum. På andra platser blir studieguiden i pappersform lösningen. Av säkerhetsskäl får intagna inte överallt ta med läromedel och annat material till bostadsrummet mellan passen på Lärcentrum. Intagna har inte tillgång till internet och kan t.ex. inte själva söka information.

5.3.4 Undervisningen

Konceptet för Kriminalvårdens utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning bygger på individuell undervisning, mestadels på distans beroende på var den studerande befinner sig i förhållande till läraren. Samtidigt befinner sig den studerande i en lärmiljö, Lärcentrum, tillsammans med andra studerande. Undantaget kan vara på häkten där det är vanligt med restriktioner, vilket gör att man inte får träffa andra intagna. I modellen ingår att den lärare som startat en ämnesnivå med en studerande, ansvarar för undervisningen tills studierna på ämnesnivån är avslutad oavsett om den studerande flyttar mellan olika platser i Kriminalvården under tiden.

5.3.5 Lärmiljöer inom Kriminalvården

För personer under 21 år intagna i häkte finns det sällan någon särskild lokal för studier. Många häktade har restriktioner, vilket innebär att personen inte får möta någon annan än personalen.

De fysiska och sociala lärmiljöerna skiljer sig åt mellan olika anstalter och häkten, beroende på byggnaders utformning och ålder, på tillgänglig lokalyta och på säkerhetsvillkor som kan styra vilka andra personer en intagen får möta och inte. Till de pedagogiska lärmiljöerna räknas studieguider, telefonsamtal och lärplattform.

På häkten sker undervisningen och handledningen för det mesta i bostadsrummet. Undantaget kan vara på enstaka storstadshäkten där det kan finnas en mindre lokal med tillgång till InIT-dator. Annars sker undervisningen med hjälp av studieguider i pappersform och ämneslärares samtal via telefon. Den fysiska lärmiljön är vanligen bostadsrummet och tillgången till anpassningar och hjälpmedel är begränsad. Specialpedagogiskt stöd finns att tillgå vid behov.

På häkten förekommer det att intagna är inskrivna vid en skolenhet inom skolväsendet. I dessa fall verkar lärare och pedagogiska handledare vid Kriminalvårdens utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning som länk mellan hemskolan och den intagna, leder och stöttar den intagne som fortsatt får sin undervisning från hemskolan. Lärmiljön på häktet är dock densamma som ovan beskrivet.

5.3.6 Antagning

Antagning till utbildning inom kriminalvården sker kontinuerligt under året. Intagna skrivs in i och ut från kriminalvården under året och det fungerar därför inte med varken läsår, terminer, klasser eller med lektioner för flera elever. Detta är också förklaringen till de täta antagningstillfällena med antagning varje vecka.

5.3.7 Utbud av yrkesutbildningar

Inom Kriminalvården bedrivs i dag yrkesutbildning inom flera områden och inriktningar. Basen för yrkesutbildningarna är yrkespaket, dvs. sammanhållna yrkesutbildningar bestående av ett ämne eller nivåer i ämnen som är relevanta för ett yrkesområde. Yrkespaketen ger många möjligheter. De kan byggas på med mer företagsspecifik fortbildning hos en arbetsgivare. De kan också byggas på med flera ämnen och nivåer i ämnen för att nå en yrkesexamen, en högskoleförberedande examen eller för att bli behörig till en yrkeshögskoleutbildning.

Ämnen eller nivåer i ämnen med praktiska inslag genomförs som arbetsplatsförlagt lärande, i nära samarbete med anstaltens arbetsdrift. Det innebär att sådana ämnen kan genomföras vid de anstalter som har ett etablerat samarbete mellan arbetsdriften och yrkeslärare. Undervisning kan genom möjligheten till distansutbildning ske även när yrkesläraren finns på annan anstalt. Yrkesläraren har då ett nära samarbete med produktionsledaren på arbetsplatsen. Produktionsledaren är i dessa fall utsedd till en roll som handledare för den studerande. Rektor ansvarar även i dessa fall för att studerande får den utbildning de har rätt till, när de väl är antagna till vuxenutbildningen. Vilka kurser respektive nivåer i ämnen som kan studeras var, framgår av en utbildningskatalog. I dagsläget anordnas 14 sammanhållna yrkesutbildningar, vid 7 anstalter. Ytterligare 3 yrkesutbildningar är i ett uppstartsläge vid två andra anstalter och 4 nya ansökningar om att få anordna yrkesutbildning i form av sammanhållna yrkespaket behandlas för närvarande inom kriminalvården. Det handlar bl.a. om utbildning inom områdena naturbruk, industriteknik och restaurang och livsmedel.

6 De föreslagna bestämmelserna i skollagen är inte tillräckliga

Utgångspunkten för förslagen i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga är att barn och unga som i framtiden döms till fängelse ska kunna avtjäna straffet under trygga förhållanden med rätt till bl.a. skola, fritidsaktivitet, vård och behandling, rättigheter som tillkommer alla barn och unga, oavsett var de befinner sig under sin uppväxt. En trygg och säker miljö under ett frihetsberövande är av grundläggande betydelse för att tillgodose barns och ungas rätt till skydd och stöd. Institutioner där barn vistas måste vara särskilt anpassade för att

möta barns behov och rättigheter. Erfarenheter från verksamheten med slutna ungdomsvård visar att många av ungdomarna som dömts till slutna ungdomsvård har psykiatriska eller neuropsykiatriska diagnoser, samt att psykisk ohälsa och svåra uppväxtförhållanden är vanligt förekommande. Socialstyrelsens rapport Öppna jämförelser 2020 – placerade barns utbildning och hälsa (2021) visar att barn i samhällsvård löper större risk för sämre hälsa, bristande skolgång och svaga skolresultat. En skolverksamhet av god kvalitet kan emellertid bidra till att vända tidigare skolmisslyckanden, stärka självkänslan och främja en långsiktig positiv utveckling. En fullgjord skolgång kan dessutom vara en stark skyddsfaktor mot kriminalitet och ett flertal andra problem senare i livet, såsom svag förankring på arbetsmarknaden och ekonomisk utsatthet. För att säkerställa att barn och unga som avtjänar fängelsestraff får tillgång till en utbildning som motsvarar den som ges inom grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan behöver Kriminalvården anpassa sin verksamhet till en yngre målgrupp. Detta förutsätter att utbildningen utformas med hänsyn till barns och ungas behov. Samtidigt präglas anstaltsmiljön av höga säkerhetskrav och en begränsad miljö som innebär att förutsättningarna för skolverksamheten skiljer sig från den vanliga skolmiljön inom skolväsendet. Detta ställer krav på alternativa lösningar för utbildningens utformning.

6.1 Regelverket är inte tillräckligt tydligt

Som nämnts i avsnitt 3 föreslås i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga, i likhet med vad som föreslås i SOU 2023:44, att två nya paragrafer ska föras in i 24 kap. skollagen (2010:800) så att Kriminalvården får en skyldighet att anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn som avtjänar fängelsestraff. För sådan utbildning ska, enligt förslagen, relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet eller den unge vistas i en kriminalvårdsanstalt. Bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§ skollagen) samt lokaler och utrustning (2 kap. 35 § skollagen) behöver dock inte tillämpas. De föreslagna bestämmelserna i skollagen överensstämmer i huvudsak med vad som gäller för utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§ skollagen. Vilka bestämmelser som är relevanta att tillämpa framgår inte direkt av bestämmelserna i skollagen. En relevansbedömning behöver således göras av i vilka fall bestämmelser ska gälla för utbildningen eller inte. Stöd för sådan bedömning ges i förarbetena där det framgår att ”skollagen innehåller bl.a. bestämmelser som ställer krav på utbildningens innehåll och hur den ska styras och utformas [...]. Sådana bestämmelser är relevanta för den utbildning som SiS anordnar och ska tillämpas. Skollagen innehåller också bestämmelser som inte berör utbildningens utformning eller innehåll utan reglerar situationer utanför utbildningen. Sådana bestämmelser kan rikta sig till t.ex. hemkommunen, Skolverket eller Lärarnas ansvarsnämnd. [...] Sådana bestämmelser är inte relevanta

och ska inte tillämpas på den utbildning som anordnas av Statens institutionsstyrelse.” (prop. 2014/15:43 Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus s. 60–61).

Statens institutionsstyrelse (SiS) har i en framställan till regeringen uppmärksammat att myndigheten anser att regleringen av myndighetens ansvar för skolan är otydlig, vilket anses leda till tillämpningsproblem. SiS anger i framställan att de ser att det finns behov av en bred översyn av skollagens tillämplighet vid de särskilda ungdomshemmen och önskar en översyn av skolförfattningarnas konstruktion av regleringen av SiS skola i syfte att klargöra oklarheter samt att skapa bättre förutsättningar för att SiS intressen bevakas i samband med ny reglering och stödinsatser (Hemställan om översyn av vissa bestämmelser som styr SiS verksamhet, S2022/03070). Parallellt med detta uppdrag pågår även en översyn av den statliga barn- och ungdomsvårdens uppdrag och organisation. En särskild utredare (S 2024:01) har bl.a. i uppdrag att analysera behovet av tydligare bestämmelser när det gäller den statliga barn- och ungdomsvårdens skolverksamhet. Uppdraget ska slutredovisas senast den 11 augusti 2026 (dir. 2024:1, dir. 2025:39 och dir. 2025:95).

När det gäller utformningen av de bestämmelser som föreslås i lagrådsremissen avseende skollagen (jfr författningsförslagen i fråga om 24 kap. 10 och 10 a §§) har Kriminalvården och flera skolmyndigheter under remissbehandlingen av SOU 2023:44, som ligger till grund för lagrådsremissen, påpekat behovet av en utökad analys av möjligheten till undantag från skollagens regler. Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) noterar att SiS upplevt bekymmer med nuvarande lydelse, särskilt formuleringen att ”relevanta bestämmelser i skollagen ska tillämpas” och ser det angeläget att synpunkterna i SiS hemställan beaktas i fortsatt lagstiftningsarbete. Även Statens skolverk för fram liknande synpunkter. Statens skolinspektion belyser dessutom att en allmänt hållen lagtext kan försvåra tillsyn och hänvisar även till att Högsta förvaltningsdomstolen i en dom den 28 maj 2020 bl.a. har uttalat att om lagstiftningen är allmänt hållen och närmare föreskrifter saknas, begränsas myndighetens möjligheter att använda vitesförelägganden för att komma till rätta med konstaterade brister (HFD 2020 ref. 28). Det kan således konstateras att de föreslagna bestämmelserna i skollagen inte ger en tillräcklig vägledning i fråga om vilka bestämmelser i skollagen som är tillämpliga för Kriminalvårdens utbildning för intagna barn och unga och att de uppfattas som otydliga. I lagrådsremissen bemöts dessa synpunkter med att den nu aktuella utredningen har i uppdrag att ta fram förslag för att barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodoses sin rätt till utbildning samtidigt som Kriminalvården får förutsättningar att bedriva en ändamålsenlig skolverksamhet.

6.2 Regelverket är inte tillräckligt anpassat för Kriminalvårdens uppdrag

När det gäller barn och unga som vistas i särskilda ungdomshem kan vissa avvikelser från bestämmelser i skollagen (2010:800) ske med hänvisning till att barnet eller den unga vistas i ett sådant hem. En sådan avvikelse ska

dock kunna motiveras utifrån elevens situation och behov i varje enskilt fall (prop. 2014/15:43 s. 38). Kriminalvården har i en skrivelse till Justitiedepartementet framhållit att det kan vara svårt för myndigheten att avgöra vilket utrymme en sådan utformning av bestämmelserna lämnar, för generella avvikelser som motiveras av de speciella förutsättningar som råder för en sluten anstaltsmiljö (Ju2025/00524). Med utgångspunkt i de särskilda förutsättningar som råder för Kriminalvårdens utbildningsverksamhet bl.a. i fråga om den begränsade miljön och olika säkerhetskrav finns skäl att kunna göra avvikelser i form av särskilda lösningar. Intagna har olika verkställighetstid vilket påverkar den individuella planeringen av utbildningen. Det är också vanligt att intagna flyttas mellan olika verksamhetsställen. Barn som avtjänar fängelsestraff kommer dessutom att delta i utbildning på olika nivåer som motsvarar olika skolformer inom skolväsendet. Det innebär att innehållet i utbildningarna kommer att variera. Undervisningen kommer därför i allt väsentligt att behöva vara individualiserad och ske individuellt eller om möjligt i mindre grupp. Det innebär att det behöver finnas en flexibilitet inom Kriminalvårdens skolverksamhet i fråga om hur undervisningen kan bedrivas och hur utbildningen kan utformas. De föreslagna bestämmelserna i skollagen (jfr författningsförslagen avseende skollagen, 24 kap. 10 och 10 a §§, i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga) medger dock inte att generella avvikelser får göras från vad som annars gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet. Detta skapar hinder för Kriminalvården att kunna erbjuda en ändamålsenlig utbildning. Det kan därför konstateras att de föreslagna bestämmelserna i skollagen inte i tillräcklig utsträckning medger möjligheten till ett anpassat regelverk för Kriminalvårdens verksamhet.

6.3 Behov av att utveckla ett nytt regelverk för Kriminalvårdens skolverksamhet

Kriminalvården behöver anpassa sin verksamhet för att möta behoven hos en yngre målgrupp och säkra att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses. För det ändamålet behövs tydliga bestämmelser som tar hänsyn till barns och ungas behov samtidigt som att vissa generella avvikelser, som motiveras av de speciella förutsättningar som råder för en sluten anstaltsmiljö, är nödvändiga för att Kriminalvården ska kunna tillhandahålla en kvalitativ och likvärdig utbildning. Med anledning av det konstateras att det finns ett behov av att utveckla ett mer preciserat och anpassat regelverk. Ett sådant regelverk bör innefatta en tydligare avgränsning av vilka bestämmelser i skollagen (2010:800) som ska tillämpas, samt vilka avvikelser eller undantag som är möjliga att göra med hänsyn till anstaltsmiljöns särskilda förutsättningar. Genom ett sådant nytt regelverk kan barns och ungas rätt till en likvärdig utbildning säkerställas.

7 Ett tydligt och anpassat regelverk för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga

7.1 Kort om förutsättningarna för förslagen och bedömningarna

Utbildning är en av de mest effektiva skyddsfaktorerna mot kriminalitet, missbruk och social utsatthet. För att förebygga återfall i brott och främja en hållbar återanpassning till samhället är det därför viktigt att barn och unga som döms till fängelse får tillgång till en utbildning av hög kvalitet, likvärdig den som erbjuds barn och ungdomar inom skolväsendet. Alla åtgärder som syftar till att förbättra förutsättningarna för barn och unga att lyckas med sin skolgång, och i förlängningen etablering på arbetsmarknaden eller övergång till vidare studier, är därför viktiga i det brottsförebyggande arbetet. Att lyckas med studier i en trygg och säker miljö kan dessutom stärka självkänslan och ge motivation att förändra sin livssituation.

Det är också viktigt att verkställigheten av frihetsberövande påföljder för barn och unga anpassas för att möta barns och ungas särskilda behov och minska negativa effekter på deras välbefinnande. Som bl.a. framgår av betänkandet En översyn av regleringen om frihetsberövande påföljder för unga (SOU 2023:44 s. 165 ff.) skiljer sig barn från vuxna i sin fysiska och psykiska utveckling. Barn i tonåren genomgår en formativ och känslig period i livet, som har stor betydelse för personlighetsutveckling, identitetsskapande och emotionell mognad. Under denna period utvecklas också egna värderingar. Skolan spelar en avgörande roll i tonåringars utveckling, inte bara kunskapsmässigt, utan också socialt, emotionellt och identitetsmässigt.

En förutsättning för förslagen i denna promemoria är att verkställigheten kan ske under trygga förhållanden med rätt till lämplig sysselsättning i form av skola, behandling och fritidsaktiviteter. Det kräver i sin tur bl.a. personal med kompetens och erfarenhet. Lärare och annan personal kommer att ha en viktig roll i dessa barns och ungas utveckling under den tid de är intagna i kriminalvårdsanstalt. En trygg och god relation mellan lärare och elev är ofta avgörande för motivation, självkänsla och skolenärvaro, och har även betydelse för elevens möjligheter att tillgodogöra sig de kunskaper som skolan förmedlar.

De förslag och bedömningar som redovisas i denna promemoria, om ett tydligt regelverk anpassat efter de särskilda förutsättningar som anstaltsmiljön innebär, syftar till att säkerställa att barn och unga som är frihetsberövade erbjuds en kvalitativ utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges till barn och unga inom skolväsendet.

7.2 Utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska med nödvändiga avvikelser motsvara den utbildning som ges inom skolväsendet

Förslag

Utbildningen för skolpliktiga barn ska motsvara den i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.

För barn och unga som inte längre är skolpliktiga ska utbildningen motsvara sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Rätten att delta i sådan utbildning ska även omfatta den som påbörjar sådan utbildning i kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt arton år.

Det som anges i 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 § skollagen om syftet och utformningen av utbildningen inom skolväsendet samt om elevernas lärande och personliga utveckling ska också gälla för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Dessa bestämmelser ska även gälla för utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får även innebära att andra bestämmelser än 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 § i skollagen ska tillämpas på utbildningen.

Till följd av detta ska ett antal följändringar i skollagen göras.

Skälen för förslagen

Utbildningen ska med nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt motsvara utbildning inom skolväsendet

Enligt gällande bestämmelser har Kriminalvården enligt 24 kap. 10 § skollagen (2010:800) möjlighet att för intagna i kriminalvårdsanstalt anordna utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att två nya paragrafer ska föras in i 24 kap. skollagen så att Kriminalvården får en skyldighet att anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, för barn som avtjänar fängelsestraff. För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt. Bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§ skollagen) samt lokaler och utrustning (2 kap. 35 § skollagen) behöver dock inte tillämpas. De föreslagna bestämmelserna i skollagen överensstämmer i huvudsak med vad som gäller för utbildning vid de särskilda ungdomshemmen enligt 24 kap. 8 och 9 §§ skollagen. Till skillnad från bestämmelsen som rör de

särskilda ungdomshemmen är tillämpningsområdet för den föreslagna paragrafen om icke skolpliktiga barn avgränsat till att bara gälla den som är under 18 år. Enligt regeringen beror detta på att Kriminalvården, till skillnad från Statens institutionsstyrelse (SiS), redan får bedriva utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning (24 kap. 10 § skollagen). Att en intagen är behörig att delta i sådan utbildning från och med det år han eller hon fyller 18 år framgår av 5 kap. 10 § förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning.

I betänkandet (SOU 2023:44) som ligger till grund för förslagen i lagrådsremissen konstateras att de närmare förutsättningarna för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga behöver utredas ytterligare i syfte att skapa goda förutsättningar för Kriminalvården att bedriva en ändamålsenlig utbildning med kvalitet som också är resurs- och kostnads-effektiv. Denna bedömning delas av ett flertal myndigheter och organisationer, däribland Kriminalvården, Rädda barnen, Statens skolinspektion, Statens skolverk och SiS, som i sina remissvar över betänkandet påtalar behovet av att vissa frågor om skolgången analyseras vidare i det fortsatta lagstiftningsarbetet. I lagrådsremissen bemöts dessa synpunkter med att den nu aktuella utredningen har i uppdrag att ta fram förslag för att barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodoses sin rätt till utbildning samtidigt som Kriminalvården får förutsättningar att bedriva en ändamålsenlig skolverksamhet.

Som framgår av avsnitt 6 ger de föreslagna bestämmelserna i skollagen inte tillräcklig vägledning i fråga om vilka andra bestämmelser i skollagen som är tillämpliga för Kriminalvårdens utbildning för barn och unga. Det medför att bestämmelserna uppfattas som otydliga. Det är framför allt lydelsen ”relevanta bestämmelser” som uppfattas som otydlig, vilket kan skapa tillämpningssvårigheter för bl.a. Kriminalvården och Skolinspektionen. Skolinspektionen lyfter i sitt remissvar över betänkandet (SOU 2023:44) att den föreslagna lagtexten i skollagen avseende Kriminalvårdens utbildning är allmänt hållen vilket skulle kunna innebära svårigheter vid Skolinspektionens tillsyn. Skolinspektionen konstaterar att motsvarande bestämmelser visserligen har gällt för SiS, men som framgår av SOU 2023:44 har SiS i en hemställan till regeringen framhållit behov av en bred översyn av skollagen för att skapa ännu bättre förutsättningar för myndigheten att bedriva skolverksamhet för de barn och unga som vistas vid de särskilda ungdomshemmen. Skolinspektionen lyfter därtill att Högsta förvaltningsdomstolen i en dom den 28 maj 2020 bl.a. har uttalat att om lagstiftningen är allmänt hållen och närmare föreskrifter saknas, begränsas myndighetens möjligheter att använda vitesförelägganden för att komma till rätta med konstaterade brister (HFD 2020 ref. 28). Det innebär att det skulle kunna bli svårt för Skolinspektionen att i ett eventuellt föreläggande formulera tillräckligt tydliga och konkreta åtgärder som Kriminalvården, om myndighetens skolverksamhet uppvisar brister, ska vidta. Det skulle därmed bli svårt för myndigheten att, genom myndighetens tillsyn, vara med och arbeta för att barn som avtjänar fängelse i kriminalvårdsanstalt får tillgång till utbildning på samma sätt som andra barn. Att säkerställa en likvärdig utbildning för frihetsberövande barn och unga är således en fråga om alla elevers rätt till en likvärdig utbildning och samhällets skyldighet att tillhandahålla likvärdig utbildning oavsett var eleven befinner sig.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås att lydelsen ”relevanta bestämmelser” tas bort från de två föreslagna bestämmelserna i skollagen (24 kap. 10 och 10 a §§). Förslaget innebär att även uppräknningen av de bestämmelser som inte ska tillämpas, dvs. bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§ skollagen) samt lokaler och utrustning (2 kap. 35 § skollagen) tas bort.

I avsnitt 6 framgår att bestämmelserna heller inte medger att generella avvikelser kan göras i den utsträckning som skulle behövas. Vissa avvikelser från den reguljära utbildningen behöver accepteras för att utbildningen ska kunna anordnas i fängelse. Säkerheten är mycket viktig inom Kriminalvården. En hög säkerhet är enligt Kriminalvården nödvändig för att kravet på samhällsskydd ska uppfyllas men också en förutsättning för bl.a. en god omvårdnad och ett aktivt påverkansarbete. I säkerhetsarbetet ingår förutom den fysiska och tekniska säkerheten olika regelverk, instruktioner och rutiner samt tillgång till personal. Inom ramen för förberedelseuppdraget arbetar Kriminalvården med att anpassa sin verksamhet för att möta behoven hos en yngre målgrupp och säkra att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses. För det ändamålet behövs tydliga bestämmelser som tar hänsyn till barns och ungas behov och rättigheter samtidigt som att vissa generella avvikelser som motiveras av de speciella förutsättningar som råder för en sluten anstaltsmiljö, är nödvändiga för att Kriminalvården ska kunna tillhandahålla en likvärdig utbildning av god kvalitet. För att begränsa avvikelserna så att de inte riskerar att försämma förutsättningarna för barn och unga i fråga om deras rätt till utbildning bör det emellertid endast handla om sådana avvikelser som kan anses vara nödvändiga. I syfte att tydliggöra att det handlar om generella nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt föreslås att lydelsen ”nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt” tas bort från de föreslagna 24 kap. 10 och 10 a §§ i skollagen och ersätts av lydelsen ”med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt”. Genom ändringarna kommer det vara möjligt att utveckla ett preciserat och anpassat regelverk för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga. Ett sådant regelverk bör innefatta en tydligare avgränsning av vilka bestämmelser i skollagen som ska tillämpas samt vilka avvikelser eller undantag som är möjliga att göra med hänsyn till barns och ungas rätt till utbildning och anstaltsmiljöns särskilda förutsättningar. Det är även rimligt att graden av avvikelser varierar beroende på vilken skolform utbildningen motsvarar. Genom ett sådant regelverk kan barns och ungas rätt till en likvärdig utbildning säkerställas.

Bestämmelser om de grundläggande värdena i skollagen ska även gälla för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt

För särskilda utbildningsformer enligt 24 kap. skollagen gäller gemensamma bestämmelser i skollagen endast om det framgår uttryckligen (1 kap. 2 § skollagen). I 6 kap. skollagen finns bestämmelser om åtgärder mot kränkande behandling. Av 6 kap. 1 § framgår att bestämmelserna ska tillämpas på utbildning och annan verksamhet enligt samma lag. Det innebär att bestämmelserna i 6 kap. även är tillämpliga för särskilda utbildningar. Detsamma gäller bestämmelsen om barnets bästa i 1 kap. 10 §

skollagen. Av den aktuella bestämmelsen framgår att i all utbildning och annan verksamhet enligt skollagen som rör barn ska barnets bästa vara utgångspunkt. Med barn avses varje människa under 18 år. Barnets inställning ska så långt det är möjligt klarläggas. Barnet ska ha möjlighet att fritt uttrycka sina åsikter i alla frågor som rör honom eller henne. Barnets åsikter ska tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad.

I skollagen finns vissa grundläggande bestämmelser om skolans övergripande syfte och dess utformning (1 kap. 4 och 5 §§). Av dessa bestämmelser framgår att utbildningen inom skolväsendet syftar till att barn och elever ska inhämta och utveckla kunskaper och värden. Den ska främja alla barns och elevers utveckling och lärande samt en livslång lust att lära. Utbildningen ska också förmedla och förankra respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande demokratiska värderingar som det svenska samhället vilar på. I utbildningen ska hänsyn tas till barns och elevers olika behov. Barn och elever ska ges stöd och stimulans så att de utvecklas så långt som möjligt. En strävan ska vara att uppväga skillnader i barnens och elevernas förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen. Utbildningen syftar också till att i samarbete med hemmen främja barns och elevers allsidiga personliga utveckling till aktiva, kreativa, kompetenta och ansvarskännande individer och medborgare (1 kap. 4 §).

Utbildningen ska utformas i överensstämmelse med grundläggande demokratiska värderingar och de mänskliga rättigheterna som människo- livets okränkbarhet, individens frihet och integritet, alla människors lika värde, jämställdhet samt solidaritet mellan människor (1 kap. 5 första stycket). Var och en som verkar inom utbildningen ska främja de mänskliga rättigheterna och aktivt motverka alla former av kränkande behandling. Vidare framgår att utbildningen ska vila på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet (1 kap. 5 § andra och tredje styckena).

I skollagen finns även övergripande bestämmelser om barnens och elevernas lärande och personliga utveckling. Av bestämmelserna framgår att alla barn och elever i samtliga skolformer och i fritidshemmet ska ges den ledning och stimulans som de behöver i sitt lärande och sin personliga utveckling för att de utifrån sina egna förutsättningar ska kunna utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål. Elever som till följd av en funktionsnedsättning har svårt att uppfylla de olika betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som gäller, ska ges stöd som syftar till att så långt som möjligt motverka funktionsnedsättningens konsekvenser. Elever som lätt uppfyller de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas ska ges ledning och stimulans för att kunna nå längre i sin kunskapsutveckling (3 kap. 2 § skollagen). Denna bestämmelse innehåller en generell beskrivning av de övergripande målsättningar som ska utmärka utbildning inom skolväsendet, när det gäller barnets och elevens personliga utveckling att utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål. Bestämmelsen tar även sikte på de elever som till följd av en funktionsnedsättning har svårt att uppfylla de olika betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som gäller. I förarbetena anges att skolans kompensatoriska uppdrag för elever med funktionsnedsättning innebär att den som har en funktionsnedsättning inte bara ska ges tillräckligt stöd för att nå den lägsta

godtagbara kunskapsnivån utan rätten att utvecklas så långt som möjligt mot utbildningens mål gäller alla elever (prop. 2013/14:148 Vissa skollagsfrågor s. 28).

I denna promemoria föreslås att utbildningen som ges till barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska motsvara den utbildning som ges inom skolväsendet med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Nödvändiga avvikelser bör vara sådant som följer av de särskilda förutsättningar som kommer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt. Samma grundläggande värden, mål och pedagogiska principer bör vara tillämpliga för sådan motsvarande utbildning som kriminalvården anordnar för intagna i kriminalvårdsanstalt, trots att den bedrivs i en särskild kontext. Detta gäller även för utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. Det finns heller inga särskilda skäl till att dessa grundläggande värden och principer inte skulle kunna tillämpas på utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Dessa grundläggande värden, syftet med utbildningen och skolans värdegrund, tjänar vidare som en grundval för hur övriga bestämmelser i skollagen ska förstås och tillämpas (se prop. 2009/10:165 Den nya skollagen s. 220). Mot denna bakgrund föreslås att det ska tydliggöras i skollagen att bestämmelserna i 1 kap. 4 och 5 §§ samt 3 kap. 2 § även ska tillämpas på utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt.

Bestämmelserna ska bättre överensstämja med den åldersgräns som gäller inom gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan

Enligt artikel 28 barnkonventionen har alla barn rätt till utbildning.

I Sverige gäller i princip skolplikt för alla barn i åldern 6 till 16 år (se 7 kap. 2, 10 och 12 §§ skollagen). Skolplikten gäller även för barn som avtjänar fängelsestraff. Barn och unga som har avslutat grundskolan eller motsvarande utbildning har rätt till utbildning i gymnasieskolan, som ska stå öppen för ungdomar som påbörjar sin gymnasieutbildning senast vårterminen det år de fyller 20 år. Anpassade gymnasieskolan ska stå öppen för ungdomar som på grund av att de har en intellektuell funktionsnedsättning eller förvärvad hjärnskada inte bedöms ha förutsättningar att uppfylla sådana betygskriterier som gäller för gymnasieskolan och som minst ska uppnås. Som framgår av lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga i avsnitt 5.4.3 och 5.4.4 kommer intagna barn som fyller 18 år under verkställighetens gång som huvudregel att överföras till en avdelning för vuxna. Förslagen i lagrådsremissen innebär inte någon rätt att efter 18-årsdagen fullfölja en påbörjad gymnasieutbildning som motsvarar sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. Ungdomen kan i stället ges möjlighet att delta i Kriminalvårdens utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning (se 24 kap. 10 § skollagen och 5 kap. förordningen om vuxenutbildning).

En elev som påbörjar en utbildning inom skolväsendet har i de flesta fall en tydlig rätt att gå klart utbildningen om inte annat anges särskilt. En sådan ordning ger förutsägbarhet, kontinuitet och ger eleven möjlighet att planera för sin framtid. Att endast få delta i utbildningen fram till den dag ungdomen fyller 18 år påverkar sannolikt motivationen och kan inverka negativt på annat sätt i den unges mående. Att utbildningen upphör vid en viss ålder är heller inte förenligt med skollagens bestämmelser om

målgruppen för gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. För att öka motivationen hos unga intagna att delta i utbildning och för att stärka elevens rättigheter föreslås att målgruppen för Kriminalvårdens utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska utvidgas till att omfatta den som påbörjat utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan vid en kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt 18 år. Förslaget innebär ingen förändring avseende den som blir intagen efter att den fyllt 18 år. Förutsättningen för att få delta i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan är alltså att utbildningen påbörjas innan han eller hon fyllt 18 år.

Bemyndigande för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt

För att Kriminalvården ska kunna erbjuda en utbildning som i så stor utsträckning som möjligt motsvarar den utbildning som ges till andra barn och unga inom skolväsendet behövs, som framhållits i avsnitt 6, ett tydligt och anpassat regelverk för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga. Ett sådant regelverk bör innefatta en tydligare avgränsning av vilka bestämmelser i skollagen som ska tillämpas, samt vilka avvikelser eller undantag som är möjliga att göra med hänsyn till barns och ungas rätt till utbildning och anstaltsmiljöns särskilda förutsättningar. Det är emellertid inte nödvändigt att reglera alla dessa frågor i lag. En uppräkningslagstiftning över vilka bestämmelser i skollagen som ska tillämpas för den särskilda utbildningen skulle bli lång och svåröverskådlig. Dessutom behöver många bestämmelser anpassas för att fullt ut vara relevanta för Kriminalvårdens verksamhet. Mer precisa bestämmelser om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt bör därför i stället meddelas på förordningsnivå eller genom myndighetsföreskrifter, i likhet med hur utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt regleras i 5 kap. förordningen om vuxenutbildning. I 24 kap. 26 § skollagen finns bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om flera av de särskilda utbildningsformerna (8–25 §§). Eftersom förslagen i denna promemoria innebär att nödvändiga avvikelser ska få göras från vad som annars gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet och att det i detta fall handlar om skolpliktiga barn görs bedömningen att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer behöver ha ett tydligt stöd i lag för att kunna meddela föreskrifter som innebär avvikelser från vad som annars gäller för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar. Dessutom är avsikten att det på förordningsnivå ska gå att meddela föreskrifter om att vissa bestämmelser i skollagen ska gälla för den särskilda utbildningen. Mot denna bakgrund föreslås ett nytt bemyndigande om att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får innebära att även andra bestämmelser i skollagen än de som föreslås ovan, dvs. andra bestämmelser än 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 §, ska vara tillämpliga för utbildningen och kan således även innebära avvikelser från vad som annars gäller för motsvarande skolform i

skolväsendet. I enlighet med de föreslagna ändringarna av 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen behöver sådana avvikelser vara nödvändiga och följa av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.

Till följd av förslaget om ett nytt bemyndigande för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt, som även omfattar utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning, föreslås även ändringar av det befintliga bemyndigandet i 24 kap. 26 § skollagen, så att det inte längre ska omfatta utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. I fråga om utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning avses ingen ändring i sak däremot omfattas den särskilda utbildningens samtliga delar av det föreslagna bemyndigandet.

7.3 Bestämmelser om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska föras in i en ny förordning

Förslag

Bestämmelser om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska föras in i en ny förordning.

Förordningen ska innehålla bestämmelser om utbildningens innehåll och utformning. Syftet med utbildningen ska vara det samma som för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

Skälen för förslagen

Som anges i avsnitt 6 bör regelverket för utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt preciseras. Detta mot bakgrund av att de föreslagna bestämmelserna i skollagen (se 24 kap. 10 och 10 a §§ i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga) ansetts vara ottydliga (se bl.a. SiS framställan till regeringen, Hemställan om översyn av vissa bestämmelser som styr SiS verksamhet, S2022/03070). För att åstadkomma en mer lättöverskådlig reglering bör relevanta bestämmelser om utbildningen för barn och intagna i kriminalvårdsanstalt samlas i en ny förordning. En uppräknning i lagtext över vilka bestämmelser i skollagen som ska gälla för utbildningen som Kriminalvården anordnar bli lång och svåröverskådlig. Dessutom behöver aktuella bestämmelser anpassas för att fullt ut vara relevanta för Kriminalvårdens verksamhet. Till följd av ändringarna i skollagen som föreslås i avsnitt 7.2 kommer det vara möjligt att utveckla ett preciserat och anpassat regelverk. Genom ett anpassat regelverk kan det säkerställas att barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt får tillgång till en likvärdig utbildning av god kvalitet som så långt som möjligt motsvarar den utbildning som ges inom skolväsendet. Det föreslås därför att en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska införas. Förordningen ska reglera den särskilda utbildningens innehåll och utformning. Förordningen ska även innehålla hänvisningar till skollagen och andra författningar som är tillämpliga för den särskilda utbildningen. I förordningen ska även de

nödvändiga avvikelser eller undantag från vad som annars gäller för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar framgå.

Utgångspunkten är att utbildningen till innehåll och utformning så långt det är möjligt ska motsvara utbildning inom skolväsendet. Därför bör även syftet med utbildningen vara detsamma som för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar, vilket föreslås framgå av den nya förordningen.

Den nya förordningen föreslås även innehålla bestämmelser om be-myndigande och överklagande. Kriminalvården föreslås få meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av bestämmelserna i förordningen. Det kan t.ex. handla om Kriminalvården behöver meddela föreskrifter om hur olika förfaranden som regleras i förordningen ska gå till, t.ex. önskemål om byte av inriktning inom gymnasial utbildning.

Beslut enligt den nya förordningen ska enligt förslaget inte få över-klagas. I stället föreslås att det i vissa fall ska krävas att eleven och i förekommande fall elevens vårdnadshavare ger sitt medgivande för att Kriminalvården ska få fatta ett visst beslut, t.ex. beslut om avvikelse i fråga om de ämnen som annars gäller för utbildningen som motsvarar grundskolan och i förekommande fall specialskolan (se förslag i avsnitt 7.3.6).

Förslag avseende innehållet i den föreslagna förordningen i övrigt behandlas närmare i avsnitten 7.3.1-7.3.13.

7.3.1 Inledande kartläggning och individuell studieplan

Förslag

Kriminalvården ska erbjuda barn intagna i kriminalvårdsanstalt en inledande kartläggning av deras kunskaper inför utbildningen.

Rektorn ansvarar för att en individuell studieplan upprättas för varje elev.

Den individuella studieplanen ska innehålla uppgifter om den enskildes utbildningsmål, utbildningens innehåll, omfattning och i förekommande fall stödåtgärder. Planen ska utarbetas i samverkan med eleven och ska vid behov revideras. Vid utarbetande av studieplanen ska hänsyn tas till tidigare påbörjad utbildning samt till elevens behov och förutsättningar. Eleven ska i samband med utarbetandet erbjudas studie- och yrkesvägledning.

För en elev som deltar i utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska den individuella studieplanen dessutom innehålla olika uppgifter om den utbildning som eleven deltar i.

Skälen för förslagen

Enligt 1 kap. 5 § fängelselagen (2010:610) ska verkställigheten för en intagen i fängelse utformas så att den intagnes anpassning i samhället underlättas och så att negativa följder av frihetsberövandet motverkas. Verktälligheten ska, i den utsträckning det är möjligt utan att kravet på samhällsskydd eftersätts, särskilt inriktas på åtgärder som är ägnade att

förebygga återfall i brott. Av bestämmelserna framgår även att det för varje intagen ska upprättas en individuellt utformad verkställighetsplan och verkställigheten ska planeras och utformas efter samråd med den intagne och i samverkan med berörda myndigheter. I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att för en intagen som inte har fyllt 18 år ska verkställigheten, om det är möjligt, planeras och utformas efter samråd med den intagnes vårdnadshavare. I de fall det bedöms lämpligt får samråd även få ske med andra personer. Vid behov ska samverkan även ske med andra berörda aktörer. Andra berörda aktörer kan t.ex. vara skolan eller hälso- och sjukvården (avsnitt 5.4.5 s. 139).

Verkställighetsplaneringen är en personlig planering för strafftiden som föregås av en utredning. Redan vid verkställighetsplaneringen kommer Kriminalvården att behöva kartlägga barnets utbildningsbakgrund, tillsammans med andra viktiga faktorer. I vissa fall kommer Kriminalvården att få information om barnets skolgång från barnet självt eller från hans eller hennes vårdnadshavare. I andra fall kan Kriminalvården behöva ta kontakt med den skola som den unge senast gått i både när verkställighetsplanen upprättas för att inhämta uppgifter (se även avsnitt 5.5.2 om informationsutbyte och sekretess i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga). När utredningen är färdig gör planeraren tillsammans med den intagne en planering för vilka insatser som ska genomföras under tiden på anstalt. Utifrån verkställighetsplanering kan sedan en inledande kartläggning genomföras i skolverksamheten med fokus på utbildning. Verkställighetsplaneringen och den inledande kartläggningen kan sedan ligga till grund för elevens individuella studieplan. Eftersom de barn och unga som kommer till en kriminalvårdsanstalt har olika verkställighet samt varierade förutsättningar och behov behövs en individuell plan för varje elev. Det föreslås därför att det för varje elev ska upprättas en individuell studieplan. Rektorn ska ansvara för att en individuell studieplan upprättas för varje elev (se förslag om rektorn i avsnitt 7.3.3). Förslaget innebär att planen ska utarbetas tillsammans med eleven och innehålla uppgifter om den enskildes utbildningsmål, utbildningens innehåll, omfattning och i förekommande fall stödåtgärder (se förslag i avsnitt 7.3.12 om stöd och elevhälsa). Vid utarbetande av studieplanen ska hänsyn tas till tidigare påbörjad utbildning samt till elevens behov och förutsättningar. Eleven ska i samband med utarbetandet erbjudas studie- och yrkesvägledning. I vägledningen ska det ingå information om möjligheter till fortsatta studier och om arbetslivets kompetens- och rekryteringsbehov. Med rätt vägledning kan dessa barn och unga stärkas i sin valkompetens och på så sätt ges bättre förutsättningar att i framtiden etablera sig på arbetsmarknaden. Vägledning och utbildning kan även motverka känslor av hopplöshet och ge en känsla av mening och framtidshopp. Planen ska vid behov revideras.

Övergången mellan institution och frihet är en kritisk tidpunkt då det är väl känt att risken för återfall är hög. Planeringen av studierna bör därför även syfta till att underlätta övergången till frihet. Det kan t.ex. handla om att hänsyn kan behöva tas till att eleven behöver få sina betyg utfärdade vid en viss tidpunkt för att kunna söka sig vidare till gymnasieskolan, anpassade gymnasieskolan eller högre utbildning, i samband med frigivning. För elever som deltar i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska den individuella studieplanen dess-

utom innehålla uppgifter om utbildningens innehåll i fråga om vilket program och i förekommande fall inriktning utbildningen motsvarar, och de ämnen och nivåer i dessa ämnen eller de ämnesområden som eleven har valt eller valt bort.

Om eleven deltar i utbildning som motsvarar ett introduktionsprogram i gymnasieskolan eller i ett individuellt program i anpassade gymnasieskolan ska den individuella studieplanen, när det är aktuellt, innehålla uppgifter om elevens studier i grundskolans respektive anpassade grundskolans ämnen, delar av nivåer i ämnen och andra insatser som är gynnsamma för elevens kunskapsutveckling och som är avsedda att ingå i utbildningen, och det yrkesområde som utbildningen inriktas mot.

7.3.2 Trygghet och studiero, studie- och yrkesvägledning, läromedel och skolbibliotek

Förslag

Eleverna ska tillförsäkras en miljö där utbildningen präglas av trygghet och undervisningen av studiero. Med studiero avses i den nya förordningen att det finns goda förutsättningar för eleverna att koncentrera sig på undervisningen. Kriminalvården ska säkerställa att det inom verksamheten bedrivs ett förebyggande arbete som syftar till att skapa trygghet och studiero.

Eleverna ska ha tillgång till personal med sådan kompetens att deras behov av vägledning inför val av framtida utbildnings- och yrkesverksamhet kan tillgodoses.

Eleverna ska utan kostnad ha tillgång till läroböcker, andra läromedel och andra lärverktyg som behövs för en god kunskapsutveckling i enlighet med utbildningens mål.

Eleverna ska ha tillgång till ett skolbibliotek. Med skolbibliotek avses i den nya förordningen en samlad, gemensam och ordnad verksamhet med ett allsidigt och målgruppsanpassat utbud av analoga medier som ställs till lärarnas och elevernas förfogande.

Skälen för förslagen

Trygghet och studiero

I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att bestämmelserna om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§ skollagen [2010:800]) samt lokaler och utrustning (2 kap. 35 § skollagen) inte ska gälla för den aktuella utbildningen. Utredaren delar uppfattningen att dessa bestämmelser inte ska gälla för utbildningen men eftersom förslagen i denna promemoria innebär en ny konstruktion av bestämmelserna för Kriminalvårdens utbildning för barn och unga föreslås att uppräknningen av de bestämmelserna som inte ska gälla för utbildningen tas bort (jfr föreslagen lydelse av 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga). Det finns även andra bestämmelser som inte anses vara tillämpliga för utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Bl.a. bestämmelserna i 5 kap.

skollagen om ordningsregler (5 §) och disciplinära och andra särskilda åtgärder (6–23 §§). Detta beror på att fängelselagen (2010:610) och tillhörande föreskrifter kommer att vara tillämpliga under avtjänandet av fängelsestraffet. En hög nivå av säkerhet är nödvändig för att kriminalvården ska uppfylla kravet på att skydda samhället, ha god omvårdnad och kunna påverka de intagna till ett liv utan kriminalitet. För det ändamålet finns olika säkerhetsrutiner, regler och förhållningssätt som kommer att ha inverkan på skolmiljön. Även den fysiska lärmiljön kommer att behöva utformas utifrån olika säkerhetsaspekter. Trots att bestämmelserna i 5 kap. skollagen inte anses vara tillämpliga så är det enligt utredarens bedömning viktigt att skolmiljön utformas på ett sådant sätt att eleverna kan tillförsäkras en miljö där utbildningen präglas av trygghet och undervisningen av studiero. För det behöver Kriminalvården även bedriva ett förebyggande arbete. Därför föreslås att bestämmelser om trygghet- och studiero ska införas i den nya förordningen. Med studiero avses i den föreslagna förordningen att det finns goda förutsättningar för eleverna att koncentrera sig på undervisningen. Om eleverna inte kan känna sig trygga i skolmiljön kommer de heller inte att kunna tillgodogöra sig undervisningen och då uppfylls inte syftet med utbildningen. Som Arbetsmiljöverket påtalar i sitt remissvar över SOU 2023:44 så kommer även arbetsmiljölagen (1977:1160) vara tillämplig för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga.

Läromedel och skolbibliotek

Utgångspunkten är att samma regler så långt det är möjligt ska gälla för Kriminalvårdens skolverksamhet som för den skolform i skolväsendet som utbildningen motsvarar. Mot bakgrund av de säkerhetskrav som ställs på anstaltsmiljön och de begränsningar som dessa innebär kommer det inte vara möjligt för Kriminalvården att erbjuda olika digitala läromedel eller digitala verk i skolbiblioteket. Det kan även finnas vissa begränsningar i vilken litteratur som kan tillhandahållas och dess omfattning. Det föreslås därför särskilda bestämmelser om läromedel och skolbibliotek i den nya förordningen. Med skolbibliotek i den nya förordningen avses en samlad, gemensam och ordnad verksamhet med ett allsidigt och målgruppsanpassat utbud av analoga medier som ställs till lärarnas och elevernas förfogande.

Tillgång till studie- och yrkesvägledning

Bestämmelser om studie- och yrkesvägledning inom skolväsendet finns i skollagen (2 kap. 29 och 30 §§). Av skollagen framgår att elever i alla skolformer, utom förskolan och förskoleklassen, ska ha tillgång till personal med sådan kompetens att deras behov av vägledning inför val av framtida utbildnings- och yrkesverksamhet kan tillgodoses. Även den som avser att påbörja en utbildning ska ha tillgång till vägledning. Vidare framgår av skollagen att för att få anställas utan tidsbegränsning för studie- och yrkesvägledning ska den sökande ha en utbildning avsedd för sådan verksamhet. Den som inte uppfyller kravet enligt lagen får anställas för studie- och yrkesvägledning för högst ett år i sänder. Omfattningen på den studie- och yrkesvägledning som elever har rätt till finns inte närmare preciserad i författningarna eftersom vägledningen för att anses som

tillräcklig ska motsvara elevernas behov. Dessa behov kan variera och behöver därför beslutas lokalt. I förarbetena (prop. 2009/10:165 s.279) konstaterar regeringen att en reglering i första hand bör inriktas på tillgången till kompetens. Ordvalet ”ska ha tillgång till” innebär däremot enligt regeringen inte att studie- och yrkesvägledningskompetensen nödvändigtvis behöver finnas inom den egna skolenheten men att ett krav på att studie- och yrkesvägledningskompetens ska finnas, innebär en tydlig markering av huvudmannens ansvar för att eleverna får tillgång till studie- och yrkesvägledning, samtidigt som organisationen även fortsättningsvis är en lokal fråga. Vidare konstaterar regeringen att skolledare, lärare och studie- och yrkesvägledare har ett gemensamt ansvar för studie- och yrkesvägledningen, men delvis olika roller. Studie- och yrkesvägledning stödjer elevernas val inför framtiden och är ett gemensamt ansvar i skolan. Genom undervisning och vägledningssamtal ska eleverna få möjlighet att utforska utbildningsvägar och yrkesområden i relation till egna förmågor, kunskaper och drömmar. En förutsättning för att eleverna ska kunna utnyttja de möjligheter till egna val som erbjuds är att de får en adekvat information om utbildningsutbud och valmöjligheter, såväl utifrån sina intressen och förutsättningar som i förhållande till arbetsmarknadens behov. Många barn och unga som hamnar i kriminalitet har haft en problematisk skolgång och är i behov av stöd. Utan vägledning riskerar de att lämna fängelset utan tillräckliga kunskaper om sin egen förmåga och om olika valmöjligheter. Det är därför viktigt att de ges samma möjligheter till studie- och yrkesvägledning som andra barn och unga. Mot denna bakgrund föreslås att det i den nya förordningen ska framgå att elevernas inom Kriminalvårdens utbildning för barn och unga ska ha tillgång till personal med sådan kompetens att deras behov av vägledning inför val av framtida utbildnings- och yrkesverksamhet kan tillgodoses. Enligt förslaget om individuell studieplan i avsnitt 7.3.1 ska eleverna dessutom erbjudas studie- och yrkesvägledning vid upprättande av den individuella studieplanen.

7.3.3 Ledning och lärare

Förslag

Det pedagogiska arbetet ska ledas och samordnas av en rektor. Som rektor får bara den anställas som genom utbildning och erfarenhet har pedagogisk insikt. Rektorn får uppdra åt en anställd eller en uppdragstagare i verksamheten som har tillräcklig kompetens och erfarenhet att fullgöra enskilda ledningsuppgifter.

Kriminalvården ska se till att rektorerna går en sådan särskild befattningsutbildning som regleras i förordningen (2011:183) om befattningsutbildning och fortbildning för rektorer och annan personal med motsvarande ledningsfunktion i skola, förskola och fritidshem eller en utbildning som kan jämföras med denna.

Kriminalvården ska för undervisningen använda lärare som har en utbildning som är avsedd för den undervisning som läraren ska bedriva i enlighet med vad som gäller enligt 2 kap. 13–19 §§ skollagen och förordningen (2011:326) om behörighet och legitimation för lärare och

förskollärare för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

Utöver skollagens bestämmelser ska det införas ett nytt undantag från bestämmelserna om vilka lärare Kriminalvården får använda i undervisningen. Det nya undantaget ska innebära att om det inte är möjligt för Kriminalvården att i viss undervisning använda en legitimerad och behörig lärare utan att det innebär organisatoriska svårigheter får undervisningen i stället bedrivas av en annan lärare inom Kriminalvårdens verksamhet. En sådan lärare ska

1. ha legitimation och vara behörig att undervisa i ett annat ämne,
2. i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande, och
3. vara lämplig att bedriva undervisningen.

Planeringen av undervisningen och betygsättning ska i dessa fall ske tillsammans med en legitimerad och behörig lärare i det aktuella ämnet. Den behöriga läraren behöver inte finnas närvarande där eleverna och den undervisande läraren befinner sig. Det nya undantaget ska inte gälla för undervisning i ämnena engelska, matematik, samhällskunskap (samhällsorienterade ämnena i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan), svenska eller svenska som andra språk. För undervisning i dessa ämnen ska det finnas legitimerade och behöriga lärare vid varje barn- och ungdomsavdelning.

Skälen för förslagen

Det pedagogiska arbetet ska ledas och samordnas av en rektor

Enligt skollagen (2010:800) ska det pedagogiska arbetet vid en förskole- eller skolenhet ledas och samordnas av en rektor. Rektorn ska särskilt verka för att utbildningen utvecklas (2 kap. 9 §). På samma sätt som inom skolväsendet bör det pedagogiska arbetet i utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ledas och samordnas av en rektor. Det föreslås därför att det ska införas bestämmelser om att pedagogiska arbetet ska ledas och samordnas av en rektor i den nya förordningen. Bestämmelserna i den föreslagna förordningen har utformats i likhet med hur bestämmelserna om rektorn är utformade för Kriminalvårdens utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning i 5 kap. förordningen om vuxenutbildning. Bestämmelserna innebär att som rektor får bara den anställas som genom utbildning och erfarenhet har pedagogisk insikt. Kriminalvården ska även se till att rektorerna går en sådan särskild befattningsutbildning som regleras i förordningen (2011:183) om befattningsutbildning och fortbildning för rektorer och annan personal med motsvarande ledningsfunktion i skola, förskola och fritidshem eller en utbildning som kan jämföras med denna. Ett tydligt reglerat ledningsansvar innebär också att det måste vara helt klart för alla berörda vem som har ansvaret för de beslut som enligt skollagen eller den nya förordningen ska fattas av rektorn. På samma sätt som inom skolväsendet ska det vara möjligt för rektorn att uppdra åt en anställd eller en uppdragstagare i verksamheten som har tillräcklig kompetens och erfarenhet att fullgöra enskilda ledningsuppgifter som åligger rektorn.

Undervisningen ska i huvudsak bedrivas av legitimerade och behöriga lärare

Som huvudregel får endast den som har legitimation som lärare eller förskollärare och är behörig för viss undervisning bedriva undervisning i skolväsendet. Endast den som har legitimation får, enligt huvudregeln, anställas som lärare eller förskollärare i skolväsendet utan tidsbegränsning (2 kap. 13 och 20 §§ skollagen). I vissa situationer är det tillåtet för en lärare att undervisa trots att hon eller han saknar lärarlegitimation. Bl.a. får en lärare som inte uppfyller kraven på lärarlegitimation bedriva annan undervisning på ett främmande språk än språkundervisning om läraren har en utländsk lärarutbildning som motsvarar en svensk lärarexamen och kompetens att undervisa på det främmande språket. Undantaget från kravet på lärarlegitimation gäller även för en lärare som bedriver undervisning i fristående skolor och fristående fritidshem med särskild pedagogisk inriktning (2 kap. 17 § skollagen). Om det inte finns någon att tillgå inom huvudmannens organisation som uppfyller kraven på lärarlegitimation eller om det finns något annat särskilt skäl med hänsyn till eleverna eller barnen, får en annan lärare eller förskollärare bedriva undervisningen. En sådan lärare eller förskollärare ska vara lämplig att bedriva undervisningen och i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande. Enligt huvudregeln får en lärare som saknar lärarlegitimation bedriva undervisning under högst ett år i sänder (2 kap. 18 § första stycket skollagen). Det gäller dock inte om undervisningen avser modersmål eller ett yrkesämne. På samma sätt som inom skolväsendet bör Kriminalvården använda legitimerade och behöriga lärare för undervisningen. Det föreslås därför att Kriminalvården för undervisningen ska använda lärare som har en utbildning som är avsedd för den undervisning som läraren ska bedriva i enlighet med vad som gäller enligt 2 kap. 13–19 §§ skollagen och förordningen (2011:326) om behörighet och legitimation för lärare och förskollärare för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

Ett nytt undantag från bestämmelserna om vilka lärare Kriminalvården får använda i undervisningen ska införas i den nya förordningen

I dagsläget planerar Kriminalvården för åtta barn- och ungdomsavdelningar som kommer att vara spridda över landet. Kriminalvården uppger att det kommer vara svårt att erbjuda undervisning av legitimerade och behöriga lärare i varje ämne som eleverna ska få undervisning i, vid varje anstalt där det kommer att finnas en barn- och ungdomsavdelning. Svårigheterna beror inte nödvändigtvis på att det inte finns någon legitimerad och behörig lärare att tillgå så som undantaget enligt 2 kap. 18 § skollagen anger. Inte heller har svårigheterna något med eleverna att göra. I stället beror svårigheterna enligt Kriminalvården på att det inte kommer att vara möjligt att organisera verksamheten på ett sådant sätt att undervisningen i alla de ämnen som undervisning ska omfatta bedrivs av legitimerade och behöriga lärare, vid varje anstalt där en barn- och ungdomsavdelning kommer att finnas. Det kommer således vara svårt för Kriminalvården att i t.ex. hem- och konsumentkunskap eller i ett annat ämne med mindre omfattande innehåll där antalet undervisningstimmar och eleverna är få, använda en legitimerad och behörig lärare för

undervisning. Eftersom de planerade barn- och ungdomsavdelningarna är spridda över landet finns heller inte alltid möjligheten att använda samma lärare vid flera barn- och ungdomsavdelningar. Däremot uppger Kriminalvården att de kommer att kunna ha legitimerade och behöriga lärare vid varje barn- och ungdomsavdelning i ämnen med ett mer omfattande innehåll och undervisningstid, däribland engelska, matematik, samhällskunskap och svenska eller svenska som andra språk.

Utgångspunkten för utbildningen för barn och unga är att eleverna ska erbjudas undervisning där elever och lärare varken är åtskilda i rum eller tid, s.k. närundervisning. Med undervisning avses i skollagen processer som på lektioner eller vid andra lärtillfällen leds av lärare mot mål som anges i förordningar och andra författningar som ansluter till denna lag och som syftar till utveckling och lärande genom att elever inhämtar och utvecklar kunskaper och värden (1 kap. 3 §). För att skapa bättre förutsättningar för Kriminalvården att kunna bedriva närundervisning föreslås att det utöver skollagens bestämmelser ska införas ett nytt undantag från bestämmelserna om vilka lärare Kriminalvården får använda i undervisningen. Undantaget innebär att om det inte är möjligt för Kriminalvården att i viss undervisning använda en legitimerad och behörig lärare utan att det innebär organisatoriska svårigheter, dvs. att det organisatoriskt inte är möjligt att få till undervisning som bedrivs av en legitimerad och behörig lärare t.ex. på grund av anstaltens placering, för få undervisningstimmar eller ett begränsat elevunderlag får undervisningen i stället bedrivas av en annan lärare inom Kriminalvårdens verksamhet. En sådan lärare ska

1. ha legitimation och vara behörig att undervisa i ett annat ämne,
2. i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande, och
3. vara lämplig att bedriva undervisningen.

Läraren behöver således vara lämplig att bedriva undervisningen och i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande, dvs. en sådan lärare ska uppfylla de krav som även ställs i undantagsbestämmelsen i 2 kap. 18 § skollagen. För det föreslagna undantaget krävs dock att läraren har legitimation och är behörig att undervisa i ett annat ämne. Det handlar alltså främst om en annan lärare inom Kriminalvårdens verksamhet som eleverna antas ha i ett eller flera andra ämnen. Undantaget ska inte gälla för undervisning i ämnena engelska, matematik, samhällskunskap (för utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan ska undantaget inte gälla för de samhällsorienterande ämnena), svenska eller svenska som andra språk. För undervisning i dessa ämnen ska det finnas legitimerade och behöriga lärare vid varje barn- och ungdomsavdelning. I de fall eleven byter anstalt kommer undervisningen att kunna fortsätta med en ny lärare men där samma behöriga lärare kan finnas som stöd för den nya läraren och eleven. På så vis finns även stöd för en kontinuitet i utbildningen.

Förslaget kan emellertid innebära en risk för att undervisningens kvalitet bli sämre än vad det hade varit med en behörig lärare. I jämförelse med alternativet att Kriminalvården i större uträkning skulle behöva använda andra lösningar i form av fjärr- eller distansundervisning har alternativet

att i undervisningen få använda en annan lärare bedömts som mer lämpligt alternativ eftersom direktkontakten mellan läraren och eleven är viktig för elevens kunskapsutveckling. För att motverka en försämring av kvaliteten föreslås att planeringen av undervisningen och betygsättning i dessa fall ska ske tillsammans med en legitimerad och behörig lärare i det aktuella ämnet. Den behöriga läraren behöver inte finnas närvarande där eleverna och den undervisande läraren befinner sig. Eftersom den ansvariga läraren är på plats hos eleverna är det i ett sådant fall inte fråga om fjärrundervisning, även om den behöriga läraren hjälper till i undervisningen med hjälp av informations- och kommunikationsteknik. På sikt bör Kriminalvården sträva efter att undervisning som anordnas för barn och ungdomar vid kriminalvårdsanstalterna bedrivs som närundervisning av behöriga lärare och i de fall fjärrundervisning är aktuellt, att en bedömning av barnets bästa görs i varje enskilt fall innan en sådan undervisning planeras.

7.3.4 Fjärrundervisning ska i begränsad utsträckning få användas i utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan

Förslag

Fjärrundervisning ska få användas för viss undervisning om det inte finns någon lämplig lärare som uppfyller skollagens krav på legitimation och behörighet att tillgå eller om närundervisning skulle leda till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och det nya undantaget från att använda behöriga lärare för undervisningen (enligt förslaget i avsnitt 7.3.3) inte kan tillämpas.

Fjärrundervisning får inte användas i följande ämnen:

- engelska,
- matematik,
- samhällsorienterande ämnen: geografi, historia, religionskunskap och samhällskunskap, och
- svenska eller svenska som andra språk.

Fjärrundervisning får inte vid någon tidpunkt under ett läsår användas för mer än 25 procent av elevens totala antal undervisningstimmar. I de fall fjärrundervisning används ska undervisningen som huvudregel bedrivas av en legitimerad och behörig lärare. Vid fjärrundervisning ska det finnas en handledare. Handledaren ska finnas närvarande där eleverna befinner sig och vara en för detta ändamål lämplig person.

Skälen för förslagen

Närundervisning ska vara huvudregeln

Som beskrivs i avsnitt 7.3.3 är utgångspunkten att undervisningen för elever i utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan ska bedrivas som närundervisning av legitimerade och

behöriga lärare. Av utredarens uppdragsbeskrivning framgår att utredaren bl.a. ska ta ställning till hur Kriminalvården ska kunna bedriva utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt genom en modell där närundervisning, vid behov, och när undervisningen kan genomföras på ett säkert sätt, kan kombineras med fjärr- och distansundervisning.

Den undervisning som i dag bedrivs inom Kriminalvården utgår från principer som gäller inom den kommunala vuxenutbildningen. På anstalterna finns ett lärcentrum dit studerande kommer för att studera och få undervisning och handledning i sina studier. Lärcentrummodellen är skapad för att ge största möjliga flexibilitet och samtidigt vara effektiv. Intagna skrivs in i och ut från kriminalvården under hela året. Dessutom är det vanligt att en intagen flyttas mellan olika verksamhetsställen, t.ex. från häkte till anstalt, från en sluten till en mer öppen anstalt eller från en anstalt långt hemifrån till en anstalt närmare hemorten. Därför fungerar det inte med lektioner i grupp. I stället har Kriminalvården för vuxna utvecklat ett distansarbetsätt, som dels gör utbildningen tillgänglig var i landet den intagne än befinner sig, dels säkrar kontinuiteten med samma lärare vid förflyttning. De studerande kan studera olika ämnen och på olika nivåer. Undervisningen är individualiserad och sker individuellt, antingen på distans eller lokalt, men alltid av en ämneslärare. På plats finns dessutom praktisk och pedagogisk handledning för den studerande. Den fysiska lärmiljön är olika utformad beroende på lokala förutsättningar. På lärcentrumet har studerande tillgång till datorer med ett specialbyggt intranät för utbildningen, telefon för inkommande samtal från studie- och yrkesvägledare och lärare. Här finns också studiematerial och i viss utsträckning olika hjälpmedel. Specialpedagogiskt stöd finns att tillgå vid behov. Var och en studerar utifrån sin individuella studieplan och sina förutsättningar och behov.

Institutioner där barn befinner sig behöver vara anpassade för barn och rätten till hälso- och sjukvård, utbildning, rekreation och fritidssysselsättning, privatliv, kontakt med anhöriga m.m. behöver tillgodoses (jfr FN:s konvention om barnets rättigheter artiklarna 16, 28–29, 31 och 37(c)). Det är av stor betydelse att en frihetsberövande påföljd för barn får ett innehåll och en utformning som är anpassad till barn. Att dessa förhållanden är betydelsefulla ur ett mänskligt rättighetsperspektiv följer också av FN:s regler om skydd av frihetsberövade ungdomar (de s.k. Havannareglerna). Där anges bl.a. att institutioner där underåriga placeras bör vara öppna eller med minimala säkerhetsåtgärder och att enheterna ska vara så små som möjligt för att möjliggöra en effektiv behandling. Havannareglerna ställer även krav på personalens kompetens, de intagnas kontakt med omvärlden, skola och utbildning samt hälsa- och sjukvård (se bl.a. reglerna 38, 39, 42 och 49 och jfr FN:s konvention om barnets rättigheter artiklarna 37(c), 40.1 och 40.3 samt CRC/C/GC/24, p. 92 och 95). Att barn som avtjänar fängelse ska göra det i en verksamhet som har anpassats så att barns särskilda behov och rättigheter kan tillgodoses är en utgångspunkt för förslagen i denna promemoria. Enligt Kriminalvården kommer myndigheten att dra nytta av kompetens inom vuxenutbildningen och erfarenheten av den väletablerade lärcentrummodellen vid inrättandet av de särskilda barn- och ungdomsavdelningarna. Även för barn och unga

kommer ett flexibelt upplägg i utbildningen behövas då de intagna kommer att skrivas in, förflyttas eller frigges löpande. Hänsyn behöver också tas till behov av differentiering eftersom barn och unga kommer att vara på olika kunskapsnivåer. Det innebär att undervisningen i stort kommer att behöva vara individbaserad och anpassad efter elevens behov och förutsättningar. Dessutom behöver hänsyn tas till olika säkerhetskrav och begränsningar i anstaltsmiljön. Lärcentrum blir lärmiljön för elever oavsett vilka ämnen och på vilken nivå de studerar. Enligt förslagen i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga ska intagna barn omfattas av sysselsättningsplikt, där sysselsättningen för intagna barn ska vara obligatorisk, och bestå av utbildning, brotts- och missbruksrelaterad programverksamhet eller annan strukturerad verksamhet. Det innebär att utbildning kommer att utgöra en omfattande del av de intagna barnens sysselsättning. Eftersom barn och unga har rätt till utbildning och att utbildning kommer vara den huvudsakliga sysselsättningen under den tid då de är intagna i kriminalvårdsanstalt är det särskilt viktigt att den utbildning som erbjuds är anpassad utifrån deras behov och förutsättningar.

Barn har särskilda behov av utbildning eftersom deras utveckling både kognitivt, socialt, emotionellt och fysiskt är i ett mycket formbart och avgörande skede. Barn behöver dessutom en miljö där de känner sig trygga, sedda och förstådda. En god och tillitsfull relation till läraren är viktig. Även delaktighet och inarbetade rutiner bidrar till att stärka motivationen. Direktkontakten mellan lärare och elev anses även vara en viktig del av utbildningen för barn och ungdomar och en förutsättning för att genomföra skolans värdegrundsuppdrag. Även tillhörighet är viktigt. Inte bara för att öka välbefinnandet utan också för att ha möjlighet att diskutera olika frågor som behandlas i undervisningen. Bl.a. kan eleven genom att förklara kunskap för andra befästa sin egen förståelse. Att ingå i en grupp kan också ge elever möjlighet att interagera med andra, vilket kan förbättra deras sociala färdigheter och öka motivationen. Att ha möjlighet att diskutera frågor med andra elever och ha en social tillhörighet har lyfts som särskilt viktiga aspekter av de ungdomar som utredaren och utredningssekreteraren träffat i samband med studiebesök

Elevers lärande och skolprestationer samt val av utbildning, framtida sysselsättning och livsmöjligheter är starkt kopplat till deras motivation. Det finns också samband mellan elevers motivation, skolframgångar, välbefinnande och psykiska hälsa. Det finns även ett samband mellan psykisk ohälsa och skolmisslyckanden något som kan följa eleven från tidiga skolår och upp i ungdomsåren (se bl.a. SOU 2024:74 Flera vägar till arbetslivet s. 186 ff.) I en stödjande skolmiljö kan eleven känna sig kompetent, fatta egna beslut om sin skolgång och känner sig positivt bemött och uppskattad av sina lärare och andra elever. Om någon av dessa tre faktorer (självbestämmande, kompetens och tillhörighet) skulle fattas kommer det att ha en negativ inverkan på elevens motivation för lärande och därmed skolprestationer, men också elevens välbefinnande och psykiska hälsa. Enligt uppgifter från Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) har ungefär tio procent av alla elever i skolan någon form av neuropsykiatrisk funktionsnedsättning. Det motsvarar i stort det antal elever som enligt statistik från Skolverket hade särskilt stöd i årskurs 9 i grundskolan läsåret 2023/2024 (se publikationen beskrivande statistik,

Särskilt stöd i grundskolan läsåret 2023/24). Bland barn och unga som döms till sluten ungdomsvård är den siffran ännu högre. I Riksrevisionens granskningsrapport SiS särskilda ungdomshem – brister i statens tvångsvård av barn och unga (RiR 2024:7) framgår att andelen ungdomar med diagnosen adhd var betydligt högre bland de ungdomar som avtjänade sluten ungdomsvård 2018–2022, än bland befolkningen i övrigt (tabell 3, s. 30).

För elever i utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan är det mot bakgrund av de behov som målgruppen kan antas ha inte lämpligt att i annat än undantagsfall bedriva undervisningen i en annan form än som närundervisning. Utbildning för barn och unga ställer således andra krav på anordnaren än vuxenutbildning när det gäller lokaler, resurser, utbud, utformning och organisering. Fjärrundervisning ger förvisso en större möjlighet för läraren att följa eleven under undervisningen och anpassa sin undervisning i realtid. Det finns ändå vissa utmaningar med fjärrundervisning som har visats i Skolinspektionens granskning av hur fjärr- och distansundervisningen under covid-19-pandemin påverkat elevers förutsättningar att nå målen och deras hälsa (Skolinspektionens rapport från 2021 – Konsekvenser av fjärr- och distansundervisning). I Skolinspektionens slutrapport framgår bl.a. att elevers förutsättningar att nå målen försämrades vid distansundervisning under pandemin och att elever upplevde att de lärde sig mindre och att undervisningen höll lägre kvalitet jämfört med närundervisning. Granskningen visade även att fjärr- och distansundervisningens konsekvenser har påverkats av fjärr- och distansundervisningens omfattning, verksamheternas utgångsläge vid omställningen till undervisning på distans och med vilken kvalitet undervisningen på distans har genomförts (s. 7).

Fjärrundervisning ska få användas i begränsad utsträckning för att öka kvaliteten i undervisningen eller för att undervisningen ska komma till stånd

För att möta Kriminalvårdens behov av flexibilitet i hur undervisningen ska få bedrivas föreslås i denna promemoria (se avsnitt 7.3.3) att i de fall det inte är möjligt för Kriminalvården att använda en legitimerad och behörig lärare i undervisningen, utan att det innebär organisatoriska svårighet för Kriminalvården, ska en annan lärare inom verksamheten få användas för undervisningen under vissa förutsättningar. Detta gäller inte undervisning i ämnena engelska, matematik, samhällsorienterande ämnen, svenska eller svenska som andra språk. För undervisning i dessa ämnen ska det finnas legitimerade och behöriga lärare vid varje barn- och ungdomsavdelning. Genom det föreslagna undantaget antas behovet av att kombinera närundervisning med fjärr- eller distansundervisning för utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan vara mindre angeläget. Som nämnts ovan görs bedömningen att för elever i utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan är det mot bakgrund av de behov som målgruppen antas ha inte lämpligt att i annat än undantagsfall bedriva undervisningen i en annan form än som närundervisning. Samma princip gäller i huvudsak för undervisning inom motsvarande skolformer inom

skolväsendet. Inom skolväsendet får närundervisningen i vissa fall kompletteras av fjärr- och distansundervisning. Distansundervisning är, enligt 1 kap. 3 § skollagen (2010:800), interaktiv undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där elever och lärare är åtskilda i både rum och tid. Med fjärrundervisning avses enligt samma bestämmelse interaktiv undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där elever och lärare är åtskilda i rum men inte i tid. För att få bedriva fjärrundervisning inom skolväsendet krävs bl.a. att det trots upprepade ansträngningar inte finns någon lärare som uppfyller kraven på legitimation och behörighet att tillgå eller att elevunderlaget är mycket begränsat (21 kap. 3 § skollagen). Ett beslut om fjärrundervisning får vidare tas för högst ett år i taget, och får bara avse en viss del av alla undervisningstimmar (21 kap. 9 § skollagen). När det gäller distansundervisning får sådan undervisning genom nuvarande reglering användas endast för en elev som inte kan delta i närundervisning på grund av en dokumenterad medicinsk, psykisk eller social problematik och, i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, även för en elev som av andra särskilda skäl inte kan delta i närundervisning (22 kap. 5, 7 och 8 §§ skollagen). Det gäller dock bara om alla andra möjligheter till särskilt stöd är uttömda eller bedöms olämpliga. Det gäller dessutom under förutsättning att huvudmannen fått ett godkännande som utförare av distansundervisning. För att skolan ska få använda distansundervisning som särskilt stöd krävs också att elevens vårdnadshavare samtycker till detta (se 3 kap. 9 och 11 a §§ och 22 kap. 5 § skollagen, prop. 2019/20:127 Fjärrundervisning, distansundervisning och vissa frågor om entreprenad s. 83–84). Enligt 21 kap. 7 § skollagen får fjärrundervisning användas för utbildning vid de särskilda ungdomshemmen utifrån de villkor som gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet. Distansundervisning får enligt nuvarande reglering däremot inte förekomma inom den skolverksamhet som SiS anordnar.

De nuvarande bestämmelserna i skollagen om fjärr- och distansundervisning är avsedda för andra typer av situationer än att elever är frihetsberövade och det finns en rad begränsningar i skollagen, skolförordningen och gymnasieförordningen för när och i vilken omfattning sådan undervisning får användas. Trots att närundervisning ska vara huvudregeln för utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan går det inte att utesluta att det kan finnas behov för Kriminalvården av att kunna anordna fjärrundervisning vid någon av de planerade barn- och ungdomsavdelningarna, vid en särskild situation eller för ett särskilt ämne. Fjärrundervisning bör på samma sätt som för motsvarande skolformer inom skolväsendet endast vara aktuellt för att höja kvaliteten i utbildningen eller i det fall andra alternativ till närundervisning är uttömda, däribland alternativet att använda en annan (obehörig) lärare som föreslås i avsnitt 7.3.3. I de fall fjärrundervisning används bör det ske enligt begränsningar som i så stor uträckning som möjligt motsvarar de begränsningar som gäller för fjärrundervisning inom grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan, både till formen och omfattningen. Däremot finns det skäl att undanta de ämnen där det ska finnas en legitimerad och behörig lärare för undervisningen vid varje barn- och ungdomsavdelning, dvs. engelska, matematik, samhällsorienterande ämnen: geografi, historia, religionskunskap och samhällskunskap, svenska

eller svenska som andra språk. I övriga ämnen bör det vara möjligt att bedriva fjärrundervisning men endast enligt de begränsningar som föreslås i den nya förordningen. Det föreslås därför att fjärrundervisning ska få användas för viss undervisning om det inte finns någon lämplig lärare som uppfyller skollagens krav på legitimation och behörighet att tillgå eller om närundervisning skulle leda till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och det nya undantaget från att använda behöriga lärare för undervisningen (enligt förslaget i avsnitt 7.3.3) inte kan tillämpas.

Fjärrundervisning ska inte få användas engelska, matematik, samhällsorienterande ämnen: geografi, historia, religionskunskap och samhällskunskap, och svenska eller svenska som andra språk.

Fjärrundervisning ska inte vid någon tidpunkt under ett läsår användas för mer än 25 procent av elevens totala antal undervisningstimmar. I de fall fjärrundervisning används ska undervisningen som huvudregel bedrivas av en legitimerad och behörig lärare. Vid fjärrundervisning ska det finnas en handledare. Handledaren ska finnas närvarande där eleverna befinner sig och vara en för detta ändamål lämplig person. Det bör i första hand vara en annan lärare i skolverksamheten eller annan anställd med god erfarenhet av att arbeta med barn och elever. Det bör vara upp till Kriminalvården att bedöma vem som är en lämplig person.

7.3.5 Fjärr- och distansundervisning ska i begränsad utsträckning få användas i utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan

Förslag

Fjärrundervisning ska få användas för viss undervisning om det inte finns någon lämplig lärare som uppfyller skollagens krav på legitimation och behörighet att tillgå eller om närundervisning skulle leda till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och det nya undantaget från att använda behöriga lärare för undervisningen (enligt förslaget i avsnitt 7.3.3) inte kan tillämpas.

Fjärrundervisning får inte användas i följande ämnen:

- engelska,
- matematik,
- samhällskunskap, och
- svenska eller svenska som andra språk.

Fjärrundervisning får inte vid någon tidpunkt under ett läsår användas för mer än 25 procent av elevens totala antal undervisningstimmar. I de fall fjärrundervisning används ska undervisningen som huvudregel bedrivas av en legitimerad och behörig lärare. Vid fjärrundervisning ska det finnas en handledare. Handledaren ska finnas närvarande där eleverna befinner sig och ska vara en för detta ändamål lämplig person.

Närundervisning eller fjärrundervisning får i enstaka delar kombineras med distansundervisning, dvs. undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där eleven och läraren är åtskilda i både rum och tid. I de fall distansundervisning används ska

undervisningen som huvudregel bedrivs av en legitimerad och behörig lärare. Vid distansundervisning ska det finnas en handledare. Handledaren ska finnas närvarande där eleverna befinner sig och ska vara en för detta ändamål lämplig person.

Särskilda bestämmelser om hur undervisningen får bedrivs ska gälla för den elev som fyllt 18 år, fortfarande deltar i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan och som samtidigt är placerad på en avdelning för vuxna. I dessa fall ska undervisningen få bedrivs på det sätt som är förenligt med bestämmelserna i 5 kap. förordningen om vuxenutbildning.

Skälen för förslagen

Fjärrundervisning ska få användas i begränsad utsträckning för att öka kvaliteten i undervisningen eller för att undervisningen ska komma till stånd

Som beskrivs i avsnitt 7.3.3 är utgångspunkten att undervisningen för elever i utbildning som motsvarar gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ska bedrivs som närundervisning och att undervisningen ska bedrivs av legitimerade och behöriga lärare. Även elever som deltar i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan har behov av närundervisning på samma sätt som elever inom utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan. Direktkontakten mellan lärare och elev anses vara en viktig del av utbildningen för barn och ungdomar och är en förutsättning för att kunna genomföra skolans värdegrundsuppdrag. Direktkontakt mellan elev och lärare är också viktig för att upprätthålla en god kvalitet i undervisningen. Kriminalvården kommer ha behov olika flexibla lösningar för att kunna anordna utbildning motsvarande gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan. För att möta Kriminalvårdens behov av flexibilitet i hur undervisningen kan bedrivs föreslås i denna promemoria att i de fall det inte är möjligt för Kriminalvården att använda en legitimerad och behörig lärare i undervisningen, utan att det innebär organisatoriska svårigheter för Kriminalvården, ska en annan lärare inom verksamheten få användas för undervisningen under vissa förutsättningar. Detta gäller inte undervisning i ämnena engelska, matematik, samhällskunskap, svenska eller svenska som andra språk. För undervisning i dessa ämnen ska det finnas legitimerade och behöriga lärare vid varje barn- och ungdomsavdelning. Som beskrivs i avsnitt 7.3.4 har barn särskilda behov av utbildning eftersom deras utveckling både kognitivt, socialt, emotionellt och fysiskt är i ett mycket formbart och avgörande skede. Barn behöver dessutom en miljö där de känner sig trygga, sedda och förstådda, där en tillitsfull relation till läraren är viktig. För utbildning som motsvarar gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan kommer det att finnas än större behov av olika flexibla lösningar för att erbjuda eleverna gymnasieutbildning med ett varierat innehåll beroende på elevernas behov och vad som är möjligt för Kriminalvården att erbjuda. I avsnitt 7.3.7 föreslås att Kriminalvården bl.a. ska erbjuda ungdomar utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram i gymnasieskolan, beroende på vilket program eleven

uppfyller behörighetskraven för. Sådan utbildningen ska kunna leda till en examen. För de ungdomar som saknar behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan ska utbildning motsvarande introduktionsprogrammen yrkesintroduktion eller individuellt alternativ i gymnasieskolan erbjudas. I förekommande fall ska även utbildning som motsvarar utbildning som ges på ett nationellt eller individuellt program i anpassade gymnasieskolan erbjudas. Sådan utbildning ska erbjudas den vars skolplikt har upphört och som på grund av att han eller hon har en intellektuell funktionsnedsättning eller förvärvat hjärnskada inte bedöms ha förutsättningar att uppfylla sådana betygskriterier som gäller för gymnasieskolan och som minst ska uppfyllas.

Enligt Kriminalvården kommer det att vara svårt för myndigheten att erbjuda eleverna närundervisning av legitimerade och behöriga lärare i alla ämnen som kan vara aktuella för eleverna att läsa. Utbudet kommer dessutom att behöva ändras utifrån de intagnas behov och förutsättningar, och som beskrivits i avsnitt 7.3.4 är det vanligt att intagna behöver flyttas mellan anstalter och att detta kan ske flera gånger. På samma sätt som för utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan föreslås därför att fjärrundervisning ska få användas i begränsad utsträckning om det för viss undervisning inte finns någon lämplig lärare som uppfyller skollagens krav på legitimation och behörighet att tillgå eller om närundervisning skulle leda till organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och om andra alternativ till närundervisning är uttömda, däribland alternativet att använda en annan (obehörig) lärare som föreslås i avsnitt 7.3.3. Fjärrundervisning ska heller inte få inte användas i ämnena engelska, matematik, samhällskunskap, svenska eller svenska som andra språk. I dessa ämnen ska det finnas legitimerade och behöriga lärare för undervisningen vid varje barn – och ungdomsavdelningen. Vidare föreslås en begränsning i hur mycket fjärrundervisning eleverna kan få som innebär att fjärrundervisning inte vid någon tidpunkt under ett läsår får användas för mer än 25 procent av elevens totala antal undervisningstimmar. Detta är mindre i omfattning än vad som gäller för fjärrundervisning i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan där omfattningen får uppgå till 50 procent. Det har dock inte bedömts som lämpligt att för dessa elever tillåta en högre omfattning av fjärrundervisning än vad som gäller för fjärrundervisning inom utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan. I de fall fjärrundervisning används ska undervisningen som huvudregel bedrivas av en legitimerad och behörig lärare. Vid fjärrundervisning ska det också finnas en handledare. Handledaren ska vara närvarande där eleverna befinner sig. Handledaren vid fjärrundervisning ska vara en för ändamålet lämplig person. Det bör i första hand vara en annan lärare i skolverksamheten eller annan anställd med god erfarenhet av att arbeta med barn och elever. Det bör vara upp till Kriminalvården att bedöma vem som är en lämplig person.

Distansundervisning ska vara möjlig i enstaka delar

För att kunna erbjuda utbildning med variation och för att säkra möjligheten till kontinuitet i utbildningen kommer närundervisning i vissa fall att behöva kombineras med andra undervisningsformer. För utbildning

motsvarande gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan föreslås därför utöver möjligheten att i vissa fall använda obehöriga lärare i undervisningen samt möjligheten att använda fjärrundervisning, att närundervisning och fjärrundervisning ska få kombineras med distansundervisning i enstaka delar. En sådan kombination behövs enligt Kriminalvården för att eleverna ska kunna fullfölja utbildningen t.ex. vid byte av anstalt. Även för elever som deltar i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan bör en bedömning av barnets bästa göras när undervisningsformen planeras eftersom de olika undervisningsformerna ställer varierade krav på självständighet, som ungdomar har olika förutsättningar för. Bestämmelserna om distansundervisning för gymnasieskolan är inte heller inte direkt tillämpliga eftersom bestämmelserna utgår från situationen att eleven befinner sig i hemmet eller motsvarande. I Kriminalvårdens utbildning för barn och unga kommer även distansundervisning att ske på lärcentret, med en handledare tillgänglig för eleven. Handledaren ska vara en för ändamålet lämplig person och kan således vara en annan lärare. Kriminalvården bör emellertid sträva efter att på sikt kunna erbjuda eleverna närundervisning på de olika anstalterna, inte minst vad det gäller de gymnasiegemensamma ämnena och yrkesutbildning. En kombination av undervisningsformer kan bidra till att göra utbildningen tillgänglig och möjliggör kontinuitet om den intagne flyttas mellan olika verksamhetsställen. Det föreslås därför att närundervisning och fjärrundervisning i enstaka delar får kombineras med distansundervisning i utbildning som motsvarar gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan. I de fall distansundervisning används ska undervisningen som huvudregel bedrivas av en legitimerad och behörig lärare. Vid distansundervisning ska det finnas en handledare. Handledaren ska finnas närvarande där eleverna befinner sig och ska vara en för detta ändamål lämplig person. Bestämmelser om fjärr- och distansundervisning föreslås införas i den nya förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

Särskilda bestämmelser för den som fyllt 18 år

Som framgår av lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga i avsnitt 5.4.3 och 5.4.4 kommer intagna barn som fyller 18 år under verkställighetens gång som huvudregel att överföras till en avdelning för vuxna. För den elev som påbörjat utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan vid en barn- och ungdomsavdelning och som under studietiden fyllt 18, och som är placerad på en avdelning för vuxna föreslås särskilda bestämmelser om hur undervisningen får bedrivas. Dessa särskilda bestämmelser innebär att undervisningen för den som fyllt 18 år och som är placerad på en vuxenavdelning får bedrivas på det sätt som är förenligt med bestämmelserna i 5 kap. förordningen om vuxenutbildning. Som tidigare nämnts har Kriminalvården utvecklat ett distansarbetssätt för vuxna intagna, som dels gör utbildningen tillgänglig var i landet den intagne än befinner sig, dels säkrar kontinuiteten med samma lärare vid förflyttning. Undervisningen är individualiserad och sker individuellt, antingen på distans eller lokalt, men alltid av en ämneslärare. På plats finns dessutom praktisk och pedagogisk handledning för den studerande. Samma regler om hur undervisningen får bedrivas inom

utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning ska således även vara gällande för den elev som fyllt 18 år och som är placerad på en avdelning för vuxna och fullföljer utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. Skulle eleven få vara kvar på en barn- och ungdomsavdelning trots att han eller hon fyllt 18 år finns inga skäl till att utbildningen ska få bedrivas på annat sätt än vad som gäller för utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. I avsnitt 7.3.9 behandlas rätten att få fullfölja utbildningen ytterligare.

7.3.6 Hur utbildningen för skolpliktiga elever ska utformas

Förslag

För skolpliktiga elever ska undervisning omfatta samma ämnen som de har rätt till i grundskolan eller i förekommande fall ämnen och ämnesområden i anpassade grundskolan eller ämnen i specialskolan. Ämnet modersmål behöver dock inte erbjudas eleverna med undantag för nationella minoritetsspråk som ska erbjudas elever som tillhör någon av de nationella minoriteterna.

För utbildningen som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska den läroplan samt de kursplaner och betygskriterier tillämpas som är meddelade av regeringen eller av Statens skolverk för motsvarande skolform inom skolväsendet. Kriminalvården får besluta om nödvändiga avvikelser från läroplanen, kursplanerna och betygskriterierna som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt.

Inom utbildning som motsvarar grundskolan och specialskolan ska Kriminalvården som språkval erbjuda minst två av språken franska, spanska och tyska.

För en enskild elev får rektorn besluta om avvikelse i fråga om de ämnen som annars gäller för utbildningen som motsvarar grundskolan och i förekommande fall specialskolan. Ett sådant beslut får endast fattas om undervisningen eller stödåtgärder inte i rimlig grad kan anpassas efter elevens behov och förutsättningar och om eleven och elevens vårdnadshavare medger det. I sådant fall ska studiegången utformas så att eleven så långt som möjligt får förutsättningar att nå behörighet till gymnasieskolans nationella program. Beslutet om avvikelser ska dokumenteras.

Skälen för förslagen

Att barn har rätt till utbildning följer av artikel 28 i FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen). Rätten till utbildning slås även fast i bl.a. det grundläggande ramverket för de mänskliga rättigheterna (artikel 26 i den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna). I Sverige gäller i huvudsak skolplikt för barn i åldern 6 till 16 år och skolplikt gäller även för barn som avtjänar fängelsestraff. I regeringsformen anges bl.a. att alla barn som omfattas av den allmänna skolplikten har rätt till kostnadsfri

grundläggande utbildning i allmän skola (2 kap. 18 §). Utgångspunkten för förslagen som redovisas i denna promemoria är att de barn och unga som döms till fängelse på samma sätt som de som nu döms till sluten ungdomsvård ska kunna avtjäna straffet under trygga förhållanden med rätt till bl.a. skola, fritidsaktivitet, vård och behandling. Dessa rättigheter tillkommer alla barn och unga oavsett var de befinner sig under uppväxten. Barn som avtjänar fängelsestraff omfattas av samma rättigheter som andra barn i Sverige. Utbildning är som tidigare nämnts en avgörande skyddsfaktor för barns framtida möjligheter och minskar risken för återfall i kriminalitet och det är därför viktigt att säkerställa att även dessa barn får en utbildning likvärdig den som ges inom skolväsendet.

I 10 kap. 4 § skollagen (2010:800) finns bestämmelser om de ämnen som undervisningen i grundskolan ska omfatta. Motsvarande bestämmelser för de ämnen och ämnesområden som undervisningen i anpassade grundskolan ska omfatta finns i 11 kap. 6 § skollagen. Bestämmelser om de ämnen som undervisningen i specialskolan ska omfatta finns i 12 kap. 4 § skollagen. Att begränsa ämnesutbudet för frihetsberövade barn skulle strida mot principen om likvärdighet. Att de ska få undervisning i samma ämnen är dessutom nödvändigt för att skapa kontinuitet och ge barnen möjlighet till en bra återgång till utbildning inom skolväsendet efter frigivning. Genom att erbjuda hela ämnesbredden, inklusive praktiska och estetiska ämnen, kan elevernas motivation, självkänsla och social kompetens stärkas. Detta är i linje med FN:s s.k. Havannaregler som betonar utbildningens roll för återanpassning av frihetsberövade ungdomar. Ett begränsat ämnesutbud skulle minska möjligheten att uppnå behörighet till gymnasieskolan, vilket ökar risken för fortsatt utanförskap och kriminalitet. Samtidigt ska skolverksamheten bedrivas inom ramen för Kriminalvårdens verksamhet där det ställs krav på säkerhet och de praktiska förutsättningarna skiljer sig från den reguljära skolans förutsättningar. I den kontexten kan det finnas delar av innehållet i utbildningen som inte kommer att kunna genomföras t.ex. vissa moment inom ämnet slöjd, kemi och hem- och konsumentkunskap. Dessa ämnen kräver material, utrustning och miljöer som inte alltid är förenliga med anstaltens säkerhetsrutiner. Exempelvis kan verktyg, kemikalier eller köksutrustning utgöra risk för våld eller självskada. Andra avvikelser kan behöva göras när det gäller ämnet idrott- och hälsa i delar som kräver att eleven vistas i en viss utemiljö. Dessa avvikelser bör dock inte vara större än vad som är nödvändigt och avvikelserna behöver vara proportionerliga i förhållande till vad eleverna går miste om. Kriminalvården kommer att behöva analysera och planera för när vissa obligatoriska moment kan utföras. Vissa känsliga moment kan om möjligt genomföras vid en senare tidpunkt när säkerhetsläget tillåter. Det är också viktigt att det skapas en likvärdighet mellan de olika anstalterna så att eleverna ges samma möjligheter inom utbildningen.

Kriminalvården uppger att det på grund av säkerhetsaspekter inte kommer att vara möjligt för myndigheten att erbjuda eleverna undervisning i modersmål. Rätten till modersmål i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan regleras i skollagen (se bl.a. 10 kap. 7 §, 11 kap. 10 § och 12 kap. 7 §). Av dessa bestämmelser framgår att en elev som har en vårdnadshavare med ett annat modersmål än svenska ska erbjudas modersmålsundervisning i detta språk om språket är elevens dagliga

umgängesspråk i hemmet och eleven har grundläggande kunskaper i språket. En elev som tillhör någon av de nationella minoriteterna ska erbjudas modersmålsundervisning i elevens nationella minoritetsspråk (10 kap. 7 §, 11 kap. 10 § och 12 kap. 7 §).

I skolförordningen (5 kap. 7–13 §§) finns kompletterande bestämmelser som bl.a. anger att modersmålsundervisning inte får omfatta mer än ett språk för en elev och att en huvudman är skyldig att anordna modersmålsundervisning i ett språk endast om minst fem elever som ska erbjudas modersmålsundervisning i språket önskar sådan undervisning, och det finns en lämplig lärare. Detta gäller dock inte nationella minoritetsspråk som enligt skollagen ska erbjudas den som tillhör någon av de nationella minoriteterna. Enligt 7 § språklagen (2009:600) är de nationella minoritetsspråken finska, jiddisch, meänkieli, romani chib och samiska.

Sammantaget innebär bestämmelserna om modersmål att det inte finns en absolut rätt till sådan undervisning trots att eleven uppfyller de krav som ställs för att få delta i modersmålsundervisning. Mot bakgrund av att Kriminalvården inte anser sig kunna erbjuda undervisning i modersmål på ett likvärdigt och säkert sätt samt att det inom skolväsendet inte finns en absolut rätt till sådan undervisning föreslås att Kriminalvården inte ska behöva erbjuda ämnet modersmål med undantag för de nationella minoritetsspråken som enligt skollagen ska erbjudas den som tillhör någon av de nationella minoriteterna. När det gäller nationella minoritetsspråk har de en särskild ställning, vilket framgår av språklagen. Det bör dock inte finnas något förbud mot att erbjuda elever modersmål i övrigt, även om det inte finns en skyldighet. Om Kriminalvården ändå erbjuder modersmål bör det ske på ett likvärdigt sätt mellan de olika anstalterna.

För utbildningen som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska den läroplan (jfr förordningen [SKOLFS 2010:37] om läroplan för grundskolan, förskoleklassen och fritidshemmet, förordningen [SKOLFS 2010:250] om läroplan för specialskolan samt för förskoleklassen och fritidshemmet i vissa fall och förordningen [SKOLFS 2010:255] om läroplan för anpassade grundskolan) samt de kursplaner och betygskriterier tillämpas som är meddelade av regeringen eller av Statens skolverk för motsvarande skolform inom skolväsendet. Kriminalvården bör även få fatta beslut om nödvändiga avvikelser från läroplanen, kursplanerna och betygskriterierna som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt. Dessa avvikelser ska dock inte vara större än vad som anses vara nödvändigt och bör kunna motiveras av de särskilda förutsättningar som anstaltsmiljön innebär. Avvikelsema bör heller inte vara sådana att de påverkar elevernas förutsättningar att nå målen med utbildningen.

Kriminalvården kommer även att behöva erbjuda språk inom språkval i utbildning som motsvarar en skolform där språkval ska erbjudas, grundskolan och specialskolan. Det föreslås därför att Kriminalvården som språkval ska erbjuda minst två av språken franska, spanska och tyska till berörda elever. Det finns inga hinder mot att eleverna erbjuds ytterligare språk. Om det sker bör det dock ske på ett likvärdigt sätt mellan de olika anstalterna. I stället för ett språk som erbjudits ska eleven även få välja svenska eller svenska som andraspråk, under förutsättning att

eleven i övrigt får undervisning i svenska eller svenska som andraspråk, eller engelska.

Det kan även finnas skäl att behöva göra avvikelser i det enskilda fallet. I skollagen finns bl.a. bestämmelser om anpassad studiegång som innebär att om det särskilda stödet för en elev i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan eller sameskolan inte i rimlig grad kan anpassas efter elevens behov och förutsättningar, får ett beslut om åtgärdsprogram innebära avvikelser från den timplan samt de ämnen och mål som annars gäller för utbildningen (anpassad studiegång). I grundskolan och specialskolan ska den anpassade studiegången utformas så att eleven så långt som möjligt får förutsättningar att nå behörighet till gymnasieskolans nationella program. Enligt skollagen ansvarar rektorn för att en elev med anpassad studiegång får en utbildning som så långt det är möjligt är likvärdig med övrig utbildning i den aktuella skolformen (3 kap. 12 § skollagen).

Motsvarande möjlighet bör finnas för elever inom Kriminalvårdens utbildning för barn och unga, i de fall undervisningen eller stödåtgärder inte i rimlig grad kan anpassas efter elevens behov och förutsättningar. Det föreslås därför en möjlighet för rektorn att besluta om anpassningar för den enskilda eleven. Detta bör dock ses som en sista utväg och ett sådant beslut föreslås endast få fattas om eleven och elevens vårdnadshavare medger det eftersom beslutet är så ingripande i elevens rätt till utbildning. Det föreslås även att beslutet ska omprövas regelbundet och att studiegången ska utformas så att eleven så långt som möjligt får förutsättningar att nå behörighet till gymnasieskolans nationella program. Ett beslut om en anpassad studiegång ska enligt förslaget dokumenteras.

7.3.7 Hur utbildning som motsvarar gymnasieskolan ska erbjudas och utformas

Förslag

Kriminalvården ska erbjuda ungdomar som inte längre är skolpliktiga en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram som han eller hon uppfyller behörighetskraven för. För ungdomar som endast uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram ska sådan utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett yrkesprogram erbjudas.

Hänsyn ska tas till om eleven tidigare påbörjat en gymnasieutbildning inom skolväsendet och möjligheten för eleven att fullfölja den påbörjande gymnasieutbildningen. Hänsyn ska även tas till elevens behov och förutsättningar. Utbildning som motsvarar ett nationellt program i gymnasieskolan ska kunna leda till en examen.

För de ungdomar som saknar behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan ska utbildning motsvarande introduktionsprogrammen yrkesintroduktion eller individuellt alternativ i gymnasieskolan erbjudas.

Vid erbjudandet av utbildning som motsvarar yrkesprogram eller yrkesintroduktion ska hänsyn tas till

1. elevens behov och förutsättningar,

2. elevens möjlighet till etablering på arbetsmarknaden efter genomförd utbildning, och

3. lämplighet som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt.

Om det finns särskilda skäl får Kriminalvården även ta emot den som uppfyller behörighetskraven för ett nationellt program till utbildning som motsvarar yrkesintroduktion eller individuellt alternativ.

För elever som deltar i utbildning som motsvarar ett fullständigt yrkesprogram i gymnasieskolan ska arbetsplatsförlagt lärande förekomma i minst 15 veckor. Om arbetsplatsförlagt lärande inte kan erbjudas på grund av omständigheter som Kriminalvården inte kan råda över eller om utbildningen av säkerhetsskäl inte kan förläggas till en arbetsplats får arbetsplatsförlagt lärande bytas ut mot motsvarande utbildning förlagd i Kriminalvårdens skolverksamhet.

För elever som deltar i utbildning som motsvarar yrkesintroduktion ska delar av utbildningen genomföras som arbetsplatsförlagt lärande, förutsatt att Kriminalvården i det enskilda fallet kan medge det.

Rektor beslutar om att hela eller delar av nivåer i ämnen ska förläggas till en arbetsplats.

För en elev som deltar i arbetsplatsförlagt lärande ska det utses en handledare på arbetsplatsen. Som handledare får bara den anlitas som har nödvändiga kunskaper och erfarenheter för uppdraget och som även i övrigt bedöms vara lämplig.

Kriminalvården och Skolverket ska få i uppdrag att tillsammans analysera vilka yrkesutbildningar, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom dessa program, som kan erbjudas ungdomar inom utbildningen.

Skälen för förslagen

Allmänt om gymnasieskolan och utbildningens syfte

Som beskrivs i avsnitt 3 har alla ungdomar i Sverige som har avslutat grundskolan eller motsvarande utbildning rätt till utbildning i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. Rätt till utbildning gäller även ungdomar som är frihetsberövade. Att tillhandahålla en gymnasial utbildning som tillgodoser såväl individers, arbetslivets som samhällets behov är en mycket viktig uppgift för samhället. För ungdomar är en fullföljd gymnasieutbildning ofta avgörande för att få ett arbete eller gå vidare mot högre utbildning, flytta hemifrån och kunna ta steget in i vuxenlivet. För nyanlända ungdomar är en fullföljd gymnasial utbildning inte sällan en förutsättning för att etablera sig på arbetsmarknaden och i det svenska samhället.

Till skillnad från utbildning i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan finns inom gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ett brett utbud av utbildningar. I gymnasieskolan finns det sex högskoleförberedande program, tolv yrkesprogram och fyra introduktionsprogram. Högskoleförberedande program och yrkesprogram är nationella program vilket innebär att innehåll och utformning beslutas av riksdag och regering. Vilka dessa är framgår av bilaga 1 till skollagen (2010:800). De gymnasiegemensamma ämnena och dess omfattning inom de olika nationella pro-

grammen framgår av bilaga 2 till skollagen. Det finns även riksrekryterande gymnasieprogram som är varianter av de nationella programmen, och som även de är nationellt beslutade (16 kap. 13 och 45 §§ skollagen). I gymnasieskolan finns även introduktionsprogram som till skillnad från de nationella programmen saknar en nationell reglering av utbildningens mål och en nationell programstruktur. Utbildning på introduktionsprogrammen riktar sig till elever som saknar behörighet för studier på nationella program. Utbildningen på ett introduktionsprogram ska i stället följa en plan för utbildningen som beslutas av huvudmannen. För behörighet till ett yrkesprogram krävs godkända betyg i åtta ämnen från grundskolan. För behörighet till ett högskoleförberedande program krävs godkända betyg i tolv ämnen. Både högskoleförberedande program och yrkesprogram kan leda till gymnasieexamen. Utbildning i gymnasieskolan ska ske utifrån goda valmöjligheter grundat i elevens egen vilja, för att ge en god grund för yrkesverksamhet, fortsatta studier, för personlig utveckling och ett aktivt deltagande i samhällslivet. Utbildningen ska utformas så att den främjar social gemenskap och utvecklar elevernas förmåga att självständigt och tillsammans med andra tillägna sig, fördjupa och tillämpa kunskaper (15 kap. 2 § skollagen). Utbildningen i gymnasieskolan ska utgöra en bas för den nationella och regionala kompetensförsörjningen till arbetslivet och en bas för rekrytering till högskolesektorn (15 kap. 3 § skollagen). Gymnasieskolan har således ett brett uppdrag att förmedla kunskaper, bidra till personlig utveckling och förbereda eleverna för ett aktivt deltagande i samhällslivet. Varje individ ska ges de bästa förutsättningarna att försörja sig själva, antingen direkt efter gymnasieskolan eller efter vidare utbildning. Därför ska skolan också förbereda för det kommande arbetslivet.

Enligt rapporten Unga som varken arbetar eller studerar (IFAU 2021:12) löper bl.a. personer som aldrig påbörjat gymnasieskolan eller lämnat denna i förtid en förhöjd risk för att vare sig arbeta eller studera. Enligt Socialstyrelsens analys av personer som har vårdats av samhället under sin uppväxt är låga eller ofullständiga betyg den starkaste riskfaktorn för framtida bristande förankring på arbetsmarknaden, självmordsförsök, missbruk och kriminalitet. Omvänt är frånvaro av skolmisslyckande den starkaste skyddande faktorn (Social rapport 2010). Brottsförebyggande rådet (Brå) har utifrån befintlig forskning sammanställt vilka faktorer som ökar möjligheten att lämna ett kriminellt liv (Brå 2021:5). Brå konstaterar att bland unga som tidigt begår sådana allvarliga brott som är förknippade med hög risk för att den unge ska fastna i högfrekvent brottslighet, är det vanligt med hög frånvaro och dåliga betyg. En problematisk skolgång kan enligt Brå utgöra en riskfaktor för att den unge blir mer benägen att umgås med jämnåriga som har en negativ inställning till skolan. En begränsad närvaro eller lågt engagemang i skolan, kombinerat med ett kriminellt umgänge, kan i sin tur bidra till färre kontaktytor med framtidsorienterade skolkamrater och vuxna som kan utgöra goda förebilder. En problematisk skolgång kan också göra det svårare att upphöra med en kriminell livssituation, eftersom den begränsar den unges kapacitet att etablera sig som vuxen i ett konventionellt livssammanhang genom att bidra till sin egen försörjning. Vidare kan återkommande arbetslöshet tidigt i livet leda till problem på arbetsmarknaden även på lång sikt.

Erbjudande av utbildning som motsvarar nationella program

En majoritet av eleverna som lämnar grundskolan är behöriga att söka både yrkesprogram och högskoleförberedande program. I betänkandet Gemensamt ansvar – en modell för planering och dimensionering av gymnasial utbildning (SOU 2020:33) analyseras också etableringen på arbetsmarknaden efter gymnasieskolan. Utredningens analyser, med kontroll för olika bakgrundsfaktorer, visar att framför allt för elever med svaga meritvärden från grundskolan har valet av utbildning i gymnasieskolan stor betydelse för övergången från skola till arbetsliv. Elever som direkt efter ett högskoleförberedande program vill börja arbeta riskerar att vara sämre förberedda för arbetslivet än om de valt ett yrkesprogram. Det krävs alltså åtgärder som stärker skolans roll när det gäller att underlätta etableringen på arbetsmarknaden och för att skapa förutsättningar för alla unga kvinnor och män att själva kunna försörja sig efter studierna. De barn och unga som är målgruppen för Kriminalvårdens utbildning är sannolikt mer sårbara än andra grupper av barn och unga och för dem är det särskilt viktigt att utbildningen som erbjuds kan leda till etablering på arbetsmarknaden för att minska risken för återfall i brott och för att öka deras möjligheter att bli en del av samhället.

Vilken typ av utbildning som Kriminalvården erbjuder ungdomar kan emellertid vara avgörande för att stärka deras möjligheter till självförsörjning och för att minska risken för återfall i brott. Enligt statistik som Skolverket publicerade i oktober 2025 hade 79 procent av eleverna som 2020 tog examen från fordons- och transportprogrammet, etablerat sig på arbetsmarknaden tre år efter examen. Det är den högsta siffran av samtliga yrkesprogram i gymnasieskolan. Av de 79 200 ungdomar som slutförde antingen yrkesprogram eller högskoleförberedande program med examen 2020 hade 35 procent en etablerad ställning på arbetsmarknaden efter tre år, medan 43 procent hade påbörjat högskolestudier. Andelen ungdomar med etablerad ställning på arbetsmarknaden tre år efter yrkesexamen var 64 procent. Motsvarande andel för ungdomar som läste högskoleförberedande program var 22 procent. Som förväntat var ungdomarna som läst högskoleförberedande program i större utsträckning högskolestuderande, 59 procent, jämfört med de som läst yrkesprogram, 9 procent. Av de 24 900 ungdomar som slutförde yrkesprogram var andelen med osäker eller svag ställning på arbetsmarknaden 8 procent vardera och andelen i övriga studier var 9 procent. Fordons- och transportprogrammet samt VVS- och fastighetsprogrammet hade högst andel ungdomar med etablerad ställning tre år efter yrkesexamen, 79 respektive 77 procent. Tredje högst var bygg- och anläggningsprogrammet, där 75 procent av ungdomarna hade en etablerad ställning efter tre år (Skolverkets beskrivande statistik, Etablering på arbetsmarknaden och fortsatta studier år 2023 efter gymnasieskolan, 2025).

Inom Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga kommer möjligheten att erbjuda eleverna utbildning motsvarande nationella program fritt eller brett utifrån deras önskemål inte vara möjligt. Anstaltsmiljön innebär begränsningar i vad som kan erbjudas. Det bör dock finnas en reell möjlighet för ungdomarna att få delta i en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram som han eller hon uppfyller behörighetskraven för enligt

vad som gäller för de nationella programmen i gymnasieskolan. Detta för att utbildningen i så stor utsträckning som möjligt ska motsvara den utbildning som ges till ungdomar inom skolväsendet och för att ungdomarna ska kunna uppnå de kunskaper som krävs för en etablering på arbetsmarknaden eller för fortsatta studier. För ungdomar som endast uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram bör således en sådan motsvarande yrkesutbildning erbjudas. Vilka exakta utbildningar som ska erbjudas bör Kriminalvården få bestämma. Vid erbjudandet av utbildning bör dock hänsyn tas till om eleven tidigare påbörjat en gymnasieutbildning inom skolväsendet och om möjligt låta eleven få fullfölja den utbildning som påbörjats. Hänsyn behöver även tas till elevens behov och förutsättningar. Samma möjligheter till olika sorters utbildning behöver erbjudas såväl flickor som pojkar. Vid erbjudandet av utbildning som motsvarar ett yrkesprogram bör hänsyn även tas till att elevens möjlighet till etablering på arbetsmarknaden efter genomförd utbildning och lämplighet som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt. Det kan bl.a. handla om att Kriminalvården behöver analysera vilka utbildningar som skulle kunna ge eleverna möjlighet till etablering, t.ex. utifrån bristyrken. Stöd för en sådan bedömning kan inhämtas från Statistiska centralbyrån (SCB) och deras långsiktiga prognoser som visar vilka utbildningar som det kommer att vara brist på framöver. Även Arbetsförmedlingen gör analyser över yrken som det är brist på arbetskraft inom. Lämplighet som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt kan handla om att det på grund av olika säkerhetsaspekter inte är lämpligt att erbjuda viss utbildning för eleverna, trots att det råder brist på yrkesverksamma inom det aktuella området.

Att kunna erbjuda elever olika typer av gymnasieutbildning ställer dock höga krav på Kriminalvården, särskilt i fråga om yrkesutbildning. Yrkesprogrammen syftar mot både yrkesverksamhet och fortsatt yrkesutbildning. Inom skolväsendet är yrkesutbildning utformad för att ge eleven både teoretiska kunskaper och praktiska färdigheter, vilket effektivt förbereder eleven för arbetslivet. De nationella programmen består främst av gymnasiegemensamma ämnen och karaktärsämnena. För varje program finns programgemensamma karaktärsämnena som alla elever på programmet läser. Inom många nationella program kan eleven också välja mellan olika inriktningar. Inriktningarna ger en grund för fortsatt fördjupning, specialisering och breddning inom programmets ram. Genom ytterligare specialisering inom programfördjupningen kan eleverna på yrkesprogram därefter nå olika yrkesutgångar. Med yrkesutgång menas en yrkeskompetens som eleven får genom att läsa en viss kombination av ämnen och nivåer i ämnena i programfördjupningen. Yrkesutgångarna ska svara mot de krav som arbetslivet ställer och de yrkesutgångar som Statens skolverk ger exempel på är därför framtagna i samråd med branschrepresentanter i de nationella programråden för gymnasial yrkesutbildning. Huvudmän kan även erbjuda elever att specialisera sig mot andra yrkesutgångar än de som Skolverket ger som exempel, som bättre motsvarar ett lokalt arbetsmarknadsbehov.

En central del av utbildningen på ett yrkesprogram i gymnasieskolan är arbetsplatsförlagt lärande där eleven får värdefull erfarenhet ute på en arbetsplats. Arbetsplatsförlagt lärande ska förekomma på alla yrkes-

program i gymnasieskolan i minst 15 veckor och det är huvudmannen som ansvarar för att arbetsplatsförlagt lärande genomförs (4 kap. 12 § gymnasieförordningen). Arbetsplatsförlagt lärande syftar till att eleven ska utveckla yrkeskunskaper och en yrkesidentitet samt reflektera över yrkeskulturen och bli en del av yrkesgemenskapen på en arbetsplats (jfr examensmålen för yrkesprogrammen, förordning [SKOLFS 2010:14]) om examensmål för gymnasieskolans nationella program). För en examen krävs dessutom ett godkänt gymnasiearbete. Målet med gymnasiearbetet skiljer sig mellan yrkesprogrammen och de högskoleförberedande programmen. Gymnasiearbetet på yrkesprogrammen ska visa att eleven är förberedd för att arbeta inom de yrkesområden programmet riktar sig mot. Gymnasiearbetet på de högskoleförberedande programmen ska visa att eleven är förberedd för högskolestudier, i första hand inom de områden som programmet riktar sig mot.

Inom Kriminalvårdens utbildning för vuxna erbjuds yrkesutbildning där nivåer i ämnen med praktiska inslag genomförs som arbetsplatsförlagt lärande nära samarbete med anstaltens arbetsdrift. Det innebär att sådana ämnen kan genomföras vid de anstalter som har ett etablerat samarbete mellan arbetsdriften och yrkeslärare. Detta menar Kriminalvården kommer att bli svårt att erbjuda barn eftersom det inte kommer att finnas någon arbetsdrift kopplade till barn- och ungdomsavdelningarna. Kriminalvården uppger dessutom att även om myndigheten skulle få möjlighet att inte behöva möta kraven på arbetsplatsförlagt lärande så har myndigheten utifrån gällande omständigheter inte möjlighet att kunna erbjuda de kompensatoriska åtgärder (genom skolförlagd utbildning) som skulle kunna motsvara de yrkeskunskaper som krävs för en examen. Enligt Kriminalvården innebär begränsningarna i att kunna erbjuda arbetsplatsförlagt lärande eller att inte kunna erbjuda kompensatoriska åtgärder betydande svårigheter för myndigheten att erbjuda utbildning som motsvarar ett fullständigt yrkesprogram.

Trots utmaningar bedömer utredaren att yrkesutbildning i många fall är den utbildningsform som bäst kan stärka ungdomarnas möjligheter att etablera sig på arbetsmarknaden efter avtjänat straff. Att få delta i yrkesutbildning kan antas öka ungdomarnas motivation att studera under tiden de är intagna i kriminalvårdsanstalt, i de fall de inte har ett intresse av högskoleförberedande utbildning eller på grund av att de inte uppfyller behörighetskraven för sådan utbildning. Därför behöver eventuella hinder undanröjas så att ungdomar får tillgång till utbildning som förbättrar deras framtida arbetsmarknadsutsikter. Inom ramen för detta uppdrag har det inte varit möjligt att analysera vilka eller vilken yrkesutbildning som Kriminalvården skulle kunna erbjuda den som inte längre är skolpliktig, utifrån Kriminalvårdens särskilda förutsättningar. Detta behöver emellertid undersökas närmare. Därför föreslås även ett uppdrag till Kriminalvården att tillsammans med Skolverket analysera vilka yrkesutbildningar, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom dessa program, som kan erbjudas ungdomar inom Kriminalvårdens utbildning för barn och unga. I uppdraget bör även ingå att analysera konsekvenserna, se förslag nedan om ett nytt uppdrag till Kriminalvården och Skolverket.

Genom att erbjuda åtminstone en utbildning som till innehåll och utformning motsvarar ett yrkesprogram kan ungdomarna få konkreta

färdigheter. Yrkesutbildning kan även ge ungdomar en känsla av mening, struktur och framtidshopp. Att lära sig ett yrke kan stärka självkänslan och skapa motivation att förändra sin livssituation. I det fall eleven inte hinner slutföra den påbörjade utbildning i anstalt bör det finnas möjlighet för eleven att få slutföra utbildningen inom gymnasieskolan, förutsatt att eleven fortfarande tillhör målgruppen för gymnasieskolan. Om möjligt kan även det arbetsplatsförlagda lärandet ske där beroende på planering av utbildningen och hur mycket tid som kvarstår av utbildningen. Det kan även finnas möjlighet för eleven att inom ramen för särskilda utslussningsåtgärder enligt 11 kap. fängelselagen (2010:610) delta i reguljär utbildning, där också arbetsplatsförlagt lärande kan vara en del. Om eleven efter avtjänat straff inte längre tillhör gymnasieskolans målgrupp kan eleven i stället vända sig till den kommunala vuxenutbildningen.

Mot bakgrund av ovanstående föreslås att Kriminalvården ska erbjuda ungdomar som inte längre är skolpliktiga en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram som han eller hon uppfyller behörighetskraven för. För ungdomar som endast uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram ska utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett yrkesprogram erbjudas. Eftersom arbetsplatsförlagt lärande ska förekomma på alla yrkesprogram och är en viktig del av yrkesutbildningen föreslås att arbetsplatsförlagt lärande ska förekomma i minst 15 veckor under utbildningen för en elev som deltar i utbildning som motsvarar ett fullständigt yrkesprogram i gymnasieskolan. Om arbetsplatsförlagt lärande inte kan erbjudas på grund av omständigheter som Kriminalvården inte kan råda över eller om utbildningen av säkerhetsskäl inte kan förläggas till en arbetsplats får arbetsplatsförlagt lärande bytas ut mot motsvarande utbildning förlagd i Kriminalvårdens skolverksamhet.

Utbildning motsvarande introduktionsprogram

I gymnasieskolan ingår de fyra introduktionsprogrammen programinriktat val, yrkesintroduktion, individuellt alternativ och språkintröduktion. Intröduktionsprogrammen riktar sig till elever som inte uppfyller behörighetskraven för studier på nationella program (17 kap. 6 § skollagen). Till skillnad från de nationella programmen saknar intröduktionsprogrammen en nationell reglering av utbildningens mål och programstruktur. Den individuella studieplanen blir därför ett viktigt verktyg och ska innehålla uppgifter om elevens studieväg, utbildningens mål och längd, de ämnen och nivåer i dessa ämnen som eleven läser, annan yrkesinriktad utbildning, praktik och andra insatser som är gynnsamma för elevens kunskapsutveckling. När eleven läser mot ett yrkesområde ska det i den individuella studieplanen framgå vilket (1 kap. 7 § gymnasieförordningen). Om huvudmannen för utbildningen finner att det finns synnerliga skäl, får ungdomar som uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram tas emot till yrkesintröduktion eller individuellt alternativ (17 kap. 11 § skollagen).

För de ungdomar som är intagna i kriminalvårdsanstalt och som inte uppfyller behörighetskraven för ett nationellt program föreslås att de ska erbjudas utbildning som motsvarar intröduktionsprogrammen yrkesintröduktion eller individuellt alternativ. Yrkesintröduktion syftar till att elever ska få en yrkesinriktad utbildning som underlättar för dem att

etablera sig på arbetsmarknaden eller som leder till studier på ett yrkesprogram. Individuellt alternativ syftar till att elever ska gå vidare till yrkesintroduktion, annan fortsatt utbildning eller arbetsmarknaden (17 kap. 4 § skollagen). Yrkesintroduktion ska i huvudsak innehålla yrkesinriktad utbildning. Den får innehålla hela eller delar av nivåer i karaktärsämnen och i gymnasiegemensamma ämnen som ingår i gymnasieskolans nationella yrkesprogram eller annan yrkesinriktad utbildning. Yrkesintroduktion får också innehålla grundskoleämnen som eleven saknar godkända betyg i (6 kap. 5 § gymnasieförordningen). På samma sätt som för utbildning som motsvarar yrkesprogram föreslås att när Kriminalvårdens ska erbjuda yrkesintroduktion ska hänsyn tas till elevens behov och förutsättningar, elevens möjlighet till etablering på arbetsmarknaden efter genomförd utbildning, och lämplighet som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt. Vidare föreslås det att för elever som deltar i utbildning som motsvarar yrkesintroduktion ska delar av utbildningen genomföras som arbetsplatsförlagt lärande, förutsatt att Kriminalvården i det enskilda fallet kan medge det. Eftersom det inte finns samma krav på arbetsplatsförlagt lärande för introduktionsprogrammen föreslås heller ingen fastställd omfattning för utbildning motsvarande yrkesintroduktion. Rektor får besluta om att hela eller delar av nivåer i ämnen ska förläggas till en arbetsplats. För en elev som deltar i arbetsplatsförlagt lärande ska det utses en handledare på arbetsplatsen. Som handledare får bara den anlitas som har nödvändiga kunskaper och erfarenheter för uppdraget och som även i övrigt bedöms vara lämplig.

Individuellt alternativ ska utformas utifrån elevens behov och förutsättningar och bör erbjudas dem som inte uppfyller behörighetskraven för nationella program i gymnasieskolan och som inte vill delta i utbildning som motsvarar yrkesintroduktion. Utbildningen får innehålla grundskoleämnen som eleven saknar godkända betyg i. Den får även innehålla hela eller delar av nivåer i gymnasieämnen. Om eleven har förutsättningar för att läsa hela eller delar av nivåer i gymnasieämnen ska utbildningen också innehålla sådana (se 6 kap. 6 § gymnasieförordningen). Eftersom individuellt alternativ har ett brett användningsområde och ska anpassas efter elevens behov och förutsättningar har det inte bedömts som nödvändigt att dessutom erbjuda utbildning som motsvarar introduktionsprogrammet språkintrouktion.

Det bör även vara möjligt för Kriminalvården att ta emot den som uppfyller behörighetskraven för ett nationellt program till utbildning motsvarande yrkesintroduktion eller individuellt alternativ om det finns särskilda skäl. Ett sådant skäl kan vara att det inom ramen för utbildning som motsvarar ett yrkesprogram inte är möjligt att erbjuda en viss yrkesutbildning som skulle vara gynnsam för eleven men där det i stället är möjligt att erbjuda en sammanhållen yrkesutbildning i form av ett eller flera s.k. yrkespaket inom utbildning som motsvarar yrkesintroduktion. Det föreslås därför att om det finns särskilda skäl får Kriminalvården även ta emot den som uppfyller behörighetskraven för ett nationellt program till utbildning som motsvarar yrkesintroduktion eller individuellt alternativ.

Innehållet i utbildningen

Innehållet i utbildningen bör så långt det är möjligt motsvara innehållet i den utbildning i gymnasieskolan som utbildningen ska motsvara. Det föreslås därför att för utbildningen som motsvarar gymnasieskolan ska läroplanen (förordningen [SKOLFS 2011:144] om läroplan för gymnasieskolan), examensmålen (förordningen [SKOLFS 2010:14] om examensmål för gymnasieskolans nationella program), de ämnesplaner och poängplaner tillämpas som är meddelade av regeringen eller av Statens skolverk för motsvarande utbildning inom skolväsendet. Bestämmelserna om utbildningens innehåll och omfattning i 4 kap. gymnasieförordningen för utbildning i gymnasieskolan ska tillämpas för motsvarande utbildning. Även bestämmelserna om utökat program i 4 kap. 24 § första stycket ska tillämpas. Bestämmelserna om modersmålsundervisning i 4 kap. 15–21 §§ gymnasieförordningen behöver dock inte tillämpas med undantag för de bestämmelser som avser nationella minoritetsspråk. En elev som tillhör någon av de nationella minoriteterna ska erbjudas modersmålsundervisning i elevens nationella minoritetsspråk. För utbildning motsvarande nationella program i gymnasieskolan ska poängplanen i bilaga 2 till skollagen och bilaga 1 till gymnasieförordningen tillämpas. Kriminalvården får besluta om nödvändiga avvikelser från läroplanen, examensmålen, programmålen, ämnesplanerna och poängplanerna som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt. Dessa avvikelser bör inte vara större än vad som anses vara nödvändigt och bör kunna motiveras av de särskilda förutsättningar som anstaltsmiljön innebär. Avvikelseerna bör heller inte vara sådana att de påverkar elevernas förutsättningar att nå målen med utbildningen och avvikelser ska inte få göras från poängplanerna i bilaga 2 till skollagen. Omfattningen av studierna ska för utbildning som motsvarar gymnasieskolan anges i gymnasiepoäng.

I det enskilda fallet får rektorn besluta om att en elevs utbildning får avvika från vad som annars gäller för ett nationellt program i gymnasieskolan. I ett sådant fall ska bestämmelserna i 9 kap. 4 och 4 a §§ gymnasieförordningen tillämpas på motsvarande utbildning. Även föreskrifterna i 9 kap. 1–3 §§ gymnasieförordningen om rätten för en elev att läsa ett ämne på nytt ska tillämpas på motsvarande utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt.

Uppdrag till Kriminalvården och Skolverket att analysera vilka yrkesutbildningar som kan erbjudas

Kriminalvården har som övergripande mål att minska återfall i brottslighet. Att barn och unga ges reella möjligheter till både teoretisk och yrkesinriktad utbildning kan ha stor betydelse för den intagne, både under och efter påföljdens verkställighet. Som nämnts ovan är det särskilt viktigt för dessa barn och unga att utbildningen som erbjuds kan leda till etablering på arbetsmarknaden eller fortsatta studier, för att minska risken för återfall i brott och för att öka deras möjligheter att bli en del av samhället. Enligt förslagen i denna promemoria ska Kriminalvården erbjuda ungdomar som inte längre är skolpliktiga en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram, som han eller hon uppfyller behörighetskraven för. För

ungdomar som endast uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram ska sådan motsvarande yrkesutbildning erbjudas. Utbildning motsvarande yrkesintroduktion eller individuellt alternativ ska erbjudas de ungdomar som saknar behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan. Uppdraget att anordna utbildning som motsvarar ett yrkesprogram innebär enligt Kriminalvården svårigheter utifrån gällande omständigheter. Inom ramen för detta uppdrag har det inte varit möjligt att analysera eller ta fram förslag på vilket eller vilka yrkesprogram som skulle vara lämpliga för Kriminalvården att erbjuda ungdomar intagna i kriminalvårdsanstalt i utbildning som motsvarar gymnasieskolan. Det är angeläget att en sådan analys görs inför att författningsförslagen i denna promemoria ska träda i kraft. Kriminalvården bör därför få i uppdrag att analysera vilken yrkesutbildning, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom dessa program, som kan erbjudas ungdomar inom utbildningen som motsvarar gymnasieskolan. Detta uppdrag bör även ges till Skolverket så att myndigheterna tillsammans utifrån sina respektive expertkunskaper undersöker vilka yrkesutbildningar som kan erbjudas ungdomar som deltar i utbildning som motsvarar gymnasieskolan. Utöver yrkesprogram bör uppdraget även omfatta en analys av lämpliga s.k. yrkespaket som kan ingå i utbildning som motsvarar yrkesintroduktion. I uppdraget bör även ingå att analysera konsekvenserna. I uppdraget behöver hänsyn tas till att yrkesutbildning ska erbjudas både till flickor och pojkar. Särskild hänsyn behöver även tas till möjligheten för eleverna att efter genomförd utbildning kunna etablera sig på arbetsmarknaden och lämplighet som följer av att utbildningen anordnas i en kriminalvårdsanstalt.

7.3.8 Hur utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan ska erbjudas och utformas

Förslag

I förekommande fall ska utbildning som motsvarar den utbildning som ges på ett nationellt eller individuellt program i anpassade gymnasieskolan erbjudas. Sådan utbildning ska erbjudas den vars skolplikt har upphört och som på grund av att han eller hon har en intellektuell funktionsnedsättning eller förvärvat hjärnskada inte bedöms ha förutsättningar att uppfylla sådana betygskriterier som gäller för gymnasieskolan och som minst ska uppfyllas.

Utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan får förläggas till en arbetsplats.

Skälen för förslagen

Som beskrivs i avsnitt 3 har alla ungdomar i Sverige som har avslutat grundskolan eller motsvarande utbildning rätt till utbildning i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan. Rätt till utbildning gäller även ungdomar som är frihetsberövade. Anpassade gymnasieskolan ska stå öppen för ungdomar som på grund av att de har en intellektuell funktionsnedsättning eller förvärvat hjärnskada inte bedöms ha förutsättningar att

uppfylla sådana betygskriterier som gäller för gymnasieskolan och som minst ska uppnås. Enligt skollagen (2010:800) ska anpassade gymnasieskolan ge elever med intellektuell funktionsnedsättning en för dem anpassad utbildning som ska ge en god grund för yrkesverksamhet och fortsatta studier samt för personlig utveckling och ett aktivt deltagande i samhällslivet. Utbildningen ska utformas så att den främjar social gemenskap och utvecklar elevernas förmåga att självständigt och tillsammans med andra tillägna sig, fördjupa och tillämpa kunskaper. Utbildningen i anpassade gymnasieskolan ska i huvudsak bygga på de kunskaper som eleverna har fått i anpassade grundskolan eller i motsvarande utbildning (18 kap. 2 § skollagen). Av 29 kap. 8 § skollagen följer att det som sägs om ungdomar med intellektuell funktionsnedsättning också ska gälla för ungdomar som har fått en betydande och bestående begåvningsmässig funktionsnedsättning på grund av hjärnskada, föranledd av yttre våld eller kroppslig sjukdom. Utbildningen i anpassade gymnasieskolan består av nationella och individuella program (18 kap. 9 § skollagen). Inom anpassade gymnasieskolan finns nio nationella program, vilka dessa är framgår av bilaga 3 till skollagen. Individuella program är för den som inte kan följa undervisningen på ett nationellt program.

Enligt uppgifter från Skolverket var det 7 570 elever i anpassad gymnasieskola läsåret 2024/2025. Det är en ökning med 5 procent från föregående läsår. Av dessa 7 570 elever går 58 procent på nationella program och 42 procent på individuella program. De vanligaste nationella programmen är administration, handel och varuhantering med 916 elever samt hotell, restaurang och bageri med 817 elever. Minst antal elever går på hantverk och produktion med 129 elever. Det är fler män än kvinnor som går i anpassade gymnasieskolan och den fördelningen har varit stabil över tid. På både nationella program och individuella program är andelen kvinnor omkring 40 procent och män 60 procent. Nedbrutet på de enskilda nationella programmen är skillnaderna större. På fastighet, anläggning och byggnation samt fordonsvård och godshantering är över 90 procent män. Det nationella programmet där kvinnorna är i majoritet är hälsa, vård och omsorg med 78 procent. Könsfördelningen är jämnast på programmet för estetiska verksamheter samt hotell, restaurang och bageri. På båda dessa program är andelen kvinnor 53 procent och andelen män 47 procent.

Även om antalet elever inom anpassade gymnasieskolan är relativt litet i förhållande till det antal elever som går i gymnasieskolan så behöver Kriminalvården även kunna erbjuda utbildning som motsvarar utbildning som ges på ett nationellt eller individuellt program i anpassade gymnasieskolan till den som ingår i målgruppen för anpassade gymnasieskolan. Vilken utbildning som erbjuds behöver utgå från elevens behov och förutsättningar.

Innehållet i utbildningen bör så långt det är möjligt motsvara innehållet i den utbildning i anpassade gymnasieskolan som utbildningen ska motsvara. Det föreslås därför att för sådan utbildning ska bestämmelserna i 19 kap. 2, 3, 5–9, 12–15 och 22–25 §§ skollagen tillämpas i relevanta delar. Även den läroplan (förordningen om läroplan [SKOLFS 2013:148]) om anpassade gymnasieskolan, program mål (förordningen [SKOLFS 2013:5]) om program mål för anpassade gymnasieskolans nationella program), de ämnesplaner och poängplaner som är meddelade av regeringen eller av Statens skolverk för motsvarande utbildning inom skol-

väsendet, tillämpas. Även de relevanta bestämmelserna om utbildningens innehåll och omfattning i 4 kap. gymnasieförordningen för utbildning i anpassade gymnasieskolan ska tillämpas för motsvarande utbildning. På samma sätt som för gymnasieskolan föreslå att bestämmelserna om modersmålsundervisning i 4 kap. 15–21 §§ gymnasieförordningen inte ska behöva tillämpas med undantag för de bestämmelser som avser nationella minoritetsspråk. En elev som tillhör någon av de nationella minoriteterna ska således erbjudas modersmålsundervisning i elevens nationella minoritetsspråk.

För utbildning motsvarade nationella program i anpassade gymnasieskolan ska poängplanen i bilaga 4 till skollagen och bilaga 2 till gymnasieförordningen tillämpas. Kriminalvården får besluta om nödvändiga avvikelser från läroplanen, programmålen, ämnesplanerna och poängplanerna som följer av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt. Dessa avvikelser bör inte vara större än vad som anses vara nödvändigt och bör kunna motiveras av de särskilda förutsättningar som anstaltsmiljön innebär. Generella avvikelser får dock inte göras från poängplanerna i bilaga 4 till skollagen. Omfattningen av studierna ska för utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan anges i gymnasiepoäng i anpassade gymnasieskolan. I fråga om utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan föreslås inget krav på arbetsplatsförlagt lärande. Utbildningen får dock förläggas till en arbetsplats och på samma sätt som för utbildning som motsvarar gymnasieskolan är det rektorn som fattar beslut om hela eller delar av nivåer i ämnen ska förläggas till en arbetsplats. För en elev som deltar i arbetsplatsförlagt lärande ska det utses en handledare på arbetsplatsen. Som handledare får bara den anlitas som har nödvändiga kunskaper och erfarenheter för uppdraget och som även i övrigt bedöms vara lämplig.

7.3.9 En elev ska ges möjlighet att fullfölja påbörjad utbildning enligt den individuella studieplanen

Förslag

En elev som har påbörjat utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den individuella studieplanen under den tid han eller hon är intagen i kriminalvårdsanstalt.

Om det inte är möjligt för Kriminalvården att anordna den påbörjade utbildningen eller om det bäst gynnar eleven får han eller hon ges möjlighet att i stället delta i annan utbildning eller fullfölja utbildningen inom Kriminalvårdens utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning.

Vid ändringar av den individuella studieplanen ska eleven ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den ändrade studieplanen.

I förordningen om vuxenutbildning ska ett förtydligande införas om att företräde i vissa fall ska ges till den som önskar fullfölja studier som han eller hon har påbörjat inom Kriminalvårdens utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

Skälen för förslagen

I avsnitt 7.2 föreslås att målgruppen för Kriminalvårdens utbildning motsvarande gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ska utvidgas till att omfatta även unga som påbörjar utbildningen vid kriminalvårdsanstalten innan han eller hon fyllt 18 år. Det förslaget har sin grund i principen att en elev inom skolväsendet som huvudregel har rätt att få fortsätta den utbildning som han eller hon påbörjat om inte annat anges särskilt. En sådan ordning ger förutsägbarhet, kontinuitet och ger eleven möjlighet att planera för sina studier och sin framtid. T.ex. kan nämnas att enligt gällande bestämmelser för gymnasieskolan har elever som påbörjat ett nationellt program rätt att fullfölja utbildningen trots att förhållanden som låg till grund för mottagandet ändras under studietiden (se 16 kap. 37–41, 49 och 49 a §§ skollagen [2010:800]). Samma princip bör som utgångspunkt även gälla inom utbildning för barn och intagna i kriminalvårdsanstalt.

Som framgår av lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga i avsnitt 5.4.3 och 5.4.4 kommer intagna barn som fyller 18 år under verkställighetens gång som huvudregel att överföras till en avdelning för vuxna. Då den intagne kommer att flytta över till vuxenavdelning på 18-årsdagen kan Kriminalvården inte heller garantera att han eller hon ges möjlighet att fullfölja sin påbörjade utbildning. I många fall kommer det inte vara möjligt att anordna samma variant av utbildningen vid en vuxenavdelning. Det kan även finnas skäl för Kriminalvården att besluta att vissa utbildningar inte längre kan anordnas på grund av säkerhetsaspekter eller att vissa utbildningar inte längre kan anordnas vid en särskild anstalt. Det behövs därför särskilda bestämmelser som tar höjd för att elevens rätt kan innebära att eleven ges möjlighet att i stället delta i annan utbildning om det inte är möjligt för Kriminalvården att längre anordna den påbörjade utbildningen. Det bör även finnas möjlighet för eleven att få byta utbildning om det är gynnsamt för honom eller henne. Det kan handla om att eleven hellre önskar fullfölja utbildningen inom Kriminalvårdens utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. Det är emellertid endast möjlighet om eleven fyllt 18 år och är placerad på en avdelning för vuxna. Enligt gällande bestämmelser finns det en bortre gräns för hur långt straff som kan dömas ut för den som begått brott innan han eller hon fyllt 18 år. Enligt dagens ordning är den gränsen 14 år (se 29 kap. 7 § andra stycket brottsbalken). Det bereds förslag i Regeringskansliet om att gränsen i stället ska utformas som ett förbud mot livstidsstraff, vilket utifrån hur straffskalorna är utformade i dag innebär att maximalt 18 års fängelse skulle kunna komma i fråga för den som begått brott innan han eller hon fyllt 18 år (se SOU 2025:11). Det innebär att det kan finnas skäl för eleven att i stället byta till utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning antingen på grund av att eleven åldersmässigt stämmer bättre överens med målgruppen för kommunal vuxenutbildning eller på grund av att regelverket för kommunal vuxenutbildning är mer flexibelt, t.ex. i fråga om examen. Om den individuella studieplanen ändras ska eleven ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den ändrade planen. Elevens rätt att fullfölja utbildningen föreslås regleras i den nya förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Ett förtydligande avseende företräde till utbildning inom

kommunal vuxenutbildning för de intagna som påbörjat sin utbildning vid en barn- och ungdomsavdelning föreslås i 5 kap. förordningen om vuxenutbildning.

7.3.10 Särskild reglering kring läsår och skolarbetets förläggning

Förslag

Utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska bedrivas under läsår, som består av en hösttermin och en vårtermin. Läsåret ska börja i juli och sluta i juni. Dagarna för höst- och vårterminens början och slut ska beslutas av Kriminalvården.

Kriminalvården beslutar om hur undervisningen ska förläggas under läsåret. På samma sätt som inom skolväsendet får undervisning inte förläggas till lördagar, söndagar eller andra helgdagar.

Bedömning

Eleverna bör erbjudas lov dagar i samband med terminssluten.

Skälen för förslagen och bedömningen

I 3 kap. skolförordningen (2011:185) finns bestämmelser om lärotider för grundskolan där det bl.a. anges att läsåret ska börja i augusti och sluta i juni. När det gäller gymnasieskolan regleras lärotiderna i 3 kap. gymnasieförordningen (2010:2039). Där framgår bl.a. att läsåret, som ska omfatta 40 veckor, ska börja i augusti och sluta senast i juni.

Verkställigheten av ett fängelsestraff kan påbörjas löpande under hela året. Bestämmelser om läsåret i skollagen (2010:800), skolförordningen och gymnasieförordningen är inte anpassade till Kriminalvårdens löpande intag av intagna och tar heller inte höjd för den sysselsättningsplikt som barn och unga föreslås få i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga (se avsnitt 5.4.4 i lagrådsremissen). Till skillnad från vad som gäller vid slutet ungdomsvård föreslås i lagrådsremissen att barn som avtjänar ett fängelsestraff ska ha sysselsättningsplikt, och att sysselsättningen i första hand ska bestå av utbildning. Syftet med sysselsättningsplikten är att motverka passivitet och minska risken för att intagna barn drabbas av de skadeverkningar som ett frihetsberövande innebär. Deltagande i sysselsättning kan också göra att barnen får en sundare dygnsrytm och en vana av att hitta rutiner i vardagen. Genom att det i första hand är sysselsättning i form av utbildning som ska erbjudas barn betonas vikten av skolgång och barnen får en träning i att ha en skolidentitet.

Bestämmelserna för skolväsendet begränsar således möjligheten för Kriminalvården att erbjuda utbildning till intagna barn och unga året runt, i enlighet med sysselsättningsplikten. Att kunna erbjuda utbildning kontinuerligt under hela året skulle kunna bidra till ökad sysselsättning och förbättrade möjligheter att nå utbildningens mål för den enskilde individen. Med beaktade av att eleverna kommer att vara i varierad ålder och att de i olika utsträckning kommer att behöva fortsätta sin utbildning

inom skolväsendet när avtjänat fängelsestraffet har olika alternativ avseende läsårstider beaktats. De ungdomar som utredaren och utredningssekreteraren träffat har emellertid lyft vikten av en skola som i så stor uträkning som möjligt liknar den reguljära skolan. Det finns även bestämmelser om terminsbetyg i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan som enligt förslag i denna promemoria också ska utfärdas inom Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga (se förslag i avsnitt 7.3.13). Det finns således skäl till att behålla läsår och terminer men att göra läsåret längre än vad som annars gäller för motsvarande utbildning inom skolväsendet för att i högre grad harmoniera med förslagen om sysselsättningsplikt. Mot denna bakgrund föreslås särskilda bestämmelser i den nya förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt som innebär att utbildningen ska bedrivas under läsår, som består av en hösttermin och en vårtermin. Läsåret ska börja i juli och sluta i juni, vilket innebär att utbildningen får bedrivas under hela året. Dagarna för höst- och vårterminens början och slut får beslutas av Kriminalvården, som också beslutar om hur undervisningen ska förläggas under läsåret. På samma sätt som inom skolväsendet ska undervisning inte få förläggas till lördagar, söndagar eller andra helgdagar. Med detta förslag bibehålls terminer, som har en viktig betydelse för eleverna och deras möjligheter att bibehålla normalitet i skolgången. Att använda terminer bedöms även underlätta vid återgång till den ordinarie skolan efter frigivning.

Eleverna bör erbjudas lov dagar

Även om det finns starka skäl till att utbildningen ska få bedrivas kontinuerligt under året har det i samtal med lärare och personal vid SiS skolverksamhet och i samtal med ungdomar som dömts till sluten ungdomsvård framkommit att det är motiverande att ha ledighet från skolverksamheten att se fram emot. Trots att eleverna kommer att ha sysselsättningsplikt kan de behöva en paus från utbildningen. Även Kriminalvården kan ha ett behov av att under vissa perioder under året hålla utbildningsverksamheten stängd, t.ex. i samband med halvårsskiptena. I denna promemoria föreslås att Kriminalvårdens ska få besluta om dagarna för höst- och vårterminens början och slut och att myndigheten också ska få besluta om hur undervisningen ska förläggas under läsåret. Kriminalvården bör i samband med sådana beslut särskilt beakta elevernas behov av viss ledighet från utbildning, där de i stället ges möjlighet att delta i andra aktiviteter.

7.3.11 Garanterade undervisningstid och fördelning av undervisningstiden

Förslag

För en elev i utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska undervisningstiden motsvara den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan (garanterad undervisningstid). Den garanterade undervisningstiden får minskas tillfälligt om eleven på grund av avskildhet

enligt fängelselagen eller av någon annan orsak inte kan delta i den verksamhet som anordnas för att ge den avsedda utbildningen. Eleven ska då i möjligaste mån kompenseras för tid som han eller hon inte kunnat delta. Kriminalvården behöver dock inte tillhandahålla mer än 900 undervisningstimmar per läsår och elev.

För elever som deltar i utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska Kriminalvården vid fördelning av undervisningstiden i de olika ämnena ta hänsyn till bestämmelserna i bilagorna 1–3 till skolförordningen om fördelning av den garanterade undervisningstiden på ämnen respektive ämnen och ämnesområden (timplanerna).

För läsåret eller för kortare tid ska det för varje elev finnas ett schema som innehåller uppgifter om samtliga undervisningspass och lärare.

Skälen för förslagen

Undervisningstiden är den tid som skolan ger en elev för att lära sig ett visst innehåll i läroplanen eller ämnesplanerna. Det är den tid då undervisning ska bedrivas, det vill säga tid för ”processer som på lektioner eller vid andra lärtillfällen leds av lärare eller förskollärare mot mål /.../ och som syftar till utveckling och lärande genom att barn eller elever inhämtar och utvecklar kunskaper och värden” (1 kap. 3 § skollagen [2010:800]). Undervisningstiden är en högst väsentlig faktor för att lärare ska kunna erbjuda en kvalitativ undervisning som möter elevens behov och för att eleverna ska nå så långt som möjligt i sin kunskapsutveckling. I betänkandet Förstärkningsundervisning i skolan – En försöksverksamhet för fler behöriga elever (SOU 2024:94) konstateras att det är välbelagt i den utbildningsvetenskapliga litteraturen att det finns en grundläggande relation mellan mängden undervisningstid en elev ges och elevens kunskaper (s. 41). I SOU 2024:94 beskrivs även att relationen mellan undervisningstid, läroplansinnehåll och elevens förkunskaper, formulerades tidigt av den amerikanska utbildningspsykologen John Carroll (Carroll [1963]. ”A model of school learning”, Teachers College Record, 64). Grundantagandet i Carrolls modell för skollärande kan formuleras som att en enskild elev, i förhållande till sina förkunskaper, behöver en viss mängd undervisningstid för att lära sig ett bestämt läroplansinnehåll. Om eleven inte får den tid som behövs, så kommer eleven inte att lära sig det aktuella läroplansinnehållet. Ju sämre förkunskaper en elev har i förhållande till läroplansinnehållet, desto mer tid kommer eleven behöva. Givet detta grundantagande följer att undervisningstiden skulle behöva individanpassas för varje elev, eftersom läroplansinnehållet är detsamma medan förkunskaperna varierar. En sådan flexibilitet kring lärarresurser och schemaläggning medges sällan av skolans organisation. Inom Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga kommer det dock vara möjligt att i mycket större utsträckning än inom skolväsendet, individanpassa utbildningens innehåll och tid utifrån elevens behov och förutsättningar. Inom skolväsendet är undervisningstiden reglerad på olika sätt. I grundskolan och motsvarande skolformer regleras den garanterade undervisningstiden i timplanen för fördelningen av de olika ämnen (bilagorna 1–3 till skolförordningen). I grundskolan uppgår den garanterade undervisningstiden till 6 890 timmar (10 kap. 5 § första stycket skollagen), i

högstadiet ska undervisningstiden uppgå till 2 634 timmar (bilaga 1 till skolförordningen). Läsåret ska ha minst 178 skoldagar (3 kap. 2 § skolförordningen). Den obligatoriska verksamheten får omfatta högsta 190 dagar per läsår och åtta timmar eller, i de två lägsta årskurserna, sex timmar per dag (7 kap. 17 § andra stycket skollagen). Ett nationellt program i gymnasieskolan ska som huvudregel genomgå på 3 år (16 kap. 15 § skollagen). Eleverna har rätt till ett minsta antal undervisningstimmar om 60 minuter (garanterad undervisningstid). Den garanterade undervisningstiden för elever på

- yrkesprogram som omfattar 2 800 gymnasiepoäng är 2 720 undervisningstimmar,
- yrkesprogram som omfattar 2 700 gymnasiepoäng är 2 625 undervisningstimmar, och
- högskoleförberedande program är 2 180 undervisningstimmar.

För elever på yrkesprogram som har valt bort delar av det som krävs för grundläggande behörighet minskas den garanterade undervisningstiden i motsvarande omfattning (16 kap. 8 § skollagen). Elever på introduktionsprogrammen ska ha en garanterad undervisningstid om i genomsnitt minst 23 timmar i veckan (17 kap. 6 § skollagen). Det motsvarar undervisningstiden på gymnasieskolans yrkesprogram men eftersom det inte finns ett fast innehåll så bedömdes det inte vara lämpligt att fastställa en total minsta garanterad undervisningstid för en utbildning på tre år, i stället behövdes tiden vara reglerad på ett sådant sätt att erbjudandet av undervisningstid på ett enkelt sätt kan följas upp för kortare tidsintervaller (se prop. 2017/18:183 En gymnasieutbildning för alla s. 90 ff.). Utbildningens omfattning får dock minskas för en elev som begär det om huvudmannen bedömer att det finns särskilda skäl. Eftersom eleverna i kommer att delta i utbildning med olika syften och omfattning kan utbildningens längd och innehåll variera. Därtill kan det under utbildningstiden uppstå behov av att göra förändringar i elevens individuella studieplan. I denna promemoria föreslås även att utbildningen ska få bedrivas kontinuerligt vilket innebär att läsårstiderna kommer att skilja sig åt från hur det är reglerat för motsvarande skolform inom skolväsendet. Det är därför inte lämpligt att tillämpa de olika regelverk som gäller för utbildning inom skolväsendet i fråga om undervisningstid. I stället bör det finnas särskilda bestämmelser om ett gemensamt riktvärde i timmar per vecka för samtliga elever, på samma sätt som för introduktionsprogrammen där utformningen och innehållet i utbildningen inte i förväg är bestämt. Inom gymnasieskolan har 23 timmar i veckan ansetts motsvara heltidsstudier för elever på introduktionsprogram. I grundskolan har eleverna i högstadiet rätt till 2 634 undervisningstimmar fördelat över tre läsår, vilket motsvarar knappt 900 timmar per läsår. 900 timmar fördelat på 178 skoldagar blir ca 25 timmar i veckan, 900 timmar fördelat på 40 veckor blir ca 22 timmar i veckan. 23 timmar i veckan förefaller därför vara ett bra mått även för elever som deltar i utbildning motsvarande grundskolan och anpassade grundskolan, som har motsvarande antal undervisningstimmar. Elever inom specialskolan och anpassade gymnasieskolan har dock rätt till ytterligare undervisningstid men då förlagd över en längre tid. Mot denna bakgrund föreslås att undervisningstiden för en elev i utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska

motsvara den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan. Den genomsnittliga tiden ska dock inte ses som ett tak. En elev kan behöva mer undervisning för att nå målen med utbildningen. För att möjliggöra för viss flexibilitet och för att inte Kriminalvårdens skyldighet att erbjuda undervisning ska bli allt för omfattande i förhållande till den skyldighet som huvudmän inom skolväsendet har, föreslås även att det införs ett maximalt antal undervisningstimmar som Kriminalvården är skyldig att tillhandhålla varje elev som deltar i utbildningen under ett helt läsår. Ett lämpligt mått för detta är att utgå från de antal timmar som eleverna i grundskolan har rätt till i högstadiet, dvs. 2 634 timmar fördelat över tre läsår vilket motsvarar knappt 900 timmar per läsår. Det är mer timmar än vad som ska erbjudas i gymnasieskolan men då läsåret föreslås vara längre i Kriminalvårdens utbildning för barn och unga bedöms 900 timmar vara ett rimligt mått även för elever i utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan.

Det kommer att finnas tillfällen då eleven inte kommer att kunna delta i den utbildning som anordnas. Eleven kan t.ex. behöva delta vid en domstolsförhandling. Den garanterade undervisningstiden kan då tillfälligt behöva minskas. Av lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga framgår att barn ska kunna vara i avskildhet enligt bestämmelserna i fängelselagen (2010:610). Av fängelselagen följer att en intagen som huvudregel ska vistas tillsammans med andra intagna (gemensamhet) under den tid han eller hon är skyldig att utföra eller delta i sysselsättning och att en intagen ska ges möjlighet att vistas i gemensamhet på sin fritid. Intagna får dock hållas avskilda t.ex. på egen begäran eller av ordnings- och säkerhetsskäl. Om detta blir aktuellt med avskildhet kan elevens möjlighet att delta i utbildningen tillfälligt begränsas. Kriminalvården bör då se till att eleven så långt det är möjligt får delta i utbildning som anordnas i eller i anslutning till utrymmet där eleven hålls avskild från övriga intagna. Oavsett skäl till att eleven inte kan delta i den avsedda utbildningen bör Kriminalvården i den mån det är möjligt kompensera eleven för den tid han eller hon inte kunnat delta, så att eleven ges en reell möjlighet att delta i utbildning som motsvarar den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan. Eftersom utbildningen får bedrivas kontinuerligt finns därmed goda möjligheter för Kriminalvården att kompensera eleven för undervisningstid som eleven missat.

För elever som deltar i utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan behöver hänsyn tas till timplanerna i bilagorna 1–3 till skolförordningen så att fördelningen av undervisningstiden blir proportionerlig i förhållande till de timmar som elever i grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska erbjudas undervisning i respektive ämne.

Det bör även finnas ett schema för varje elev som innehåller uppgifter om samtliga undervisningspass och lärare. Det föreslås därför att det för läsåret eller för kortare tid, för varje elev, ska finnas ett schema som innehåller uppgifter om samtliga undervisningspass och lärare. Ett schema kan även vara ett verktyg för att garantera att eleverna får den undervisningstid de har rätt till och skapar en struktur och förutsägbarhet för eleverna, vilket har betydelse för deras trygghet och studiero. Ett schema kan också utgöra underlag för tillsyn och uppföljning av den egna verksamheten.

7.3.12 Stöd och elevhälsa

Förslag

En elev i utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan som är i behov av stöd ska erbjudas stöd. Sådant stöd ska ges på det sätt och i den omfattning som behövs för att eleven ska ha möjlighet att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. Samråd ska ske med elevhälsan, om det inte är uppenbart obehövligt.

Eleverna ska erbjudas sådana medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser som ingår i elevhälsan i motsvarande skolformer inom skolväsendet enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen. För sådana insatser ska det finnas personer med samma kompetens som krävs inom skolväsendet.

Varje elev ska ha en mentor som ska följa elevens kunskapsutveckling och studiesituation med utgångspunkt i elevens utbildning i dess helhet. Mentorn ska särskilt uppmärksamma tecken på att eleven kan behöva stöd och i så fall skyndsamt informera berörd skolpersonal.

Skälen för förslagen

Nuvarande bestämmelser om stöd och elevhälsa i skolväsendet

Som nämns i avsnitt 4 är skolornas arbete med stödinsatser centralt för många elevers lärande, där tidiga och adekvata insatser är en förutsättning för att eleverna ska ges möjlighet att nå utbildningens mål. Av skollagen (2010:800) framgår att elever i samtliga skolformer inom skolväsendet ska ges den ledning och stimulans som de behöver i sitt lärande och sin personliga utveckling för att de utifrån sina egna förutsättningar ska kunna utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål. Elever som till följd av en funktionsnedsättning har svårt att uppfylla de olika betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som gäller, ska ges stöd som syftar till att så långt som möjligt motverka funktionsnedsättningens konsekvenser (3 kap. 2 § skollagen). Elever som riskerar att inte uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas har rätt till extra anpassningar (3 kap. 5 § skollagen). Stöd i form av extra anpassningar ges i huvudsak inom ramen för den ordinarie undervisningen och kan t.ex. vara att hjälpa en elev med att planera och strukturera sina studier. Särskilt stöd är insatser av mer ingripande karaktär som vanligtvis inte går att genomföra inom ramen för den ordinarie undervisningen (prop. 2013/14:160 s. 25 ff.). Innan beslut om särskilt stöd fattas behöver skolan genomföra en utredning (3 kap. 7 § skollagen). Särskilt stöd ska dokumenteras i ett åtgärdsprogram (3 kap. 9 § skollagen). Vissa av de former av särskilt stöd som regleras i skollagen, såsom särskild undervisningsgrupp och enskild undervisning, finns endast i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan (3 kap. 10 och 11 §§ skollagen). För gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan finns andra stödåtgärder som är möjliga, t.ex. rätt att läsa en nivå i ett ämne på nytt eller i fråga om gymnasieskolan beslut om ett individuellt anpassat

program (9 kap. 1, 4 och 4 a §§ gymnasieförordningen). Grunden för att elever ska ges förutsättningar att utvecklas enligt utbildningens mål är en undervisning av hög kvalitet där läraren tar hänsyn till elevers olika förutsättningar och behov. I delbetänkandet, Förbättrat stöd i skolan (SOU 2025:44) föreslås en ny stödform, stödundervisning, som innebär att en elev ska få rätt till stödundervisning om eleven riskerar att inte kunna följa undervisningen och har svårt att tillgodogöra sig kunskaper i förhållande till ämnets syfte och centrala innehåll. Sådan stödundervisning föreslås få ges i mindre grupper eller enskilt och ska vara ett komplement till den ordinarie undervisningen parallellt med eller utöver den. Stödundervisning ska enligt förslaget vara ett ämnesspecifikt stöd och omfatta samtliga ämnen i de obligatoriska skolformerna och ämnena svenska, svenska som andraspråk och matematik i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan. Förslagen i betänkandet bereds i Regeringskansliet.

För eleverna i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ska det finnas en elevhälsa som omfattar medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser. För medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser ska det finnas tillgång till skolläkare, skol-sköterska, psykolog, kurator och specialpedagog eller speciallärare. (2 kap. 25 § skollagen). Elevhälsans arbete ska främst vara förebyggande och hälsofrämjande, samt bedrivs på individ-, grupp- och skolenhetsnivå. Elevernas utveckling mot utbildningens mål ska stödjas. Elevhälsan ska samarbeta med lärare och övrig personal samt vid behov samverka med hälso- och sjukvården och socialtjänsten (2 kap. 25 § skollagen). I förarbetena till skollagen anges att på den individuella nivån har elevhälsan ansvar för att undanröja hinder för varje enskild elevs lärande och utveckling. Elevhälsans mål är att skapa en så positiv lärandesituation som möjligt för eleven. I förarbetena framgår också att skolan har ett ansvar för att skapa en god lärandemiljö för elevernas kunskapsutveckling och personliga utveckling och att en utgångspunkt är att lärande och hälsa på många sätt påverkas av samma generella faktorer. Elevhälsans arbete bör i stor utsträckning vara förebyggande och ha en hälsofrämjande inriktning. Det betonas att arbetet förutsätter en hög grad av samverkan mellan elevhälsans personal och övriga personalgrupper samt att det även är angeläget att samverkan sker med övrig hälso- och sjukvård och med socialtjänsten (prop. 2009/10:165 s. 276).

Elevhälsoutredningen (U 2024:01) lämnade sitt slutbetänkande den 26 november 2025, En förbättrad elevhälsa (SOU 2025:113). I betänkandet föreslås bl.a. att elevhälsans uppdrag ska breddas från ett tidigare ensidigt fokus på att eleverna ska nå utbildningens mål till att elevhälsan ska skapa förutsättningar för och stödja elevernas lärande, hälsa och utveckling.

Elever i behov av stöd ska erbjudas stöd

Många av de barn och unga som döms till sluten ungdomsvård har minst en psykiatrisk eller neuropsykiatrisk diagnos. Vanliga diagnoser är adhd eller autismspektrumtillstånd, men även andra diagnoser, såsom intellektuell funktionsnedsättning, PTSD och svår uppförandestörning förekommer. Dokumentation om psykisk ohälsa och svåra uppväxtförhållanden förekommer också bland de barn och unga som skrivs in vid de

särskilda ungdomshemmen. Många av eleverna inom SiS skolverksamhet har i olika utsträckning haft en problematisk skolgång med många skolbyten, hög frånvaro och outredda inlärningsvårigheter eller funktionsnedsättningar. Det är också vanligt att eleverna har låg tillit till vuxna generellt. Det kan antas att även den framtida målgruppen för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga kommer att vara extra sårbar med förekomst av neuropsykiatriska diagnoser och kunskapsluckor. Detta ställer höga krav på pedagogisk kompetens, relationsskapande arbete och individanpassning.

För att säkerställa att barn och unga som avtjänar fängelsestraff får tillgång till en utbildning som motsvarar den som ges inom grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan krävs att Kriminalvården anpassar sin verksamhet till en yngre målgrupp och att utbildningen utformas med hänsyn till barns och ungas behov. Samtidigt präglas anstaltsmiljön av olika säkerhetskrav som innebär att miljön väsentligt skiljer sig från den reguljära skolmiljön inom skolväsendet. Den fysiska, organisatoriska och säkerhetsmässiga kontexten innebär särskilda utmaningar. Bl.a. påverkas tillgången till digitala verktyg och teknisk utrustning. Vidare är rörelsefriheten för intagna begränsad, vilket påverkar möjligheten att delta i grupp- eller klassundervisning. Även möjligheten att delta i arbetsplatsförlagt lärande påverkas, vilket beskrivs närmare i avsnitt 7.3.7. Detta ställer krav på alternativa lösningar för undervisningens genomförande, t.ex. genom fysiskt material och anpassningar av befintliga lokaler. Undervisningen kommer i allt väsentlig att vara individualiserad och sker individuellt på lärcentret. Detta gäller även om undervisningen bedrivs som fjärrundervisning. Det innebär att läraren har större möjligheter att anpassa undervisningen utifrån elevens behov och förutsättningar än vad som är möjligt i den reguljära skolan. Till skillnad från traditionell klassundervisning i grundskolan eller gymnasieskolan kommer det inom ramen för undervisningen för intagna på anstalt vara möjligt att anpassa arbetssätt, stöd och tempo efter elevens förutsättningar och behov. Genom att varje elev erbjuds individuell undervisning kan undervisningen redan från början utformas på ett sätt som passar den enskilde eleven, vilket innebär att bestämmelserna om extra anpassningar inom skolväsendet inte fyller samma funktion. Inte heller den nya stödformen, stödundervisning, som föreslås in i delbetänkandet, Förbättrat stöd i skolan, (SOU 2025:44) fyller samma funktion i Kriminalvårdens skolverksamhet.

I skolväsendet innebär särskilt stöd att stöd sätts in utöver den ordinarie undervisningen. Inom Kriminalvården kommer undervisningen för barn och unga bedrivas i en annan kontext. Som nämnts ovan kan den individuella undervisningen innebära att undervisningen redan från början utformas utifrån den intagnes behov, förutsättningar och kunskapsnivå. Detta gör att många av de stödinsatser som i den reguljära skolan kräver särskilt beslut om särskilt stöd, i praktiken redan är integrerade i undervisningen. I Kriminalvårdens skolverksamhet sker undervisningen med hög lärartäthet, individuellt eller i små grupper med nära kontakt mellan elev och lärare. Detta gör att många stödinsatser kan sättas in omedelbart utan att gå via åtgärdsprogram, vilket är en central del av särskilt stöd inom motsvarande skolformer i skolväsendet. Det pedagogiska arbetet kan ske i nära samverkan med eleven, vilket möjliggör

kontinuerliga anpassningar utifrån vad som bedöms vara elevens bästa. Denna flexibilitet och närhet i undervisningen minskar behovet av särskilda stödåtgärder enligt skollagens definition. Behovet av stöd hos eleverna är dock alltför lika. Kriminalvården kommer därför att behöva utreda elevernas stödbehov på samma sätt som det görs inom skolväsendet (jfr 3 kap. 7 § skollagen) om det kan befaras att en elev inte kommer att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. För en sådan utredning kan kompetensen hos elevhälsans personal vara avgörande och utredningen kan visa att eleven är i behov av stöd som går utöver det stöd som en lärare kan tillhandahålla i undervisningen. Sådant stöd kan t.ex. handla om anpassade specialpedagogiska insatser av specialpedagog eller speciallärare, anpassade läromedel (t.ex. lättlästa texter, ljudböcker) eller andra hjälpmedel som talsyntes och stavningsprogram. Det kan också handla om psykosocialt stöd. För sådana insatser behövs kompetenserna som finns inom elevhälsan. De stödåtgärder som beslutas bör även dokumenteras (jfr 3 kap. 9 och 12 g §§). Mot denna bakgrund föreslås att det införs bestämmelser om stöd i den nya förordningen som syftar till att säkerställa att eleverna får stöd i den omfattning de behöver för att ha möjlighet att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. För att eleverna ska ges möjlighet till stöd som motsvarar det stöd som ges till elever inom motsvarande skolformer inom skolväsendet föreslås dessutom att eleverna inom Kriminalvårdens utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska erbjudas sådana medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser som ingår i elevhälsan i motsvarande skolformer inom skolväsendet enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen och att det för sådana insatser ska finnas personer med samma kompetens som krävs inom skolväsendet. Om förslagen i SOU 2025:113 genomförs kommer den föreslagna förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt att behöva ses över så att eleverna ges samma rätt till elevhälsa och sådana insatser som ingår i elevhälsan som i de skolformer i skolväsendet som utbildningen motsvarar.

I vissa fall kan Kriminalvården även behöva ta hjälp från andra aktörer. I avsnitt 7.8 föreslås att Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) ska få i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning. I de fall en intagen har rätt att delta i utbildning som motsvarar specialskolan, anpassade grundskolan eller anpassade gymnasieskolan behöver Kriminalvården även kunna tillhandahålla utbildning som möter dessa elevers behov av stöd.

Varje elev ska ha en mentor

I skollagen finns bestämmelser om varje elev i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan ska ha en mentor (15 kap. 19 a § och 18 kap. 19 a §). Mentorn ska följa elevens kunskapsutveckling och studiesituation och särskilt uppmärksamma tecken på att eleven kan behöva stöd. Enligt förarbetena är skälet till att det ska finnas en mentor för varje elev i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan att dessa elever möter många olika lärare under sin studietid. Därför ska det finnas en person i

skolan som har ett övergripande ansvar för att följa elevens kunskapsutveckling och studiesituation, och som därmed kan få en helhetsbild av elevens utbildning. Med hänsyn till sitt helhetsperspektiv får mentorn särskilt goda förutsättningar att upptäcka om en elev är i behov av stöd. Enligt förarbetena kan det exempelvis röra sig om fall där mentorn upptäcker att en elev med ett genomgående behov av stöd endast får det i vissa ämnen där stödbehovet har upptäckts, trots att behovet även finns i andra ämnen. Mentorn kan också uppmärksamma om en elev som uppfyller de betygskriterier som minst ska uppfyllas har andra svårigheter i sin skolsituation. Mentorn kan också bidra till att elever får den ledning och stimulans som de behöver för att kunna nå så långt som möjligt i sin kunskapsutveckling (prop. 2017/18:183 En gymnasieutbildning för alla s. 48–50). I förarbetena lyfts även andra situationer där mentorns helhetsperspektiv kan vara betydelsefullt. Mentorn kan t.ex. ges en sammanhållande roll i förberedelserna inför utvecklingssamtal. I förarbetena framhävs dessutom vikten av att eleverna kan bygga en förtroende- och tillitsfull relation till sin mentor. Återkommande träffar med mentorn genom hela utbildningen ger goda förutsättningar för detta (prop. 2017/18:183 s. 49 och 139). Motsvarande krav på mentor finns inte för grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan. Eftersom utbildningen för barn och unga i kriminalvårdsanstalt i många delar kommer att utformas på ett sätt som är mer individanpassat, oavsett om de deltar i utbildning som motsvara grundskolan eller gymnasieskolan så finns det skäl att utse en mentor även för elever som deltar i utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan. Samma behov av att bygga en förtroende- och tillitsfull relation till sin mentor finns för de yngre eleverna. Det föreslås därför att en mentor ska utses för varje elev. Mentorn bör ha relevanta kunskaper och erfarenheter och vara lämplig för uppdraget. Mentorn behöver inte vara lärare, och det finns inget krav på lärarutbildning. Till exempel kan en utbildad studie- och yrkesvägledare få uppdraget att vara mentor (jfr prop. 2017/18:183 s. 48 och 52–53).

7.3.13 Betyg och dokumentation efter genomförd utbildning

Förslag

Kriminalvården ska sätta och utfärda betyg i enlighet med de bestämmelser som gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet.

Betyg som har satts i utbildning som motsvarar gymnasieskolan ska få tas med i ett examensbevis, studiebevis eller gymnasieintyg från gymnasieskolan. Betyg som har satts i utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan ska få tas med i ett gymnasiebevis från anpassade gymnasieskolan. Sådana betyg ska även få tas med i ett examensbevis från kommunal vuxenutbildning på gymnasial nivå respektive i ett komvuxbevis från kommunal vuxenutbildning som anpassad utbildning på gymnasial nivå.

Utvecklingssamtal ska erbjudas eleverna minst en gång varje termin.

Skälen för förslagen

Samma bestämmelser om betyg ska gälla som för den skolform utbildningen motsvarar

I skollagen (2010:800) finns allmänna bestämmelser om betyg (se bl.a. 3 kap. 13–21 §§, 10 kap. 14–23 §§, 11 kap. 18–23 a §§, 12 kap. 14–23 §§, 15 kap. 21–29 §§ och 18 kap. 21–26 a §§). Bestämmelser om betyg och betygssättning som kompletterar skollagen när det gäller grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan finns i skolförordningen (2011:185) och gymnasieförordningen (2010:2039).

Betyg är av stor vikt för den enskilde eleven. Betyg används bl.a. för behörighet och urval till fortsatta studier. Därför är det viktigt att betygen är rättvisande och likvärdiga. Med anledning av det föreslås att samma bestämmelser om betyg och betygssättning ska gälla för Kriminalvårdens utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt som för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar, i de fall bestämmelserna är tillämpliga. Eleverna bör även genomföra samma nationella prov som eleverna inom skolväsendet genomför, vilket föreslås framgå av den nya förordningen. Om förslagen i betänkande Ett likvärdigt betygssystem (SOU 2025:18) genomförs kommer den föreslagna förordningen att behöva ses över. I betänkandet föreslås bl.a. att det ska införas en meritvärdeskalibreringsmodell, en numerisk betygsskala med tio betygssteg och ett nytt system för nationella prov.

Det finns dock vissa bestämmelser som inte anses vara tillämpliga för Kriminalvårdens utbildning, t.ex. är det inte aktuellt med prövning eller utfärdande av examen för den som inte är elev. Betygsdokument utgör en officiell handling som intygar en elevs kunskaper. Betygsdokument används vid ansökan till vidare utbildning, vid inträde på arbetsmarknaden och som underlag för myndighetsbeslut. Det är därför viktigt att dokumentationen och utfärdandet av betyg sker på ett säkert och tillförlitligt sätt så att den enskildas behov av rättssäkerhet tillgodoses.

Eftersom elevernas verkställighetstid kommer att variera kan vissa elever komma att inte hinna fullfölja den utbildning de påbörjat vid kriminalvårdsanstalten under sitt fängelsestraff. För de elever som fortfarande har skolplikt efter frigivning har hemkommunen det yttersta ansvaret för att dessa barn får den utbildning de har rätt till (3 kap. 21 § skollagen). I de fall ungdomen fortfarande ingår i målgruppen för gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan bör ungdomen erbjudas möjligheten att fullfölja den påbörjade utbildning inom den reguljära gymnasieskolan, eller i förekommande fall anpassade gymnasieskolan. Det finns även möjlighet för den kommunala vuxenutbildningen att ta emot sökande som ännu inte fyllt 20 år om det med hänsyn till den sökandes personliga förhållanden finns särskilda skäl (3 kap. 2 § förordningen om vuxenutbildning). Kommunerna har enligt 29 kap. 9 § skollagen ett aktivitetsansvar för de ungdomar i kommunen som

1. inte har fyllt 20 år,
2. har fullgjort sin skolplikt eller har blivit folkbokförda i landet vid en tidpunkt då de inte har skolplikt,

3. inte genomför utbildning i gymnasieskola eller anpassad gymnasieskola eller motsvarande utbildning,
4. inte har en gymnasieexamen,
5. inte har ett gymnasiebevis avseende anpassad gymnasieskola, och
6. inte har fullföljt utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan med godkänt resultat.

Enligt skollagen ska hemkommunen erbjuda dessa ungdomar lämpliga individuella åtgärder. Åtgärderna ska i första hand syfta till att motivera den enskilde att påbörja eller återuppta en utbildning (29 kap. 9 § skollagen). Om eleven fullföljer sina studier inom gymnasieskolan eller i den kommunala vuxenutbildningen är det viktigt att elevens betyg från Kriminalvårdens utbildning som motsvarar gymnasieskolan kan ingå i bl.a. ett examensbevis. Detsamma gäller betyg som har satts i utbildning motsvarande anpassade gymnasieskolan som bör få tas med i ett gymnasiebevis från anpassade gymnasieskolan eller i ett komvuxbevis från kommunal vuxenutbildning som anpassad utbildning på gymnasial nivå. För att de inte ska uppstå onödiga hinder för barn och unga att fortsätta sin utbildning inom skolväsendet föreslås att det ska framgå av den nya förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt att betyg som har satts på utbildning som motsvarar gymnasieskolan ska få tas med i ett examensbevis, studiebevis eller gymnasieintyg från gymnasieskolan och att betyg som satts på utbildning som motsvarar anpassade gymnasieskolan ska få tas med i ett gymnasiebevis från anpassade gymnasieskolan. Sådana betyg får även tas med i ett examensbevis från kommunal vuxenutbildning på gymnasial nivå respektive i ett komvuxbevis från kommunal vuxenutbildning som anpassad utbildning på gymnasial nivå.

För att underlätta övergången till frihet och fortsatt utbildning är det viktigt att betyg och andra dokumenten utfärdas i enlighet med de bestämmelser som gäller för den skolform som utbildningen ska motsvarar. Utöver de dokument som nämns ovan föreslås även att utdrag ur betygskatalogen för utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan samt slutbetyg, terminsbetyg och avgångsintyg från utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan ska få utfärdas enligt de bestämmelser som gäller för den skolform som utbildningen motsvarar. När det gäller utdrag ur betygskatalogen ansvarar rektorn för att eleverna informeras om rätten att få ett utdrag ur betygskatalogen. Enligt gymnasieförordningen ska eleven få ett utdrag ur betygskatalogen om en elev övergår till en annan skolenhet eller avbryter studierna. När en elev övergår till en annan skolenhet ska läraren lämna skriftlig information till den nya skolenheten om de nivåer i ämnen som eleven har påbörjat men inte slutfört i olika ämnen. Eleverna ska dessutom få ett utdrag ur betygskatalogen minst två gånger per läsår (8 kap. 9 § gymnasieförordningen). Bestämmelserna om utdrag ur betygskatalogen föreslås därför även vara tillämpliga för utbildning motsvarande gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, den skriftliga informationen till den nya skolenheten behöver dock i detta fall överlämnas till eleven som får ta med sig informationen till nästa skolenhet i det fall det är aktuellt, om inte eleven samtycker till att Kriminalvården skickar informationen vidare. Utöver slutbetyg och terminsbetyg utfärdas inom

grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan avgångsintyg. Ett avgångsintyg ska utfärdas om en elev avgår från utbildningen utan att slutbetyg utfärdas. Intyget ska bl.a. innehålla uppgifter om de ämnen som eleven undervisats i och antal timmar undervisningstid som eleven erbjudits (se 6 kap. 17 § skolförordningen). Ett avgångsintyg ska sändas till elevens vårdnadshavare. Om det är känt var eleven ska fortsätta sin utbildning, ska intyget också sändas till huvudmannen för utbildningen (6 kap. 18 § skolförordningen). För att underlätta övergången till utbildning inom skolväsendet eller annan utbildning föreslås därför även avgångsintyg utfärdas enligt samma bestämmelser som gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet.

Särskilt om betygsdokumenten

Skolverket har bemyndigande att meddela föreskrifter om utformningen av de olika betygsdokumenten som utfärdas inom skolväsendet (se bl.a. 6 kap. 23 § skolförordningen, 8 kap. 28 § gymnasieförordningen och 4 kap. 26 § förordningen om vuxenutbildning). Av Skolverkets föreskrifter om betygsdokument framgår som regel att huvudmannens namn, skolenhet och skolenhetskoden ska anges på dokumenthuvudet av betygsdokumentet, se bl.a. Skolverkets föreskrifter (SKOLFS 2011:157) om utformningen av slutbetyg i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan och Skolverkets föreskrifter (SKOLFS 2011:145) om utformningen av examensbevis efter nationella program i gymnasieskolan. Att betygsdokumentet innehåller uppgifter om att utbildningen genomförts inom kriminalvården kan leda till stigmatisering och diskriminering vid exempelvis anställningsintervjuer eller antagning till utbildningar, vilket riskerar att motverka syftet med utbildningen och försvåra individens möjligheter till en ny start efter frigivning. Betygsdokument som utfärdas efter genomförd utbildning bör därför inte innehålla uppenbara uppgifter om att utbildningen genomförts vid i en kriminalvårdsanstalt. Utbildningens syfte inom kriminalvården är att stärka individens möjligheter till återanpassning i samhället, minska risken för återfall i brott och främja etablering på arbetsmarknaden. För att dessa mål ska kunna uppnås är det avgörande att de intagna ges samma möjligheter som andra elever att använda sina betyg till vidare studier eller för arbete. Även av FN:s s.k. Havannaregler följer att det inte bör framgå av examensbevis eller utbildningsintyg som utfärdats till minderåriga att den minderårige har varit placerad på anstalt (se regel 40). Samtidigt är det viktigt att betygsdokumenten är korrekt utfärdade och spårbara för de myndigheter som kan behöva säkerställa att betygen är utfärdade på ett korrekt sätt. Kriminalvården bör därför samråda med berörda myndigheter, däribland Skolverket, om vilka uppgifter betygsdokumenten kan behöva innehålla för att uppfylla kraven på rättssäkerhet utan att det leder till negativa konsekvenser för den enskilde individen.

Utvecklingssamtal som genomförs minst en gång per termin

Utvecklingssamtal bör genomföras minst en gång per termin. Därför föreslås att det i den nya förordningen ska finnas särskilda bestämmelser om utvecklingssamtal. Enligt förslagen lydelse ska rektorn se till att eleven, och om det är möjligt elevens vårdnadshavare, minst en gång varje

termin i ett utvecklingssamtal ges samlad information om elevens kunskapsutveckling och studiesituation. Utvecklingssamtalet ska genomföras med elevens individuella studieplan som grund. Utvecklingssamtal utgör ett centralt verktyg för att främja elevens lärande och för att skapa en dialog mellan skolan, eleven och i förekommande fall elevens vårdnadshavare. Utvecklingssamtalet är både tillbakablickande och framåtsyftande. Informationen från skolan ska grunda sig på en utvärdering av elevens utveckling i förhållande till läroplanen och betygskriterierna eller kriterierna för bedömning av kunskaper i de ämnen eller ämnesområden som eleven får undervisning i. Samtalet ska även handla om hur verksamheten bäst kan stödja elevens kunskapsutveckling och sociala utveckling, och vilka insatser som behövs för att eleven ska uppfylla betygskriterierna eller kriterierna för bedömning av kunskaper och i övrigt utvecklas så långt som möjligt inom ramen för läroplanen. Utvecklingssamtalet är en möjlighet för elev och i förekommande fall vårdnadshavare att få en mer samlad information om elevens skolsituation än vad som är möjligt för läraren att fortlöpande ge i undervisningen. Under utvecklingssamtalet bör eleverna även ges möjlighet få lämna synpunkter på utbildningen. Sådana synpunkter bör även kunna leda till att den individuella studieplanen ändras eller att andra ändringar i utbildningen genomförs. I sammanhanget bör särskild hänsyn tas till artikel 12 i barnkonventionen om barnets rätt att uttrycka sina åsikter och få dem beaktade.

7.4 Utbildning för barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige

Förslag

Barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige men som enligt 29 kap. 2 och 3 §§ skollagen har rätt till utbildning inom skolväsendet, ska även ska ha rätt att delta i utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

Rätten ska gälla utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, under förutsättning att utbildningen påbörjas innan han eller hon fyllt 18 år.

Till följd av detta ska följdändringar i skollagen göras.

Skälen för förslagen

Av skollagen (2010:800) följer att barn som enligt folkbokföringslagen (1991:481) ska vara folkbokförda i Sverige har skolplikt (7 kap. 2 § och 29 kap. 2 § skollagen). Det finns också vissa grupper av barn som har rätt till kostnadsfri utbildning trots att de inte omfattas av skolplikten. Det gäller barn som inte är eller ska vara folkbokförda i Sverige men som ändå ska anses som bosatta i landet vid tillämpning av skollagen, t.ex. barn som är asylsökande, barn som har ansökt om eller fått ett uppehållstillstånd med tillfälligt skydd, barn som har rätt till utbildning till följd av EU-rätten,

avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller avtalet mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och Schweiz, å andra sidan, om fri rörlighet för personer, och barn som vistas här utan stöd av myndighetsbeslut eller författning. Även barn som är familjemedlem till en person som tillhör en främmande makts beskickning eller lönade konsulat eller dess betjäning eller som avses i 4 § lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall har samma rätt till utbildning som skolpliktiga barn. I vissa fall har dessa barn även rätt till utbildning i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, förutsatt att utbildningen påbörjas innan han eller hon fyllt 18 år (29 kap. 2 och 3 § skollagen). För att säkerställa att denna rätt till utbildning även gäller under ett frihetsberövande föreslås att skollagen kompletteras med bestämmelser som uttryckligen anger att barn och unga som omfattas av 29 kap. 2 § andra stycket skollagen, och som är intagna i kriminalvårdsanstalt, har rätt att delta i den utbildning som Kriminalvården anordnar för barn och unga. Förslaget syftar till att säkerställa att alla barn och unga, oavsett folkbokföringsstatus, ges möjlighet till utbildning under ett frihetsberövande, i enlighet med barnkonventionens principer om icke-diskriminering och rätten till utbildning (artiklarna 2 och 28). Rätten till utbildning ska endast gälla under förutsättning att utbildningen vid en kriminalvårdsanstalt påbörjas innan han eller hon fyllt 18 år, i likhet med förslaget i avsnitt 7.2 om att utvidga målgruppen för Kriminalvårdens utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan.

7.5 Utbildning för intagna i häkte

Förslag

Det ska tydliggöras i skollagen att Kriminalvården får anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan, anpassade gymnasieskolan och kommunal vuxenutbildning för intagna i häkte. En ny särskild utbildningsform, utbildning för intagna i häkte ska införas i 24 kap. skollagen.

Bedömning

Barn och ungas rätt till utbildning i häkte behöver stärkas. Det bör därför tillsättas en utredning som får i uppdrag att se över möjligheten att ge Kriminalvården ett tydligt ansvar för att elever i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan som är intagna i häkte erbjuds särskild undervisning. Sådan särskild undervisning bör ingå i den särskilda utbildningsformen, utbildning för intagna i häkte och bör även omfatta barn och unga intagna i häkte som fullgör skolplikt eller sin skolgång utanför skolväsendet.

Skälen för förslagen och bedömningen

Behovet av en ny särskild utbildningsform

I dagsläget har Kriminalvården enligt 24 kap. 10 § skollagen (2010:800) möjlighet att för intagna i kriminalvårdsanstalt anordna utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att en skyldighet för Kriminalvården att anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn som avtjänar fängelsestraff förs in i skollagen. I denna promemoria föreslås ytterligare ändringar i skollagen för att säkerställa att barn och ungas rätt till utbildning tillgodoses när de är intagna i kriminalvårdsanstalt. I dag finns inga uttryckliga bestämmelser om utbildning för intagna i häkte i skollagen. Detta har Kriminalvården i utredningsarbetet lyft som en brist och menar att det vore önskvärt med tydligare rättsliga ramar för den verksamhet som myndigheten i dag bedriver vid häkten. Häktetiden varierar i omfattning och präglas av osäkerhet kring hur lång tid frihetsberövandet kommer att pågå. Det skiljer sig från den mer strukturerade och långsiktiga verkställigheten i kriminalvårdsanstalt. Häktade personer är ofta föremål för restriktioner enligt 6 kap. häkteslagen (2010:611), vilket kan innebära begränsningar i kontakt med omvärlden. Dessa restriktioner kan försvåra eller omöjliggöra genomförandet av undervisning. I kriminalvårdsanstalt, där verkställigheten sker enligt fängelselagen (2010:610), ska en individuell verkställighetsplan upprättas där utbildning kan ingå som en del av rehabiliterande insatser (1 kap. 5 § fängelselagen). Den intagne har där möjlighet att delta i strukturerad undervisning över längre tid, vilket möjliggör för en kontinuitet i utbildningen och anpassningar utifrån individuella behov. Det finns emellertid stora vinster i att kunna erbjuda utbildning på häktena, inte minst för barn som har en rätt till utbildning och är i behov av en kontinuitet i utbildningen. Även för vuxna intagna är utbildning ett viktigt verktyg för att främja återanpassning till samhället. Kriminalvården har ett ansvar att bedriva ett effektivt återfallsförebyggande arbete, vilket även omfattar häktesverksamheten. Osäkerheten kring vistelsetiden och framtida placering samt förekomsten av restriktioner innebär dock att utbildningsinsatser i de fall de erbjuds behöver vara utformade med särskild hänsyn till olika säkerhetskrav som gäller i häktesmiljön. I syfte att ge Kriminalvården ett tydligare stöd i att kunna erbjuda utbildning till intagna i häktena föreslås att det införs en ny särskild utbildningsform i skollagen, utbildning för intagna i häkte. Sådan utbildning kan t.ex. omfatta motiverande samtal, studie- och yrkesvägledning eller undervisning.

Att kunna erbjuda utbildning vid häktena är dock inte tillräckligt för att tillgodoses barns rätt till utbildning. Kriminalvården har i dag ett begränsat uppdrag att tillhandahålla utbildning i häkte och huvudmannen för den skola som eleven är inskriven i har heller inget tydligt uppdrag när det gäller häktade elever, vilket i praktiken innebär att tillgången till undervisning varierar kraftigt mellan olika häkten. Det bekräftas av flera aktörer däribland Barnombudsmannen, som lyfter bristen i myndighetens årsrapport 2025. Inom ramen för detta uppdrag och med beaktade av den

relativt korta utredningstiden har det inte varit möjligt att utreda på vilket sätt Kriminalvården skulle kunna få ett tydligare ansvar för att barn och unga som är intagna i häkte får sin rätt till utbildning tillgodosedd. Att ge Kriminalvården tydligare rättsliga förutsättningarna att kunna erbjuda utbildning är det första steget. Det andra steget behöver dock utredas ytterligare innan förslag kan lämnas. Detta behandlas närmare i avsnittet nedan.

Behov av att stärka barns och ungas rätt till utbildning i häkte

Allt fler barn och unga dras in i kriminalitet och riskerar att involveras i organiserad brottslighet. Det innebär också att fler elever i grund- och gymnasieskolan eller motsvarande skolformer häktas. Antalet inskrivna barn i häkte har ökat de senaste åren och under 2023 var det i genomsnitt 74 barn inskrivna per dygn, jämfört med 29 under 2022. Även tiden som barnen var frihetsberövade ökade (se Kriminalvårdens årsredovisning 2023 s. 27). Under 2024 fortsatte antalet inskrivna barn i häkte att öka till i genomsnitt 103 per dygn. Dessa barn utgjorde cirka tre procent av det totala antalet inskrivna i häkte (se Kriminalvårdens årsredovisning 2024 s. 52). Enligt Kriminalvårdens årsredovisning 2023 fanns flest barn i storstadsregionernas häkten, särskilt i Stockholm, men de flesta häkten i landet hade ett eller flera barn intagna under någon period. Även om antalet barn i häkte ökar är de fortfarande relativt få. Om förslagen i utkastet till lagrådsremissen Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott skulle genomföras kommer kan det innebära att flera skolpliktiga barn häktas än i dag. Enligt 23 § lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare får den som inte har fyllt arton år anhållas eller häktas endast om det finns synnerliga skäl. Enligt 23 a § samma lag framgår att häktetiden för en misstänkt som inte har fyllt arton år när häktningsbeslutet verkställs får uppgå till högst tre månader. Om det finns synnerliga skäl får rätten på begäran av åklagaren dock besluta att tiden får överskridas (24 kap. 4 a § rättegångsbalken). Om det på grund av den misstänktes ålder kan befaras att häktning skulle komma att medföra allvarligt men för den misstänkte, får häktning dessutom endast ske om det är uppenbart att betryggande övervakning inte kan ordnas (24 kap. 4 § rättegångsbalken). Det ankommer på åklagaren att grundligt pröva möjligheten att ersätta frihetsberövande med någon annan åtgärd innan barnet begärs häktat (26 § förundersökningskungörelsen). För en person som fyllt arton år när häktningsbeslutet verkställs kan häktetiden vara längre. En misstänkt får vara berövad friheten i Sverige som häktad under en sammanhängande tid om högst nio månader fram till dess att åtal har väckts. Om det finns synnerliga skäl får rätten på begäran av åklagaren besluta att tiden får överskridas (24 kap. 4 a § rättegångsbalken). I betänkandet Effektivare verktyg för att bekämpa brott av unga lagöverträdare (SOU 2024:93) föreslås att den tidsfristen som anges i 23 a § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare ska förlängas så att utgångspunkten är att den som är under 18 år får vara häktad i maximalt fem månader. Förslaget bereds i Regeringskansliet. Det finns även särreglering i häkteslagen (2010:611) som avser personer som är under 18 år. Enligt 2 kap. 5 a § den lagen har en person under 18 år som är anhållen eller häktad och intagen i häkte rätt att vistas med personal eller

någon annan minst fyra timmar varje dag. Förutom kontakter med kriminalvårdare kan det vara fråga om kontakter med t.ex. familjemedlemmar, skola, socialtjänst, frivilligaktörer och andra intagna (prop. 2019/20:129 Effektivare hantering av häktningar och minskad isolering s. 64). Vidare får en intagen som är under 18 år enligt 2 kap. 3 § första stycket häkteslagen inte placeras så att han eller hon vistas tillsammans med intagna över 18 år, om det inte kan anses vara till hans eller hennes bästa.

Barns rätt till utbildning enligt skollagen gäller även om barnet är intagen i häkte. Trots detta saknas i dag tydlig reglering kring hur skolgången för dessa elever ska organiseras. Som nämns ovan har Kriminalvården ett begränsat uppdrag att tillhandahålla utbildning i häkte och huvudmannen för den skola som eleven är inskriven i har heller inget tydligt uppdrag när det gäller häktade elever, vilket i praktiken innebär att tillgången till undervisning varierar kraftigt mellan olika häkten. På större häkten finns ofta lärare och pedagogiska handledare, medan mindre häkten saknar sådan bemanning. Detta skapar olikvärda förutsättningar för häktade barns tillgång till utbildning. Barn i häkte är dessutom ofta föremål för restriktioner, vilket ytterligare försvårar möjligheten att delta i undervisning. I dessa fall är det Kriminalvårdens personal som har en nyckelroll i att bryta isolering och möjliggöra kontakt med skolan. För att få till en kontinuitet i utbildningen krävs tydliga rutiner och ett nära samarbete med elevens ordinarie skola. Det är elevens ordinarie skola som bäst känner till vad eleven befinner sig kunskapsmässigt och som har ett ansvar för elevens utbildning så länge eleven är inskriven vid skolan. Samtidigt kan det vara svårt för skolan att veta hur eleven mår och hur förutsättningarna för eleven är i häktet. Skolverket har tillsammans med Kriminalvården tagit fram ett stödmaterial som riktar sig till skolhuvudmän. Materialet innehåller vägledning för hur skolan tillsammans med Kriminalvården kan planera och genomföra undervisning under häktningstiden samt hur återgång till skolan kan stödjas efter häktningens upphörande. I materialet betonas vikten av tidig samverkan mellan skola, Kriminalvården och socialtjänst och en tydlig ansvarsfördelning mellan dessa aktörer (När en elev häktas – att organisera för undervisning och stöd, Skolverkets webbplats).

När ett barn häktas söker Kriminalvårdens lärare och pedagogiska handledare skyndsamt upp barnet för ett introducerande och motiverande samtal. Om barnet är inskriven i en skola tar Kriminalvården kontakt med den ordinarie skolan, om han eller hon och dennes vårdnadshavare ger sitt samtycke. Vid en sådan kontakt kan ett samarbete mellan skolan och Kriminalvården inledas. För att ge eleven bästa möjliga stöd så att studierna så långt det är möjligt kan fortlöpa under tiden som eleven är intagen i häkte är det viktigt att Kriminalvården och skolan samverka kring eleven. I kriminalvårdsanstalt, där verkställigheten sker enligt fängelselagen har den intagne möjlighet att delta i strukturerad undervisning över en längre tid, vilket möjliggör pedagogisk kontinuitet och anpassning till individuella behov. I häkte saknas ofta dessa förutsättningar vilket innebär att det inte är ändamålsenligt att ställa samma krav på utbildningens innehåll och omfattning i häkte som i fängelse. Barn har dock rätt till utbildning och bör därför erbjudas utbildning när de är intagna i häkte i syfte att bibehålla kontinuitet i skolgången. Även om Kriminalvården genom förslag i denna promemoria ges tydligare förutsättningar att kunna

erbjuda utbildning för intagna i häkte behöver barns och ungas rätt till utbildning i häkte stärkas. Inom ramen för denna utredning har det inte funnits förutsättningar att i tillräcklig utsträckning utreda på vilket sätt Kriminalvården skulle kunna få ett tydligare ansvar för att barn och unga som är intagna i häkte får sin rätt till utbildning tillgodosedd. Ett sådant ansvar innebär ett utökat åtagande för Kriminalvården och sannolikt även ökade kostnader eftersom skolverksamhet i dag inte finns på alla häkten. Det finns också utmaningar med utformningen av Kriminalvårdens häkteslokaler och bristen på utrymmen. Därför behövs en analys av vad ansvaret för sådan utbildning skulle innebära för Kriminalvården innan förslag kan lämnas. Det bör därför tillsättas en utredning som får i uppdrag att se över möjligheten att ge Kriminalvården ett tydligt ansvar för att elever i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan som är intagna i häkte erbjuds särskild undervisning, om det inte är obehövligt. Sådan särskild undervisning bör ingå i den särskilda utbildningsformen, utbildning för intagna i häkte och bör även omfatta barn och unga intagna i häkte som fullgör skolplikt eller sin skolgång utanför skolväsendet.

Det bör även utredas vilket ansvar huvudmannen för den skola som eleven är inskriven i har under den tid som eleven är intagen i häkte och hur samverkan mellan Kriminalvården och huvudmannen kan formaliseras.

7.6 Entreprenad och överlåtelse av medicinska insatser

Förslag

För utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt och utbildning för intagna i häkte ska samma bestämmelser om entreprenad gälla som för den skolform som utbildningen ska motsvara.

Ansvaret för medicinska insatser enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen inom utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt ska få överlåtas till en kommun eller region, om parterna är överens.

Till följd av detta ska följdändringar i skollagen göras.

Skälen för förslagen

I skollagen (2010:800) finns bestämmelser om entreprenad. Med entreprenad avses i skollagen att en huvudman sluter avtal med någon annan om att denne ska utföra uppgifter inom utbildning eller annan verksamhet som huvudmannen ansvarar för enligt skollagen (23 kap. 1 och 2 §§ skollagen). Huvudmannen behåller huvudmannskapet för uppgifter som utförs på entreprenad. I 23 kap. 18 § skollagen finns även bestämmelser om när uppgifter får överlämnas på entreprenad inom vissa särskilda utbildningsformer. Av dessa bestämmelser framgår att för utbildning vid särskilda ungdomshem samt för utbildning för elever som vårdas på sjukhus eller annan motsvarande institution ska samma bestämmelser om entreprenad gälla som för den skolform som utbildningen ska mot-

svara. Bestämmelserna om entreprenad för vissa särskilda utbildningsformer infördes i samband med att utökade möjligheter till fjärr- och distansundervisningen infördes i skollagen den 1 juli 2021 (se prop. 2019/20:127 Fjärrundervisning, distansundervisning och vissa frågor om entreprenad). Syftet med de utökade möjligheterna till fjärr- och distansundervisning samt till de utökade möjligheterna till entreprenad var ytterst att öka flexibiliteten i hur undervisningen kan organiseras och möjliggöra för samverkan mellan kommuner och andra huvudmän för att säkerställa undervisningens kvalitet och tillgänglighet.

I avsnitt 7.3.4 och 7.3.5 föreslås bl.a. att fjärrundervisning ska få användas inom utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt under vissa förutsättningar. Även om det på grund av olika säkerhetsmässiga aspekter i dag inte är aktuellt för Kriminalvården att lägga ut uppgifter inom utbildning på entreprenad så bör Kriminalvårdens möjligheter att få göra det ändå vara de samma som för t.ex. Statens institutionsstyrelse (SiS). Detta för att möjliggöra en flexibilitet i hur undervisningen kan organiseras. Mot denna bakgrund föreslås ändringar i skollagen som innebär att Kriminalvården för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt och utbildning för intagna i häkte ska ges möjlighet att få lägga ut uppgifter inom utbildningen på entreprenad, i samma utsträckning som gäller för den skolform som utbildningen ska motsvara.

I avsnitt 7.3.12 föreslås att eleverna i utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt erbjudas sådana medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser som ingår i elevhälsan i motsvarande skolformer inom skolväsendet enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen. För sådana insatser ska det finnas personer med samma kompetens som krävs inom skolväsendet. När det gäller medicinska insatser enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen har staten (SiS) i form av huvudman för utbildning vid särskilda ungdomshem även möjlighet att överlåta ansvaret för sådana insatser till en kommun eller region, om parterna kommer överens om det. Vid en sådan överlåtelse bibehåller SiS i övrigt huvudmannaskapet för utbildningen (23 kap. 25 och 26 §§ skollagen). För att ge Kriminalvården samma möjligheter att överlåta ansvaret för sådana medicinska insatser som avses i 2 kap. 25–28 §§ skollagen till en kommun eller region föreslås ändringar i skollagen som innebär att denna möjlighet även omfattar utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt.

7.7 Sekretess inom elevhälsa

Förslag

Sekretess ska gälla i sådan utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt som enligt 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen motsvarar utbildning i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men.

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

Skälen för förslagen

Barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska erbjudas elevhälsa på samma sätt som barn och ungdomar i utbildning inom skolväsendet erbjuds elevhälsa. I grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, sameskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan gäller sekretess för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Sekretessen gäller också dels i särskild elevstödande verksamhet i övrigt för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, dels för uppgift som hänför sig till ärende om tillrättaförande av en elev eller om skiljande av en elev från vidare studier, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs. Sekretessen gäller inte beslut i ärende (23 kap. 2 § offentlighets- och sekretesslagen [2009:100], OSL). Bestämmelserna i 23 kap. OSL omfattar dock endast aktivitet hos offentliga huvudmän. Särskilda bestämmelser om en motsvarande tystnadsplikt i verksamhet med enskild huvudman finns i 29 kap. 14 § skollagen (2010:800). Med särskild elevstödande verksamhet avses enligt förarbetena sådant särskilt stöd till enskilda elever som går utöver det stöd som varje elev ska få inom ramen för den gemensamma undervisningen och sociala samvaron i skolan (prop. 2009/10:165 s. 949).

För annan utbildningsverksamhet än sådan som anges i 23 kap. 1–3 §§ OSL, dvs. annan utbildning än den för barn och ungdomar inom skolväsendet, finns bestämmelser om sekretess i 23 kap. 5 § OSL. Av dessa bestämmelser framgår att sekretess gäller för uppgift som hänför sig till psykologisk undersökning eller behandling och för uppgift om en enskilds personliga förhållanden hos psykolog, kurator eller hos studie- och yrkesvägledningen, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Sekretess gäller i elevvårdande verksamhet i övrigt inom arbetsmarknadsutbildningen, den kommunala vuxenutbildningen och folkhögskolan för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående till denne lider men om uppgiften röjs.

Utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt ingår inte i skolväsendet och omfattas därför inte av bestämmelserna i 23 kap. 1–3 §§ OSL. Kriminalvården tillämpar i dag relevanta delar av 23 kap. 5 § OSL för sin utbildning för vuxna intagna i kriminalvårdsanstalt. Bestämmelserna i 23 kap. 5 § tar framför allt sikte på utbildningar som inte riktar sig till barn och ungdomar och som inte har krav ställda på sig att erbjuda elevhälsa. I och med förslaget i denna promemoria om att eleverna inom utbildningen ska erbjudas sådana medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser som ingår i elevhälsan enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen och att det för sådana insatser ska finnas personer med samma kompetens som krävs inom skolväsendet väcks frågan om det finns ett behov av ytterligare bestämmelser om sekretess för Kriminalvårdens utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. För den medicinska grenen av elevhälsan (insatser av skolläkare och skol-sköterska) finns bestämmelser om sekretess i 25 kap. 1 § OSL, och dessa bestämmelser bör även kunna tillämpas av Kriminalvården för utbildning

för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Det finns även sekretessbrytande bestämmelser i 25 kap. 13 a § OSL som innebär att en uppgift om en elev kan lämnas från den medicinska elevhälsan till annan elevhälsa eller särskild elevstödande verksamhet i övrigt inom samma myndighet, om det krävs att uppgiften lämnas för att en elev ska få nödvändigt stöd. Av förarbetena till bestämmelsen framgår att avsikten med bestämmelsen är att hälso- och sjukvårdssekretessen inte ska hindra att skolläkare och skolsköterskor lämnar uppgifter till den skolpersonal som inte själv arbetar inom elevhälsans medicinska gren, om det krävs för att en elev ska få nödvändigt stöd. En förutsättning för sekretessgenombrott är att den som tar emot uppgiften verkligen behöver denna för att kunna bedriva sin verksamhet på ett sådant sätt att elevens behov av stöd kan tillgodoses (prop. 2009/10:165, s. 951).

Av 35 kap. 15 § första stycket OSL följer att sekretess gäller inom kriminalvården för uppgift om en enskilds personliga förhållanden, om det kan antas att den enskilde eller någon närstående lider men eller att fara uppkommer för den någon utsätts för våld eller lider annat allvarligt men om uppgiften röjs. Det rör sig alltså om en sekretessbestämmelse med s.k. rakt skaderekvisit där presumptionen är offentlighet. Av paragrafens andra stycke framgår att sekretess för uppgift i ett beslut av Kriminalvården endast gäller om det av särskild anledning kan antas att den enskilde eller någon närstående utsätts för våld eller lider allvarligt men om uppgifter röjs. För uppgifter i ett beslut gäller alltså ett kvalificerat rakt skaderekvisit, vilket innebär en stark presumtion för offentlighet. Av paragrafens tredje stycket framgår att för uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst femtio år. Det finns även sekretessbrytande bestämmelser som anger att sekretessen enligt 35 kap. 15 § första stycket inte hindrar att uppgift om den vars dom på ungdomsövervakning verkställs enligt lagen (2020:616) om verkställighet av ungdomsövervakning lämnas av Kriminalvården till en enskild eller till en annan myndighet, om det behövs för att genomföra en verkställighetsplan enligt den lagen (35 kap. 15 a §). För uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats enligt 23 kap. 2 § OSL gäller i stället ett omvänt skaderekvisit, dvs. det gäller en presumtion för sekretess vilket är en strängare sekretess än sekretessen i 35 kap. 15 § första stycket OSL.

Uppgifter om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk är skyddsvärda oavsett om eleverna befinner sig i anstalt eller i grundskolan. Det är därför angeläget att samma sekretess ska gälla för dessa uppgifter var än de hanteras. I annat fall finns en risk för att det hämmar barns och ungas vilja att dela uppgifter om sig själva till elevhälsans personal, vilket i sin tur kan leda till sämre kunskapsutveckling. Mot denna bakgrund föreslås en ändring i 23 kap. OSL som innebär att en ny bestämmelse införs i lagen om sekretess för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats i utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen.

7.8 Uppdrag till Specialpedagogiska skolmyndigheten att ge stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor

Förslag

Specialpedagogiska skolmyndigheten ska ges i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning. Uppdraget ska föras in i förordningen (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten.

Skälen för förslagen

Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) ska verka för att alla barn, elever och vuxenstuderande med funktionsnedsättning får tillgång till en likvärdig utbildning och annan verksamhet av god kvalitet i en trygg miljö. Myndigheten ska bidra till goda förutsättningar för barnens utveckling och lärande samt förbättrade kunskapsresultat för eleverna och de vuxenstuderande. SPSM har bl.a. i uppdrag att i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning ge råd och stöd till huvudmän med ansvar för utbildning inom skolväsendet, internationella skolor enligt 24 kap. skollagen (2010:800), utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. skollagen, och annan pedagogisk verksamhet enligt 25 kap. skollagen. Myndigheten ska när det gäller sådana verksamheter anordna och medverka i kompetensutveckling, bedriva och medverka i specialpedagogisk utvecklingsverksamhet, och sammanställa och kommunicera kunskap om resultat av forskning som är relevant för det specialpedagogiska området (1–3 §§ förordningen [2011:130] med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten).

Den nya målgruppen, barn och unga, innebär att Kriminalvården kommer att behöva anpassa undervisningen efter deras behov och verksamheten behöver utformas så att den säkerställer att barn och unga med funktionsnedsättning får det stöd de har rätt till och att undervisningen anpassas utifrån de pedagogiska konsekvenser som funktionsnedsättningen kan innebära.

Flera remissinstanser, däribland SPSM, lyfter i sina remissvar över betänkandet En översyn av regleringen om frihetsberövande påföljder för unga (SOU 2023:44) vikten av att lärare inom Kriminalvården har god kunskap om pedagogiska strategier och stödstrukturer som behövs i undervisningen för barn och unga. SPSM har kunskaper om specialpedagogiskt stöd och kan enligt myndighetens bedömning (jfr Specialpedagogiska skolmyndighetens yttrande över SOU 2023:44) bistå Kriminalvården med stöd på motsvarande sätt som myndigheten i dag ger stöd till andra huvudmän, däribland Statens institutionsstyrelse (SiS) för utbildning som bedrivs vid särskilda ungdomshem. Eftersom förslagen i denna promemoria bl.a. innebär att elever i utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt i vissa fall kan fullfölja sin utbildning inom utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning finns det anledning att även omfatta vuxna elever i det stöd som SPSM kan bistå Kriminal-

vården med. Därför föreslås en ändring i SPSM:s instruktion som innebär att myndigheten även ges i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning.

7.9 Rektorer och lärare inom Kriminalvårdens utbildning för intagna bör omfattas av det nationella professionsprogrammet

Bedömning

Rektorer och lärare som arbetar inom Kriminalvårdens skolverksamhet bör ges möjlighet att omfattas av det nationella professionsprogrammet. Det bör utredas på vilket sätt det nationella professionsprogrammet kan omfatta vissa särskilda utbildningsformer enligt 24 kap. skollagen.

Skälen för bedömningen

Den 31 maj 2023 beslutade riksdagen om ändringar i skollagen (2010:800) efter förslag i propositionen Nationellt professionsprogram för rektorer, lärare och förskollärare (prop. 2022/23:54, bet. 2022/23:UbU13, rskr 2022/23:206). Ändringarna trädde i kraft den 1 september 2025 och innebär att det införs ett nationellt professionsprogram för rektorer, lärare och förskollärare inom skolväsendet. Syftet är att höja kompetensen och statusen på läraryrket samt att skapa en nationell struktur för kompetensutveckling. Det nationella professionsprogrammet består av två delar. Den ena utgörs av det nationella meriteringssystemet för legitimerade lärare och legitimerade förskollärare. Den andra delen är den nationella strukturen för kompetensutveckling för rektorer, lärare och förskollärare. Det är upp till enskilda lärare och förskollärare om de vill ansöka om meriteringsnivå. Statens skolverk har till uppgift att bedöma och fatta beslut om de ansökningar som inkommer.

Regeringen har meddelat föreskrifter om det nationella professionsprogrammet, förordningen (2025:280) om nationellt professionsprogram för rektorer, lärare och förskollärare. Genom det nationella professionsprogrammet kan lärare och förskollärare med behörighetsgivande examen, samt rektorer och andra personer med ledningsuppgifter få relevant kompetensutveckling och utveckla sin yrkeskompetens på vetenskaplig grund. Även lärare och förskollärare som saknar behörighetsgivande examen kan få ta del av viss kompetensutveckling inom ramen för det nationella professionsprogrammet. Det kan bidra till att barn och elever får en undervisning av högre kvalitet och som bygger på vetenskaplig grund och beprövad erfarenhet. Som beskrivits i avsnitt 3 har Kriminalvården fått i uppdrag att förbereda för inrättandet av särskilda ungdoms-avdelningar på anstalter, för barn och unga i åldern 15–17 år, som döms till fängelse, uppdraget har även kompletterats för att omfatta barn i åldern 13 och 14 år. Dessa avdelningar ska stå klara för drift den 1 juli 2026. Förberedelserna innebär att Kriminalvårdens befintliga infrastruktur behöver anpassas och byggas ut utifrån barnperspektivet samtidigt som

personal behöver rekryteras och utbildas för att säkerställa att barnets bästa efterlevs. För att kunna tillhandahålla utbildning av god kvalitet är det av stor vikt att Kriminalvården kan anställa lärare med rätt kompetens för det komplexa och utmanande uppdrag som det innebär att vara lärare inom kriminalvården. Särskilda utbildningar enligt 24 kap. skollagen är inte en del av skolväsendet och omfattas därför inte av det nationella professionsprogrammet enligt bestämmelserna i 2 kap. 34–34 d §§ skollagen. Lärare som har varit verksamma inom Kriminalvården och inom Statens institutionsstyrelse (SiS) kan dock, efter sin behörighetsgivande examen, tillgodoräkna sig den anställningsperioden när de ansöker om meritering. Däremot behöver läraren i enlighet med skollagen vara anställd inom skolväsendet vid tidpunkten för ansökan. Legitimerade lärare som arbetar inom Kriminalvårdens utbildningsverksamhet kommer därmed inte kunna ansöka om meritering i det nationella meriteringssystemet. Kriminalvården konstaterar i sitt remissvar över förordning om nationellt professionsprogram för rektorer, lärare och forskollärare och konsekvensutredning (Kriminalvårdens remissvar med dnr KV 2024–17179) att myndigheten arbetar med en målgrupp som ställer höga krav på lärarnas kompetens och kvaliteten i undervisningen, och att utesluta lärare vid Kriminalvården från meriteringssystemet innebär att Kriminalvårdens attraktionskraft som arbetsgivare minskar. Detta medför enligt Kriminalvården en tydlig risk för att lärare söker sig bort från Kriminalvårdens utbildningsverksamhet och att rekryteringen av behöriga och legitimerade lärare försåras. I förlängningen riskerar detta att bidra till att kvaliteten i undervisningen försämrars. Även SiS har påtalat motsvarande behov för sin utbildningsverksamhet (se SiS remissvar dnr 1.7.1-5401-2024).

Mot bakgrund av ovanstående, i kombination med målgruppens skiftande behov och med de förslag som redovisas i denna promemoria där utbildningen inom kriminalvården så långt det är möjligt ska motsvara den som ges inom skolväsendet, bör det utredas på vilket sätt det nationella professionsprogrammet kan omfatta vissa särskilda utbildningsformer, däribland utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. En sådan utredning har inte varit möjlig att göra inom ramen för detta arbete.

7.10 Uppföljning och utvärdering

Bedömning

En lämplig myndighet bör ges i uppdrag att följa upp och utvärdera utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. En sådan uppföljning och utvärdering bör genomföras tre år efter att författningsförslagen i denna promemoria trätt i kraft.

Skälen för bedömningen

Förslagen i denna promemoria syftar till att barn och unga som avtjänar fängelsestraff ska ges en utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges till barn och unga inom skolväsendet. Särskilda bestämmelser föreslås emellertid med hänsyn till de särskilda förut-

sättningar som råder i en anstaltsmiljö. Det pågår flera stora reformarbeten inom skolområdet samtidigt som det pågår reformarbeten inom det straffrättsliga området. Barnrättskommittén har också framhållit behovet av efterhandsanalyser av lagstiftning som berör barn. Sammantaget finns skäl att följa upp och utvärdera utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt och det regelverk som föreslås i denna promemoria, t.ex. om de sätt som undervisningen bedrivs på är ändamålsenliga i förhållande till elevernas kunskapsutveckling eller om de avvikelser som föreslås i fråga om modersmål fortsatt är nödvändiga. Sådana analyser bör även bedöma vilken faktisk effekt som genomförandet har haft. Ett sådant uppdrag, att följa upp och utvärdera utbildningen för barn och intagna i kriminalvårdsanstalt, bör ges till en lämplig myndighet. Utöver en analys av regelverket och dess ändamålsenlighet bör särskild fokus vid uppföljningen vara om effekterna för de frihetsberövade elevernas kunskapsutveckling. Det kommer ta tid för Kriminalvården att bygga upp en väl fungerande skolverksamhet och den digitala utvecklingen i samhället kan dessutom bidra till att andra arbetssätt utvecklas. Med anledning av detta är det lämpligt att en uppföljning och utvärdering av utbildningen genomförs tre år efter att författningsförslagen i denna promemoria trätt i kraft.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Förslag

Lagändringarna ska träda i kraft den 1 mars 2027.

Bestämmelserna i den nya förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt och övriga förordningsändringar ska träda i kraft den 1 mars 2027.

Bedömning

Det behövs inte några särskilda övergångsbestämmelser.

Skälen för förslaget och bedömningen

Lagändringarna ska träda i kraft så snart som möjligt

De föreslagna författningsändringarna och den nya förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt bör träda i kraft så fort som möjligt för att de barn och unga som avtjänar fängelsestraff ska få utbildning enligt de förutsättningar som föreslås i denna promemoria. Med hänsyn tagen till den tid som kan beräknas gå åt för remissförfarande, fortsatt beredning inom Regeringskansliet och riksdagsbehandling görs bedömningen att en rimlig tidpunkt för ikraftträdande är den 1 mars 2027.

En sådan tidpunkt ger även Kriminalvården ytterligare tid för förberedelse och anpassning av verksamheten för målgruppen barn och unga utifrån förslagen som redovisas i denna promemoria.

Det behövs inte några övergångsbestämmelser

Något behov av övergångsbestämmelser har inte identifierats då förslagen i denna promemoria i stort syftar till att förtydliga det regelverk som i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås träda i kraft i samband med inrättandet av barn- och ungdomsavdelningarna den 1 juli 2026. Genom de förslag som redovisas i lagrådsremissen kommer det att finnas en skyldighet för Kriminalvården att anordna utbildning för barn intagna i kriminalvårdsanstalt redan från den 1 juli 2026. Det handlar emellertid om samma särskilda utbildning även om förslagen i denna promemoria syftar till att tydliggöra bestämmelserna i särskilda delar. Förslagen i denna promemoria syftar även till att säkerställa att ungdomar som påbörjat en gymnasieutbildning inom Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga så långt det är möjligt ska få fullfölja den påbörjade utbildningen under den tid som de avtjänar sitt fängelsestraff.

Utifrån resonemangen som förs i lagrådsremissen om att reformen endast träffar brott begångna från och med den 1 juli 2026 (se avsnitt 6.2 i lagrådsremissen) och utifrån gällande bestämmelser där fängelse får väljas som påföljd för den som begått brott före 18 års ålder om det finns synnerliga skäl (30 kap. 5 § brottsbalken) kommer det att dröja innan reformen om att fängelse ska dömas ut i stället för sluten ungdomsvård får fullt genomslag. Det går inte att utesluta att barn kan komma att dömas till fängelse och påbörja avtjänandet av fängelsestraff innan förslagen i denna promemoria träder i kraft. Under hösten 2026 antas antalet barn i fängelse dock vara begränsat bl.a. med beaktade av tidsåtgång för rättsprocesser.

För de barn som döms till fängelse och påbörjar avtjänandet av fängelsestraff innan förslagen i denna promemoria träder i kraft kommer den föreslagna regleringen i skollagen (2010:800) som redovisas i lagrådsremissen vara tillämplig fram tills dess att den reglering som föreslås i denna promemoria träder i kraft, som enligt förslaget är den 1 mars 2027. För dessa barn kan vissa anpassningar till den föreslagna regleringen behöva göras i utbildningens innehåll och utformning. Justeringar kan även behöva göras i elevens individuella studieplan. Dessa anpassningar bedöms dock inte vara sådana som skulle kräva särskilda övergångsbestämmelser.

För en intagen som fyller 18 år innan de föreslagna bestämmelserna i denna promemoria träder i kraft kommer det inte vara möjligt att fullfölja utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan i kriminalvårdsanstalten eftersom den föreslagna bestämmelsen i lagrådsremissen om utbildning för icke skolpliktiga är avgränsad till att bara gälla den som är under 18 år. En intagen är dock behörig att delta i utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning från och med det år han eller hon fyller 18 år, vilket framgår av 5 kap. 10 och 12 §§ förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning.

9 Konsekvenser

I detta avsnitt redogörs för konsekvenserna av förslagen i denna promemoria. Vilka konsekvenser som ska beskrivas framgår dels av förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar, dels av utredarens uppdragsbeskrivning (se bilaga).

9.1 Krav på konsekvensanalysen

I enlighet med förordningen (2024:183) om konsekvensutredningar redovisas härmed de konsekvenser och eventuella kostnader som följer av de lämnade förslagen. Förordningen anger att en konsekvensutredning ska innehålla både kostnadsberäkningar och andra relevanta analyser som belyser förslagets effekter för berörda aktörer. Enligt 6–10 §§ ska redovisningen omfatta en beskrivning av det problem som ska lösas, den förändring som eftersträvas, de alternativ som har övervägts samt en analys av förslagets kostnader, intäkter och övriga samhällsekonomiska konsekvenser.

I enlighet med uppdragsbeskrivningen har konsekvensanalysen dessutom genomförts med beaktande av på vilket sätt Kriminalvårdens skolverksamhet kan bedrivas kostnadseffektivt, utan att det ger avkall på kvalitén i undervisningen samt med ett särskilt beaktande av barns rättigheter i enlighet med FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Vid framtagandet av denna konsekvensbeskrivning har Ekonomistyrningsverkets (ESV) metodstöd och vägledning använts för att säkerställa en systematisk och transparent analys av effekterna.

9.2 Problembilden

I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att Kriminalvården ska erbjuda utbildning till barn som avtjänar fängelsestraff. För det ändamålet föreslås i lagrådsremissen att två nya paragrafer ska föras in i 24 kap. skollagen (10 och 10 a §§) som innebär att Kriminalvården får en skyldighet att anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, för barn som avtjänar fängelsestraff. För sådan utbildning ska relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet eller den unge vistas i en kriminalvårdsanstalt.

De föreslagna bestämmelserna är inte tillräckligt tydliga. Bestämmelserna medger heller inte att generella avvikelser får göras från vad som annars gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet. Samtidigt präglas anstaltsmiljön av höga säkerhetskrav och en begränsad miljö som

innebär att förutsättningarna för skolverksamheten skiljer sig från den vanliga skolmiljön inom skolväsendet. Detta ställer krav på alternativa lösningar för utbildningens utformning. Intagna har olika verkställighetstid vilket påverkar den individuella planeringen av utbildningen. Det är också vanligt att intagna flyttas mellan olika verksamhetsställen. Barn och unga som avtjänar fängelsestraff kommer dessutom att delta i utbildning på olika nivåer som motsvarar olika skolformer. Undervisningen kommer därför i allt väsentligt att behöva vara individualiserad och ske individuellt eller om möjligt i mindre grupp. Att inte ha möjlighet till särskilda lösningar med hänsyn till de särskilda förutsättningar som följer av att utbildningen anordnas i en kriminalvårdsanstalt medför hinder för Kriminalvården att kunna erbjuda en utbildning med kvalitet anpassad till barns och ungas behov och förutsättningar. Ett otydligt regelverk skapar dessutom utrymme för olika bedömningar som i sin tur kan leda till att den utbildning som erbjuds inte är likvärdig. Ett mer precist och anpassat regelverk är därför en förutsättning för att barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt ska kunna få sin rätt till en kvalitativ och likvärdig utbildning tillgodosedd.

9.3 Förslag till lösningar och alternativa lösningar

9.3.1 Förslag till lösningar

I denna promemoria föreslås ett nytt regelverk för Kriminalvårdens utbildning för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt. Det förslagna regelverket innebär att utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska motsvara den utbildning som ges till barn och ungdomar inom skolväsendet med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Syftet med förslagen i promemorian är att säkerställa att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses och att barn och unga som är frihetsberövade erbjuds en kvalitativ utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges till barn och unga inom skolväsendet.

I promemorian föreslås därför ändringar i skollagen som innebär att utbildningen för skolpliktiga barn ska motsvara den i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.

För barn och unga som inte längre är skolpliktiga föreslås ändringar i skollagen som innebär att utbildningen ska motsvara sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Rätten att delta i sådan utbildning ska även omfatta den som påbörjar sådan utbildning i kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt arton år.

Bestämmelserna om att relevanta bestämmelser i skollagen ska gälla för utbildningen föreslås tas bort, i stället ska det i skollagen och i en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt regleras vad som ska gälla för den särskilda utbildningen. Det föreslås

även att det som anges i 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 § skollagen om syftet och utformningen av utbildningen inom skolväsendet samt om elevernas lärande och personliga utveckling, också ska gälla för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Dessa bestämmelser ska även gälla för utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. Det tydliggör att utbildningen som ges till intagna i kriminalvårdsanstalt ska präglas av samma grundläggande värden, mål och pedagogiska principer som utbildning inom skolväsendet, trots att den bedrivs i en särskild kontext.

Mer precisa föreskrifter om utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt bör regleras på förordningsnivå. Därför föreslås ändringar i skollagen som innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får även innebära att andra bestämmelser än 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 § i skollagen ska tillämpas på utbildningen. Sådana föreskrifter kan således även innebära avvikelser från vad som annars gäller för motsvarande skolform i skolväsendet. Dessa avvikelser bör dock inte vara större än vad som anses vara nödvändigt och bör kunna motiveras av de särskilda förutsättningar som anstaltsmiljön innebär.

Förslag om en ny förordning

Utöver ändringar i skollagen föreslås att det införs en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Förordningen ska innehålla preciserade bestämmelser om den särskilda utbildningen. Syftet med utbildningen ska vara det samma som för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

Det föreslås bl.a. att det i förordningen ska finnas bestämmelser om att undervisningen för skolpliktiga elever ska omfatta samma ämnen som de har rätt till i grundskolan eller i förekommande fall ämnen och ämnesområden i anpassade grundskolan eller ämnen i specialskolan. Ämnet modersmål behöver dock inte erbjudas eleverna med undantag för nationella minoritetsspråk som ska erbjudas elever som tillhör någon av de nationella minoriteterna.

I förordningen ska det även finnas bestämmelser om vilken utbildning som ska erbjudas ungdomar som inte längre är skolpliktiga. Förslaget innebär att Kriminalvården ska erbjuda ungdomar en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram, som han eller hon uppfyller behörighetskraven för. Behörighetskraven ska vara de samma som för gymnasieskolan. För ungdomar som endast uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram ska en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett yrkesprogram erbjudas. För de ungdomar som saknar behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan ska utbildning motsvarande introduktionsprogrammen yrkesintroduktion eller individuellt alternativ i gymnasieskolan erbjudas. I förekommande fall ska även utbildning motsvarande ett nationellt eller individuellt program i anpassade gymnasieskolan erbjudas.

Det föreslås även att Kriminalvården och Skolverket tillsammans ska få i uppdrag att analysera vilka yrkesutbildningar, däribland utbildning

motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom dessa program, som kan erbjudas ungdomar inom utbildningen.

Det föreslås även att det i förordningen ska finnas bestämmelser om en garanterad undervisningstid, som ska vara den samma för alla elever inom utbildningen. Enligt förslaget ska undervisningstiden för en elev i utbildningen motsvara den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan. Den garanterade undervisningstiden får minskas tillfälligt om eleven på grund av avskildhet enligt fängelselagen (2010:610) eller av någon annan orsak inte kan delta i den verksamhet som anordnas för att ge den avsedda utbildningen. Eleven ska då i möjligaste mån kompenseras för tid som han eller hon inte kunnat delta. Kriminalvården ska dock inte behöva tillhandahålla mer än 900 undervisningstimmar per läsår och elev.

Det föreslås även att det i förordningen ska finnas bestämmelser om att utbildning ska få bedrivas kontinuerligt men i form av ett läsår, som består av en hösttermin och en vårtermin. Läsåret ska börja i juli och sluta i juni. Kriminalvården föreslås få fastställa dagarna för höst- och vårterminens början och slut samt hur undervisningen ska förläggas under läsåret.

Det föreslås även att det pedagogiska arbetet ska ledas och samordnas av en rektor. Som rektor får bara den anställas som genom utbildning och erfarenhet har pedagogisk insikt. Rektorn får uppdra åt en anställd eller en uppdragstagare i verksamheten som har tillräcklig kompetens och erfarenhet att fullgöra enskilda ledningsuppgifter.

Det föreslås att Kriminalvården för undervisningen ska använda lärare som har en utbildning som är avsedd för den undervisning som läraren ska bedriva i enlighet med vad som gäller enligt 2 kap. 13–19 §§ skollagen och förordningen (2011:326) om behörighet och legitimation för lärare och förskollärare för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar. För att möta Kriminalvården behov av flexibilitet föreslås att det utöver skollagens bestämmelser ska det införas ett nytt undantag från bestämmelserna om vilka lärare Kriminalvården får använda i undervisningen. Det nya undantaget innebär att om det inte är möjligt för Kriminalvården att i viss undervisning använda en legitimerad och behörig lärare utan att det innebär organisatoriska svårigheter får undervisningen i stället bedrivas av en annan lärare inom Kriminalvårdens verksamhet. En sådan lärare ska ha legitimation och vara behörig att undervisa i ett annat ämne, i så stor utsträckning som möjligt ha en utbildning som motsvarar den utbildning som är behörighetsgivande, och vara lämplig att bedriva undervisningen. Planeringen av undervisningen och betygsättning ska i dessa fall ske tillsammans med en legitimerad och behörig lärare i det aktuella ämnet. Det nya undantaget ska inte gälla för undervisning i ämnena engelska, matematik, samhällskunskap (samhällsorienterade ämnena i grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan), svenska eller svenska som andra språk. För undervisning i dessa ämnen ska det finnas legitimerade och behöriga lärare vid varje barn- och ungdoms-avdelning.

Det föreslås att fjärrundervisning ska få användas i begränsad utsträckning och endast för att öka kvaliteten i undervisningen eller för att undervisningen ska komma till stånd. Förslaget innebär att fjärrundervisning ska få användas för viss undervisning om det inte finns någon lämplig lärare som uppfyller skollagens krav på legitimation och behörighet att tillgå eller om närundervisning skulle leda till

organisatoriska svårigheter för Kriminalvården och det nya undantaget från att använda behöriga lärare för undervisningen inte kan tillämpas. Fjärrundervisning ska inte vid någon tidpunkt under ett läsår få användas för mer än 25 procent av elevens totala antal undervisningstimmar. Dessutom föreslås begränsningar i vilka ämnen som det får användas i. Vid fjärrundervisning ska det finnas en handledare närvarande där eleverna befinner sig som ska vara en för detta ändamål lämplig person.

För utbildning som motsvarar gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan föreslås även att undervisningen i enstaka delar ska få genomföras som distansundervisning samt att det för yrkesutbildning ska ingå arbetsplatsförlagt lärande eller motsvarande skolförlagd utbildning. För distansundervisning föreslås att det ska finnas en handledare närvarande där eleverna befinner sig som ska vara en för detta ändamål lämplig person.

Det föreslås även särskilda bestämmelser i förordningen om rätten att få fullfölja utbildningen. Dessa bestämmelser innebär att en elev som har påbörjat utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ska ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den individuella studieplanen under den tid han eller hon är intagen i kriminalvårdsanstalt. Om det inte är möjligt för Kriminalvården att anordna den påbörjade utbildningen eller om det bäst gynnar eleven får han eller hon ges möjlighet att i stället delta i annan utbildning eller fullfölja utbildningen inom Kriminalvårdens utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. Vid ändringar av den individuella studieplanen ska eleven ges möjlighet att fullfölja utbildningen enligt den ändrade studieplanen. Dessa särskilda bestämmelser medför att följdändringar föreslås i förordningen om vuxenutbildning. Dessa ändringar innebär att företräde i vissa fall ska ges till den som önskar fullfölja studier som han eller hon har påbörjat inom Kriminalvårdens utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt.

Det föreslås även särskilda bestämmelser om hur undervisningen får bedrivas för den elev som fyllt 18 år och som fortfarande deltar i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, och som samtidigt är placerad på en avdelning för vuxna. I dessa fall ska undervisningen få bedrivas på det sätt som är förenligt med bestämmelserna i 5 kap. förordningen (2011:1108) om vuxenutbildning.

Det föreslås även att en elev som är i behov av stöd ska erbjudas stöd. Sådant stöd ska ges på det sätt och i den omfattning som behövs för eleven ska ha möjlighet att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. Samråd ska ske med elevhälsan, om det inte är uppenbart obehövligt. Det föreslås även att eleverna ska erbjudas sådana medicinska, psykologiska, psykosociala och specialpedagogiska insatser som ingår i elevhälsan i motsvarande skolformer inom skolväsendet enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen. För sådana insatser ska det finnas personer med samma kompetens som krävs inom skolväsendet.

Det föreslås även att varje elev ska ha en mentor som ska följa elevens kunskapsutveckling och studiesituation med utgångspunkt i elevens utbildning i dess helhet. Dessutom föreslås det att eleverna ska tillförsäkras en miljö där utbildningen präglas av trygghet och undervisningen av studiero, att eleverna ska ha tillgång till personal med

sådan kompetens att deras behov av vägledning inför val av framtida utbildnings- och yrkesverksamhet kan tillgodoses, att eleverna ha tillgång till läroböcker, andra läromedel och andra lärverktyg som behövs för en god kunskapsutveckling i enlighet med utbildningens mål samt att eleverna ska ha tillgång till ett skolbibliotek.

Det föreslås även att Kriminalvården ska sätta och utfärda betyg i enlighet med de bestämmelser som gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet. Det föreslås även att eleverna ska ha utvecklingssamtal minst en gång varje termin och att Kriminalvården ska erbjuda barn intagna i kriminalvårdsanstalt en inledande kartläggning av deras kunskaper inför utbildningen. Enligt förslaget i denna promemoria ska det för varje elev upprättas en individuell studieplan.

Övriga förslag och bedömningar

I promemorian föreslås även ett förtydligande i skollagen om att de barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige men som omfattas av en rätt till utbildning inom skolväsendet enligt 29 kap. 2 och 3 §§ skollagen, ska ha samma rätt till utbildning som andra barn och unga när de är intagna i kriminalvårdsanstalt. Rätten till utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan gäller under förutsättning att utbildningen påbörjas vid en kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt 18 år. Förslaget medför ändringar i skollagen.

Det föreslås även att det ska införas en ny särskild utbildningsform i skollagen, utbildning för intagna i häkte. För intagna i häkte ska Kriminalvården få anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan, anpassade gymnasieskolan och kommunal vuxenutbildning. Därutöver behöver barns och unga rätt till utbildning i häktet stärkas och det bör därför tillsättas en utredning som får i uppdrag att se över möjligheten att ge Kriminalvården ett tydligt ansvar för att elever i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan som är intagna i häkte erbjuds särskild undervisning.

Det föreslås även ändringar i 23 kap. skollagen som innebär att för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt och utbildning för intagna i häkte ska samma bestämmelser om entreprenad gälla som för den skolform som utbildningen ska motsvara. Även ansvaret för medicinska insatser enligt 2 kap. 25–28 §§ skollagen inom utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt ska enligt förslag i denna promemoria få överlåtas till en kommun eller region, om parterna är överens.

Det föreslås även att Specialpedagogiska skolmyndigheten ska få i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning. Förslaget medför ändringar i förordningen (2011:130) med instruktion för Specialpedagogiska skolmyndigheten.

Till följd av förslaget om elevhälsa föreslås även att sekretess ska gälla i sådan utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt som motsvarar utbildning i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk,

psykosocial eller specialpedagogisk insats, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. Förslaget medför ändringar i offentlighet- och sekretesslagen (2009:400).

Författningsändringarna och den nya förordningen föreslås träda i kraft den 1 mars 2027.

9.3.2 Alternativa lösningar

Syftet med förslagen i denna promemoria är att säkerställa att barn och ungas rätt till utbildning tillgodoses. De olika förslagen är i många delar beroende av varandra för att syftet och målen med den föreslagna regleringen ska kunna uppnås. Förslagen förutsätter även att Kriminalvården ges de rätta förutsättningarna för att kunna bedriva en ändamålsenlig utbildning anpassad för barn och unga.

Ett alternativ till att föreslå ett nytt regelverk som består av de föreslagna bestämmelserna i 24 kap. 10, 10 a, 10 c-e §§ skollagen och den nya förordningen om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt, hade varit att i stället särskilt reglera de områden som lyfts fram i utredarens uppdragsbeskrivning i skollagen. Ett sådant alternativ har övervägts. Det positiva med en sådan lösning är att det skulle vara tydligt i fråga om vilka avvikelser som behöver göras samtidigt som att relevanta bestämmelser i skollagen ändå ska tillämpas. Det negativa med en sådan lösning är det fortsatt skulle vara otydligt i fråga om vilka bestämmelser i skollagen som är relevanta för Kriminalvården att tillämpa samt att det sannolikt även skulle behövas bestämmelser som anger möjligheten till avvikelser utöver de särskilda bestämmelserna som hade tagits fram med anledning av uppdraget. Eftersom skollagstiftningen inte är anpassad efter de särskilda förutsättningar som råder för en stängd anstaltsmiljö har dessutom flera områden identifierats där särskilda lösningar behövs än vad som framgår av uppdragsbeskrivningen.

Ett annat alternativ hade varit att i stället för en ny förordning reglera vilka bestämmelser som ska tillämpas på ett mer övergripande sätt i skollagen, skolförordningen och gymnasieförordningen. Ett sådant förslag lämnades i betänkandet Utbildning för elever i samhällsvård och fjärr- och distansundervisning (SOU 2012:76) i fråga om utbildning för elever vid de särskilda ungdomshemmen. I stället för den nuvarande modellen som är gällande enligt 24 kap. 8 och 9 §§ skollagen för utbildning vid de särskilda ungdomshemmen föreslogs i betänkandet och i den efterföljande lagrådsremissen Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus och möjligheter till fjärrundervisning en modell där relevanta bestämmelser för utbildningen (för elever vid de särskilda ungdomshemmen) räknas upp i skollagen. I betänkandet föreslogs också att relevanta bestämmelser i skolförordningen och gymnasieförordningen skulle räknas upp i de kapitel i berörda förordningar som särskilt reglerar utbildning vid de särskilda ungdomshemmen. Med anledning av synpunkter från Lagrådet ändrades förslagen under lagstiftningsprocessen och i propositionen Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus (prop. 2014/15:43) föreslogs den nuvarande utformningen av 24 kap. 8 och 9 §§ skollagen där undantag i stället för relevanta bestämmelser räknas upp i bestämmelserna. Lagrådet

påpekar i sitt yttrande över lagrådsremissen Utbildning för elever i samhällsvård och på sjukhus och möjligheter till fjärrundervisning att en uppräknings i lagtext över vilka bestämmelser i skollagen som ska tillämpas för utbildning som SiS anordnar bli lång och svåröverskådlig. Utformningen av bestämmelserna anpassades efter Lagrådets synpunkter så att den uppräknings lagtexten innehåller avser bestämmelser som visserligen är relevanta även för utbildning som SiS anordnar men som ändå inte behöver tillämpas. Detta till skillnad från det ursprungliga förslaget som innebar att relevanta bestämmelser i skollagen räknas upp. Det finns således olika lagtekniska lösningar för att uppnå de förändringar som förslagen i denna promemoria syftar till. Alternativet att i förordning reglera utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt på ett mer övergripande sätt än vad som föreslås i denna promemoria bedöms dock vara ett genomförbart alternativ, i kombination med de ändringar som föreslås i skollagen om att utbildningen ska motsvara den som utbildning som ges inom skolväsendet med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen bedrivs i kriminalvårdsanstalt. Ett sådant alternativ, med mer övergripande hänvisningar, skulle möjligen innebära att färre avvikelser regleras men resultatet kan i stället bli att det i större utsträckning blir en fråga för Kriminalvården att i sin tillämpning bedöma vilka avvikelser som är nödvändiga. Det kan innebära att det finns ett större utrymme för flexibilitet men samtidigt kan det bli mindre förutsägbart och rättssäkert för eleven. Mot bakgrund av att syftet förslagen i promemorian är att säkerställa att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses görs bedömningen att det mest ändamålsenliga alternativet är ett preciserat och anpassat regelverk för Kriminalvårdens skolverksamhet som innehåller en tydlig avgränsning av vilka bestämmelser i skollagen som ska tillämpas samt särskilda reglering i de fall bestämmelserna behöva avvika med hänsyn särskilda förutsättningar i anstaltsmiljön. Genom ett sådant regelverk kan barns och ungas rätt till en likvärdig utbildning säkerställas. I avsnitt 7 beskrivs mer ingående om de olika avsteg eller anpassningar som behöver göras för att barn och unga som avtjänar fängelsestraff ska kunna ges en kvalitativ utbildning motsvarande den utbildning som ges inom skolväsendet.

Alternativ till förslag om att låta en obehörig lärare bedriva undervisningen, fjärrundervisning och distansundervisning

Av utredarens uppdragsbeskrivning framgår att utredaren bl.a. ska ta ställning till hur Kriminalvården ska kunna bedriva utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt genom en modell där närundervisning, vid behov, och när undervisningen kan genomföras på ett säkert sätt, kan kombineras med fjärr- och distansundervisning. Utgångspunkten för uppdraget i denna del är således att föreslå en modell som innebär en större flexibilitet i hur undervisningen kan bedrivas. Som framgår av problembilden skrivs intagna in och ut från Kriminalvården hela året om. Intagna har olika verkställighetstid vilket påverkar den individuella planeringen av utbildningen. Dessutom är det vanligt att en intagen flyttas mellan olika verksamhetsställen, t.ex. från en sluten till en mer öppen anstalt eller från en

anstalt långt hemifrån till en anstalt närmare hemorten. Barn som avtjänar fängelsestraff kommer dessutom att behöva delta i utbildning på olika nivåer som motsvarar olika skolformer inom skolväsendet. Det innebär att innehållet i utbildningarna kommer att variera beroende på vilken skolform utbildningen ska motsvara. Undervisningen kommer därför i allt väsentligt att behöva vara individualiserad och ske individuellt eller om möjligt i mindre grupp. Det innebär att det behöver finnas en flexibilitet inom Kriminalvårdens skolverksamhet i fråga om hur undervisningen får bedrivas och hur utbildningen kan utformas. För vuxna intagna som deltar i utbildning har Kriminalvården utvecklat ett distansarbetssätt, som dels gör utbildningen tillgänglig var i landet den intagne än befinner sig, dels säkrar kontinuiteten med samma lärare vid förflyttning. I arbetet med denna promemoria har alternativet att för utbildningen som riktar sig till barn använda samma eller delar att det framtagna arbetssättet för vuxna studerande övervägts. Som beskrivs närmare i avsnitten 7.3.3 och 7.3.4 har barn andra behov än vuxna och det har därför inte ansetts som ett lämpligt alternativ att använda samma arbetssätt för barn, även om den utarbetade modellen har många fördelar för att tillgängliggöra utbildning och för en kontinuitet i pågående utbildning. Samma resonemang om barns förutsättningar och behov har även påverkat bedömning i fråga om lämplighet när det gäller omfattningen av fjärrundervisning, som enligt förslagen i denna promemoria ska få användas i begränsad omfattning och under begränsade former. Det föreslagna alternativet att under vissa förutsättningar i närundervisning låta en obehörig lärare bedriva undervisningen bedöms vara bättre för barns kunskapsutveckling. Förslaget kan förvisso innebära en risk för att undervisningens kvalitet blir sämre än vad det hade varit med en behörig lärare. I jämförelse med alternativet att Kriminalvården i större uträkning får använda fjärr- eller distansundervisning har dock det föreslagna alternativet vägt tyngre eftersom direktkontakten mellan läraren och eleven är viktig för elevens kunskapsutveckling. För att motverka en försämring av kvaliteten föreslås att en behörig lärare ska bistå den obehöriga lärare med att planera undervisningen och vid betygssättningen. I jämförelse med fjärrundervisning innebär förslaget om att låta en obehörig lärare bedriva undervisningen att det är den närvarande läraren som också ansvarar för undervisningen. Vid fjärrundervisning är förhållandet motsatt, där ansvarar fjärrläraren för undervisningen. Det bästa alternativet för eleverna är dock att en legitimerad och behörig lärare bedriver undervisningen på samma plats som eleverna, vilket bör vara det som eftersträvas på samma sätt som det är huvudregeln för de skolformer inom skolväsendet som utbildningen motsvarar.

När det gäller förslagen om fjärrundervisning har alternativet att ändra 21 kap. 10 § skollagen på det vis att bestämmelserna även ska vara tillämpliga för Kriminalvården övervägts. Eftersom det föreslås en annan konstruktion för hur Kriminalvårdens skolverksamhet ska regleras med särskilda bestämmelser i en ny förordning så överensstämmer det alternativet inte med förslagen i sin helhet, dessutom föreslås delvis andra förutsättningar för fjärrundervisningen inom utbildningen än vad som gäller för de skolformer inom skolväsendet som utbildningen ska motsvara. Samma resonemang har förts i fråga om distansundervisning som dessutom kommer skilja sig åt från skolväsendet på det sätt att

distansundervisning kommer att ske i skolverksamhetens lokaler med en handledare på plats med eleven. Det innebär att skillnaden mellan fjärr- och distansundervisning inom utbildningen endast kommer att vara huruvida lärare bedriver undervisningen i realtid eller inte. I fråga om entreprenad och de förslag som lämnas avseende 23 kap. skollagen görs delvis en annan bedömning eftersom det även handlar om vad andra huvudmän skulle kunna erbjuda Kriminalvården, t.ex. avseende nationella minoritetsspråk och att det därför behöver förtydligas i skollagen.

Alternativ till förslag om läsårstider och garanterad undervisningstid om i genomsnitt 23 timmar i veckan

I promemorian föreslås att alla elever ska ha rätt till samma undervisningstid och att den ska motsvara den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan. För de olika skolformerna är den garanterade undervisningstiden reglerad på olika sätt. I arbetet med denna promemoria har därför alternativet att den garanterade undervisningstiden i större utsträckning ska överensstämma med de bestämmelser som gäller för den skolform som utbildningen ska motsvara övervägts. Eftersom det inte kommer att vara samma läsårstider och att tiden för elevens verkställighet varierar så har det alternativet bedömts som mindre lämpligt. En nackdel med det föreslagna alternativet om en gemensam undervisningstid, framför allt för de elever som efter avtjänandet av straff kommer att komma tillbaka till grundskolan, är att olika system för undervisningstid kan innebära svårigheter för den skola där eleven fortsätter sin utbildning att bedöma huruvida eleven totalt sett fått den undervisningstid som eleven har rätt till. Den svårigheten finns även i dag inom skolväsendet vid byte av skola men med ett annat sätt att mäta undervisningstiden kan det försvåras ytterligare. Ett annat alternativ som övervägts är om undervisningstiden i stället *minst* ska motsvara den genomsnittliga tiden om 23 timmar i veckan. Detta alternativ är förenligt med hur bestämmelserna är utformade för elever på introduktionsprogram i gymnasieskolan. Alternativet skulle innebära att en elev som deltar i utbildning under ett helt läsår i kriminalvårdsanstalt kommer att delta i utbildning väldigt många fler timmar än vad elever i motsvarande skolform inom skolväsendet behöver göra. Det kan finnas anledning att under vissa veckor låta eleverna få delta i andra aktivitet som ingår i elevens verkställighet i större utsträckning än andra veckor, samtidigt som det behöver finnas möjlighet att under andra veckor kompensera med ytterligare undervisningstid. Utifrån att det behöver finnas ett visst utrymme för andra aktiviteter har alternativet med *minst* antal undervisningstimmar valts bort. Sammantaget bedöms det föreslagna alternativet med en gemensam garanterad undervisningstid om i genomsnitt 23 timmar i veckan som det mest ändamålsenliga förslaget.

Alternativ till förslag om att Kriminalvården ska erbjuda eleverna utbildning som motsvarar nationella program i gymnasieskolan

Utgångspunkten för utbildningen för barn och unga i kriminalvårdsanstalt enligt förslagen i promemorian är att den så långt det är möjligt ska motsvara den utbildning som ges inom skolväsendet. Utbildning i gymnasieskolan ska ske utifrån goda valmöjligheter grundat i elevens egen

vilja, för att ge en god grund för yrkesverksamhet, fortsatta studier, för personlig utveckling och ett aktivt deltagande i samhällslivet. Utbildningen ska utformas så att den främjar social gemenskap och utvecklar elevernas förmåga att självständigt och tillsammans med andra tillägna sig, fördjupa och tillämpa kunskaper (15 kap. 2 § skollagen). Utbildningen i gymnasieskolan ska utgöra en bas för den nationella och regionala kompetensförsörjningen till arbetslivet och en bas för rekrytering till högskolesektorn (15 kap. 3 § skollagen). Gymnasieskolan har ett brett uppdrag att förmedla kunskaper, bidra till personlig utveckling och förbereda eleverna för ett aktivt deltagande i samhällslivet. Varje individ ska ges de bästa förutsättningarna att försörja sig själva, antingen direkt efter gymnasieskolan eller efter vidare utbildning. Därför ska skolan också förbereda för det kommande arbetslivet. I promemorian föreslås att Kriminalvården ska erbjuda ungdomar en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram, som han eller hon uppfyller behörighetskraven för, behörighetskraven ska vara de samma som för gymnasieskolan. För ungdomar som endast uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram ska en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett yrkesprogram erbjudas. För de ungdomar som saknar behörighet till ett nationellt program i gymnasieskolan ska utbildning motsvarande introduktionsprogrammen yrkesintroduktion eller individuellt alternativ i gymnasieskolan erbjudas. I förekommande fall ska även utbildning motsvarande ett nationellt eller individuellt program i anpassade gymnasieskolan erbjudas. Förslagen syftar i stort till att öka elevernas möjligheter att etablera sig på arbetsmarknaden eller för att förbereda eleverna för fortsatta studier. Alternativa lösningar har övervägts i fråga om förslaget om att erbjuda ungdomar utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett yrkesprogram i gymnasieskolan. Kriminalvården uppger att det under rådande omständigheter innebär betydande svårigheter för myndigheten att erbjuda ungdomar utbildning som motsvarar ett fullständigt yrkesprogram. Det beror främst på att det varken finns möjlighet för eleverna att delta i arbetsplatsförlagt läroplan eller möjlighet för Kriminalvården att vidta de kompensatoriska åtgärder som skulle behövas för att utbildningen ska uppnå den kvalitet som krävs för en examen. I anslutning till detta har därför alternativen att låta ungdomar som uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram i stället få delta i utbildning som motsvarar ett introduktionsprogram eller att låta en ungdom som uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram i stället få delta i utbildning som motsvarar utbildningen på ett högskoleförberedande program övervägts. Det senare alternativet har dock avfärdats eftersom den som inte uppfyller behörighetskraven för ett högskoleförberedande program sannolikt heller inte har tillräckliga kunskaper för att klara utbildningen och det skulle senare kunna leda till svårigheter för eleven i de fall han eller hon behöver fullfölja utbildningen inom skolväsendet. Det första alternativet, att låta en elev som uppfyller behörighetskraven för ett yrkesprogram, delta i utbildning som motsvarar ett introduktionsprogram har bedömts som genomförbart men mindre lämpligt eftersom ungdomen faktiskt uppfyller kraven för ett nationellt program och således har en rätt att få delta i sådan utbildning. Till skillnad från slutna ungdomsvård där strafftiden för den som är mellan 15–17 år som högst kan vara fyra år kan ett fängelsestraff

som döms ut för den som begått brott innan han eller hon fyllt 18 år vara längre. Enligt gällande bestämmelser finns en borte gräns för hur långt straff som kan dömas ut för den som begått brott innan han eller hon fyllt 18 år. Enligt dagens ordning är den gränsen 14 år (se 29 kap. 7 § andra stycket brottsbalken). Det bereds förslag i Regeringskansliet om att gränsen i stället ska utformas som ett förbud mot livstidsstraff, vilket utifrån hur straffskalorna är utformade i dag innebär att maximalt 18 års fängelse skulle kunna komma i fråga för den som begått brott innan han eller hon fyllt 18 år (se SOU 2025:11). Med utgångspunkt i att barn kan komma att dömas till ett långt straff där det tidsmässigt finns möjlighet för staten att tillhandahålla en fullständig gymnasieutbildning och i kombination med den rätt till utbildning som ungdomar har inom skolväsendet har alternativet att låta dessa elever delta i utbildning inom ramen för ett introduktionsprogram inte ansetts vara lämpligt som en generell avvikelse från hur bestämmelserna för gymnasieskolan är utformade. Därför anses det inte finnas några alternativ till förslaget som innebär att Kriminalvården ska erbjuda ungdomar som inte längre är skolpliktiga utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett nationellt program, som han eller hon uppfyller behörighetskraven för. Vilken eller vilka exakta yrkesutbildningar som kan erbjudas ungdomarna behöver undersökas och därför föreslås även att Kriminalvården tillsammans med Skolverket ska få i uppdrag att analysera vilka yrkesutbildningar, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom dessa program, som kan erbjudas ungdomar inom utbildning som motsvarar gymnasieskolan. Det bör däremot finnas möjlighet för Kriminalvården att kunna ta emot den ungdom som har särskilda skäl och som önskar att få delta i utbildning som motsvarar ett introduktionsprogram trots att han eller hon uppfyller behörighetskraven för ett nationellt program. Sådana särskilda skäl kan vara att det inom utbildning som motsvarar yrkesintroduktion erbjuds annan yrkesutbildning än vad som kan erbjudas inom utbildning som motsvarar ett yrkesprogram och som skulle passa eleven bättre.

9.4 Konsekvenser som bedöms uppstå om ingen åtgärd vidtas

Om det inte vidtas någon åtgärd finns en risk för att barn och unga som avtjänar fängelsestraff inte får den utbildning som de har rätt till eller att den utbildning som de erbjudas inte är likvärdig eleverna emellan. Även om det finns bestämmelser som anger att Kriminalvården ska erbjuda utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan genom de skollagsändringar som föreslås i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga finns en stor mängd bestämmelser i skollagen som inte kan anses vara tillämpliga för Kriminalvårdens skolverksamhet eller som inte i tillräcklig utsträckning reglerar hur Kriminalvården bör tillämpa skolförfattningarna för barn och intagna i Kriminalvårdsanstalt. För vuxna intagna i kriminalvårdsanstalt finns särskilda bestämmelser om utbildningen i 5 kap. förordningen om vuxenutbildning. Dessa bestäm-

melser ger en tydlig ram för utformningen och innehållet i utbildningen med hänvisningar till relevanta bestämmelser för den del av kommunal vuxenutbildning som utbildningen motsvarar, samtidigt som att vissa bestämmelser är anpassade utifrån den verksamhet som Kriminalvården bedriver. För barn och ungdomar finns flera rättigheter att ta hänsyn till än för vuxna men samma tydlighet bör även vara gällande för Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga. Bl.a. kommer det inte vara möjligt för Kriminalvården att kunna erbjuda elever i utbildning motsvarande gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan ett utbud av utbildningar som motsvarar det breda utbud som ungdomar ofta har att välja mellan i sina respektive hemkommuner eller inom hemkommunernas samverkansområden. Eftersom det inte är aktuellt med klasser på samma sätt som inom skolväsendet är heller inte bestämmelser som tar sikte på klass eller undantag från klasser, t.ex. särskild undervisningsgrupp eller enskild undervisning inom särskilt stöd tillämpliga. Även bestämmelserna om fjärr- och distansundervisning i skollagen är inte anpassade till de förutsättningar som gäller för Kriminalvårdens verksamhet. Om det inte skulle tas fram preciserade bestämmelser anpassade för utbildningen finns således en risk att utbildningen inte blir likvärdig och att Kriminalvården behöver bedöma vad som är relevanta bestämmelser i skollagen för myndigheten att tillämpa. Kriminalvården behöver dessutom avgöra vilka nödvändiga avvikelser som kan göras från dessa relevanta bestämmelser som följer av att barnet är intagen i en kriminalvårdsanstalt. Det kommer heller inte vara möjligt att göra generella avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i en kriminalvårdsanstalt, vilket de föreslagna bestämmelserna i promemorian medger. Sådana avvikelser ska förstås endast vara aktuella i de fall det är nödvändigt. Även Skolinspektionen som tillsynsmyndighet kan komma att behöva bedöma vilka bestämmelser i skollagen som är relevanta för Kriminalvården att tillämpa och vilka avvikelser från dessa bestämmelser som kan göras.

9.5 Vilka berörs av förslagen

Förslagen i denna promemoria om ett tydligt och anpassat regelverk för utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt berör främst de barn och unga som kan komma att dömas till frihetsberövande påföljd efter att reformen, som innebär att barn och unga i de fall en frihetsberövande påföljd inte kan undvikas, ska dömas till fängelse i stället för sluten ungdomsvård, har trätt i kraft. Förslagen berör även Kriminalvården och de lärare och annan personal inom myndigheten som kommer att arbeta med utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Förslagen berör även indirekt vårdnadshavare och andra samt vuxna elever som deltar i utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. Förslagen berör även Specialpedagogiska skolmyndigheten, Statens skolinspektion och Statens skolverk. Kommunerna påverkas indirekt av förslagen genom de skyldigheter som följer av deras funktion som hemkommun i skollagen (2010:800).

Som framgår i avsnitt 4.3 dömdes sluten ungdomsvård ut som påföljd i 169 fall under 2024, antalet intagningar på SiS för dömda barn och unga

var under samma år 194. Detta utgör en ökning jämfört med 2023 och 2022 då motsvarande siffra var 101 respektive 55. Under 2024 var ca 27 procent under 17 år vid tidpunkten för intagning medan ca 42 procent var 17 år och ca 31 procent var 18 år eller mer vid tidpunkten för intagning. Motsvarande siffror för 2023 var ca 18 procent, 34 procent och 48 procent. För 2022 var motsvarande siffror ca 11 procent, 44 procent och 45 procent. Under de senaste åren har det skett en ökning avseende antalet barn som är under 17 år vid intagningen, och en minskning av antalet personer som är 18 år eller mer vid denna tidpunkt. Under perioden 2014–2023 har SiS haft sammanlagt 14 intagningar av flickor för avtjänande av sluten ungdomsvård, med mellan 0–3 intagningar per år. Åren 2021, 2022 och 2023 hade SiS 3, 2 och 2 intagningar av flickor, medan motsvarande siffra för pojkar var 61, 53 och 99. Under 2024 steg antalet intagningar av flickor till 8, medan antalet intagningar av pojkar låg på 186.

Under 2024 användes fängelse som huvudpåföljd i 10 fall där gärningsmannen var under 18 år vid tidpunkten för lagföringen. Det kan jämföras med 2022 och 2023 då fängelse inte användes som påföljd i något fall där gärningsmannen var under 18 år. Under 2021, 2020 och 2019 dömdes fängelse ut som påföljd för åldersgruppen 15–17 år i 2, 4 och 2 fall. I samtliga fall utom ett avsåg fängelsedomarna pojkar. Enligt Kriminalvårdens planering ska hundra platser vara färdigställda för den nya målgruppen barn från sommaren 2026, för att sedan kompletteras upp till 250 platser under 2027.

Eftersom barn under 15 år inte kan dömas till påföljd i dag finns ingen lagföringsstatistik avseende dessa. Om förslagen i utkastet till lagrådsremissen Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott skulle genomföras kan det dock innebära att flera skolpliktiga barn döms till fängelse, hur många det kan komma att handla om är dock oklart. Av utkastet till lagrådsremiss om Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott framgår att regeringen gör bedömningen att förslaget om en särskild reglering om sänkt straffbarhetsålder kommer att leda till ett behov av ytterligare ca 97 platser per år på en särskild ungdomsenhet på anstalt från och med 2029. Under åren dessförinnan bedöms det behövas uppskattningsvis ca 43 platser 2027 och ca 75 platser 2028 (se avsnitt 13.1 i utkastet till lagrådsremiss). Eftersom Kriminalvårdens kompletterande förberedelseuppdrag avseende barn som är 13 och 14 år beslutades nära inpå det att utredarens uppdrag skulle redovisas har det inte har gått att följa Kriminalvårdens arbete i denna del och hur det kompletterande uppdraget påverkar planerade antalet platser.

9.6 Konsekvenser för barn och elever

Av uppdragsbeskrivning framgår att utredaren ska ha ett barnrättsperspektiv i sitt arbete och särskilt belysa konsekvenserna för barn och beakta barnets rättigheter bl.a. utifrån barnkonventionen samt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. I avsnitt 3.3.1 redogörs för de artiklar i barnkonventionen som aktualiseras i samband med utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. I avsnitt 3.3.2 redogörs för FN:s konvention om rättigheter för personer

med funktionsnedsättningar. I avsnitt 4.3 och 9.5 framgår vilka barn som berörs av förslagen i denna promemoria. Innan analyser och överväganden har genomförts har kunskap inhämtats om utbildning vid de särskilda ungdomshemmen som SiS ansvarar för och om Kriminalvårdens utbildningsverksamhet i anstalt och häkte. Kunskapsinhämtningen har bl.a. bestått i genomgång av den lagstiftning som styr verksamheterna, genom information som inhämtats från företrädare för de båda myndigheterna samt genom samtal som förts med barn och unga i häkte, unga vuxna intagna i kriminalvårdsanstalt och ungdomar som vid tiden för samtalet avtjänade sluten ungdomsvård. Vidare har de svar som barn och unga tidigare lämnat i samband med intervjuer som genomfördes inom ramen för arbetet med SOU 2023:44 samt de erfarenheter och resultat som Barnombudsmannen redovisat i årsrapporten 2025, Ni måste hinna före, – Barns och ungas berättelser om att vara frihetsberövad, beaktats. Möten har även hållits med Barnombudsmannen.

9.6.1 Konsekvenser för barn i relation till FN:s konvention om barnets rättigheter

FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen) är svensk lag sedan den 1 januari 2020. Sverige har också åtagit sig att följa FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Enligt barnkonventionens grundprinciper ska varje barn ha samma rättigheter till utbildning och utveckling (artiklarna 2, 6, 28 och 29) och vid alla åtgärder som rör barn ska barnets åsikter beaktas och det ska i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa (artikel 3). Enligt artikel 12 i barnkonventionen ska barn tillförsäkras rätten att fritt uttrycka sina åsikter i alla frågor som rör barnet. Barnets åsikter ska tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad.

Barnrättsperspektivet har stått i centrum för uppdraget och hänsyn har därför genomgående tagits till barns rättigheter och vad som gäller för motsvarande utbildning inom skolväsendet. Hänsyn har även tagits till vad vi vet om barns och ungas behov och deras syn på utbildning.

De barn som främst berörs av förslagen i denna promemoria är de barn som kan komma att dömas till fängelse till följd av de förslag som redovisas i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga.

För överväganden om frihetsberövande påföljder för barn och unga är artiklarna 37 och 40 av särskild betydelse. Av artikel 37 i barnkonventionen följer bl.a. inget barn får utsättas för tortyr, annan grym behandling, bestraffning eller dödsstraff och att frihetsberövande av barn endast får användas som en sista utväg och för kortast lämpliga tid. Enligt artikel 37 c ska varje frihetsberövat barn behandlas humant och med respekt för människans inneboende värdighet och på ett sätt som beaktar behoven hos personer i dess ålder. Särskilt ska varje frihetsberövat barn hållas åtskilt från vuxna, om det inte bedöms vara till barnets bästa att inte göra detta. Artikel 40 behandlar ett barns rätt till en värdig och barnanpassad straffrättslig process och kriminalvård. Förslagen i denna promemoria bedöms överensstämma med de krav som uppställs i artiklarna 37 och 40.

Enligt skollagen ska skolan ge alla elever förutsättningar att nå målen för utbildningen. I all utbildning och annan verksamhet enligt skollagen som rör barn ska barnets bästa vara utgångspunkt. Med barn avses varje människa under 18 år. Barnets inställning ska så långt det är möjligt klarläggas. Barn ska ha möjlighet att fritt uttrycka sina åsikter i alla frågor som rör honom eller henne. Barnets åsikter ska tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad (1 kap. 10 § och 3 kap. 2 § skollagen).

I denna promemoria föreslås ett nytt regelverk för Kriminalvårdens utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt som så långt det är möjligt motsvarar det som gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet. Vid framtagandet av förslagen och i jämförelsen med de olika alternativa lösningarna har löpande analyser om de förslag som lämnas innebär en förändring för barn jämfört med vad som gäller för utbildning inom skolväsendet gjorts. De olika avvägandena beskrivs närmare i avsnitt 7 och 9.3.2. Det föreslagna regelverket innebär att utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska motsvara den utbildning som ges till barn och ungdomar inom skolväsendet med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Syftet med förslagen är att säkerställa att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses, och att det sker på ett rättssäkert och likvärdigt sätt. För det ändamålet behövs tydliga bestämmelser som tar hänsyn till barns och ungas behov samtidigt som att vissa generella avvikelser, som motiveras av de speciella förutsättningar som råder för en sluten anstaltsmiljö, är nödvändiga för att Kriminalvården ska kunna tillhandahålla en kvalitativ och ändamålsenlig utbildning. Förslaget om ett nytt regelverk bedöms därför innebära förbättrade möjligheter för så väl barn som unga att få sin rätt till en likvärdig utbildning tillgodosedd. Detta eftersom det föreslagna regelverket sammantaget minskar utrymmet för olika bedömningar vid tillämpningen av bestämmelserna. Förslagen i denna promemoria innebär bl.a. att ungdomar ska erbjudas olika sorters utbildning på gymnasial nivå vilket bedöms positivt för barn eftersom det antas öka deras motivation. Enligt artikel 28 i barnkonventionen ska barn tillförsäkras rätten till utbildning bl.a. genom att göra utbildnings- och yrkesrelaterad information och vägledning tillgänglig och åtkomlig för alla barn. I promemoria föreslås bl.a. att eleven vid upprättande av den individuella studieplanen ska erbjudas studie- och yrkesvägledning. Det föreslås även att eleverna ska ha tillgång till personal med sådan kompetens att deras behov av vägledning inför val av framtida utbildnings- och yrkesverksamhet kan tillgodoses. Dessa två förslag bedöms ge barn bättre förutsättningar att fatta välgrundade beslut. Även förslagen om utvecklingssamtal och att varje elev ska ha en mentor bedöms ge barn bättre möjlighet att få komma till tals på ett systematiskt sätt. Återkommande träffar med mentorn genom utbildningen kan ge goda förutsättningar för en förtroende- och tillitsfull relation mellan eleven och mentorn som kan få en positiv effekt för eleverna och deras kunskapsutveckling. Förslaget som avser att förtydliga rätten till utbildning för barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige syftar till att säkerställa att alla barn och unga, oavsett folkbokföringsstatus, ges möjlighet till utbildning under ett frihetsberövande, och bedöms också som positiva för barn. Även förslaget om att utvidga målgruppen för utbildning som motsvarar gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan till att även

omfatta de ungdomar som påbörjat utbildningen vid en kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyll 18 år bedöms ge positiva effekter för barn eftersom det kan bidra till deras motivation att kunna planera för sin framtid.

I avsnitt 7 beskrivs mer ingående om de olika avvikelser eller anpassningar som har ansetts nödvändiga för att barn och unga som avtjänar fängelsestraff ska kunna ges en kvalitativ utbildning motsvarande den utbildning som ges inom skolväsendet. Dessa avvikelser kan i vissa fall få konsekvenser för barn. Förslaget om att Kriminalvården i undervisningen under vissa förutsättningar ska få använda en obehörig lärare kan som redovisas i avsnitt 7.3.3 innebära en risk för en lägre kvalitet i undervisningen. För att motverka eventuella negativa konsekvenser som förslaget kan medföra föreslås att en behörig lärare ska vara med i planeringen av undervisningen och i betygssättningen. Utbildningen bör även följas upp och utvärderas (se bedömningen i avsnitt 7.10). Genom dessa kompensatoriska åtgärder bedöms förslaget vara förenligt med artiklarna 2, 6 och 28 i barnkonventionerna. Även förslagen om att i begränsad utsträckning får använda fjärr- och distansundervisning kan riskera att medföra negativa konsekvenser för elevernas kunskapsutveckling beroende på omfattning av sådan undervisning och det enskilda barnets behov. Utredningen visar att fjärr- och distansundervisning kan behövas i vissa fall för att Kriminalvården ska kunna erbjuda en kontinuitet i utbildningen när intagna flyttas mellan anstalter eller för att Kriminalvården ska kunna erbjuda en variation av utbildningar på gymnasial nivå. För att begränsa eventuella negativa konsekvenser som förslagen kan medföra föreslås att fjärr- och distansundervisning endast ska få användas i begränsad omfattning, för att förbättra kvaliteten i undervisningen eller när andra alternativ till närundervisning är uttömda. Genom dessa kompensatoriska åtgärder bedöms förslagen om fjärr- och distansundervisning vara förenliga med artiklarna 2, 6 och 28 i barnkonventionen. Utbildningen bör följas upp och utvärderas (se bedömningen i avsnitt 7.10) så att effekterna av förslagen i denna promemoria, däribland elevernas kunskapsutveckling kan bedömas.

Sammantaget bedöms förslagen i promemorian kunna bidra till ökade möjligheter för etablering på arbetsmarknaden eller för vidare studier. Förslagen bedöms även bidra till att stärka barns och ungas förutsättningar för återanpassning till samhället. Förslagen i promemorian bedöms även främja barnets bästa genom att deras rätt till utbildning säkerställs, vilket kan motverka social utsatthet, skapa förutsättningar för återanpassning och minskad kriminalitet.

9.6.2 Konsekvenser för vuxna elever

Förslagen i denna promemoria kommer även att påverka unga vuxna som påbörjat utbildning på en barn- och ungdomsavdelning innan han eller hon fyllt 18 år. På samma sätt som beskrivits ovan angående barn bedöms förslagen i denna promemoria innebära positiva effekter för dessa unga personer i förhållande till de förslag som lämnas i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga. Bl.a. föreslås att målgruppen för utbildningen motsvarande gymnasieskolan och anpassade gymnasie-

skolan ska utvidgas till att omfatta den som påbörjade utbildning i kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyllt 18 år. Vidare föreslås en rätt att så långt det är möjligt få fullfölja den utbildning som påbörjats enligt den individuella studieplanen, om det inte är möjlig för Kriminalvården att längre anordna de påbörjade utbildningen ska eleven ges möjlighet att i stället delta i annan utbildning. Förutsägbarhet är viktigt för att eleven ska kunna planera för sin framtid och påverkar sannolikt även motivation till studier på ett positivt sätt.

Förslagen kommer även att påverka vuxna elever. Kriminalvården har framhållit att rätten att fullfölja påbörjad utbildning för de unga vuxna som påbörjat sin utbildning vid en barn- och ungdomsavdelning medför en undanträngningseffekt för vuxna som deltar i utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning i anstalt. Som situationen ser ut i nuläget kommer det inte vara möjligt för Kriminalvården att utöka antalet studieplatser på befintliga lärcenter. Under 2024 deltog 3 567 intagna i utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning, vilket motsvarar 23 procent av de intagna (uppgifterna hämtade från Kriminalvårdens statistik, KOS 2024). De elever som flyttas från barn- och ungdomsavdelningarna till avdelningar för vuxna kommer att vara prioriterade i fråga om utbildning. Detta kommer sannolikt att innebära att vuxnas möjligheter att delta i utbildning påverkas negativt.

9.6.3 Konsekvenser i relation till FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Sverige har ratificerat FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. I artikel 24 anges att konventionsstaterna, för att förverkliga rätten till utbildning för personer med funktionsnedsättning utan diskriminering och på lika villkor, ska säkerställa ett sammanhållet utbildningssystem på alla nivåer och livslångt lärande inriktat på bl.a. full utveckling av den mänskliga potentialen och känslan för värdighet och egenvärde. För att förverkliga sina konventionsåtaganden, ska konventionsstaterna bl.a. säkerställa att personer med funktionsnedsättning inte uteslås från det allmänna utbildningssystemet på grund av funktionsnedsättning och att personer med funktionsnedsättning, på lika villkor som andra, får tillgång till en inkluderande och kostnadsfri grundutbildning av god kvalitet. Enligt skollagen ska alla elever inom skolväsendet ges den ledning och stimulans som de behöver i sitt lärande och sin personliga utveckling för att de utifrån sina egna förutsättningar ska kunna utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål. Elever som till följd av funktionsnedsättning har svårt att uppfylla de olika kunskapskrav som finns ska ges stöd som syftar till att så långt som möjligt motverka funktionsnedsättningens konsekvenser (3 kap. 2 § skollagen). I denna promemoria föreslås att samma bestämmelser om elevernas lärande och personliga utveckling (3 kap. 2 § skollagen) ska gälla för utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt. Förslagen i denna promemoria syftar till att tydliggöra innehållet och utformningen av den särskilda utbildningsform som barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodoses sin rätt till utbildning genom. Kriminalvårdens möjligheter att kunna anpassa undervisningen för varje elev utifrån hans eller hennes behov och förut-

sättningar kan under rätta omständigheter gynna barn och ungdomar. I promemorian föreslås dessutom bestämmelser om stöd till de barn som är i behov av sådant stöd. Det särskilda stödet ska ges på det sätt och i den omfattning som behövs för att eleven ska ha möjlighet att uppfylla de betygskriterier eller kriterier för bedömning av kunskaper som minst ska uppfyllas. Vidare föreslås att Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) ska få i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning i syfte att bygga upp en bättre kunskap hos Kriminalvården kring elever med funktionsnedsättningar. Även om de generella effekterna av förslagen är desamma för alla barn och unga som får sin utbildning i Kriminalvårdens försorg kommer förslagen även att påverka personer med funktionsnedsättning. Det kan därför antas att förslagen i denna promemoria kan få positiva effekter för barn och unga med funktionsnedsättningar som döms till fängelse.

9.6.4 Konsekvenser i relation till principen om icke-diskriminering

Förbudet mot diskriminering framgår av olika EU-rättsakter och internationella åtaganden som Sverige har åtagit sig att följa, däribland direktivet mot etnisk diskriminering som förbjuder diskriminering på grund av ras eller etniskt ursprung. Direktivet har införts i svensk rätt i diskrimineringslagen. Av FN:s konvention om barnets rättigheter (artikel 2) framgår att konventionsstaterna ska respektera och tillförsäkra varje barn de rättigheter som anges i konventionen oavsett barnets ras, hudfärg, kön, språk, religion eller etniska ursprung. Förbudet mot diskriminering framgår även av Europakonventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (artikel 14). Förslagen i denna promemoria bedöms inte strida mot diskrimineringslagen (2008:567), EU-rätten eller Sveriges internationella åtaganden.

9.7 Konsekvenser för kommuner och regioner

Enligt 14 kap. 3 § regeringsformen bör en inskränkning i den kommunala självstyrelsen inte gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till de ändamål som har motiverat den. Bestämmelsen ger uttryck för en proportionalitetsprincip när det gäller inskränkningar i den kommunala självstyrelsen.

Förslagen i denna promemoria innebär inga nya åtaganden eller skyldigheter för kommuner eller regioner. Förslagen i denna promemoria bedöms heller inte påverka eller inskränka den kommunala självstyrelsen. Däremot påverkas kommunerna indirekt av förslagen i denna promemoria på så sätt att när eleven återvänder till hemkommunen efter avtjänat straff, kan kommunen beroende på elevens ålder behöva säkerställa en övergång tillbaka till ordinarie skola. Detta ställer krav på informationsutbyte och planering för att undvika avbrott i utbildningen. I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att socialnämnden i den kommun som enligt socialtjänstlagen har ansvar för en intagen som inte

har fyllt 18 år ska utse en särskild handläggare för honom eller henne. Den särskilda handläggaren ska delta vid upprättandet av den intagnes verkställighetsplan genom samverkan med Kriminalvården. Handläggaren ska även delta när verkställighetsplanen följs upp och behov av förändringar diskuteras samt i samband med att utslussningsåtgärder planeras. Inför barnets frigivning bör handläggaren vara delaktig t.ex. i fråga om barnets sysselsättning, boende och eventuellt kvarstående behandlingsbehov (se avsnitt 5.4.6 i lagrådsremissen).

9.8 Konsekvenser för enskilda huvudmän

Förslagen i denna promemoria bedöms inte påverka enskilda huvudmän inom skolväsendet. Det kan inte uteslutas att barn och unga som fått utbildning i kriminalvårdsanstalt vid en senare tidpunkt kommer att slutföra sin utbildning vid en skolenhet med en enskild huvudman. Eftersom förslagen i denna promemoria innebär att utbildningen så långt det är möjligt till innehåll och utformning ska motsvara den utbildning som ges till barn och unga inom skolväsendet bedöms förslagen inte innebära några konsekvenser för enskilda huvudmän eller för företag i övrig.

9.9 Konsekvenser för staten

9.9.1 Konsekvenser för Kriminalvården

I utredarens uppdragsbeskrivning framgår att konsekvensanalysen särskilt ska belysa på vilket sätt Kriminalvårdens skolverksamhet kan bedrivas kostnadseffektivt, utan att det ger avkall på kvalitén i undervisningen. De olika förslagen i promemorian är i många delar beroende av varandra för att syftet och målen med den föreslagna regleringen ska kunna uppnås. Som nämnts ovan syftar förslagen till att säkerställa att barns och ungas rätt till utbildning tillgodoses och att det sker på ett rättssäkert och likvärdigt sätt. För detta ändamål föreslås ett nytt tydligt regelverk anpassat efter Kriminalvårdens verksamhet. Vid framtagande av förslagen i denna promemoria har det varit viktigt att inhämta kunskap om Kriminalvårdens verksamhet så att de förslag som lämnas är genomförbara, samtidigt som barns rättigheter behöver värnas och säkerställas. Barnrättsperspektivet har stått i centrum för uppdraget och hänsyn har därför genomgående tagits till vad som gäller för motsvarande utbildning inom skolväsendet samt till vad vi vet om barns och ungas behov och deras syn på utbildning.

Förslagen i promemorian innebär förtydliganden av de skyldigheter som Kriminalvården föreslås få i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga i fråga om att anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan. Förslagen i promemorian bedöms därför i huvudsak inte tillföra några ytterligare skyldigheter eller uppgifter för Kriminalvården än de som redan följer av förslagen i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga.

I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga konstateras att förslagen kommer att leda till ökade kostnader för staten och att de ökade kostnaderna främst kommer att belasta Kriminalvården. I enlighet med budgetpropositionerna för 2024 och 2025 har anslaget tillförts medel för att finansiera kostnaderna och i budgetpropositionen för 2026 föreslår regeringen därtill att ytterligare medel tillförs för att finansiera dessa kostnader (prop. 2023/24:1 utg.omr. 4, prop. 2024/2025:1 utg.omr. 4 och prop. 2025/2026:1 utg.omr. 4). Av lagrådsremissen framgår att det i budgetpropositionen för 2024 föreslogs att Kriminalvårdens anslag för 2025 ska öka med 17 miljoner kronor och anslaget för 2026 ska öka med 100 miljoner kronor (prop. 2023/24:1 utg.omr. 4 avsnitt 2.9.6). I lagrådsremissen anges också att anslaget därefter beräknas öka ytterligare. I budgetpropositionen för 2025 föreslogs därefter Kriminalvårdens anslag för 2025 att öka med 10 miljoner kronor, anslaget för 2026 att minska med 75,6 miljoner kronor och anslaget för 2027 att öka med 26 miljoner kronor (prop. 2024/25:1 utg.omr. 4 avsnitt 2.9.6). Vissa andra justeringar gjordes och det angavs också att därefter beräknas anslaget öka ytterligare. Regeringen har i budgetpropositionen för 2026 föreslagit att Kriminalvårdens anslag ytterligare ska ökas med 70 miljoner kronor år 2027 och 210 miljoner kronor för 2028 (prop. 2025/26:1 utg.omr. 4 avsnitt 3.9.6). Därefter beräknas anslaget justeras ytterligare fram till fullt genomslag. Sammantaget beräknar regeringen att förslagen kommer att leda till kostnadsökningar för Kriminalvården med 644 miljoner kronor per år när reformen har fått fullt genomslag, vilket är i linje med beräkningarna i budgetpropositionerna för 2024, 2025 och 2026. Dessa kostnader bedöms för Kriminalvården uppstå år 2030. Regeringen bedömer att tillförda medel i budgetpropositionerna för 2024 och 2025 tillsammans med de föreslagna tillskotten i budgetpropositionen för 2026 innebär att Kriminalvården får de resursförstärkningar som är nödvändiga för lagändringarnas genomförande (se avsnitt 7.1 s. 232 ff. i lagrådsremissen).

Även i utkastet till lagrådsremissen Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott beskrivs de ekonomiska konsekvenserna för Kriminalvården som förslagen i utkastet till lagrådsremiss innebär för Kriminalvården. Förslaget om en särskild reglering om sänkt straffbarhetsålder innebär enligt utkastet stegvis ökande kostnader för anslagen Kriminalvården och när förslaget får fullt genomslag beräknas dessa uppgå till 434 miljoner kronor per år fr.o.m. 2030 för Kriminalvården. Med hänsyn till att de ökade kostnaderna för Kriminalvården avser verkställighet av påföljder kommer det dock dröja ett antal år innan förslaget får fullt genomslag. Med utgångspunkt i de beräkningar som gjorts bedöms kostnaderna för sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott uppgå till 11 miljoner kronor år 2026, 159 miljoner kronor år 2027, 347 miljoner kronor år 2028 och 423 miljoner kronor år 2029. Fullt genomslag beräknas uppkomma 2030 och då med 434 miljoner kronor. Med anledning av de ökade kostnaderna har regeringen föreslagit att anslaget till Kriminalvården ska ökas med 11 miljoner kronor år 2026 i budgetpropositionen för 2026 (se avsnitt 13.1 i utkastet till lagrådsremiss och prop. 2025/26:1 utg.omr. 4 avsnitt 3.9.6).

En utgångspunkt i arbetet med förslagen i denna promemoria har varit att regelverket för utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska vara tydligare och mer anpassat efter Kriminalvårdens verksamhet än de bestämmelser som föreslås i lagrådsremissen Frihets-

berövande påföljder för barn och unga. Ett tydligare regelverk bör innebära positiva konsekvenser för Kriminalvården då tolkningsutrymmet vid tillämpningen av bestämmelserna antas minska. När det gäller förslaget om att utvidga målgruppen för utbildning som motsvarar gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan till att även omfatta de ungdomar som påbörjat utbildningen vid en kriminalvårdsanstalt innan han eller hon fyll 18 år kan det anses vara ett utvidgat uppdrag i förhållande till förslagen i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga. Då det även föreslås att undervisningen för dessa unga vuxna ska få bedrivas på samma vis som för andra vuxna när de befinner sig på en avdelning för vuxna bedöms förslaget inte innebära några ytterligare kostnader. Som redovisats ovan i avsnitt 9.6.2 medför förslaget dock vissa undanträngningseffekter för vuxna som deltar i utbildning motsvarande kommunal vuxenutbildning i anstalt. Som situationen ser ut i nuläget kommer det enligt Kriminalvården inte vara möjligt att utöka antalet studieplatser på befintliga lärcenter.

Förslaget om att i undervisningen få använda obehöriga lärare under vissa förutsättningar kommer att beröra lärare inom Kriminalvårdens verksamhet. Förslaget förväntas samtidigt underlätta för Kriminalvården att bedriva undervisningen i vissa fall. Förslaget innebär dock att det kan komma att ställas höga krav på lärarna inom Kriminalvården. Särskilda utbildningar enligt 24 kap. skollagen är inte en del av skolväsendet och omfattas därför inte av det nationella professionsprogrammet enligt bestämmelserna i 2 kap. 34–34 d §§ skollagen (2010:800). Legitimerade lärare som arbetar inom Kriminalvårdens utbildningsverksamhet kommer därmed inte kunna ansöka om meritering i det nationella meriteringssystemet. För att kunna tillhandahålla utbildning av god kvalitet är det av stor vikt att Kriminalvården kan anställa lärare med rätt kompetens för det komplexa och utmanande uppdrag som det innebär att vara lärare inom kriminalvården. På grund av detta görs bedömning att det bör utredas på vilket sätt det nationella professionsprogrammet kan omfatta vissa särskilda utbildningsformer, däribland utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt så att rekryteringen av behöriga och legitimerade lärare inte försvåras och att Kriminalvården kan vara en attraktiv arbetsplats för skickliga lärare.

Förslaget om Kriminalvården ska erbjuda ungdomar en utbildning som till innehåll och omfattning motsvarar ett högskoleförberedande program eller ett yrkesprogram, som han eller hon uppfyller behörighetskraven för, innebär enligt Kriminalvården svårigheter eftersom de i dag inte har lokaler eller utrustning anpassade för yrkesutbildning på det sätt som föreslås i denna promemoria. Enligt Kriminalvården kommer det dessutom vara svårt att erbjuda ungdomar arbetsplatsförlagt lärande eftersom det inte kommer att finnas någon arbetsdrift kopplade till barn- och ungdomsavdelningarna. Byggnation av lokaler för att genomföra praktiska moment i utbildningarna skulle enligt Kriminalvården innebära betydande kostnader i form av byggkostnader, produktionsledare och inventarier. Kriminalvården bedömer dessutom att yrkesutbildning kan innebära kostnader i fråga om yrkeslärare.

I promemorian föreslås att Kriminalvården tillsammans med Skolverket ska få i uppdrag att analysera vilken yrkesutbildning, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom

dessa program, som kan erbjudas ungdomar i utbildning som motsvarar gymnasieskolan. I uppdraget ska även ingå att analysera konsekvenserna. Detta uppdrag bedöms kunna ingå i Kriminalvårdens befintliga uppdrag att förbereda inrättandet av särskilda enheter för barn och att det därför inte innebär några ytterligare kostnader för myndigheten.

9.9.2 Konsekvenser för Specialpedagogiska skolmyndigheten

I denna promemoria föreslås att Specialpedagogiska skolmyndigheten (SPSM) ska få i uppdrag att ge råd och stöd till Kriminalvården i specialpedagogiska frågor som rör barn, ungdomar och vuxna med funktionsnedsättning. Enligt förslaget ska uppdraget föras in i myndighetens instruktion. För det nya uppdraget att ge råd och stöd till Kriminalvården behöver SPSM avsätta personalresurser och även inhämta kunskaper om Kriminalvårdens verksamhet och om den särskilda målgruppen. SPSM uppskattar att de skulle behöva utöka antalet rådgivare med den särskilda kompetens som uppdraget kräver och att kostnaden för uppdraget beräknas till 2 500 000 kronor. Eftersom förslagen i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder innebär att påföljden slutet ungdomsvård kommer att fasas ut och att antalet barn och unga som dömts till slutet ungdomsvård och får sin utbildning vid särskilda ungdomshem förväntas minska i takt med att barn som döms till fängelse förväntas öka, bedöms förslaget om ett nytt uppdrag att ge stöd och råd till Kriminalvården endast ge ökade kostnader i fråga om vuxna. SPSM har i dag i uppdrag att ge stöd åt Statens institutionsstyrelse (SiS) för utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. skollagen (2010:800). Kostnaderna för denna del av uppdraget, som bedöms kräva en årsarbetskraft, beräknas uppgå till 1 000 000 kronor. Kostnaden bör rymmas inom myndighetens förvaltningsanslag.

9.9.3 Konsekvenser för Statens skolverk

Skolverket är förvaltningsmyndighet för skolväsendet och för vissa särskilda utbildningsformer och annan pedagogisk verksamhet som bedrivs i stället för utbildning inom skolväsendet, i den utsträckning något annat inte är föreskrivet. Enligt förordningen (2015:1047) med instruktion för Statens skolverk har myndigheten till uppgift att bl.a. genom sin verksamhet främja att alla barn och elever får tillgång till en likvärdig utbildning och annan verksamhet av god kvalitet i en trygg miljö. Myndigheten ska bidra till goda förutsättningar för barns utveckling och lärande och till förbättrade kunskapsresultat för elever.

Förslaget om ändringar i skollagen och en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt medför behov av att Skolverket ser över och uppdaterar stöd- och informationsmaterial. Det är dock uppgifter som bedöms ingå i myndighetens löpande arbete och kostnaderna bör därmed rymmas inom myndighetens förvaltningsanslag.

Förslaget om att Kriminalvården tillsammans med Skolverket ska få i uppdrag att analysera vilka yrkesutbildningar, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom

dessa program, som kan erbjudas ungdomar inom utbildning som motsvarar gymnasieskolan innebär att Skolverket under begränsad tid behöver avsätta personalresurser för att bidra till sakinnehållet utifrån myndighetens kompetensområde. Det innebära utökade arbetsuppgifter och därtill kostnader. Arbetsinsatsen bedöms kräva en halv årsarbetskraft, vilket beräknas till 500 000 kronor. Kostnaden för detta uppdrag bör rymmas inom myndighetens förvaltningsanslag.

9.9.4 Konsekvenser för Statens skolinspektion

Skolinspektionen har enligt 26 kap. 3 § skollagen bl.a. tillsyn över Skolväsendet och särskilda utbildningsformer. Enligt förordningen (2011:556) med instruktion för Statens skolinspektion ska myndigheten genom granskning av huvudmän och verksamheter verka för att alla barn och elever får tillgång till en likvärdig utbildning och annan verksamhet av god kvalitet i en trygg miljö. Myndigheten ska bidra till goda förutsättningar för barnens utveckling och lärande samt förbättrade kunskapsresultat för eleverna.

Förslagen i denna promemoria om ett nytt regelverk för utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt kommer att påverka Skolinspektionen i deras uppdrag som tillsynsmyndighet. En utgångspunkt i arbetet med förslagen har varit att regelverket för utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt ska vara tydligare och mer anpassat efter Kriminalvårdens verksamhet än de bestämmelser som föreslås i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga. Ett tydligare regelverk bör innebära positiva konsekvenser för Skolinspektionen då tolkningsutrymmet vid tillämpningen av bestämmelserna antas minska. Skolinspektionens granskning är ett viktigt verktyg för att garantera elevers rätt till likvärdig utbildning och för att upprätthålla rättssäkerhet. Förslagen om ändringar i skollagen och en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt kommer dock att initialt innebära en utökad arbetsinsats då myndigheten under en begränsad tid kan behöva avsätta personalresurser för en analys av bestämmelserna och för att utveckla rutiner för granskningar av utbildningarna. Denna arbetsinsats bedöms kräva en halv årsarbetskraft, vilket beräknas till 500 000 kronor. Kostnaden för arbetsinsatsen bör rymmas inom myndighetens förvaltningsanslag.

När det gäller Skolinspektionens framtida granskning eller tillsyn av utbildningarna för intagna i kriminalvårdsanstalt eller för intagna i häkte bedöms dessa uppgifter ingå i myndighetens löpande arbetet och kostnaderna bör därmed rymmas inom myndighetens förvaltningsanslag.

9.9.5 Konsekvenser för studiestöd

Av utredarens uppdragsbeskrivning framgår att om förslagen resulterar i en ny skolform bör frågan om rätt till studiehjälp särskilt beaktas mot bakgrund av dagens regelverk. Eftersom förslagen i denna promemoria inte resulterar i en ny skolform inom skolväsendet så kommer förslagen heller inte påverka rätten till studiestöd. Någon ändring av befintligt regelverk är därför inte nödvändig med anledning av förslagen i denna

promemoria. Barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt kommer inte ha rätt till studiestöd när de deltar i utbildning som Kriminalvården anordnar enligt de föreslagna bestämmelserna i 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen (se avsnitt 5.4.7 i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga). Däremot föreligger rätt till studiebidrag inom studiehjälpen för en studerande under 20 år som är intagen vid kriminalvårdsanstalt och som studerar utanför anstalten vid sådan utbildning som nämns i avdelning A i bilagan till studiestödsförordningen (2000:655), t.ex. exempel gymnasieskola inom skolväsendet. I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga föreslås att intagna barn ska omfattas av sysselsättningsplikt enligt fängelselagen (2010:610) men att de inte ska få erbjudas sysselsättning i form av arbete. Sysselsättningen för intagna barn ska vara obligatorisk och bestå av utbildning, brotts- och missbruksrelaterad programverksamhet eller annan strukturerad verksamhet. Enligt förslaget ska barn även ha rätt till ersättning enligt 3 kap. fängelselagen om de deltar i anvisad sysselsättning (se avsnitt 5.4.8 i lagrådsremissen). Det går inte att utesluta att barn eller unga intagna i kriminalvårdsanstalt i vissa fall kommer att ges möjlighet att delta i sådan utbildning som nämns i bilagan till studiestödsförordningen, dvs. i reguljär utbildning utanför anstalten. I dessa fall, om omfattningen av studierna motsvarar heltid, kan ersättning från Centrala studiestödsnämnden (CSN) i form av studiebidrag och extra tillägg med reducerat belopp utgå utifrån gällande bestämmelser. För att undvika att två ersättningar utgår samtidigt kan det finnas anledning att se över bestämmelserna i studiestödsförordningen.

9.9.6 Ekonomiska konsekvenser

I lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga redovisar regeringen de uppskattade kostnaderna för förslagen som innebär att barn och unga, i de fall en frihetsberövande påföljd inte kan undvikas, ska dömas till fängelse i stället för sluten ungdomsvård. I utkastet till lagrådsremissen Sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott redovisar regeringen ytterligare kostnader med anledning av förslagen om en sänkt straffbarhetsålder för allvarliga brott. Dessa kostnader omfattar även utbildning som ska tillhandahållas de barn som avtjänar fängelsestraff. Förslagen i denna promemoria innebär i huvudsak förtydliganden av de skyldigheter som föreslås i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga avseende utbildning till barn. Förslagen innebär i vissa delar även ytterligare kostnader för staten. Dessa ytterligare kostnader är sammanställda i detta avsnitt.

- Förslaget om att Kriminalvården tillsammans med Statens skolverk ska få i uppdrag att analysera och ta fram förslag på yrkesutbildningar, däribland utbildning motsvarande yrkesprogram och i förekommande fall inriktningar inom dessa program, som ska kunna erbjudas ungdomar inom utbildning som motsvarar gymnasieskolan innebär att Skolverket under begränsad tid behöver avsätta personalresurser för att bidra till sakinnehållet utifrån myndighetens kompetensområde. Denna nya arbetsinsats bedöms kräva en halv årsarbetskraft, vilket beräknas

till 500 000 kronor. Dessa kostnader bedöms rymmas inom Skolverkets förvaltningsanslag.

- Förslagen om ändringar i skollagen och en ny förordning om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt kommer innebära en utökad arbetsinsats för Statens skolinspektion under en begränsad tid. Denna arbetsinsats, analys av det nya regelverket samt framtagande av rutiner för granskning, bedöms kräva en halv årsarbetskraft, vilket beräknas till 500 000 kronor. Dessa kostnader bedöms rymmas inom Skolinspektionens förvaltningsanslag.
- Förslaget om ett nytt uppdraget till Specialpedagogiska skolmyndigheten att ge råd och stöd till Kriminalvården innebär att Specialpedagogiska skolmyndigheten behöver utöka sin verksamhet med rådgivare som har kunskap inom området och för den särskilda målgruppen. Kostnaden för uppdraget, som bedöms kräva en årsarbetskraft, beräknas till 1 000 000 kronor årligen. Dessa kostnader bedöms rymmas inom Specialpedagogiska skolmyndighetens förvaltningsanslag.
- En engångskostnad för staten tillkommer för bedömningen att tillsätta en utredning som ser över utbildning för barn och unga intagna i häkte. Kostnaden för utredningen uppskattas till 3 000 000 kronor. Kostnaden avser en utredning under 1 år med en utredare och två sekreterare.
- En engångskostnad för staten tillkommer för bedömningen att en lämplig myndighet bör ges i uppdrag att följa upp och utvärdera utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. En sådan uppföljning och utvärdering bör genomföras tre år efter att förslagen i denna promemoria trätt i kraft. Uppdraget kommer att kräva arbetsinsatser under en begränsad tid. Dessa arbetsinsatser bedöms motsvara en och en halv årsarbetskraft, vilket beräknas kosta 1 500 000 kronor.

9.10 Samhällsekonomiska konsekvenser

Åtgärder som syftar till att förbättra barns och ungas möjligheter att uppnå gymnasiebehörighet eller fullfölja en gymnasieutbildning kan i ett längre perspektiv förbättra elevernas möjligheter till etablering på arbetsmarknaden och främja övergången till högre studier. Att eleverna i Kriminalvårdens skolverksamhet ges reella möjlighet att nå de kunskaper som behövs för att kunna bli goda samhällsmedborgare och bryta negativa beteenden kan ge stora samhällsekonomiska vinster. Utbildning ger kunskaper och färdigheter som bidrar till högre produktivitet och ekonomisk tillväxt. För de elever som inte uppnår behörighet till gymnasieskolan försämras möjligheterna till etablering på arbetsmarknaden, vilket ökar risken för ekonomisk och social utsatthet senare i livet. Dessutom ökar risken för psykisk ohälsa, bidragsberoende och kriminalitet. Framgång i studierna är på motsatt sätt en starkt skyddande faktor. De samhällsekonomiska kostnaderna för ungas försenade, eller i

värsta fall uteblivna, inträde på arbetsmarknaden är potentiellt stora. Kostnaderna kan t.ex. exempel utgöras av kostnader för vård och rehabilitering, kostnader för ekonomiskt bistånd samt kostnader för rättsväsendet. Att personer inte arbetar innebär förlorade skatteintäkter, vilket också får samhällsekonomiska konsekvenser. Om samhället inte lyckas skapa förutsättningar för barn och unga att utbilda sig kan det i förlängningen också innebära minskad tillgång till kvalificerad arbetskraft, vilket kan få konsekvenser för företagens och Sveriges konkurrenskraft och den ekonomiska tillväxten. Det är svårt att beräkna vad det kostar för samhället på kort och lång sikt om dessa barn och unga inte får det stöd som de behöver för att lyckas i skolan och återanpassas till samhället, och det försenade, eller uteblivna, inträde på arbetsmarknaden som kan bli följden. Utifrån ett samhällsekonomiskt perspektiv bedöms förslagen i denna promemoria vara en preventiv åtgärd mot arbetslöshet, bidragsberoende och kriminalitet, vilket potentiellt innebär en stor samhällsekonomisk besparing.

9.11 Konsekvenser för brottsligheten

Förslagen i denna promemoria syftar till att säkerställa att barn och unga som avtjänar fängelsestraff får en utbildning likvärdig den som andra barn och unga ges inom skolväsendet. Utbildning är en av de starkaste skyddsfaktorerna mot återfall i brott. Forskning visar att unga som fullföljer grundskola eller gymnasieutbildning har betydligt bättre möjligheter att etablera sig i samhället. Ett tidigt skolmisslyckande är en riskfaktor för framtida brottslighet enligt Brottsförebyggande rådets rapport Orsaker till brott bland unga och metoder att motverka kriminell utveckling (2009). Denna rapport visar också att dålig anknytning till skolan och en dålig skolmiljö är andra riskfaktorer, medan skyddsfaktorer bl.a. är att man lyckas i sitt skolarbete, att man är motiverad att lära sig samt att det finns ett positivt skolklimat. Tidigare undersökningar visar också att det finns en större risk att en person utan gymnasieutbildning begår brott jämfört med en person som har gymnasieutbildning samt att låga avgångsbetyg i årkurs nio är den faktor som har starkast samband med risken att lagföras för brott (Brottsförebyggande rådet, Misstänkta för brott bland personer med inrikes respektive utrikesbakgrund, 2021).

Framgång i studierna är på motsatt sätt en starkt skyddande faktor. Alla åtgärder som syftar till att förbättra förutsättningarna för barn och unga att lyckas i skolan och i förlängningen etablering på arbetsmarknaden, eller övergång till vidare studier, är därför viktiga i det brottsförebyggande arbetet. En utbildning av hög kvalitet anpassad efter individens behov och förutsättningar kan ge barn och unga som tidigare haft negativa erfarenheter av skolan en möjlighet att vända upplevelsen till något positivt. Att lyckas med studier i en trygg och säker miljö kan dessutom stärka självkänslan och ge motivation att förändra sin livssituation, vilket kan minska risken för återfall i brottslighet. Förslagen bedöms därför i viss mån få positiva konsekvenser för brottsligheten.

9.12 Konsekvenser för jämställdhet och integration

Förslagen i denna promemoria är könsneutrala. Fler pojkar än flickor döms i dag till sluten ungdomsvård och sannolikt kommer det även vara fler pojkar än flickor som döms till fängelsestraff, även om det skett en viss ökning av flickor som döms till sluten ungdomsvård det senaste året (se avsnitt 4.3). Med förslagen i denna promemoria förbättras utbildningsmöjligheterna för både pojkar och flickor och unga män och unga kvinnor och förslagen bedöms därför inte påverka jämställdheten. Målet för integrationspolitiken är lika rättigheter, skyldigheter och möjligheter för alla oavsett etnisk och kulturell bakgrund. Förslagen innebär bl.a. att utbildningsmöjligheterna för de barn och unga som inte är folkbokförda i Sverige förbättras. En god utbildning minskar utanförskap och förbättrar möjligheterna till etablering i samhället. Förslagen bedöms därför positiva för integrationen.

9.13 Konsekvenser för miljö och klimat

Förslagen i denna promemoria bedöms inte få några konsekvenser för klimatet eller miljön.

9.14 Konsekvenser i förhållande till EU-rätten och dataskydd

Förslagen i denna promemoria överensstämmer med de skyldigheter som följer av EU-rätten. Varje medlemsstat i EU ansvarar för sitt utbildningssystems organisation och för undervisningens innehåll (se artikel 165 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt).

Förslagen i lagrådsremissen Frihetsberövande påföljder för barn och unga aktualiserar viss utökad personuppgiftsbehandling, där en stor del av behandlingen faller inom ramen för brottsdatalagen (2018:1177). Detta redovisas närmare i lagrådsremissen (s. 220 f.). Brottsdatalagen, EU:s dataskyddsförordning, lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som kan komma att ske hos Kriminalvården i fråga om utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. Det behöver således inte införas någon ytterligare reglering om denna behandling med anledning av förslagen i denna promemoria.

En grundläggande förutsättning för att få behandla personuppgifter är att det finns en rättslig grund för sådan behandling. Regelverket för behandling av personuppgifter styrs i huvudsak av två olika EU-rättsakter: Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG, (dataskyddsförordningen), och Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters

behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (dataskyddsdirektivet).

Dataskyddsförordningen, som är direkt tillämplig, utgör en generell reglering för behandling av personuppgifter inom EU. Förordningen började tillämpas den 25 maj 2018. I förordningen regleras bl.a. grundläggande principer för behandling av personuppgifter, såsom t.ex. rättslig grund för behandling av personuppgifter, s.k. känsliga personuppgifter och personuppgifter som rör fällande domar i brottmål och lagöverträdelser som innefattar brott, den registrerades rättigheter, personuppgiftsansvar, tillsyn över personuppgiftsbehandling och rätten för enskilda att få tillgång till rättsmedel och sanktioner mot ansvariga som inte lever upp till förordningens krav. Från förordningens tillämpningsområde undantas personuppgiftsbehandling som utförs av behöriga myndigheter i syfte att förebygga, utreda, upptäcka eller lagföra brott eller verkställa straff, inkluderande skydd mot samt förebyggande av hot mot den allmänna säkerheten. Personuppgiftsbehandling som utförs av behöriga myndigheter för dessa syften ligger i stället under dataskyddsdirektivets tillämpningsområde. Samma dag som dataskyddsförordningen började tillämpas trädde lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning (dataskyddslagen) i kraft. Dataskyddsdirektivet har i huvudsak genomförts genom brottsdatalagen som trädde i kraft den 1 augusti 2018. I brottsdatalagen finns de grundläggande bestämmelserna om hur personuppgifter får behandlas inom dataskyddsdirektivets tillämpningsområde. Brottsdatalagen gäller för behandling av personuppgifter som behöriga myndigheter utför för vissa syften. De i lagen angivna syftena är att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet (se 1 kap. 2 §). Behörig myndighet definieras i lagen som 1) en myndighet som har till uppgift att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott, verkställa straffrättsliga påföljder eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet, när den behandlar personuppgifter för ett sådant syfte, eller 2) en annan aktör som har anförtrodd myndighetsutövning för ett syfte som anges i 1, när den behandlar personuppgifter för ett sådant syfte (se 1 kap. 6 §). Brottsdatalagen är subsidiär i förhållande till annan lag eller förordning som innehåller bestämmelser som avviker från lagen. För flertalet av de myndigheter som tillämpar brottsdatalagen, däribland Kriminalvården, finns särskilda registerförfattningar, som har anpassats till brottsdatalagen och den nya EU-regleringen (se prop. 2017/18:269 Brottsdatalag – kompletterande lagstiftning). Registerlagarna om personuppgiftsbehandling gäller utöver brottsdatalagen och innehåller bestämmelser som innebär preciseringar, undantag eller avvikelser i förhållande till den lagen (se lag [2018:1699] om kriminalvårdens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område). Denna lag trädde i kraft den 1 januari 2019. Den 20 november 2025 beslutade regeringen propositionen En modern lagstiftning för Kriminalvårdens personuppgiftsbehandling (prop. 2025/26:48). Syftet med förslagen i propositionen är bl.a. att skapa en mer modern, generell

och ändamålsenlig personuppgiftsreglering som upprätthåller ett högt integritetsskydd. Förslagen föreslås träda i kraft den 1 april 2026.

9.14.1 EU:s dataskyddsförordning kompletteras av nationella bestämmelser

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (dataskyddsförordningen) är i alla delar bindande och direkt tillämplig i samtliga EU:s medlemsländer. Dataskyddsförordningen syftar till att skydda fysiska personers grundläggande rättigheter och friheter, särskilt deras rätt till skydd av personuppgifter, och att säkerställa det fria flödet av personuppgifter inom unionen. Förordningen utgör den generella regleringen av personuppgiftsbehandling inom EU. Den kompletteras i Sverige av bl.a. lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning, här benämnd dataskyddslagen. Dataskyddslagen är subsidiär till annan lag eller förordning, dvs. bestämmelser om behandling av personuppgifter som finns i sektorsspecifika lagar och förordningar och som avviker från dataskyddslagen har företräde (1 kap. 6 § dataskyddslagen). Behovet av reglering av den behandling av personuppgifter som sker på utbildningsområdet analyserades i samband med införandet av dataskyddsförordningen och dataskyddslagen i propositionen Behandling av personuppgifter på utbildningsområdet (prop. 2017/18:218). Där gjordes bedömningen att dataskyddsförordningen och dataskyddslagen utgör tillräcklig reglering för den personuppgiftsbehandling som bl.a. offentliga huvudmän ägnar sig åt. När det gäller enskilda huvudmän ansågs det finnas behov av kompletterande bestämmelser om behandling av vissa uppgifter, bl.a. s.k. känsliga personuppgifter. Sådana bestämmelser har förts in i 26 a kap. skollagen.

9.14.2 Det krävs en rättslig grund för att kunna behandla personuppgifter

Behandling av personuppgifter som faller under dataskyddsförordningens tillämpningsområde får bara ske om det finns en tillämplig rättslig grund. De rättsliga grunderna regleras i artikel 6.1 i dataskyddsförordningen och är samtycke (artikel 6.1 a), avtal (artikel 6.1 b), rättslig förpliktelse (artikel 6.1 c), skydd av vissa intressen (artikel 6.1 d), uppgift av allmänt intresse och myndighetsutövning (artikel 6.1 e) samt intresseavvägning (artikel 6.1 f). Om det inte finns någon rättslig grund är behandlingen inte laglig och får därmed inte utföras. De olika rättsliga grunderna är i viss mån överlappande. Flera rättsliga grunder kan därför vara tillämpliga avseende en och samma behandling.

Utrymmet för att myndigheter ska kunna basera en behandling av personuppgifter på den rättsliga grunden samtycke är begränsat (skäl 43 i dataskyddsförordningen). Det är heller inte tillåtet för myndigheter att behandla personuppgifter med stöd av den rättsliga grunden intresse-

avvägning. De rättsliga grunderna rättslig förpliktelse, uppgift av allmänt intresse och myndighetsutövning ska vidare fastställas i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt (artikel 6.3). Förslagen och bedömningarna i denna promemoria är inte av den karaktären att de avser avtal, skydd av vissa intressen eller rättsliga förpliktelser för Kriminalvården. De rättsliga grunder som kan bli aktuella för den personuppgiftsbehandling som kommer att bli en följd av förslagen och bedömningarna i denna proposition är således uppgift av allmänt intresse och myndighetsutövning. Den rättsliga grunden ska vara tydlig och precis och dess tillämpning bör vara förutsägbar för de personer som omfattas av den (skäl 41 i dataskyddsförordningen).

Vid behandling av personuppgifter gäller vidare ett antal grundläggande principer som fastslås i artikel 5 i dataskyddsförordningen. Bl.a. ska uppgifterna behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade (laglighet, korrekthet och öppenhet). Uppgifterna ska samlas in för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål och inte senare behandlas på ett sätt som är oförenligt med dessa ändamål (ändamålsbegränsning). Uppgifterna ska också vara adekvata, relevanta och inte för omfattande i förhållande till de ändamål för vilka de behandlas (uppgiftsminimering). I propositionen Ny dataskyddslag framför regeringen att begreppet uppgift av allmänt intresse måste ges en vid betydelse (prop. 2017/18:105). Att den rättsliga grunden ska vara fastställd innebär att uppgiften av allmänt intresse måste ha stöd i rättsordningen. En uppgift av allmänt intresse är fastställd i enlighet med svensk rätt bl.a. om den följer av lag eller annan författning. Alla uppgifter som riksdag eller regering gett i uppdrag åt statliga myndigheter att utföra är av allmänt intresse. Detta bör även gälla i dataskyddsförordningens mening, eftersom det är upp till varje medlemsstat att fastställa de uppgifter som är av allmänt intresse (prop. 2017/18:105 s. 56 och 57).

Som nämns ovan krävs enligt dataskyddsförordningen att den rättsliga grunden uppgift av allmänt intresse är fastställd i enlighet med unionsrätten eller en medlemsstats nationella rätt som den personuppgiftsansvarige omfattas av. Detta innebär inte att det krävs en reglering i den nationella rätten av själva personuppgiftsbehandlingen, utan det som måste ha stöd i rättsordningen är i stället uppgiften av allmänt intresse (prop. 2017/18:105 s. 48 och 49). Myndigheternas uppdrag och åligganden framgår av lagar, förordningar och andra regeringsbeslut. De åtgärder som myndigheterna vidtar för att utföra uppdrag eller uppfylla åligganden som framgår av författningar har därmed i sig en legal grund, som har offentliggjorts genom tydliga, precisa och förutsebara regler (prop. 2017/18:105 s. 57). Om den uppgift som den personuppgiftsansvarige utför är av allmänt intresse och denna uppgift är fastställd i enlighet med unionsrätten eller den nationella rätten finns det en rättslig grund för nödvändig behandling enligt artikel 6.1 e.

Vidare ska unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas (dataskyddsförordningen artikel 6.3). I propositionen Ny dataskyddslag konstateras att bestämmelsen motsvarar det krav som Europakonventionen ställer på lagstiftaren i en rättsstat. Utgångspunkten bör därför vara att dataskyddsförordningens krav är uppfyllt i fråga om bl.a. de uppgifter av allmänt intresse som fastställs i enlighet med svensk

rätt (prop. 2017/18:105 s. 50). För att behandling av personuppgifter ska vara tillåten med stöd av den rättsliga grunden uppgift av allmänt intresse krävs också att ändamålet med behandlingen är nödvändigt för att utföra uppgiften i fråga (artikel 6.3). Kravet på att ändamålet ska vara nödvändigt för att utföra en uppgift av allmänt intresse innebär alltså i sig en spärr mot helt onödigt behandling av personuppgifter eller sådan behandling som utgör ett oproportionerligt intrång i privatlivet som inte kunnat förutses (prop. 2017/18:105 s. 60).

Ovanstående ligger till grund för 2 kap. 2 § dataskyddslagen, där det anges att personuppgifter får behandlas med stöd av artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning bl.a. om behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse som följer av lag eller annan författning, av kollektivavtal eller av beslut som har meddelats med stöd av lag eller annan författning.

Personuppgifter får också behandlas om syftet med behandlingen är nödvändig som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning (artikel 6.1 e och 6.3 dataskyddsförordningen). Även myndighetsutövning som rättslig grund för behandlingen måste ha stöd i rättsordningen på det sätt som angetts ovan i fråga om uppgift av allmänt intresse. Unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt ska uppfylla ett mål av allmänt intresse och vara proportionell mot det legitima mål som eftersträvas (artikel 6.3). Begreppet myndighetsutövning har en EU-gemensam innebörd. Utgångspunkten är att det som i Sverige brukar anses som myndighetsutövning faller under begreppet och att detta bör gälla även fortsättningsvis. Myndighetsutövning behöver ha stöd i gällande rätt, och befogenheten att utöva myndighet är därför alltid fastställd i en författning i Sverige. Den rättsliga grunden myndighetsutövning som grund för att behandla personuppgifter kan tillämpas av alla personuppgiftsansvariga som har tilldelats myndighetsutövande befogenheter (prop. 2017/18:105 s. 62 och 63). Ovanstående ligger till grund för 2 kap. 2 § dataskyddslagen, där det anges att personuppgifter får behandlas med stöd av artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning om behandlingen är nödvändig som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning enligt lag eller annan författning.

När det gäller vissa typer av uppgifter ställs det särskilt höga krav i dataskyddsförordningen för att de ska få behandlas. Enligt artikel 9.1 är det som huvudregel förbjudet att behandla uppgifter som avslöjar ras eller etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse eller medlemskap i fackförening, uppgifter om hälsa eller om en fysisk persons sexualliv eller sexuella läggning samt genetiska uppgifter och biometriska uppgifter för att entydigt identifiera en fysisk person. Sådana uppgifter som omfattas av förbudet i artikel 9.1 benämns i dataskyddsförordningen särskilda kategorier av personuppgifter. I dataskyddslagen benämns de i stället känsliga personuppgifter (3 kap. 1 §). Det finns bestämmelser om undantag från förbudet att behandla nu aktuella uppgifter såväl i dataskyddsförordningen som i dataskyddslagen. Uppgifterna får enligt dataskyddsförordningen behandlas bl.a. om behandlingen är nödvändig med hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken ska stå i proportion till det eftersträfvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder

för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen (artikel 9.2 g).

Känsliga personuppgifter får enligt dataskyddslagen behandlas av en myndighet om uppgifterna har lämnats till myndigheten och behandlingen krävs enligt lag, om behandlingen är nödvändig för handläggningen av ett ärende eller i annat fall, om behandlingen är nödvändig med hänsyn till ett viktigt allmänt intresse och inte innebär ett otillbörligt intrång i den registrerades personliga integritet. Det är vid sådan behandling förbjudet att utföra sökningar i syfte att få fram ett urval av personer grundat på känsliga personuppgifter (3 kap. 3 § dataskyddslagen).

Behandling av nationella identifikationsnummer regleras i artikel 87 i dataskyddsförordningen. Enligt den artikeln får medlemsstaterna närmare bestämma på vilka särskilda villkor ett nationellt identifikationsnummer eller något annat vedertaget sätt för identifiering får behandlas. Ett nationellt identifikationsnummer eller ett annat vedertaget sätt för identifiering ska i sådana fall endast användas med iakttagande av lämpliga skyddsåtgärder för de registrerades rättigheter och friheter enligt dataskyddsförordningen. Av 3 kap. 10 § dataskyddslagen framgår att personnummer och samordningsnummer får behandlas utan samtycke endast när det är klart motiverat med hänsyn till ändamålet med behandlingen, vikten av en säker identifiering eller något annat beaktansvärt skäl.

9.14.3 Finns stöd för behandling av de personuppgifter som föreslås i denna promemoria?

Förslagen i denna promemoria innebär att elevens namn och personnummer kommer att behöva behandlas. Även uppgifter om elevens betyg och andra uppgifter som rör elevens personliga förhållanden kommer att behöva behandlas. Vissa känsliga personuppgifter kan behöva behandlas t.ex. när det gäller stöd och insatser från elevhälsan. Regeringen har i propositionen Behandling av personuppgifter på utbildningsområdet uttalat att anordnande och bedrivande av utbildning är en uppgift av allmänt intresse enligt artikel 6.1 e i dataskyddsförordningen (prop. 2017/18:218 s. 52). Liksom när det gäller annan verksamhet enligt skollagen kommer det när det gäller förslagen och bedömningarna i denna promemoria att bli fråga om uppgifter av allmänt intresse som är fastställda i svensk rätt. Vissa av förslagen och bedömningarna i promemorian medför handläggning som innefattar myndighetsutövning mot enskild (betyg). Den behandling av personuppgifter som är nödvändig kan i nu nämnda fall göras med stöd av den rättsliga grunden myndighetsutövning. Rektorn och berörda lärare kommer således att kunna utföra nödvändig personuppgiftsbehandling som följer av förslagen och bedömningarna med stöd av 2 kap. 2 § dataskyddslagen.

Regeringen har i propositionen Behandling av personuppgifter på utbildningsområdet uttalat att anordnande och bedrivande av utbildning också är ett sådant viktigt allmänt intresse som krävs för behandling av känsliga personuppgifter enligt artikel 9.2 g i dataskyddsförordningen (prop. 2017/18:218 s. 52). Det kan inte uteslutas att vissa av de uppgifter som kommer att behöva behandlas med anledning av förslagen och

bedömningarna i promemorian är känsliga personuppgifter. Rektorn kan t.ex. behöva behandla uppgifter som kan anses röra elevens hälsa. En uppgift om en funktionsnedsättning är en känslig personuppgift om hälsa.

När det är nödvändigt att behandla känsliga personuppgifter för handläggningen av ett ärende eller när behandling av sådana uppgifter i annat fall är nödvändig och inte innebär ett otillbörligt intrång i den registrerades personliga integritet, t.ex. i en undervisningssituation, kommer sådan behandling att kunna utföras med stöd av 3 kap. 3 § första stycket 2 och 3 dataskyddslagen. I dataskyddsförordningen ställs vid behandlingen av känsliga personuppgifter krav på särskilda skyddsåtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen. Av 3 kap. 3 § andra stycket dataskyddslagen framgår att det är förbjudet att utföra sökningar i syfte att få fram ett urval av personer grundat på känsliga personuppgifter vid behandling som sker enbart med stöd av första stycket i samma paragraf. När det gäller offentliga skolhuvudmän skyddas vidare uppgifter om en enskilds personliga förhållanden av bestämmelser i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400). Det finns i 23 kap. 2 § bestämmelser om att sekretess gäller i bl.a. skolformerna grundskolan, specialskolan, sameskolan och gymnasieskolan för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men. I denna promemoria föreslås att motsvarande bestämmelse om sekretess för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats ska införas för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt.

Dataskyddsförordningens krav på lämpliga och särskilda åtgärder vid behandling av känsliga personuppgifter för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen bedöms vara uppfyllt dels genom den nuvarande regleringen i 3 kap. 3 § andra stycket dataskyddslagen, dels genom den föreslagna bestämmelsen om sekretess i offentlighets- och sekretesslagen.

9.14.4 Behandlingen av personuppgifter uppfyller dataskyddsförordningens krav på proportionalitet

Samtliga ovan beskrivna behandlingar av personuppgifter är nödvändiga för att utföra både en uppgift av allmänt intresse och en uppgift av viktigt allmänt intresse. I vissa fall kan det även bli fråga om myndighetsutövning. Det kommer således att finnas rättslig grund för nödvändig behandling av personuppgifter vid Kriminalvårdens utförande av ovan nämnda uppgifter enligt artikel 6.1 e och 6.3 dataskyddsförordningen.

Den föreslagna och planerade regleringen bedöms uppfylla mål av allmänt intresse, nämligen alla elevers rätt att utifrån sina egna förutsättningar kunna utvecklas så långt som möjligt enligt utbildningens mål, och vara proportionell mot de legitima mål som eftersträvas. Det bör vidare framhållas att relativt få elever bedöms beröras av förslagen och bedömningarna och att det därför kommer att bli fråga om en begränsad behandling av personuppgifter.

Sammantaget bedöms att den personuppgiftsbehandling som förslagen och bedömningarna i denna promemoria kan ge upphov till är förenlig med dataskyddsförordningen och dataskyddslagen samt att det inte finns något behov av ytterligare dataskyddsreglering.

Den personuppgiftsbehandling som följer av förslagen i denna proposition innebär inte ett otillbörligt intrång i de registrerades personliga integritet och uppfyller dataskyddsförordningens krav på proportionalitet. Den befintliga dataskyddsregleringen är tillräcklig och personuppgiftsbehandlingen ska ske i enlighet med EU:s dataskyddsförordning och med de begränsningar som framgår där och i svensk rätt. Det ankommer därmed på Kriminalvården som är personuppgiftsansvariga att se till att behandlingen sker på ett sätt som är förenligt med regelverket. Av dataskyddsförordningen framgår bl.a. att personuppgifter ska behandlas på ett lagligt, korrekt och öppet sätt i förhållande till den registrerade samt att lämplig säkerhet ska säkerställas (artikel 5.1). Att personuppgifter som rör barn anses särskilt skyddsvärda framgår också av flera av dataskyddsförordningens bestämmelser och betonas i skälen (se skäl 38).

9.15 Särskilda beaktanden i fråga om tidpunkten för ikraftträdande

Förslagen i denna promemoria föreslås träda i kraft den 1 mars 2027, vilket med hänsyn tagen till den tid som kan beräknas gå åt för remissförfarande, fortsatt beredning inom Regeringskansliet och riksdagsbehandling är så snart som det är möjligt. Eftersom det inte föreslås några övergångsbestämmelser kan det få till följd att elever som påbörjat utbildningen innan de nya bestämmelserna träder i kraft i vissa fall kommer att behöva få sin utbildning anpassad till de bestämmelser som införs den 1 mars 2027. Det kan bl.a. få till konsekvens att en elev behöver erbjudas ytterligare utvecklingssamtal eller att den individuella studieplanen behöver justeras. Det har övervägts om de nya bestämmelserna i stället skulle tillämpas på utbildning som påbörjas efter ikraftträdandet. Ett sådant alternativ hade möjligen inneburit förutsägbarhet för eleven men eftersom det i denna promemoria lämnas flera förslag som syftar till att stärka rätten till utbildning för berörda elever, t.ex. möjligheten att fullfölja den påbörjade utbildningen under den tid eleven är intagen i kriminalvårdsanstalt, bedöms ett sådant alternativ som mindre lämpligt eftersom eleven då skulle gå miste om de föreslagna ändringarna. Berörda elever bör emellertid informeras om ändringarna inför att dessa ska träda i kraft.

9.16 Beskrivning av hur och när konsekvenserna av förslagen kan utvärderas

I avsnitt 7.10 görs bedömningen att en lämplig myndighet bör ges i uppdrag att följa upp och utvärdera utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt. En sådan uppföljning och utvärdering bör genomföras tre år efter att författningsförslagen i denna promemoria trätt

i kraft. Förslagen syftar till att barn och unga som avtjänar fängelsestraff ska ges en utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges till barn och unga inom skolväsendet. Särskilda bestämmelser föreslås emellertid med hänsyn till de särskilda förutsättningar som råder i en anstaltsmiljö. Parallellt med detta utredningsarbete pågår dessutom beredning av flera reformarbeten inom skolområdet samtidigt som det pågår reformarbeten inom det straffrättsliga området. Sammantaget finns därför skäl att följa upp och utvärdera utbildningen för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt och de bestämmelser som föreslås ska gälla för utbildningen i denna promemoria inom några år. En sådan analys bör särskilt utvärdera vilken faktisk effekt som genomförandet har haft för de barn och unga som deltagit i utbildningen. Utöver en analys av bestämmelserna och dess ändamålsenlighet bör särskild fokus vid uppföljningen vara om effekterna för de frihetsberövade elevernas kunskapsutveckling. Det kommer ta tid för Kriminalvården att bygga upp en väl fungerande skolverksamhet och utbildning behöver erbjudas och genomföras innan en sådan utvärdering är ändamålsenlig. Det är därför lämpligt att en uppföljning och utvärdering av utbildningen genomförs tre år efter att författningsförslagen i denna promemoria trätt i kraft. Regelverket och utbildningen bör därefter ses över och utvärderas kontinuerligt.

10 Författningskommentarer

10.1 Förslaget till lag om ändring i skollagen (2010:800)

23 kap.

18 § För utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§, utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10–10 e §§, utbildning för intagna i häkte enligt 24 kap. 10 f § samt utbildning för elever som vårdas på sjukhus eller annan motsvarande institution enligt 24 kap. 17–19 §§ ska samma bestämmelser om entreprenad gälla som för den skolform som utbildningen ska motsvara.

Paragrafen reglerar när uppgifter får överlämnas på entreprenad inom vissa särskilda utbildningsformer. Det är här fråga om särskilda utbildningsformer som inte ingår i skolväsendet (se 1 kap. 1 och 2 §§ och 24 kap.).

Paragrafen ändras på det sättet att den även omfattar utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10–10 e §§ och utbildning för intagna i häkte enligt 24 kap. 10 f §. Ändringen innebär att samma bestämmelser om entreprenad ska gälla för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt och utbildning för intagna i häkte som för den skolform som den särskilda utbildningsformen ska motsvara.

Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

26 § Vad som föreskrivs om överlåtelse av ansvar i 25 § gäller även för staten som huvudman för utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§ samt för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10–10 e §§.

Paragrafen innehåller bestämmelser om överlåtelse av ansvaret för vissa medicinska insatser inom ramen för elevhälsan i fråga om särskilda utbildningsformer med staten som huvudman.

Paragrafen ändras på det sättet att den även omfattar utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10–10 e §§. Av paragrafen framgår att det som föreskrivs i 25 § om huvudmän inom skolväsendet även gäller för staten i egenskap av huvudman för utbildning vid särskilda ungdomshem enligt 24 kap. 8 och 9 §§ och för utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 24 kap. 10–10 e §§. Staten kan alltså även när det gäller sådana utbildningar överlåta ansvaret för medicinska insatser som anges i 2 kap. 25–28 §§ till en kommun eller en region, förutsatt att parterna är överens om detta.

Övervägandena finns i avsnitt 7.6.

24 kap.

1 § I detta kapitel finns bestämmelser om

- internationella skolor (2–7 §§),
- utbildning vid särskilda ungdomshem (8 och 9 §§),
- utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt (10–10 e §§),
- utbildning för intagna i häkte (10 f §),
- utbildning vid folkhögskola som motsvarar kommunal vuxenutbildning i svenska för invandrare (11–15 §§),
- utbildning för barn och elever som vårdas på sjukhus eller en institution som är knuten till ett sjukhus (16–19 §§),
- utbildning i hemmet eller på annan lämplig plats (20–22 §§),
- annat sätt att fullgöra skolplikten (23–25 §§), och
- bemyndiganden (26 §).

I paragrafen anges kapitlets innehåll.

En ändring görs i paragrafens *tredje strecksats* med anledning av att det införs tre nya paragrafer, 10 c-e §§, som innehåller bestämmelser om utbildning för barn och unga som inte ska vara folkbokförda i Sverige och som är intagna i kriminalvårdsanstalt, bestämmelser om vissa övergripande krav på utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt och bemyndigande avseende sådan utbildning. En ny *fjärde strecksats* läggs till med anledning av att det införs en ny paragraf, 10 f §, som innehåller bestämmelser om utbildning för intagna i häkte.

10 § Skolpliktiga barn som är intagna i kriminalvårdsanstalt och som inte lämpligen kan fullgöra sin skolplikt på annat sätt ska fullgöra den genom att delta i utbildning vid kriminalvårdsanstalten. För sådan utbildning ansvarar Kriminalvården.

Utbildningen ska motsvara den i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan *med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt*.

I paragrafen regleras utbildning för skolpliktiga barn som är intagna i kriminalvårdsanstalt.

Första stycket är oförändrat.

Andra stycket ändras på så sätt att uttrycket ”med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt” har lagts till i första meningen samtidigt som andra meningen, om att relevanta bestämmelser i skollagen ska tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt, tas bort. Även tredje meningen med uppräkningsdelen av vilka bestämmelser i lagen som inte behöver tillämpas tas bort. I stället införs i den nya 10 d § bestämmelser om vissa övergripande krav på utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt och i den nya 10 e § bemyndigande för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får innebära att andra bestämmelser i lagen ska tillämpas på utbildningen. Den närmare utformningen av utbildningen, däribland nödvändiga avvikelser från vad som annars gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet, bör preciseras i föreskrifter av regeringen eller av den myndighet som regeringen bestämmer. Sådana föreskrifterna får inte medge större avvikelser än vad som är nödvändigt. Med nödvändiga avvikelser avses i detta avseende att utbildningen ska motsvara den utbildning som ges inom grundskolan, anpassade grundskolan eller specialskolan i den utsträckning det är organisatoriskt och pedagogiskt genomförbart, med hänsyn till de särskilda förutsättningar som följer av att utbildningen anordnas i en kriminalvårdsanstalt. Nödvändiga avvikelser kan t.ex. avse lärotider, undervisningstid eller hur utbildningen får bedrivas eller utformas. Det kan även handla om att det på grund av säkerhetsskäl inte är möjligt för Kriminalvården att erbjuda undervisning i ett ämne eller del av ett ämne som vanligen ingår i motsvarande utbildning inom skolväsendet. Avvikelser kan också behöva göras i det enskilda fallet, med barnets behov och förutsättningar som utgångspunkt. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att barn intagna i kriminalvårdsanstalt får delta i en utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den utbildning som ges i grundskolan eller i förekommande fall anpassade grundskolan eller specialskolan.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Utbildning för icke skolpliktiga barn och unga

10 a § Den som inte längre är skolpliktig och är intagen i en kriminalvårdsanstalt och som inte lämpligen kan fullgöra sin skolgång på annat sätt ska ges möjlighet att delta i utbildning vid kriminalvårdsanstalten. *Detta gäller den som påbörjar sådan utbildning innan han eller hon fyllt arton år.* För sådan utbildning ansvarar Kriminalvården.

Utbildningen ska motsvara sådan utbildning som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan *med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt.*

I paragrafen regleras utbildningen för icke skolpliktiga barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt. Rubriken före paragrafen har ändrats.

I *första stycket* görs ändringar som innebär att begränsningen ”fram till dess att han eller hon fyller arton år” har tagits bort från den första

meningen. I stället har en ny andra mening lagts till där det framgår att möjligheten att delta i utbildning gäller den som påbörjar sådan utbildning innan han eller hon fyllt arton år. Det innebär att bestämmelsen vidgas till att omfatta även unga vuxna i de fall de påbörjat utbildningen vid en kriminalvårdsanstalt innan de fyllt arton år. Möjligheten att delta i utbildning är begränsad till den tid som individen avtjänar sitt fängelsestraff. De närmare villkoren för hur rätten att fullfölja den påbörjade utbildningen kan tillgodoses bör preciseras i föreskrifter av regeringen eller av den myndighet regeringen bestämmer.

Andra stycket ändras på så sätt att uttrycket ”med de nödvändiga avvikelser som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt” har lagts till i första meningen samtidigt som den andra meningen, om att relevanta bestämmelser i skollagen ska tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt, tas bort. Även tredje meningen med uppräknningen av vilka bestämmelser i lagen som inte behöver tillämpas tas bort. I stället införs i den nya 10 d § bestämmelser om vissa övergripande krav på utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt och i den nya 10 e § bemyndigande för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får innebära att andra bestämmelser i lagen ska tillämpas på utbildningen. Den närmare utformningen av utbildningen, däribland nödvändiga avvikelser från vad som annars gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet, bör preciseras i föreskrifter av regeringen eller av den myndighet som regeringen bestämmer. Sådan föreskrifterna får dock inte medge större avvikelser än vad som är nödvändigt. Med nödvändiga avvikelser avses i detta avseende att utbildningen ska motsvara den som erbjuds i gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, i den utsträckning det är organisatoriskt och pedagogiskt genomförbart, med hänsyn till de särskilda förutsättningar som följer av att utbildningen anordnas i kriminalvårdsanstalt. Sådana nödvändiga avvikelser kan t.ex. avse lärotider, undervisningstid eller hur utbildningen får bedrivas eller utformas. Det kan även handla om att det på grund av säkerhetsskäl inte är möjligt för Kriminalvården att erbjuda undervisning i ett ämne eller del av ett ämne som vanligen ingår i motsvarande utbildning inom skolväsendet. Avvikelser kan även behöva göras i det enskilda fallet, med barnets eller den unges behov och förutsättningar som utgångspunkt. Syftet med bestämmelsen är att säkerställa att ungdomar som är intagna i kriminalvårdsanstalt får möjlighet att delta i en utbildning som så långt det är möjligt motsvarar den som erbjuds inom gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan.

Om hemkommunen har beslutat om förlängd skolplikt eller förlängd grundskoleutbildning enligt 7 kap. 13 och 15 §§ för en elev är bestämmelserna i 10 § tillämpliga. Om en elev läser vissa grundskoleämnen inom ramen för utbildning som motsvarar ett introduktionsprogram i gymnasieskolan eller ett individuellt program i anpassade gymnasieskolan är det bestämmelserna i denna paragraf som är tillämpliga.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Asylsökande barn m.fl. intagna i kriminalvårdsanstalt

10 c § Barn och unga som avses i 29 kap. 2 § andra stycket och som intagna i kriminalvårdsanstalt och som inte lämpligen kan fullgöra skolgång på annat sätt ska ges möjlighet att delta i sådan utbildning som anges i 10 och 10 a §§, om de påbörjar utbildningen innan de fyllt arton år.

Paragrafen är ny och reglerar utbildning för barn och unga som inte ska vara folkbokförda i Sverige och som är intagna i kriminalvårdsanstalt. Bestämmelserna syftar till att säkerställa att barn och unga som avses i 29 kap. 2 § andra stycket och som har rätt till utbildning inom skolväsendet även erbjuds utbildning när de avtjänar fängelsestraff, på samma sätt som barn och unga som är bosatta i Sverige. Före paragrafen införs en ny rubrik.

Av 7 kap. 2 § andra stycket framgår att barn som omfattas av 29 kap. 2 § andra stycket har rätt till samma utbildning som skolpliktiga barn. Det finns även en rätt till utbildning i gymnasieskola och anpassad gymnasieskola för barn och unga som omfattas av 29 kap. 2 § andra stycket 1–3 och 5, trots att de inte är eller ska vara folkbokförda här i landet enligt folkbokföringslagen (1991:481). Samma rätt till utbildning gäller alltså när dessa barn och unga avtjänar fängelsestraff.

Övervägandena finns i avsnitt 7.4.

Övergripande krav på utbildningen

10 d § Det som anges i 1 kap. 4 och 5 §§ om syftet med och utformningen av utbildningen inom skolväsendet gäller också för utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt. Även det som anges i 3 kap. 2 § om elevernas lärande och personliga utveckling gäller för utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt

Paragrafen är ny och innehåller vissa övergripande krav på utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt. Före paragrafen införs en ny rubrik.

Av paragrafen framgår att det som anges i 1 kap. 4 § (syftet med utbildningen), 1 kap. 5 § (utformningen av utbildningen) och 3 kap. 2 § (barnens och elevernas lärande och personliga utveckling) i fråga om utbildning inom skolväsendet också gäller för utbildningen för intagna i kriminalvårdsanstalt. Det tydliggör att utbildningen som ges till intagna i kriminalvårdsanstalt ska präglas av samma grundläggande värden, mål och pedagogiska principer som utbildning inom skolväsendet, trots att den bedrivs i en särskild kontext. Det handlar t.ex. om att utbildningen ska förmedla och förankra respekt för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande demokratiska värderingar som det svenska samhället vilar på och att barn och elever ska ges stöd och stimulans så att de utvecklas så långt som möjligt. Ledning för tillämpningen kan sökas i förarbetena till de aktuella bestämmelserna (se bl.a. prop. 2009/10:165 s. 219–224 och 285 samt prop. 2013/14:148 s. 26–29). I tillämpningen bör hänsyn tas till att utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt bedrivs under särskilda förutsättningar och att utbildningen i vissa delar avviker från vad som annars gäller för motsvarande skolform inom skolväsendet med anledning av att utbildningen anordnas vid en kriminalvårdsanstalt.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Bemyndigande

10 e § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter får innebära att även andra bestämmelser i lagen än de som anges i 10 d § ska tillämpas på utbildningen.

Paragrafen är ny och innehåller bemyndigande för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Före paragrafen införs en ny rubrik.

I paragrafen finns bemyndigande som ger regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer möjlighet att meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt. Sådana föreskrifter kan bl.a. avse utbildningens innehåll och utformning. Bemyndigandet ger även en möjlighet för regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om att andra bestämmelser i lagen än de som anges i 10 d § (dvs. andra bestämmelser än 1 kap. 4 och 5 §§ och 3 kap. 2 §) ska gälla för utbildningen. För de särskilda utbildningsformerna i 24 kap. gäller gemensamma bestämmelser i lagen endast om det anges särskilt (1 kap. 2 §). Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan alltså med stöd av bemyndigandet i denna paragraf meddela ytterligare föreskrifter om utbildning för barn och unga intagna i kriminalvårdsanstalt som också innebär att andra bestämmelser i lagen ska gälla för utbildningen. Sådana föreskrifter kan även innebära nödvändiga avvikelser från vad som gäller för den skolform inom skolväsendet som utbildningen motsvarar. Föreskrifterna får inte medge större avvikelser än vad som är nödvändigt och som motiveras av de speciella förutsättningar som råder för en sluten anstaltsmiljö. I kommentarerna till 10 och 10 a §§ finns exempel på situationer där nödvändiga avvikelser kan vara aktuella.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

Utbildning för intagna i häkte

10 f § För intagna i häkte får Kriminalvården anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan, anpassade gymnasieskolan och kommunal vuxenutbildning.

Paragrafen är ny och innehåller bestämmelser om utbildning för intagna i häkte. Före paragrafen införs en ny rubrik.

Av paragrafen framgår att Kriminalvården får anordna utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan, anpassade gymnasieskolan och kommunal vuxenutbildning för intagna i häkte. Det innebär att Kriminalvården ges möjlighet att för intagna i häkte anordna utbildning som motsvarar utbildning inom skolväsendet, med undantag för sameskolan. Det kan t.ex. handla om att Kriminalvården erbjuder studie- och yrkesvägledning, gör en inledande kartläggning eller tillhandahåller undervisning för personer som är intagna i häkte.

Övervägandena finns i avsnitt 7.5.

26 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om utbildning som avses i 8, 9 och 10 f–25 §§.

I paragrafen finns bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om vissa av de särskilda utbildningsformerna. Bestämmelserna ändras på så sätt att utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt enligt 10–10 e §§ tas bort. I stället finns bemyndigande avseende utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt i 10 e §. Bemyndigandet i denna paragraf omfattar dock den nya särskilda utbildningsformen, utbildning för intagna i häkte, som regleras i 10 f §.

Övervägandena finns i avsnitt 7.2.

10.2 Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400)

23 kap.

Utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt

4 a § *Sekretess gäller i sådan utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt som enligt 24 kap. 10 och 10 a §§ skollagen (2010:800) motsvarar utbildning i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för uppgift om en enskilds personliga förhållanden i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till denne lider men.*

För uppgift i en allmän handling gäller sekretessen i högst sjuttio år.

I paragrafen, som är ny, regleras sekretess för sådan utbildning för intagna i kriminalvårdsanstalt som riktar sig till barn och unga och som motsvarar utbildning i grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan. Bestämmelsen motsvarar 2 § första och fjärde styckena.

I paragrafens *första stycke* finns bestämmelser om sekretess som avser uppgifter inom elevhälsan och innehåller ett s.k. omvänt skaderekvisit, dvs. det gäller en presumtion för sekretess. Bestämmelsen omfattar uppgifter i sådan elevhälsa som avser psykologisk, psykosocial eller specialpedagogisk insats. Den medicinska delen av elevhälsan omfattas inte av denna paragraf utan av bestämmelserna i 25 kap. 1 §.

I *andra stycket* finns bestämmelser om hur länge sekretessen ska gälla.

Övervägandena finns i avsnitt 7.7.

Bilaga – Uppdraget, beslutat 2025-03-14 (Ju2025/00631)

Bilaga

Uppdrag om Kriminalvårdens skolverksamhet för barn och unga som avtjänar fängelsestraff

Sammanfattning

En utredare ges i uppdrag att ta fram förslag på nödvändiga författningsändringar för att barn och unga som döms till fängelse ska kunna tillgodoses sin rätt till utbildning samtidigt som Kriminalvården får förutsättningar att bedriva en ändamålsenlig skolverksamhet. Utredaren ska bl.a.

- ta ställning till hur Kriminalvården ska kunna bedriva utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt genom en modell där närundervisning, vid behov, kan kombineras med fjärr- och distansundervisning,
- ta ställning till om det behövs en särskild reglering av läsår och skolarbetets förläggning för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Uppdraget ska redovisas senast den 15 december 2025.

Bakgrund och behovet av en utredning

Enligt artikel 28 i FN:s konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen), som är svensk lag sedan den 1 januari 2020, har alla barn rätt till utbildning. I Sverige gäller i princip skolplikt för alla barn i åldern 6 till 16 år. Skolplikt gäller även för barn som avtjänar fängelsestraff. Barn och ungdomar som har avslutat grundskolan eller motsvarande utbildning har rätt till utbildning i gymnasieskolan, som är öppen för ungdomar som påbörjar sin gymnasieutbildning senast vårterminen det år de fyller 20 år. Anpassade gymnasieskolan är öppen för ungdomar som på grund av att de har en intellektuell funktionsnedsättning inte bedöms ha förutsättningar att uppfylla sådana betygskriterier som gäller för gymnasieskolan och som minst ska uppnås. Utbildning är en avgörande skyddsfaktor för barns och ungas framtida möjligheter. Inte minst gäller det en fullföljd gymnasieutbildning.

Regeringspartierna har tillsammans med samarbetspartiet Sverigedemokraterna aviserat i Tidöavtalet att särskilda ungdomsfängelser ska inrättas

Bilaga

som Kriminalvården ska vara huvudman för. I betänkandet En översyn av regleringen om frihetsberövande påföljder för unga (SOU 2023:44) föreslås att sluten ungdomsvård ska utmönstras som påföljd och att fängelse i stället ska väljas som frihetsberövande påföljd även för den som inte har fyllt 18 år. Vidare föreslås att Kriminalvården ska ansvara för verkställigheten. Ungdomsavdelningar i kriminalvårdsanstalt ska ersätta de avdelningar på särskilda ungdomshem som Statens institutionsstyrelse (SiS) i dag ansvarar för och där barn och unga som har dömts till sluten ungdomsvård avtjänar sin påföljd.

Regeringen har genom beslut den 28 september 2023 uppdragit åt Kriminalvården att förbereda inrättandet av särskilda enheter för barn i åldern 15–17 år. Enheterna ska, med förbehåll för riksdagens ställningstagande, vara redo att tas i drift senast den 1 juli 2026.

I dagsläget har Kriminalvården enligt 24 kap. 10 § skollagen (2010:800) rätt att för intagna i kriminalvårdsanstalt anordna utbildning som motsvarar kommunal vuxenutbildning. I SOU 2023:44 föreslås att två nya paragrafer ska föras in i 24 kap. skollagen så att Kriminalvården får ansvar för att även bedriva utbildning som motsvarar grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan. För sådan utbildning ska, enligt förslaget, relevanta bestämmelser i skollagen tillämpas med de nödvändiga avvikelser som följer av att barnet eller den unge vistas i en kriminalvårdsanstalt. Bestämmelser om registerkontroll (2 kap. 31–33 §§ skollagen) samt lokaler och utrustning (2 kap. 35 § skollagen) behöver dock inte tillämpas.

I betänkandet konstateras att de närmare förutsättningarna för skolverksamheten dock behöver utredas ytterligare. En utredare bör därför ges i uppdrag att utreda vissa kvarstående frågor i syfte att skapa goda förutsättningar för Kriminalvården att bedriva en ändamålsenlig utbildning med kvalitet som också är resurs- och kostnadseffektiv.

Närmare om uppdraget

Möjligheten till fjärr- och distansundervisning

Utbildningen för barn och unga bör så långt det är möjligt bedrivas i form av närundervisning. Med närundervisning menas reguljär undervisning där elever och lärare varken är åtskilda i rum eller tid. Erfarenheter från Covid-19-pandemin visar att närundervisning gynnar elevers förutsättningar att nå målen. Inom Kriminalvården kan dock närundervisningen komma att behöva kompletteras av såväl fjärr- som distansundervisning. Distansundervisning är, enligt 1 kap. 3 § skollagen, interaktiv undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där elever och lärare är åtskilda i både rum och tid. Med fjärrundervisning avses enligt samma bestämmelse interaktiv undervisning som bedrivs med informations- och kommunikationsteknik där elever och lärare är åtskilda i rum men inte i tid.

Enligt 21 kap. 7 § skollagen får fjärrundervisning användas för utbildning vid de särskilda ungdomshemmen. Distansundervisning får enligt nuvarande reglering däremot inte förekomma inom den skolverksamhet som SiS bedriver i dag. Bilaga

En form av hybridlösning där när-, fjärr- och distansundervisning kombineras kan vara nödvändig för att kunna erbjuda utbildning för barn och unga i kriminalvårdsanstalt. En kombination av undervisningsformer kan bidra till att göra utbildningen tillgänglig överallt och möjliggör kontinuitet om den intagne flyttas mellan olika verksamhetsställen. Olika undervisningsformer kan även behövas för att säkerställa hög och likvärdig kvalitet. Utgångspunkten bör dock vara att bedriva närundervisning där så är möjligt.

De nuvarande bestämmelserna i skollagen om fjärr- och distansundervisning är emellertid avsedda för andra typer av situationer än att elever är frihetsberövade och det finns en rad begränsningar i skollagen, gymnasieförordningen (2010:2039) och skolförordningen (2011:185) för när och i vilken omfattning sådan undervisning får användas. För att få bedriva fjärrundervisning krävs t.ex. att det trots upprepade ansträngningar inte finns någon lärare som uppfyller kraven på legitimation och behörighet att tillgå eller att elevunderlaget är mycket begränsat. Ett beslut om fjärrundervisning får vidare tas för högst ett år i taget, och får bara avse en viss del av alla undervisningstimmar. När det gäller distansundervisning får genom nuvarande reglering sådan undervisning användas endast för en elev som inte kan delta i närundervisning på grund av en dokumenterad medicinsk, psykisk eller social problematik och, i gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, även för en elev som av andra särskilda skäl inte kan delta i närundervisning. För att Kriminalvården ska kunna bedriva fjärr- och distansundervisning krävs således ändrad lagstiftning. Vidare är det viktigt att fjärr- och distansundervisningen kan bedrivas på ett sådant sätt att den intagne inte obehörigen får tillgång till kommunikationskanaler utåt som kan missbrukas.

Många barn och unga som hamnar i kriminalitet har neuropsykiatriska funktionsnedsättningar och är i behov av stöd för att kunna nå utbildningens mål. För att god kvalitet ska kunna åstadkommas i utbildningen behöver därför frågor om hur elevers stödbehov ska tillgodoses i en utbildning som kombinerar när-, fjärr- och distansundervisning övervägas särskilt.

Utredaren ska därför

- ta ställning till hur Kriminalvården ska kunna bedriva utbildning motsvarande grundskolan, anpassade grundskolan, specialskolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt genom en modell där närundervisning, vid behov, och när undervisningen kan genomföras på ett säkert sätt, kan kombineras med fjärr- och distansundervisning,

Bilaga

- analysera och ta ställning till hur elevens stödbehov ska tillgodoses i en modell där när-, fjärr- och distansundervisning vid behov kan kombineras, och
- lämna nödvändiga författningsförslag.

Ett mer flexibelt läsår

I skolförordningen finns regler om lärotider för grundskolan där det bl.a. anges att läsåret ska börja i augusti och sluta i juni. När det gäller gymnasieskolan regleras lärotiderna i gymnasieförordningen. Där framgår bl.a. att läsåret, som ska omfatta 40 veckor, ska börja i augusti och sluta senast i juni. Eftersom verkställigheten av ett fängelsestraff kan påbörjas löpande under hela året finns ett behov av att se över regleringen kring läsår och utbildningens förläggning i förhållande till Kriminalvårdens verksamhet. Att utbildning kan bedrivas även på sommaren kan möjliggöra för fler typer av sysselsättning i kriminalvårdsanstalt under hela året. Det kan också skapa större möjligheter för barn och unga att uppnå de nationella målen och utveckla sina kunskaper, färdigheter och kompetenser så långt som möjligt.

Utredaren ska därför

- ta ställning till om det behövs en särskild reglering av läsår och skolarbetets förläggning för barn och unga som är intagna i kriminalvårdsanstalt, och
- vid behov lämna nödvändiga författningsförslag.

Utbildningens innehåll

Skolverksamheten för skolpliktiga barn

För de skolpliktiga barn som döms till fängelse kan problem uppstå vid genomförandet av obligatoriska moment som följer av att barnet är skolpliktigt, t.ex. vissa praktiska inslag enligt läroplan. Även om utbildningen som ges till skolpliktiga barn på kriminalvårdsanstalt så långt som möjligt ska motsvara utbildningen som erbjuds inom grundskolan, anpassade grundskolan och specialskolan så måste den anpassas till att barnet vistas i en kriminalvårdsanstalt och vilka moment som är möjliga inom ramen för denna. När det gäller barn som vistas i särskilda ungdomshem kan vissa avvikelser från bestämmelser i skollagen ske med hänvisning till att barnet vistas i ett sådant hem. En sådan avvikelse ska dock kunna motiveras utifrån elevens situation och behov i varje enskilt fall (prop. 2014/15:43 s. 38). Kriminalvården och flera skolmyndigheter har pekat på behovet av en analys av möjligheten till undantag från skollagens regler.

Utredaren ska mot denna bakgrund

- analysera behovet av tydligare bestämmelser i fråga om utbildningen för skolpliktiga barn på kriminalvårdsanstalt, och Bilaga
- vid behov lämna nödvändiga författningsförslag eller föreslå andra åtgärder.

Skolverksamheten för den som inte är skolpliktig

En fullgjord skolgång kan vara en stark skyddsfaktor mot kriminalitet och ett flertal andra problem senare i livet, såsom svag förankring på arbetsmarknaden och ekonomisk utsatthet. En fullgjord skolgång kan således minska risken för att återfalla i kriminalitet. Skolan är också en viktig arena för att påverka barns och ungas normer och moralbildning. Detta är av särskild betydelse för formbara unga intagna som behöver lägga om sitt leverne under straffets avtjänande och efter avslutad straffverkställighet. Det är därför viktigt att barn och unga ges möjlighet att fullfölja en gymnasieutbildning. Utbildningen bör framför allt syfta till att barn och unga som avtjänar fängelsestraff på kriminalvårdsanstalt bereds möjlighet till arbete och ett hederligt leverne efter avtjänat straff. Om det är praktiskt möjligt bör därför yrkesprogram erbjudas. För förbättrade förutsättningar att klara skolgången bör Kriminalvården säkerställa att de intagna får full undervisningstid.

Utredaren ska därför

- föreslå hur utbildning motsvarande gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan bör erbjudas och utformas inom Kriminalvården och analysera behovet av tydligare bestämmelser när det gäller utbildningen för de barn och unga som tillhör målgruppen för gymnasieskolan eller anpassade gymnasieskolan, och
- vid behov lämna nödvändiga författningsförslag.

Till uppdraget angränsande frågor

Utredaren är inte förhindrad att, i mån av tid, analysera och ta ställning till angränsande frågor. En sådan fråga kan vara att ta ställning till om Kriminalvården även ska få ansvar för att bedriva skolverksamhet för de barn och unga som är häktade och som tillhör målgrupperna för den obligatoriska skolan, gymnasieskolan och anpassade gymnasieskolan, och lämna författningsförslag med anledning av detta.

Konsekvensbeskrivningar och kontakter samt redovisning av uppdraget

I enlighet med förordning (2024:183) om konsekvensutredningar ingår i uppdraget att redogöra för konsekvenserna av förslagen. Såväl ekonomiska som andra konsekvenser ska belysas. Konsekvensanalysen ska också särskilt belysa på vilket sätt Kriminalvårdens skolverksamhet kan bedrivas kostnadseffektivt, utan att det ger avkall på kvalitén i undervisningen. Utredaren ska ha ett barnrättsperspektiv i sitt arbete och

Bilaga

särskilt belysa konsekvenserna för barn och beakta barnets rättigheter bl.a. utifrån barnkonventionen samt FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

I utredarens arbete ska barns och ungas egna erfarenheter och synpunkter inhämtas och beaktas. I enlighet med barnkonventionen ska barnets åsikter tillmätas betydelse i förhållande till ålder och mognad. För barn med funktionsnedsättning ska stöd anpassat till funktionsnedsättning och ålder erbjudas för att kunna utöva denna rättighet.

Personer som i dag studerar på SiS har inte rätt till studiehjälp. Om förslaget resulterar i en ny skolform bör frågan om rätt till studiehjälp särskilt beaktas mot bakgrund av dagens regelverk.

Utredaren ska bedriva arbetet i nära samarbete med Kriminalvården, hålla sig informerad om det arbete som bedrivs inom Regeringskansliet och utredningsväsendet på de områden som uppdraget avser samt samråda med andra relevanta myndigheter och organisationer, t.ex. Barnombudsmannen, SiS och Statens skolverk.

Uppdraget ska redovisas senast den 15 december 2025.

Tjänsteskrivelse

2026-01-21

För- och grundskolenämnden

Diariennr: SK-2026/00013

Delegationsbeslut och anmälningsärenden – För- och grundskolenämnden 2026-01-29

Förslag till beslut

För- och grundskolenämnden beslutar att godkänna redovisningen av delegationsbeslut och anmälningsärenden.

Ärendebeskrivning

Inför för- och grundskolenämndens sammanträde 2026-01-29 redovisas anmälda delegationsbeslut och anmälningsärenden som ska delges nämnden.

Beslutsunderlag

Bilaga: Sammanställning, upprättad vid tidpunkt för kallelsens utskick

Beredningsansvarig

Linda Hellquist, nämndsekreterare

Ann-Christine Gradin
utbildningsdirektör

Maria Runarsdotter
kanslichef

UMEÅ KOMMUN
Sammanträdesdatum 2026-01-29

För- och grundskolenämnden
Delegationsbeslut och anmälningsärenden

Nr	Datum	Delegat	Ärendets art	Diarienummer
1	2025-12-03	Marielle Häggström	Beslut: Plats i förskoleverksamhet - Förtur - Förskolan Eriksdal - Beviljas	SK-2025/00257-49
2	2025-12-12	Maud Karlström	Yttrande: Förvaltningsrätten - Överklagan - Skolskjuts, färd satt - Umeå Montessoriskola - Mål nr 2359-25	SK-2025/00764-4
3	2025-12-11	Daniel Nordgren	Beslut: Vindelns kommun - Interkommunal ersättning - avlämnande kommun - Avslås	SK-2025/00767-2
4	2025-12-11	Daniel Nordgren	Beslut: Stockholms stad - Interkommunal ersättning - avlämnande kommun - Avslås	SK-2025/00692-2
5	2025-12-18	Christopher Granberg	Beslut: Vännäs kommun - Interkommunal ersättning - Enskild elev, Västangårds skola - Beviljas	SK-2025/00103-37
6	2025-12-17	Daniel Nordgren	Beslut: Tilläggsbelopp, enskilt barn - Personalkooperativet Biskopen - Avslås	SK-2025/00391-4
7	2025-12-17	Daniel Nordgren	Beslut: Tilläggsbelopp, enskilt barn - Personalkooperativet Biskopen - Avslås	SK-2025/00391-3
8	2025-12-17	Daniel Nordgren	Beslut: Tilläggsbelopp, enskilt barn - Personalkooperativet Biskopen - Avslås	SK-2025/00391-2
9	2025-12-17	Daniel Nordgren	Beslut: Tilläggsbelopp, enskilt barn - Språkförskolan - Beviljas	SK-2025/00389-3
10	2025-12-17	Daniel Nordgren	Beslut: Tilläggsbelopp, enskilt barn - Språkförskolan - Beviljas	SK-2025/00389-4
11	2025-12-17	Daniel Nordgren	Beslut: Tilläggsbelopp, enskilt barn - Språkförskolan - Avslås	SK-2025/00389-5
12	2025-12-19	Christopher Granberg	Beslut: Mottagande av elev bokförd i Vindelns kommun - Ersängsskolan - Beviljas	SK-2024/00670-19
13	2025-12-17	Katarina Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Tomtebogård - Beviljas	SK-2025/00258-52
14	2025-12-17	Katarina Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Tomtebogård - Beviljas	SK-2025/00258-53
15	2025-12-17	Katarina Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Stengången - Beviljas	SK-2025/00258-54
16	2025-12-19	Maria Sandberg	Beslut: Rättidsprövning - Överklagan - Beslut om ansökan om skolskjuts - Inkommen i rätt tid	SK-2025/00813-2
17	2025-12-17	Marielle Häggström	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Plommonet - Beviljas	SK-2025/00257-51
18	2025-12-30	Christopher Granberg	Beslut: Mottagning barn i förskoleklass det kalenderår barnet fyller fem år, Hagaskolan - Avslås	SK-2025/00782-2
19	2025-12-15	Ann-Christine Gradin	Beslut: Mottagande till anpassad grundskola, 5 st - Beviljade	SK-2025/00413-40-44
20	2026-01-07	Maria Sandberg	Beslut: Rättidsprövning - Överklagan - Beslut om åtgärdsprogram för enskild elev, Östermalmsskolan - Inkommen i rätt tid	SK-2026/00015-2
21	2026-01-08	Magnus Josefsson	Beslut: Uppskjuten skolplikt till förskoleklass - Skolområde nordöst - Förskolan Pilbacken, 2st - Beviljade	SK-2025/00688-13&14
22	2026-01-13	Ann-Christine Gradin	Avtal: Umeå kommunföretag AB (UKF) - Skolskjuts, för elever inom anpassad grundskola och grundskola	SK-2025/00698-17
23	2026-01-13	Marielle Häggström	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Kungsgården - Beviljas	SK-2025/00257-52
24	2026-01-13	Erik Nordahl	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid fritidshem, Rödängs skola - Beviljas	SK-2025/00477-10
25	2026-01-13	Katarina Stillesjö Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Brännan - Beviljas	SK-2025/00258-60
26	2026-01-13	Katarina Stillesjö Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Ersdungen - Beviljas	SK-2025/00258-61
27	2026-01-13	Katarina Stillesjö Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Ersdungen - Avslås	SK-2025/00258-62
28	2026-01-13	Katarina Stillesjö Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Myrstacken - Beviljas	SK-2025/00258-63
29	2026-01-13	Katarina Stillesjö Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Morgonstjärnan - Beviljas	SK-2025/00258-64
30	2026-01-13	Katarina Stillesjö Vilhelmsson	Beslut: Ansökan om utökad vistelsetid, förskolan Pilbacken - Beviljas	SK-2025/00258-65
31	2026-01-15	Magnus Josefsson	Beslut: Uppskjuten skolplikt till förskoleklass, enskild elev - Förskolan Mariehem - Beviljas	SK-2025/00688-15
32	2026-01-05	Christopher Granberg	Beslut: Ansökan om skolplacering på resursskola Bräntbergsskolan AST - 14 beviljade	SK-2025/00808-1-14
33	2026-01-05	Christopher Granberg	Beslut: Ansökan om skolplacering på resursskola Björkensskolan - 5 beviljade	SK-2025/00808-15-19
34	2026-01-05	Christopher Granberg	Beslut: Ansökan om skolplacering på resursskola - 16 avslag	SK-2025/00808-20,22,24,26,28,30,32,33,34,35,36,37,38,39,40,41
35	2026-01-19	Maria Runarsdotter	Beslut: Begäran av allmänna handlingar - Sekretessmarkering, tjänsteanteckning	SK-2026/00044-4
36	2026-01-12	Christopher Granberg	Beslut: Mottagande av elev bokförd i Vännäs kommun - Sjöfruskolan - Beviljas	SK-2025/00103-45

UMEÅ KOMMUN
Sammanträdesdatum 2026-01-29

För- och grundskolenämnden
Delegationsbeslut och anmälningsärenden

37	2026-01-07	Christopher Granberg	Beslut: Mottagande av elev bokförd i Vännäs kommun - Västangårdsskola - Beviljas	SK-2025/00103-42
38	2026-01-14	Christopher Granberg	Beslut: Mottagande av elev bokförd i Bollnäs kommun - Maja Beskow - Beviljas	SK-2025/00825-4

Datum	Anmälningsärenden (inkomna beslut och domar): Datum-Beslutsinstans/Beslutshavare-Ärende/Mål/Beslut	Diarienummer
2025-12-08	Barn- och elevombudet: Beslut - Prövar inte ärendet - Kränkande behandling - Södra Ålidhemsskolan	SK-2025/00721-3
2025-12-12	Förvaltningsrätten: Beslut - Laglighetsprövning - Överklagan av beslut om skolskjuts, Sörfors - Målet avskrivs	SK-2025/00743-4
2025-12-12	Skolverket: Beslut - Statsbidrag- Lärarlönelyftet HT25- Beviljas	SK-2025/00085-33
2025-12-12	Skolverket: Beslut - Statsbidrag- Papperslösa barn HT25- Beviljas	
2025-12-02	Kommunstyrelsen: Beslut - Stadsledningskontorets förslag till planeringsdirektiv version 1	SK-2025/00805-1
2025-12-17	Skolväsendets överklagande nämnd: Beslut - Överklagan skolplacering - Hagaskolan - Avslag	SK-2025/00423-5
2025-12-17	Skolväsendets överklagande nämnd: Beslut - Överklagan skolplacering - Grisbackaskolan - Avslag	SK-2025/00424-8
2025-12-17	Skolväsendets överklagande nämnd: Beslut - Överklagan skolplacering - Carlshöjdskolan - Avslag	SK-2025/00277-3
2025-12-17	Skolväsendets överklagande nämnd: Beslut - Överklagan skolplacering -Grisbackaskolan - Avslag	SK-2025/00209-4
2025-12-23	Förvaltningsrätten: Beslut - Överklagan av beslut om skolskjuts, Tavelsjö - Målet avskrivs	SK-2025/00584-10
2025-12-16	Skolväsendets överklagande nämnd: Beslut - Överklagan skolplacering - Västangårds skola - Avslag	SK-2025/00299-3
2025-12-16	Skolväsendets överklagande nämnd: Beslut - Överklagan skolplacering - Backens skola - Avslag	SK-2025/00364-7
2025-12-15	Kommunfullmäktige: Beslut - Motion 11/2024: Fler måste väga vittna; Anders Norqvist (L)	SK-2024/00442-8
2025-12-15	Kommunfullmäktige: Beslut - Motion 15/2025: Implementera "Hälsa tillsammans" i kommunens grundskolor; Anders Norqvist och Hanna Lundin Jernberg (L)	SK-2024/00442-8
2025-12-15	Kommunfullmäktige: Beslut - Motion 16/2025: Genomför försök med senarelagd skolstarttid på morgonen; Liv Zetterberg , Tobias Holmbom och Daniell Anderson (V)	SK-2025/00286-10
2025-12-22	Umeåregionens brandförsvär: Beslut - Tillstånd - Brandfarlig vara - Rödåsel skola- Ärendet avslutas	SK-2025/00833-1
2025-11-17	Umeåregionens Brandförsvär: Tillståndsbevis brandfarlig vara - Rödåsel skola	SK-2025/00833-2
2026-01-12	Umeåregionens Brandförsvär: Tillsyn brandskydd - Ärendet avslutas	SK-2026/00027-2
2026-01-13	Integritetsskyddsmyndigheten (IMY): Beslut - Anmälan om personuppgiftsincident - Inga åtgärder vidtas	SK-2025/00140-10
2026-01-13	Arbetsmiljöverket: Tillsyn, Sävar skola - Ärendet avslutas	SK-2025/00720-3
2026-01-20	Umeåregionens brandförsvär: Beslut - Tillstånd - Brandfarlig vara - Grisbacka skolan - Ärendet avslutas	SK-2026/00025-4
2026-01-20	KSNAU: Beslut - Teknisk ramjustering - skolskjutskostnader	SK-2025/00701-3
2026-01-20	SPSM: Belut - Statsbidrag - Särskild undervisning på sjukhus, 2026 - Beviljas	SK-2026/00057-2

Denna behandling '8/26 Utbildningsdirektören informerar' har inget tjänsteutlåtande.

Denna behandling '9/26 Umeå kommuns brottsförebyggande arbete' har inget tjänsteutlåtande.